

Europeiska unionens officiella tidning

C 217

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiosjätte årgången

30 juli 2013

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

REKOMMENDATIONER

Rådet

2013/C 217/01	Rådets rekommendation av den 9 juli 2013 om Österrikes nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Österrikes stabilitetsprogram för 2012–2017	1
2013/C 217/02	Rådets rekommendation av den 9 juli 2013 om Belgiens nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Belgiens stabilitetsprogram för 2012–2016	5
2013/C 217/03	Rådets rekommendation av den 9 juli 2013 om Bulgariens nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Bulgariens konvergensprogram för 2012–2016	10
2013/C 217/04	Rådets rekommendation av den 9 juli 2013 om Tjeckiens nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Tjeckiens konvergensprogram för 2012–2016	14
2013/C 217/05	Rådets rekommendation av den 9 juli 2013 om Danmarks nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Danmarks konvergensprogram för 2012–2016	18
2013/C 217/06	Rådets rekommendation av den 9 juli 2013 om Estlands nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Estlands stabilitetsprogram för 2012–2017	21

SV

Pris:
7 EUR

(forts. på nästa sida)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 217/07	Rådets rekommendation av den 9 juli 2013 om Finlands nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Finlands stabilitetsprogram för 2012–2017	24
2013/C 217/08	Rådets rekommendation av den 9 juli 2013 om Frankrikes nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Frankrikes stabilitetsprogram för 2012–2017	27
2013/C 217/09	Rådets rekommendation av den 9 juli 2013 om Tysklands nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Tysklands stabilitetsprogram för 2012–2017	33
2013/C 217/10	Rådets rekommendation av den 9 juli 2013 om Ungerns nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Ungerns konvergensprogram för 2012–2016	37
2013/C 217/11	Rådets rekommendation av den 9 juli 2013 om Italiens nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Italiens stabilitetsprogram för 2012–2017	42
2013/C 217/12	Rådets rekommendation av den 9 juli 2013 om Lettlands nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Lettlands konvergensprogram för 2012–2016	47
2013/C 217/13	Rådets rekommendation av den 9 juli 2013 om Litauens nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Litauens konvergensprogram för 2012–2016	51
2013/C 217/14	Rådets rekommendation av den 9 juli 2013 om Luxemburgs nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Luxemburgs stabilitetsprogram för 2012–2016	55
2013/C 217/15	Rådets rekommendation av den 9 juli 2013 om Maltas nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Maltas stabilitetsprogram för 2012–2016	59
2013/C 217/16	Rådets rekommendation av den 9 juli 2013 om Polens nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Polens konvergensprogram för 2012–2016	63
2013/C 217/17	Rådets rekommendation av den 9 juli 2013 om Rumäniens nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Rumäniens konvergensprogram för 2012–2016	67
2013/C 217/18	Rådets rekommendation av den 9 juli 2013 om Slovakiens nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Slovakiens konvergensprogram för 2012–2016	71

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

REKOMMENDATIONER

RÅDET

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 9 juli 2013

om Österrikes nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Österrikes stabilitetsprogram för 2012–2017

(2013/C 217/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för sysselsättning och tillväxt, Europa 2020, som bygger på en utökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unio-

nens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik⁽²⁾, vilka tillsammans utgör de *integrerade riktlinjerna*. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.

- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatnivå och uttryckte i synnerhet sitt fulla åtagande att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.
- (4) Den 10 juli 2012 antog rådet en rekommendation⁽³⁾ om Österrikes nationella reformprogram för 2012 och avgav sitt yttrande om Österrikes stabilitetsprogram för 2011–2016.
- (5) Den 28 november 2012 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som inleder den europeiska planeringsterminen 2013 för samordning av den ekonomiska politiken. Samma dag antog kommissionen, på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser⁽⁴⁾, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Österrike inte identifierades som en medlemsstat som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Upprätthålls för 2013 genom rådets beslut 2013/208/EU av den 22 april 2013 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 118, 30.4.2013, s. 21).

⁽³⁾ EUT C 219, 24.7.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

- (6) Europaparlamentet har vederbörligen involverats i den europeiska planeringsterminen, i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97, och antog den 7 februari 2013 en resolution om sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2013 och en resolution om bidraget till den årliga tillväxtöversikten 2013.
- (7) Den 14 mars 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, budgetkonsolidering och åtgärder för att främja tillväxt. Europeiska rådet betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtvänlig budgetkonsolidering, återställa normala villkor för utlåning till näringslivet, främja tillväxt och konkurrenskraft, ta itu med arbetslösheten och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (8) Den 16 april 2013 lade Österrike fram sitt nationella reformprogram för 2013 och sitt stabilitetsprogram för perioden 2012–2017. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (9) Baserat på bedömningen av stabilitetsprogrammet enligt förordning (EG) nr 1466/97 anser rådet att Österrike gjort betydande konsolideringsansträngningar för att minska det alltför stora budgetunderskottet. När det gäller stabilitetsprogrammet är det makroekonomiska scenariot bakom programmets beräkningar av de offentliga finanserna optimistiskt. I stabilitetsprogrammet är den finanspolitiska strategins huvudmål att gradvis minska det offentliga underskottet och nominellt sett uppnå budgetbalans senast 2016 och det medelfristiga budgetmålet senast 2017. I stabilitetsprogrammet bekräftas det föregående medelfristiga budgetmålet med ett strukturellt underskott på 0,45 % av BNP. Det medelfristiga budgetmålet motsvarar kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Enligt aktuella beräkningar är Österrike på väg att korrigera sitt alltför stora underskott år 2013, eftersom det offentliga underskottet var 2,5 % av BNP år 2012 och väntas minska ytterligare till 2,2 % år 2013 respektive 1,8 % år 2014, enligt kommissionens avdelningars prognos. Emellertid kan kostnader tillkomma i samband med nedläggningen av en stor bank och eventuellt spä på underskottet betydligt. Det strukturella underskottet beräknas år 2013 öka med upp till 1,8 %, efter en stark förbättring som överskred anpassningsbanan enligt förfarandet vid alltför stora underskott år 2012. Även i kommissionens avdelningars prognos bekräftas en blygsam ökning av det strukturella underskottet 2013. Enligt stabilitetsprogrammet för perioden från 2014 uppvisar det omräknade strukturella saldoto en strukturell korrigering på över 0,5 % år 2014 och 2015 som gör det möjligt för Österrike att uppnå det medelfristiga budgetmålet redan två år tidigare än i det scenario som presenteras i programmet, nämligen 2015 i stället för 2017.
- Enligt stabilitetsprogrammets uppgifter om stabilitets- och tillväxtpaktens riktmärke för utgifter väntas de offentliga utgifternas tillväxttakt under åren 2014 och 2016 (netto diskretionära åtgärder) bidra till en årlig strukturell korrigering mot det medelfristiga budgetmålet med 0,5 % av BNP. Emellertid är stabilitetsprogramscenariots beräknade klart lägre utgiftskvot i förhållande till BNP mycket optimistisk, eftersom denna skulle nå sin lägsta nivå på mer än 15 år. Från 2014 till 2016 kan Österrike väntas vara i en övergångsperiod när det gäller uppfyllandet av skuldkravet och planerna förefaller trygga en tillfredsställande utveckling mot det målet.
- Förstärkningen av det finanspolitiska ramverket har i stort sett inte påverkat relationerna mellan olika nivåer inom den offentliga förvaltningen. Överlappande ansvarsområden och glapp mellan medelstildelning och utgiftsansvar är fortfarande ett problem. Åtgärder för att bromsa vårdutgifterna hotas av genomföranderisker, till följd av den komplicerade mekanismen med löpande överenskommelser mellan regeringen, socialförsäkringsanstalterna och delstatsnivåerna. Inom utbildningen pågår förhandlingar om ett sexpunktsförslag med bland annat avskaffande av skolmyndigheter på distriktsnivå. Detta är ett välkommet steg mot en rationalisering av ansvaret på olika förvaltningsnivåer, men en ytterligare rationalisering torde behövas för en mer betydande minskning av uppsplittringen.
- (10) Den österrikiska arbetskraften beräknas krympa från 2020 och ekonomin blir alltmer kunskapsintensiv. Det finns möjligheter att optimera utnyttjandet av den arbetsföra befolkningen, särskilt kvinnor, migranter och äldre arbetare.
- (11) Äldre arbetare har en sysselsättningsgrad som ligger under EU-genomsnittet (43,1 % mot 48,8 %), även om sysselsättningsgraden har ökat markant och närmar sig EU-genomsnittet, och nästan 30 % är arbetslösa i 1,5–3 år eller sjukskrivna precis innan de pensioneras. Förtidspensionering och invaliditetspension används fortfarande relativt ofta och kvinnor har en relativt låg pensionsålder (60 år), som ska öka blygsamt i framtiden. Detta har negativa effekter på utbudet av äldre arbetskraft. En rad åtgärder vidtogs under 2012 för att höja den effektiva pensionsålder, främst genom att begränsa utnyttjandet av förtidspensionering och invaliditetspension.
- (12) Visserligen har kvinnor en relativt hög sysselsättningsgrad i Österrike (70,3 % jämfört med 62,4 % i EU år 2012), men den kan fortfarande ökas genom att minska den ojämlika könsfördelningen på arbetsmarknaden. Andelen deltidarbetande kvinnor är bland de högsta i unionen

- och tillgången på barn- och äldreomsorg är begränsad. Kvinnors sysselsättning mätt i heltidsekvivalenter visar att Österrike har särskilda svårigheter att tillvarata sin kvinnoarbetskraft. Dessutom har kvinnor dubbelt så ofta osäkra anställningar och är mycket koncentrerade till låglönetjänster. Detta mönster ger ett lönegap mellan män och kvinnor på 24 %, vilket är det tredje högsta i unionen. En sänkning av skattetrycket för låginkomsttagare skulle främja en ökning av sysselsättningen. Det österrikiska skattesystemets struktur skulle möjliggöra en skatteväxling mot andra skatteslag som är mindre tillväxthämmande. Exempelvis motsvarar förmögenhetsskatten i Österrike 0,5 % av BNP och ligger betydligt under EU-genomsnittet på 2,1 %. Särskilt den periodiska fastighetsskatten – som anses vara den minst tillväxthämmande – är den tredje lägsta i unionen och uppgick till 0,2 % av BNP år 2011 (EU-genomsnittet: 1,3 %).
- (13) År 2011 var 19 % av den arbetsföra befolkningen utlandsfödd, vilket gör att Österrike har den största andelen arbetsföra invandrare bland länderna i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD). Invandrare har ofta svårigheter på arbetsmarknaden och betydligt högre arbetslöshet (9,7 % mot 3,6 %) och lägre sysselsättning (ej medborgare från EU 27: 62,8 %, österrikare: 76,4 %). Tre gånger oftare än österrikare har dessutom invandrare arbeten och löner som inte motsvarar deras faktiska yrkeskvalifikationer (2008: 27,5 % mot 9,7 %). Vidare är deras utbildningsresultat sämre och riskerna för fattigdom större (26,6 % mot 12,6 %).
- (14) Beräkningarna av pensions- och vårdsutgifter tyder på att dessa på medellång och lång sikt utgör en risk för de offentliga finansernas hållbarhet. Beräkningarna av långtidsvårdsutgifter antyder också hållbarhetsrisker, om än i mindre utsträckning. Reformerna av pensionssystemet nyligen bör i viss mån minska hållbarhetsriskerna, om de åtföljs av förändringar på arbetsmarknaden så att äldre kan arbeta längre. Emellertid saknas fortfarande en ökad harmonisering av mäns och kvinnors pensionsålder respektive en höjning av den effektiva pensionsåldern genom att anpassa pensionsåldern eller pensionsförmåner till förändringar i förväntad livslängd. En fråga som måste lösas är vårdens och långtidssjukvårdens finansiering på lång sikt, också mot bakgrund av det ökade behovet av och efterfrågan på långtidssjukvård. De politiska åtgärderna nyligen på vårdområdet torde vara i rätt riktning, men deras effektivitet bör utvärderas noga om några år. Det är befogat att öka förebyggande insatser, rehabilitering och eget boende för att bromsa framtida kostnadsstegringar.
- (15) Enligt jämförande internationella studier och tester ligger utbildningsresultaten för Österrikes 10–15-åringar under genomsnittet, trots att landets utbildningsutgifter ligger på 6,01 % av BNP för 2009, klart över EU-genomsnittet på 5,41 %. Mer än 25 % av 15-åringarna har dålig läsfärdighet och resultaten är obetydligt bättre i matematik. Skillnaderna i utbildningsresultat mellan invandrandommar och övriga ungdomar är bland de största i unionen. Inom högre utbildning ökar antalet studenter vilket belastar både finanser och organisation, medan andelen utexaminerade är låg. Ansvaret för utbildningssystemets förvaltning och finansiering är också uppsplittrat.
- (16) Österrike är en av de medlemsstater som BNP-mässigt mest skulle gynnas av minskade hinder för gränsöverskridande tjänster. Ändå finns det fortfarande betydande inträdeshinder och hinder för effektiv konkurrens på tjänsteområdet. Dessa hinder är särskilt stora inom fria yrken och järnvägstransporter. De fria yrkenas tjänster spelar en viktig roll på tjänstemarknaden och svarar för 10 % av BNP och 11 % av den totala sysselsättningen. Det finns fortfarande begränsningar för inträde till och utövande av fria yrken, bland annat beträffande krav på bolagsform och aktieäggande. Det borde undersökas hur motiverade dessa begränsningar är och om inte allmänintresset kan tillgodoses med en liberalare reglering. Även om förändringen nyligen av konkurrenslagstiftningen kommer att stärka den österrikiska konkurrensmyndighetens befogenheter, så har den fortfarande mindre resurser än i liknande eller mindre ekonomier.
- (17) Österrike har gjort framsteg när det gäller samarbetet inom finansiell tillsyn av hem-/värdmedlemsstater. Dessutom har omstruktureringen förbättrats av nationaliserade eller delvis nationaliserade banker som fått omstruktureringstöd. Riskerna för en fortsatt försämring av dessa bankers tillgångskvalitet innebär dock att motsvarande sårbarhet bör övervakas noga.
- (18) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Österrikes ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Den har beaktat inte bara programmets relevans för en hållbar finanspolitik och socioekonomisk politik i Österrike utan även i vilken utsträckning som EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Dess rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen avspeglas i rekommendationerna 1 till 7 nedan.

- (19) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet och dess yttrande ⁽¹⁾ avspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (20) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. På dessa grunder har rådet utfärdat särskilda rekommendationer till de medlemsstater som har euron som valuta ⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Österrike även säkerställa ett fullständigt och snabbt genomförande av dessa rekommendationer.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Österrike att vidta följande åtgärder under perioden 2013–2014:

1. Genomföra budgeten för 2013 enligt plan för att korrigera det alltför stora underskottet på hållbart sätt och fullgöra den genomsnittliga årliga strukturella korrigeringsansträngningen enligt rådets rekommendationer inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott. Efter korrigeringen av det alltför stora underskottet fortsätta den strukturella anpassningen i en sådan takt att det medelfristiga budgetmålet uppnås senast 2015. Rationalisera budgetrelationerna mellan olika nivåer inom den offentliga förvaltningen, exempelvis genom förenklad förvaltningsorganisation och en koppling av medel-tilldelning och utgiftsansvar.
2. Påskynda harmoniseringen av pensionsåldern för män och kvinnor, höja den faktiska pensionsåldern genom att anpassa pensionsåldern till förändringar i förväntad livslängd, genomföra och övervaka de nya reformer som begränsar förtidspensionering och vidare öka anställbarheten bland äldre arbetstagare för att höja den faktiska pensionsåldern och öka äldres sysselsättning.
3. Vidta nya åtgärder för att öka kvinnors sysselsättningsgrad genom att förbättra barn- och äldreomsorg samt åtgärda de höga pensions- och löneskillnaderna mellan män och kvin-

nor. Fullt utnyttja arbetsmarknadspotentialen hos personer med invandrarbakgrund genom att fortsätta att förbättra erkännandet av deras kvalifikationer och utbildning. På budgetneutralt sätt minska låginkomsttagares skatter och sociala avgifter genom att utnyttja mindre tillväxthämmande skatteslag som periodiskt återkommande fastighetsbeskattning.

4. Effektivt genomföra de nya reformerna av hälso- och sjukvårdssystemet för att se till att den förväntade kostnadseffektiviteten realiserar. Utforma en ekonomiskt hållbar modell för tillhandahållandet av långtidsvård och satsa mer på förebyggande insatser, rehabilitering och eget boende.
5. Förbättra utbildningsresultaten, särskilt hos missgynnade ungdomar, inklusive förstärka de yngsta barnens utbildning samt minska de negativa effekterna av tidig uppdelning. Förbättra den högre utbildningens strategiska planering och stärka åtgärderna för minskade avhopp.
6. Fortsätta förstärka den federala konkurrensmyndighetens befogenheter och resurser samt övervaka genomförandet av reformen av konkurrenslagstiftningen. Ta bort omotiverade restriktioner för tillträde till de fria yrkena. Detta inbegriper en undersökning av hur mycket allmänintresset berättigar till existerande tillträdesbegränsningar inom reglerade yrken och att främja konkurrensen särskilt inom järnvägssektorn.
7. För bevarad finansiell stabilitet noga övervaka de nationaliserade eller delvis nationaliserade bankerna och påskynda deras omstrukturering.

Utfärdad i Bryssel den 9 juli 2013.

På rådets vägnar
R. ŠADŽIUS
Ordförande

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ Se sidan 97 i detta nummer av EUT.

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 9 juli 2013

om Belgiens nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Belgiens stabilitetsprogram för 2012–2016

(2013/C 217/02)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för sysselsättning och tillväxt, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽³⁾, vilka tillsammans utgör de *integrerade riktlinjerna*. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls för 2013 genom rådets beslut 2013/208/EU av den 22 april 2013 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 118, 30.4.2013, s. 21).

- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och uttryckte i synnerhet sitt fulla åtagande att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.
- (4) Den 10 juli 2012 antog rådet en rekommendation ⁽⁴⁾ om Belgiens nationella reformprogram för 2012 och avgav ett yttrande om Belgiens stabilitetsprogram för 2012–2015.
- (5) Den 28 november 2012 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2013 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 28 november 2012 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Belgien identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Europaparlamentet har vederbörligen involverats i den europeiska planeringsterminen, i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97, och antog den 7 februari 2013 en resolution om sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2013 och en resolution om budgeten till den årliga tillväxtöversikten 2013.
- (7) Den 14 mars 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, budgetkonsolidering och åtgärder för att främja tillväxt. Europeiska rådet betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtvänlig budgetkonsolidering, återställa normala villkor för utlåning till näringslivet, främja tillväxt och konkurrenskraft, ta itu med arbetslösheten och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (8) Den 10 april 2013 offentliggjorde kommissionen resultaten av sin fördjupade granskning av Belgien, i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av sin analys drog kommissionen slutsatsen att det föreligger makroekonomiska obalanser i Belgien, som motiverar övervakning och kräver politiska åtgärder. Man bör särskilt ägna fortsatt uppmärksamhet åt den makroekonomiska utvecklingen i fråga om extern konkurrenskraft för varor, samt åt skuldsättningen, i synnerhet den stora offentliga skuldsättningens påverkan på den reala ekonomin.

⁽⁴⁾ EUT C 219, 24.7.2012, s. 5.

- (9) Den 29 april 2013 lade Belgien fram sitt nationella reformprogram för 2013 och sitt stabilitetsprogram för perioden 2012–2016. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (10) Baserat på bedömningen av stabilitetsprogrammet enligt förordning (EG) nr 1466/97 anser rådet att det makroekonomiska scenario som ligger till grund för de finanspolitiska beräkningarna i stabilitetsprogrammet är trovärdigt. Jämfört med kommissionens avdelningars vårprognos 2013, som förespår en nolltillväxt för BNP för 2013 och en ökning på 1,2 % för 2014, är programmet något mer optimistiskt (med 0,2 % respektive 1,5 %). Belgien har sedan 2010, och särskilt under 2012, genomfört konsolideringsåtgärder och, genomförde också samma år strukturreformer i pensionssystemet, systemet för arbetslöshetsförmåner och på produktmarknaderna. De finanspolitiska satsningarna var dock inte tillräckliga för att i enlighet med rådets rekommendation av den 2 december 2009 få situationen med ett alltför stort underskott att upphöra. Mot bakgrund av rekapitaliseringen av bankgruppen Dexia, som ökade det offentliga underskottet med 0,8 % av BNP, och med tanke på att den ekonomiska utvecklingen blev sämre än väntat under andra halvåret 2012, har Belgien inte kunnat hålla tidsgränsen 2012 för en korrigerad av det alltför stora underskottet. Av denna anledning förväntas underskottet nu sjunka till under fördragets referensvärde på 3 % av BNP från och med 2013. Målet för den finanspolitiska strategin i stabilitetsprogrammet är att nå budgetbalans i strukturella termer till 2015 och uppfylla det medelfristiga budgetmålet 2016. I stabilitetsprogrammet har man ändrat det medelfristiga budgetmålet från ett överskott på 0,5 % till 0,75 % av BNP. Det nya medelfristiga budgetmålet ligger i linje med stabilitets- och tillväxtpaktens krav. Stabilitetsprogrammet är förenligt med den nya tidsfristen 2013 inom förfarandet vid alltför stora underskott, men enligt kommissionens avdelningars vårprognos 2013 är säkerhetsmarginalen för att inte bryta mot fördragets referensvärde på 3 % av BNP liten, med ett väntat underskott på 2,9 % av BNP för 2013.

De planerade årliga framstegen mot det medelfristiga budgetmålet, som enligt programmet ska nås 2016, är större än 0,5 % av BNP (i strukturella termer). Inga konsolideringsåtgärder har angetts för tiden efter 2013. Enligt stabilitetsprogrammet väntas tillväxttakten i de offentliga utgifterna, efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan, mellan 2014 och 2016 bidra till en årlig strukturell justering på 0,5 % av BNP för att nå det medelfristiga budgetmålet. Enligt stabilitetsprogrammet kommer skuldkvoten att nå sitt högsta värde på 100 % av BNP under 2013 för att sedan stegvis sjunka till 93 % av BNP till 2016. Mellan 2014 och 2016 kan Belgien väntas befinna sig i en övergångsperiod när det gäller efterlevnaden av skuldkriteriet. Enligt planerna kommer skuldriktmärket att nås i slutet av övergångsperioden. På grundval av kommissionens avdelningars vårprognos 2013, som beräknar att skuldkvoten kommer att bli 101,4 % för 2013 och stiga ytterligare till 102,1 % av

BNP under 2014 med ett antagande om oförändrad politik, kommer övergången till en skuldminskingsregel inte att respekteras 2014, vilket tyder på att framstegen på väg mot det medelfristiga budgetmålet inte är tillräckliga. Stabilitetsprogrammet förklarar inte hur den planerade justeringen ska fördelas mellan olika förvaltningsnivåer, ett problem som också togs upp i förra årets landsspecifika rekommendation. Förutom ett regelbaserat flerårig ramverk för den offentliga sektorn är det nödvändigt att utforma och komma överens om uttryckliga samordningsarrangemang för att säkra och tillämpa mer robusta, automatiska åtaganden från regioner, gemenskaper och lokala myndigheter för att uppnå de finanspolitiska målen.

- (11) Belgien står inför en mycket stor beräknad ökning av de åldersrelaterade utgifterna (+2,0 procentenheter av BNP) redan under perioden 2010–2020, främst när det gäller pensioner och långtidsvård. Den inledda reformen av socialförsäkringen för pensionärer kommer att få en positiv effekt på de äldre arbetstagarnas sysselsättning. Dock visar prognoserna att Belgien inte kommer att nå sitt 2020-mål på området. Med tanke på den stora utmaningen kommer ytterligare satsningar att krävas för att minska gapet mellan den faktiska och den lagstadgade pensionsåldern. Åtgärder för att koppla den lagstadgade pensionsåldern till den ökande förväntade livslängden skulle göra det möjligt att säkra pensionssystemets hållbarhet på lång sikt. Behovet av att nå finansiell hållbarhet måste vägas mot behovet av att bibehålla ett tillräckligt socialförsäkringssystem för äldre. Inom långtidsvården bör förbättrad kostnadseffektivitet i de offentliga utgifterna för långtidsvård, kostnadsbesparingar såsom hälsoförebyggande och rehabilitering och bättre förutsättningar för eget boende utforskas mot bakgrund av den relativt höga kostnaden för institutionsvård i Belgien.
- (12) Belgiens långsiktigt försämrade konkurrenskraft beror på flera faktorer, bland annat lönebildningssystemet och dåligt fungerande marknader för insatsvaror, och andra faktorer med koppling till ekonomins innovationsförmåga. Lönenormen från 1996, som skulle bevara konkurrenskraften i förhållande till de viktigaste handelspartnerna, har inte alltid uppfyllt sitt syfte. De snabba åtgärder som hittills vidtagits för att löneutvecklingen ska följa produktivitetens utvecklingen är steg i rätt riktning, men är inte tillräckliga för att säkerställa överensstämmelse mellan löne- och produktivitetens utvecklingen på lång sikt. Det krävs fortfarande strukturella förbättringar av lönebildningens ramverk, t.ex. automatiska korrigeringar om inte lönenormen följs eller om hälsoindexets ökning är högre än löneökningarna hos de viktigaste handelspartnerna. Lönebildningssystemet bör säkerställa att löneutvecklingen följer dynamiken i produktivitetens utvecklingen på subregional och lokal nivå. Belgien är specialiserat på mellanprodukter där den internationella konkurrensen är hård och det gör det svårare att inkludera variationer i insatspriserna i slutpriset. Det belgiska forsknings- och innovationssystemets (FoU) starka sidor har visserligen

haft en mildrande effekt på kostnads- och konkurrenskraftsproblemen, men näringslivets FoU är mycket koncentrerad och ett bredare upptagande i företagen släpar efter. Förutsättningarna för att påskynda övergången till en mer kunskapsintensiv ekonomi bör förbättras, med inriktning på entreprenörskap, stimulans av dynamiken i näringslivet och kompetensutveckling.

- (13) Priserna på el och många andra varor och tjänster är högre i Belgien än i andra medlemsstater, vilket är ett uttryck för svag konkurrens och strukturella hinder. Priserna i detaljhandeln ligger fortfarande högre än genomsnittet i euroområdet, medan restriktioner för tjänster inom de fria yrkena hindrar framväxten av innovativa företagsmodeller och hämmar investeringar. Belgien har bara gjort begränsade framsteg när det gäller att förbättra konkurrensen i nätverksindustrierna och upprätta starka och självständiga tillsynsmyndigheter. Belgien har den näst sämsta marknadspenetrationen för mobilt bredband i unionen, vilket främst beror på lagstiftnings- och samordningsproblem i fråga om tillgången på spektrum. Konsumenterna byter i högre grad leverantör, vilket har minskat det tidigare monopolföretagets dominerande ställning som energiproducent, men konkurrensen på detaljhandelnivå för el och gas och på grossistnivå för el är fortsatt en utmaning med distributionskostnader som ger oproportionerligt höga nettoprisnivåer för industriella användare jämfört med grannländerna. Belgiens beslut att reglera slutanvändarnas detaljhandelspriser för el och gas kan hämma investeringarna i ny kapacitet och hindra nya aktörers inträde på marknaden. Tillståndsvillkoren i postsektorn är också ett orosmoment. Den inhemska tågpassagerartrafiken är inte konkurrensutsatt och lagstiftningen för hamnarbetare har inte moderniserats. Med tanke på hur viktiga de här sektorerna är för konkurrenskraften bör de här åtgärderna vidtas snarast.
- (14) Det belgiska skattesystemet förlitar sig i alltför hög grad på direkta skatter och innehåller kryphål som äventyrar rättvisan i systemet. Belgien har gjort vissa insatser för att minska den övergripande skattebördan på arbete, men den implicita skattesatsen är fortfarande en av de högsta i unionen för flertalet typer av arbetstagare. Belgien fortsätter att vara ett av de länder som har lägst andel miljöskatter av de totala skatteintäkterna. Det finns utrymme att förenkla och effektivisera skattesystemet, till exempel genom att sänka och rationalisera skatteutgifterna och ta bort reducerade momssatser som är omotiverade eller ineffektiva.
- (15) Arbetsmarknadsdeltagandet i Belgien ligger under genomsnittet och är stagnerande, och det råder stora skillnader i förvärvsfrekvens och arbetslöshet mellan regioner och befolkningsundergrupper. Befolkningsgrupper med det lägsta deltagandet på arbetsmarknaden är personer med invandrarbakgrund, äldre och lågutbildade unga i alla regioner. De här grupperna riskerar också i hög grad att drabbas av fattigdom och social utestängning.

Reformen av arbetslöshetsförmånerna är ett steg i rätt riktning, men garanterar inte i sig en bättre matchning av utbud och efterfrågan på arbetskraft, om den inte kopplas till effektivare arbetsförmedling och möjligheter till vidareutbildning. Samspelet mellan de målinriktade sänkningarna på federal nivå och regionernas sysselsättningsstöd ger upphov till en tämligen komplex situation. Trots att de insatser som är inriktade på lågutbildade ungdomar troligen också gynnar personer med invandrarbakgrund, behövs en övergripande strategi som är särskilt inriktad på den här målgruppen. Det verkar desutom vara svårt att lösa vissa problem med bristande matchning på arbetsmarknaden utan att betydligt öka arbetskraftens rörlighet mellan regionerna. En mer grundläggande utvärdering krävs av hur man kan göra utbudet på utbildning och vidareutbildning mer tydligt och effektivt och hur man kan stärka synergieffekterna mellan olika utbildningsleverantörer.

- (16) Utsläppsprognoser för växthusgaser fram till 2020 tyder på att Belgien inte kommer att nå sitt mål att minska utsläppen med 15 %. Det är fortfarande oklart hur de spridda initiativ som olika myndigheter har tagit ska sörja för att målet nås och hur bördan ska delas mellan regionerna. Effekten av de kombinerade åtgärderna för utsläppsminskningar, främst från transport- och byggsektorerna, är också oklar. Trafikstockningar är mycket kostsamma för den belgiska ekonomin, kostnaden beräknas motsvara så mycket som 2 % av BNP, vilket är en av de högsta nivåerna i Europa, men införandet av det nya trafikbeskattningssystemet i de tre regionerna har skjutits upp till 2016.
- (17) De samordningsproblem som är inbyggda i en mycket regionaliserad struktur framhäver i ännu högre grad behovet av en effektivt organiserad offentlig förvaltning, eftersom många nätverk, lager och aktörer kan leda till en fördubbling av strukturer med försvagad styrning och högre administrativa kostnader. De här frågorna är aktuella med tanke på beskattning och delad börda för de finanspolitiska insatser som krävs inom till exempel utbildning och socialförsäkring, som i allmänhet kräver mer samarbete och samordning.
- (18) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Belgiens ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet, och stabilitetsprogrammet, och lagt fram en fördjupad granskning. Kommissionen har inte bara beaktat programmets relevans för en hållbar finanspolitik och socioekonomisk politik i Belgien utan också i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter

på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–7 nedan.

- (19) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet, och dess yttrande ⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (20) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 1–5 nedan.
- (21) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. På dessa grunder har rådet utfärdat särskilda rekommendationer till de medlemsstater som har euron som valuta ⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Belgien även säkerställa ett fullständigt och snabbt genomförande av dessa rekommendationer.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Belgien att vidta följande åtgärder under perioden 2013–2014:

1. Anta ytterligare åtgärder för att genomföra de strukturanpassningar som anges i rådets beslut om att det alltför stora underskottet ska korrigeras till 2013 och om att förbättra konsolideringens varaktighet och trovärdighet. En varaktig korrigerande av finanspolitiska obalanser kräver ett trovärdigt genomförande av ambitiösa strukturreformer som stärker anpassningsförmågan och ger en skjuts åt potentiell tillväxt. Fortsätta med strukturanpassningar i lagom takt efter det att det alltför stora underskottet har åtgärdats så att det medelfristiga budgetmålet kan uppnås till 2016 och se till att den höga skuldkvoten börjar sjunka på ett övertygande sätt. Av den anledningen senast den 15 oktober 2013 lägga fram tillväxtvänliga strukturåtgärder för 2014 som kan säkra en varaktig korrigerande av det alltför stora underskottet och tillräckliga framsteg på väg mot det medelfristiga budgetmålet. Se till att anpassningen är balanserad över tiden eller till och med koncentrerad till början av perioden. Anta tydliga samordningsarrangemang för att se till att de finanspolitiska målen är bindande på federal nivå och nivåerna under federal nivå inom ett medellångt planeringsperspektiv, inbegripet genom ett snabbt antagande av en regel om balans eller överskott i den offentliga sektorns budget som iakttar kraven i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom

Ekonomiska och monetära unionen, och öka insynen i hur bördor och ansvar ska fördelas mellan olika förvaltningsnivåer.

2. Påskynda arbetet med att överbrygga klyftan mellan den faktiska och den lagstadgade pensionsåldern, inklusive genom att fortsätta den pågående reformen för att minska möjligheterna till förtida pension. Stötta reformer av socialförsäkringssystemen för pensionärer med sysselsättningsstöd och arbetsmarknadsreformer som främjar ett aktivt åldrande. Höja den faktiska pensionsåldern genom att anpassa pensionsåldern eller pensionsförmånerna till förändringar i den förväntade livslängden. Fortsätta att göra de offentliga utgifterna för långtidsvård mer kostnadseffektiva.
3. Återställa konkurrenskraften, fortsätta med de pågående insatserna för att reformera lönebildningssystemet, inklusive löneindexering, i synnerhet genom att genomföra strukturåtgärder, i samråd med arbetsmarknadens parter och i enlighet med nationell praxis, för att säkerställa att lönebildningen är förenlig med produktivitetsutvecklingen, speglar subregionala och lokala skillnader i produktivitet och förhållanden på arbetsmarknaden och ger automatiska korrigeringar när löneutvecklingen urholkar konkurrenskraften på kostnadsidan.
4. Lägga fram konkreta och tidsbestämda strukturåtgärder för att öka konkurrensen i tjänstesektorn, genom att undanröja hinder inom detaljhandeln och orimliga restriktioner för tjänster inom de fria yrkena och förbättra tillhandahållandet av mobilt bredband. Fortsätta att förbättra energisektorns funktionssätt genom att sänka distributionskostnader och övervaka kostnaderna för slutkunderna, stärka tillsynsmyndigheternas oberoende i energisektorn, telekomsektorn och transportsektorn (järnväg, lufttrafik). Undanröja återstående lagstiftningshinder i postsektorn.
5. Utarbeta konkreta och tidsbestämda förslag för att lägga om skatter från arbete till mindre tillväxtstörande skattebaser, främst genom att utforska potentialen för miljöskatter, till exempel på diesel och uppvärmningsbränsle, och beskattning av företagsbilar för privat bruk. Förenkla skattesystemet genom att sänka skatteutgifterna i inkomstbeskattningen, öka momseffektiviteten och förbättra uppbörden genom att täppa till befintliga kryphål.
6. Ytterligare minska de negativa incitamenten att arbeta genom att se till att krav på att söka arbete tillämpas effektivt och att alla arbetslösa får tillgång till personlig arbetsförmedling. Vidta åtgärder för att öka arbetskraftens rörlighet mellan regionerna. Förenkla och stärka överensstämmelsen mellan stimulansåtgärder för anställning, aktiveringspolitik, jobbmatchning och strategier för utbildning, livslångt lärande och yrkesutbildning för äldre och yngre arbetstagare. Ta fram omfattande strategier för social inkludering av och arbetsmarknadsstrategier för personer med invandrarbakgrund.

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ Se sidan 97 i detta nummer av EUT.

7. Vidta konkreta åtgärder och komma överens om en tydlig fördelning av uppgifter mellan federala och regionala myndigheter för att säkra framsteg med avseende på målen för minskade utsläpp av växthusgaser från verksamhet som inte ingår i systemet för handel med utsläppsrätter, i synnerhet från transport- och byggsektorn.

Utfärdad i Bryssel den 9 juli 2013.

På rådets vägnar

R. ŠADŽIUS

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 9 juli 2013

om Bulgariens nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Bulgariens konvergensprogram för 2012–2016

(2013/C 217/03)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation, med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för sysselsättning och tillväxt, Europa 2020, som bygger på en utökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽³⁾, vilka tillsammans utgör de integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell

nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tillgängliga medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och uttryckte i synnerhet sitt fulla åtagande att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.

- (4) Den 10 juli 2012 antog rådet en rekommendation ⁽⁴⁾ om Bulgariens nationella reformprogram för 2012 och avgav ett yttrande om Bulgariens konvergensprogram för 2012–2015.
- (5) Den 28 november 2012 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2013 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 28 november 2012 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Bulgarien identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Europaparlamentet har vederbörligen involverats i den europeiska planeringsterminen, i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97, och antog den 7 februari 2013 en resolution om sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2013 och en resolution om budgetet till den årliga tillväxtöversikten 2013.
- (7) Den 14 mars 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, budgetkonsolidering och åtgärder för att främja tillväxt. Europeiska rådet betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtvänlig budgetkonsolidering, återställa normala villkor för utlåning till näringslivet, främja tillväxt och konkurrenskraft, ta itu med arbetslösheten och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (8) Den 10 april 2013 offentliggjorde kommissionen resultaten av sin fördjupade granskning av Bulgarien i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Bulgarien har makroekonomiska obalanser som kräver övervakning och politiska åtgärder. Det är särskilt viktigt att man fortsätter att uppmärksamma inverkan av den minskade skuldsättningen inom företagssektorn samt åt den fortsatta anpassningen av de finansiella utlandsställningarna, konkurrenskraften och arbetsmarknaden.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls för 2013 genom rådets beslut 2013/208/EU av den 22 april 2013 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 118, 30.4.2013, s. 21).

⁽⁴⁾ EUT C 219, 24.7.2012, s. 9.

- (9) Den 19 april 2013 lade Bulgarien fram sitt nationella reformprogram för 2013 och sitt konvergensprogram som omfattar perioden 2012–2016. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (10) Baserat på en bedömning av konvergensprogrammet enligt förordning (EG) nr 1466/97 anser rådet att de offentliga finanserna i Bulgarien överlag har varit sunda. Det medelfristiga budgetmålet uppnåddes 2012. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för programmets beräkningar av de offentliga finanserna är rimligt för perioden 2013–2014, då den årliga tillväxten väntas nå 1,0 % år 2013 och 1,8 % år 2014. I kommissionens avdelningars vårprognos 2013 räknar man med en BNP-tillväxt på 0,9 % år 2013 och 1,7 % år 2014. Den budgetstrategi som beskrivs i konvergensprogrammet syftar till att hålla det strukturella saldöt i de offentliga finanserna nära det medelfristiga budgetmålet under hela programperioden. I konvergensprogrammet bekräftas det tidigare medelfristiga budgetmålet på -0,5 % av BNP, som är mer långtgående än vad stabilitets- och tillväxtpakten kräver. På grundval av det (omräknade) strukturella saldöt i de offentliga finanserna, som enligt beräkningarna kommer att försämras något från ett underskott på 0,4 % år 2012 till 0,7–0,8 % av BNP under 2013–2016, hamnar Bulgarien marginellt under det medelfristiga budgetmålet under konvergensprogramperioden. Under 2013–2015 skulle ökningstakten i de offentliga utgifterna, med hänsyn till diskretionära åtgärder på inkomstsidan, uppfylla utgiftsriktmärket i stabilitets- och tillväxtpakten, vilket dock inte skulle vara fallet 2016. Skuldkvoten ligger under 60 % av BNP och förväntas enligt konvergensprogrammet nå ett högsta värde på 20,4 % av BNP år 2014 och därefter minska under programperioden. Enligt kommissionens avdelningars vårprognos 2013 kommer skuldkvoten på liknande sätt att uppgå till 20,3 % av BNP år 2014.
- (11) Bulgarien har under senare år avsevärt stärkt sitt budgetramverk, vilket har bidragit till att bibehålla budgetdisciplinen och stärka finanspolitikens trovärdighet. I den nya lagen om de offentliga finanserna som kommer att träda i kraft 2014 bibehålls de befintliga numeriska finanspolitiska reglerna, införs nya regler och utvidgas omfattningen till alla delsektorer inom den offentliga sektorn, medan kraven på lokal nivå ytterligare stärks och den treåriga budgetramen på medellång sikt reformeras. Det är viktigt att myndigheterna bibehåller reformtakten och bereder vägen för genomförandet av den nya lagen om de offentliga finanserna, särskilt genom att inrätta den planerade oberoende institutionen för övervakning av finanspolitiken och ge den ett tydligt mandat, funktionell autonomi och tillräckliga resurser. Det finns ett avsevärt utrymme för att förbättra uppfyllelsen av skatteskyldigheten och framsteg på detta område skulle göra att Bulgarien har råd med större tillväxtfrämjande utgifter. Bulgarien har visserligen vidtagit vissa åtgärder för att minska kostnaderna för att följa regelverket och förbättra uppbörden av intäkter, men skattesystemet kännetecknas fortfarande av ett omfattande skatteundandragande och låg administrativ effektivitet. De administrativa kostnaderna för skatteuppbörden är höga, liksom företagens kostnader i samband med betalning av skatter. Trots de åtgärder som vidtagits för att förbättra uppfyllelsen av skatteskyldigheten beräknas den svarta ekonomin fortfarande vara omfattande och för att minska dess andel av ekonomin krävs det oförminskade insatser på lång sikt.
- (12) Att minska det tidiga utträdet från arbetsmarknaden är en central utmaning för att förbättra pensionssystemets tillräcklighet och tillgången på arbetskraft. Sysselsättningsgraden hos äldre arbetstagare, särskilt äldre kvinnor, ligger under EU-genomsnittet och leder till otillräckliga pensionsrättigheter för en stor del av mottagarna. Även om viktiga reformer redan har genomförts på detta område bidrar de kvarvarande särskilda pensionsordningarna för vissa yrken till att sänka den faktiska pensionsåldern. Bulgarien bör fortsätta med de framsteg som gjorts när det gäller att höja pensionsåldern och bör också förbereda och fastställa en tidpunkt för införandet av samma lagstadgade pensionsålder för män och kvinnor som betalat sina avgifter ett helt förvärvsliv. Ett viktigt bidrag till att effektivt begränsa missbruket av invaliditetspension skulle vara att se över kriterierna och kontrollerna för tilldelning (t.ex. införande av arbetsoförmåga som kriterium).
- (13) Sysselsättningsgraden i Bulgarien ligger under genomsnittet och är på nedåtgående, samtidigt som det finns stora skillnader i sysselsättning mellan olika regioner och befolkningsgrupper. Krisen har slagit särskilt hårt mot den okvalificerade arbetskraften och har gjort att ungdomsarbetslösheten ökat avsevärt. Långtidsarbetslösheten är högre än EU-genomsnittet. En reformerad arbetsförmedling skulle kunna spela en framträdande roll när det gäller att anpassa tillgången och efterfrågan på Bulgariens arbetsmarknad genom effektivare rådgivning, riktade arbetsmarknadsåtgärder och bättre identifiering av framtida kompetensbehov. En tidig utvärdering av det pågående ungdomssysselsättningsinitiativet skulle kunna bidra till att medel används för de åtgärder som leder till flest nya arbetstillfällen. Det är fortfarande en utmaning att se till att systemet med minimiavgifter till socialförsäkringssystemet uppnår målet att minska den svarta ekonomin, samtidigt som lågkvalificerade arbetstagare inte stängs ute på grund av för höga kostnader. De bulgariska medborgarna är de unionsmedborgare som löper störst risk för att drabbas av fattigdom eller social utslagning. Genomförandet av den nationella strategin för att minska fattigdom och främja social integration bör prioriteras. Det finns ett behov av att öka de sociala transfereringarnas tillgänglighet och ändamålsenlighet samt att effektivisera och förbättra tillgången till socialtjänsten, särskilt för barn och äldre. Handlingsplanen till den nationella strategin för integrering av romer bör ange särskilda åtgärder och bör ges lämplig finansiering; en övervakningsmekanism bör inrättas för att mäta åtgärdernas effekter.

- (14) Bulgarien står inför utmaningen att öka utbildningssystemets övergripande kvalitet och effektivitet. Ett slutgiltigt antagande av lagen om skolutbildning och förskoleutbildning före utgången av 2013 skulle ge en ram för framstegen med de nödvändiga reformerna, bl.a. modernisering av läroplanerna och förbättringar av lärarnas utbildning och incitament. Inom den högre utbildningen har mycket begränsade framsteg gjorts med reformerna. Den stora bristen på överensstämmelse mellan den högre utbildningen och efterfrågan på arbetsmarknaden förvärrar den strukturella arbetslösheten och hämmar utvecklingen av innovativa sektorer med högt värde. Det klena resultatet inom den högre utbildningen hänger samman med bristande incitament på institutionell nivå samt med kvaliteten på de enskilda forskarna och lärarna. Att förbättra hälso- och sjukvårdssystemets kvalitet och täckning är sedan länge en utmaning för Bulgarien. Ökad insyn i finansieringen av hälso- och sjukvården skulle bidra till att stärka tillväxten och konkurrenskraften inom sektorn. Den andel av hälso- och sjukvårdsutgifterna som går till öppenvård är liten, vilket begränsar tillgången till kostnadseffektiva hälso- och sjukvårdstjänster. Den stora andelen direktbetalningar från patienterna utestänger i praktiken vissa segment av befolkningen från hälso- och sjukvårdstjänster. Att rationalisera och förvalta sjukhussektorn innebär en stor utmaning för Bulgarien.
- (15) En förbättring av företagsklimatet i Bulgarien, också i fråga om effektivare offentliga tjänster, skulle vara mycket fördelaktigt för de inhemska företagens konkurrenskraft och möjligheten att locka utländska investeringar. Ett snabbare och systematiskt införande av e-förvaltning innebär stora möjligheter och skulle bland annat kunna minska kostnaderna för att följa regelverket och den administrativa bördan för företagen. Dessutom skulle ramvillkoren, inte minst för små och medelstora företag, förbättras avsevärt om företagslagstiftningen, bl.a. förfarandena för sena betalningar och insolvens, genomfördes och verkställdes fullt ut. De små och medelstora företagens utveckling hämmas fortfarande av otillräcklig tillgång till finansiering. Det finns fortfarande stort utrymme för att bättre använda unionsfinansierade stödprogram för små och medelstora företag. Ett väl fungerande och oberoende rättsväsende är en förutsättning för en hållbar ekonomisk utveckling. Bulgarien har under de senaste åren gjort framsteg när det gäller att reformera rättsväsendet, särskilt med moderniseringen av den rättsliga och institutionella ramen. Man kan dock göra mycket mer för att fullt ut dra nytta av denna ram, genom att se till att resultaten är hållbara och öka egenansvaret för reformerna på alla nivåer. Större insatser för att bekämpa korruption skulle också utgöra ett positivt bidrag när det gäller att förbättra företagsklimatet.
- (16) En effektiv användning av unionsmedlen är fortfarande avgörande för att nödvändiga offentliga investeringar ska kunna göras. 2011 års reform av lagstiftningen om offentlig upphandling är ett viktigt steg mot att förbättra övervakningen, förebyggandet och bestraffningen av oegentligheter. Även om nya regler som bland annat omfattar projekt som samfinansieras av EU har trätt i kraft, skulle förhandskontrollens verkningsfullhet ökas ytterligare om myndigheten för offentlig upphandling fick större befogenheter.
- (17) Tillsynsmyndigheternas kapacitet och oberoende inom centrala ekonomiska sektorer är viktiga ramvillkor för konkurrenskraften. Vissa förbättringar har gjorts av Bulgariens transportinfrastruktur under senare år, men mycket återstår att göra innan tillhandahållandet av tjänster och underhållet blir tillräckligt effektivt. Bulgarien har ännu inte helt fullgjort sina förpliktelser inom ramen för den inre marknaden för energi. Stora utmaningar återstår i både grossist- och detaljhandelsledet. Särskilt bekymmersamma är de bestående marknadshindren, vinstgarantiarrangemangen och de reglerade priserna, i kombination med avsaknaden av en grossistmarknad för el och naturgas. På grund av Bulgariens stora beroende av en enda energiväg är landet mycket utsatt för utbudsschocker. Genomförandet av el- och gassammanlänkingsprojekten bör påskyndas för att få till stånd en mer diversifierad och säker tillgång på energi. Den låga energieffektiviteten är fortfarande en betydande ekonomisk börda för både företag och privatpersoner. Det finns särskilt mycket att göra när det gäller energieffektiviteten i byggnader, både offentliga och privata.
- (18) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen genomfört en omfattande analys av Bulgariens ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet samt lagt fram en fördjupad granskning. Den har beaktat inte bara programmens relevans för en hållbar finanspolitik och socioekonomisk politik i Bulgarien utan även i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–7 nedan.
- (19) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat konvergensprogrammet och dess yttrande⁽¹⁾ avspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (20) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 3, 4 och 5 nedan.

⁽¹⁾ Enligt artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Bulgarien att vidta följande åtgärder under perioden 2013–2014:

1. Bibehålla sunda offentliga finanser genom att garantera uppfyllelse av det medelfristiga budgetmålet och genomföra tillväxtfrämjande finanspolitik i enlighet med konvergensprogrammet. Genomföra en övergripande skattestrategi för att stärka alla aspekter av skattelagstiftningen och uppbördsförfarandena i syfte att öka inkomsterna, särskilt genom att förbättra skatteuppbörden, ta itu med den svarta ekonomin och minska kostnaderna för att följa regelverket. Inrätta en oberoende institution som ska övervaka finanspolitiken och tillhandahålla analyser och rådgivning.
2. Fasa ut möjligheterna till förtidspension, införa samma lagstadgade pensionsålder för män och kvinnor och genomföra en aktiv arbetsmarknadspolitik som gör det möjligt för äldre arbetstagare att stanna kvar längre på arbetsmarknaden. Skärpa kriterierna för och kontrollen av tilldelning av invaliditetspension för att begränsa missbruk på ett verkningfullt sätt.
3. Påskynda det nationella ungdomssysselsättningsinitiativet, t.ex. genom en ungdomsgaranti ⁽¹⁾. Ytterligare stärka arbetsförmedlingens kapacitet i syfte att ge arbetssökande ändamålsenlig rådgivning och utveckla kapaciteten att göra prognoser och fylla kompetensbehoven. Stärka den aktiva arbetsmarknadspolitik, särskilt när det gäller de nationella sysselsättningsprogrammen. Se över minimiavgifterna till socialförsäkringssystemet för att garantera att systemet inte leder till att lågkvalificerade arbetstagare stängs ute från arbetsmarknaden på grund av för höga kostnader. Se till att den nationella strategin för att minska fattigdom och främja social integration 2020 och den nationella strategin för integration av romer genomförs i praktiken. Förbättra de sociala transfereringarnas och tjänsternas tillgänglighet och ändamålsenlighet, särskilt för barn och äldre.
4. Anta lagen om skolutbildning och fortsätta reformen av den högre utbildningen, särskilt genom att bättre anpassa resultaten till arbetsmarknadens behov och förstärka samarbetet mellan utbildning, forskning och näringsliv. Förbättra tillgången till inkluderande undervisning för utsatta barn, särskilt romer. Garantera en faktisk tillgång till hälso- och sjukvård och förbättra prissättningen av hälso- och sjukvårdstjänster, genom att koppla sjukhusens finansiering till resultaten och genom att utveckla öppenvården.
5. Vidta ytterligare åtgärder för att förbättra företagsklimatet, genom att minska byråkratin, genomföra en strategi för e-förvaltning och genomföra lagstiftningen om sena betalningar. Öka rättsväsendets kvalitet och oberoende samt bekämpa korruptionen mer effektivt. Förbättra tillgången till finansiering för små och medelstora företag och nystartade företag.
6. Påskynda utnyttjandet av EU-medel. Säkerställa ett korrekt genomförande av lagstiftningen om offentlig upphandling genom att utvidga de förhandskontroller som myndigheten för offentlig upphandling gör i syfte att förhindra oegentligheter.
7. Stärka de nationella tillsynsmyndigheternas oberoende och den offentliga förvaltningens förmåga, särskilt inom energi- och transportsektorerna, samt när det gäller avfallshandling och vattenförvaltning. Undanröja marknadshinder, kvoter, geografiska begränsningar och reglerade priser samt fullborda marknadsstrukturen genom att inrätta en öppen grossistmarknad för el och naturgas. Påskynda el- och gassammanlänkingsprojekten och öka kapaciteten att klara störningar. Öka insatserna för att förbättra energieffektiviteten.

Utfärdad i Bryssel den 9 juli 2013.

På rådets vägnar

R. ŠADŽIUS

Ordförande

⁽¹⁾ Fastställd genom rådets rekommendation av den 22 april 2013 (EUT C 120, 26.4.2013, s. 1).

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 9 juli 2013

om Tjeckiens nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Tjeckiens konvergensprogram för 2012–2016

(2013/C 217/04)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för sysselsättning och tillväxt, Europa 2020, som bygger på en utökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽²⁾, vilka tillsammans utgör de integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla

tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och uttryckte i synnerhet sitt fulla åtagande att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landspecifika rekommendationerna.

- (4) Den 10 juli 2012 antog rådet en rekommendation ⁽³⁾ (nedan kallad 2012 års rekommendation) om Tjeckiens nationella reformprogram för 2012 och avgav ett yttrande om Tjeckiens konvergensprogram för 2012–2015.
- (5) Den 28 november 2012 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2013 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 28 november 2012 antog kommissionen, på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽⁴⁾, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Tjeckien inte identifierades som en medlemsstat som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Europaparlamentet har vederbörligen involverats i den europeiska planeringsterminen, i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97, och antog den 7 februari 2013 en resolution om sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2013 och en resolution om bidraget till den årliga tillväxtöversikten 2013.
- (7) Den 14 mars 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringar för att säkerställa finansiell stabilitet, budgetkonsolidering och åtgärder för att främja tillväxt. Europeiska rådet betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtvänlig budgetkonsolidering, återställa normala villkor för utlåning till näringslivet, främja tillväxt och konkurrenskraft, ta itu med arbetslösheten och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (8) Den 17 april 2013 lade Tjeckien fram sitt nationella reformprogram för 2013 och den 26 april 2013 sitt konvergensprogram för perioden 2012–2016. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (9) Baserat på en bedömning av konvergensprogrammet enligt förordning (EG) nr 1466/97 anser rådet att Tjeckien har minskat det totala underskottet med 1,4 % ⁽⁵⁾ av BNP

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Upprätthålls för 2013 genom rådets beslut 2013/208/EU av den 22 april 2013 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 118, 30.4.2013, s. 21).

⁽³⁾ EUT C 219, 24.7.2012, s. 17.

⁽⁴⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽⁵⁾ Det offentliga underskottet för 2012 inbegriper den tillfälliga underskottsökande effekten av antagandet av lagen om ekonomisk kompensation till kyrkor (1,5 % av BNP).

mellan 2009 och 2012 till följd av avsevärda konsolideringsansträngningar och att landet enligt nuvarande förväntningar är på väg att korrigera det alltför stora underskottet. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för konvergensprogrammets beräkningar av de offentliga finanserna är rimligt. Enligt konvergensprogrammet väntas den reala BNP-ökningen motsvara 0 % under 2013 och 1,2 % under 2014, att jämföra med de siffror på -0,4 % under 2013 och 1,6 % under 2014 som nämns i kommissionens avdelningars vårprognos 2013. Målet med budgetstrategin enligt konvergensprogrammet är att hålla det offentliga underskottet under tröskelvärdet på 3 % av BNP. Det offentliga underskottsmålet på 2,8 % av BNP för 2013 är i linje med den tidsfrist för korrigering av det alltför stora underskottet som anges i rådets rekommendation av den 2 december 2009. Enligt kommissionens avdelningars vårprognos 2013 beräknas det offentliga underskottet uppgå till 2,9 % av BNP under 2013 och 3 % av BNP under 2014. Det finns en risk för att budgetutfallet för 2013 blir värre än väntat på grund av ytterligare korrigeringar av återbetalningar av EU-medel. En positiv sak är att engångsintäkter i samband med den planerade auktionen av nya frekvensband inom telekommunikation skulle kunna ge ett bättre budgetutfall än väntat för 2013.

I konvergensprogrammet bekräftas det tidigare medelfristiga budgetmålet om ett underskott på 1 % av BNP, vilket i tillfredsställande mån avspeglar kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Det (omräknade) strukturella budgetunderskottet beräknas öka med 0,3 % av BNP under 2014, 0,2 % av BNP under 2015 och 0,5 % av BNP under 2016. Enligt konvergensprogrammet väntas således ingen justering i riktning mot det medelfristiga budgetmålet äga rum, vilket inte är i linje med stabilitets- och tillväxtpakten. Ökningstakten för offentliga utgifter är förenlig med stabilitets- och tillväxtpaktens utgiftsriktmärke under 2014 men avviker från detta med 0,3 % av BNP under 2015 och 0,5 % av BNP under 2016 under antagande av en förbättring av BNP med 0,5 % mot det medelfristiga budgetmål som kommissionen bedömt vara lämpligt. Enligt konvergensprogrammet beräknas skuldkvoten fortsätta att stiga under programperioden, även om takten mattas av, och uppgå till 51,9 % av BNP för 2016.

- (10) De återkommande nedskärningarna av offentliga investeringsutgifter motverkar en snabb och varaktig återhämtning i landet. Tillväxtfrämjande utgifter med hög multiplikatoreffekt, däribland projekt som samfinansieras med EU-medel, skulle inte bara stödja återhämtningen utan även kunna bidra till att hantera de långfristiga problemen. En prioritering av utgifter för ökad sysselsättning, forskning och innovation, utbildning, barnomsorg och infrastrukturprojekt skulle kunna få betydande tillväxteffekter. Samtidigt är det väsentligt att se till att utgifterna är lagliga, korrekta och effektiva.
- (11) Reformen av skattesystemet gjorde begränsade framsteg under 2012. Även om skatten på överlåtelse av fast

egendom höjdes gjordes inget för att höja den mycket låga nivån på de återkommande fastighetsskatterna. Planer på att införa en koldioxidskatt och att avveckla undantag från punktskatt på naturgas för uppvärmning övergavs. Den implicita skattesatsen på energi ligger under EU-genomsnittet och fordonsskatterna är fortfarande mycket låga. Även beskattningen av arbete kännetecknas av strukturproblem, som särskilt drabbar låginkomsttagare och deltidsarbetare. Endast marginella åtgärder har vidtagits för att minska olikheterna i skattebehandlingen av anställda och egenföretagare. Skatteförvaltningens effektivitet kan också förbättras ytterligare. När det gäller inkomstskatter för privatpersoner och företag planerar regeringen att 2015 inrätta en enda kontaktpunkt för skatteuppbörd, vilket verkligen skulle kunna rationalisera skatteförvaltningen och minska det nuvarande systemets komplexitet. En nackdel med reformen är emellertid att skattebaserna för inkomstskatter för privatpersoner, avgifter till hälso- och sjukvård och andra sociala avgifter inte kommer att harmoniseras, vilket innebär att en stor del av reformens potentiella nytta inte förverkligas.

- (12) Tjeckien har ett hållbarhetsgap på 5,0 % av BNP, vilket ligger över EU-genomsnittet. Detta gap har till stor del sin grund i de beräknade långsiktiga kostnaderna för en åldrande befolkning, beroende på ökade pensionsutgifter och utgifter för hälso- och sjukvård och långtidsvård. Den lagstadgade pensionsåldern ökar långsamt, särskilt för män. Systemets hållbarhet skulle stärkas avsevärt om den faktiska pensionsåldern höjdes genom en bättre anpassning av pensionsåldern eller pensionsförmånerna till förändringarna i förväntad livslängd än vad som är fallet i den nuvarande lagstiftningen. En långsiktigt genomförd indexering baserad på prisutvecklingen för att komplettera dessa ändringar skulle generera besparingar.
- (13) I motsats till 2012 års rekommendation införde regeringen 2013 ett system med förtidspensionering, som erbjuder personer möjlighet att ta ut en pension i upp till fem år före den lagstadgade pensionsåldern. Förtidspensionerna ska utbetalas från (den tredje) pelaren i pensionssystemet. Denna pelare subventioneras dock i stor omfattning av staten genom direkta delbetalningar och skatteavdrag för inbetalningar. Oavsett om kriterierna för att få omfattas av systemet endast kommer att uppfyllas av ett begränsat antal personer, vilket regeringen väntar sig, gör åtgärden det möjligt för mottagarna att utnyttja en tidigare ackumulerad offentlig subvention för ett syfte som strider mot politiken för att främja ett längre arbetsliv.
- (14) Den väntade ökningen av utgifterna för hälso- och sjukvård och långtidsvård utgör en avsevärd andel av kostnaden för en åldrande befolkning och bidrar i betydande mån till det stora hållbarhetsgapet. Under de senaste åren

har landet genomfört reformer för att förbättra sjukvårdens effektivitet genom åtgärder för att hålla kostnaderna nere och mer marknadsinriktade lösningar. Problemet återstår emellertid. I jämförelse med andra medlemsstater tenderar det tjeckiska sjukvårdssystemet att vara alltför inriktat på sjukhusvård, vilket skapar ineffektivitet. Vården kan förbättras genom att den ges på ett kliniskt mer lämpligt och kostnadseffektivt sätt, exempelvis genom att patienter tas in på sjukhus först samma dag som de ska opereras och genom att olämpligt långa vårdtider i akutvårdssjukhus minskas.

- (15) Enligt nyligen gjorda beräkningar av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) skulle en utveckling där kvinnornas och männens sysselsättningsgrad blir lika hög hejda den beräknade minskningen av den totala arbetskraften och höja BNP per capita med så mycket som 16,5 % fram till 2030. Regeringen lade den 22 maj 2013 fram ett förslag till lag om införande av barngrupper som sköts av professionella barnsköterskor, vilket ska kompletteras med skattesubventioner för omsorgsgivare och deltagande familjer. Detta är ett steg i rätt riktning men löser inte problemet helt. På grund av en fortsatt brist på barnomsorgsinrättningar, särskilt för barn under tre år, behövs det ytterligare höjningar av budgetanslagen till offentliga förskolor. De mindre gynnade personernas anställbarhet och förvärvsfrekvens är också ett problem och det finns utrymme för att förbättra den offentliga arbetsförmedlingens effektivitet och ändamålsenlighet.
- (16) I 2012 års rekommendation om offentlig förvaltning nämndes särskilt behovet av att effektivisera förvaltningen och intensifiera kampen mot korruption. Landet har emellertid bara gjort begränsade framsteg med att anta de rättsakter som anges som prioriterade i landets strategi för korruptionsbekämpning 2011–2012. Den nya strategi för korruptionsbekämpning 2013–2014 som regeringen antog i januari 2013 behöver följas av ett snabbt antagande av utestående prioriterade rättsakter, t.ex. lagen om offentlig anställning. I denna nya lagstiftning måste man göra tillräcklig åtskillnad mellan politiskt utnämnda och opolitisk personal, garantera de statliga tjänstemännens oberoende och införa ett väl fungerande karriärsystem för att minska den höga personalomsättningen. Betydande framsteg har gjorts med att genomföra lagen om offentlig upphandling, som trädde i kraft i april 2012. De lokala myndigheterna har dock rapporterat svårigheter med att genomföra lagen om offentlig upphandling. När det gäller genomförandet av EU-medel hade de flesta av de åtgärder som ingick i åtgärdsplanen för att stärka förvaltnings- och kontrollsystemet genomförts vid utgången av 2012. De tjeckiska myndigheterna måste dock fortlöpande övervaka genomförandet av åtgärdsplanen.
- (17) Inom den obligatoriska skolgången uppnår tjeckiska elever i stort sett genomsnittliga resultat i internationella jämförelser. Utbildningsresultaten inom matematik och naturvetenskapliga ämnen har emellertid snabbt försämrats. Tjeckiens myndigheter har reagerat med hjälp av en uppsättning åtgärder som innefattar utveckling av miniminormer för utbildningsnivåer, som ska användas för nationella tester av elever. Man borde dock utveckla ett mer integrerat system som säkerställer att elever, lärare och skolor som underpresterar i tester får systematiskt stöd, vilket ytterligare skulle höja reformens ambitionsnivå. Huvudutmaningen för systemet för högre utbildning är att se till att det stigande antalet studenter får de färdigheter som krävs för att lyckas på arbetsmarknaden. Man överväger en reform av lagen om högre utbildning med syfte att införa differentierade finansieringsvillkor och öka tillträdet. Detta är relevanta och ambitiösa förslag, men de faktiska effekterna beror på hur reformen slutgiltigt utformas. Myndigheterna planerar också att anta reviderade utvärderingsnormer för finansiering av forskningsinstitut. En ökning av andelen kvalitetsindikatorer, inklusive ett ökat samarbete med näringslivet, skulle förbättra kvaliteten på landets forsknings- och innovationssystem.
- (18) Tjeckien är en av de medlemsstater som har det högsta antalet reglerade yrken. Ett offentligt samråd om en översyn av regelverket för yrken utfördes 2012 och dess resultat ska presenteras i år. Detta är ett viktigt steg för att minska eller avskaffa hindren för tillträde till de yrken där en reglering inte har bevisats vara nödvändig eller anses vara överdriven (inklusive längden på obligatoriska praktiktjänstgöringar) och där ett enklare tillträde skulle kunna gynna sysselsättning och tillväxt. Trots förbättringar under de senaste åren har landet fortfarande en av de högsta energiintensiteterna i unionen och lågeffektiva byggnader.
- (19) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen genomfört en omfattande analys av Tjeckiens ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för en hållbar finanspolitik och socioekonomisk politik i Tjeckien utan även i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet av att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1 till 7 nedan.

(20) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat konvergensprogrammet, och dess ytterligare⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Tjeckien att vidta följande åtgärder under perioden 2013–2014:

1. Genomföra budgeten för 2013 som planerat så att det alltför stora underskottet korrigeras under 2013 på ett varaktigt sätt och den strukturella korrigeringen som anges i rådets rekommendationer inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott uppnås. För 2014 och därefter stärka och rigöröst genomföra budgetstrategin, med stöd av tillräckligt specificerade åtgärder, så att den finanspolitiska insatsen medför tillräckliga framsteg mot det medelfristiga budgetmålet. Prioritera tillväxtfrämjande utgifter, inklusive att i tid ingå åtaganden för kvarvarande projekt som samfinansieras med EU-medel inom den nuvarande budgetramen.
2. Sänka den höga beskattningen av arbete genom att överföra beskattningen till mindre tillväxthämmande områden, t.ex. återkommande skatter på bostäder och fordonsskatter. Ytterligare minska olikheterna i skattebehandlingen av anställda och egenföretagare. Förbättra efterlevnaden av skattelagstiftningen och minska efterlevnadskostnaderna genom att inrätta en enda kontaktpunkt för skatteuppbörd samt harmonisera skattebaserna för inkomstskatter för privatpersoner, sociala avgifter och avgifter till hälso- och sjukvård.
3. Höja den faktiska pensionsåldern genom en bättre anpassning av pensionsåldern eller pensionsförmånerna till förändringarna i förväntad livslängd och revidera indexeringssystemet. Höjningen av pensionsåldern bör åtföljas av åtgärder som främjar äldre arbetstagares anställbarhet och minskar möjligheterna till tidigt utträde från arbetsmarknaden. I synnerhet bör den offentliga subventioneringen av systemet med förtidspensionering avskaffas. Vidta åtgärder för att avsevärt förbättra kostnadseffektiviteten hos utgifterna för hälso- och sjukvård, särskilt i fråga om sjukhusvård.

4. Vidta ytterligare åtgärder för att förbättra den offentliga arbetsförmedlingens effektivitet och ändamålsenlighet. Avsevärt öka tillgången till inkluderande barnomsorg, med inriktning på barn upp till tre års ålder och deltagande av romska barn, särskilt genom att anta och genomföra lagen om barnomsorgsinrättningar och stärka både de offentliga och privata barnomsorgsinrättningarnas kapacitet.

5. Genomföra strategin för korruptionsbekämpning 2013–2014. Anta en lag om offentlig anställning som bör säkerställa en stabil, effektiv och professionell statlig förvaltning. Förbättra hanteringen av EU-medel med sikte på programperioden 2014–2020. Stärka kapaciteten för att genomföra offentliga anbudsförfaranden på lokal och regional nivå.
6. Inrätta en heltäckande ram för utvärdering av obligatorisk skolgång och vidta riktade åtgärder för att stödja skolor som levererar mindre bra utbildningsresultat. Anta åtgärder för att förbättra tillträdet till och finansieringen av högre utbildning. Höja andelen resultatbaserad finansiering av forskningsinstitut.
7. Med utgångspunkt i den pågående översynen, gå vidare med en reform av regelverket för reglerade yrken, genom att minska eller avskaffa tillträdes hinder och avreglera de verksamhetsområden där reglering är omotiverad. Vidta ytterligare åtgärder för att förbättra energieffektiviteten i byggnader och inom industrin.

Utfärdad i Bryssel den 9 juli 2013.

På rådets vägnar
R. ŠADŽIUS
Ordförande

⁽¹⁾ I enlighet med artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 9 juli 2013

om Danmarks nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Danmarks konvergensprogram för 2012–2016

(2013/C 217/05)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för sysselsättning och tillväxt, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽³⁾, vilka tillsammans utgör de *integrerade riktlinjerna*. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls för 2013 genom rådets beslut 2013/208/EU av den 22 april 2013 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 118, 30.4.2013, s. 21).

- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och uttryckte i synnerhet sitt fulla åtagande att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.
- (4) Den 10 juli 2012 antog rådet en rekommendation ⁽⁴⁾ om Danmarks nationella reformprogram för 2012 och avgav ett yttrande om Danmarks konvergensprogram för 2012–2015.
- (5) Den 28 november 2012 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2013 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 28 november 2012 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Danmark identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Europaparlamentet har vederbörligen involverats i den europeiska planeringsterminen, i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97, och antog den 7 februari 2013 en resolution om sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2013 och en resolution om bidraget till den årliga tillväxtöversikten 2013.
- (7) Den 14 mars 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, budgetkonsolidering och åtgärder för att främja tillväxt. Europeiska rådet betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtvänlig budgetkonsolidering, återställa normala villkor för utlåning till näringslivet, främja tillväxt och konkurrenskraft, ta itu med arbetslösheten och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (8) Den 10 april 2013 offentliggjorde kommissionen resultatet av sin fördjupade granskning av Danmark, i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av sin analys drog kommissionen slutsatsen att Danmark har makroekonomiska obalanser, även om de inte är alltför stora.
- (9) Den 30 april 2013 lade Danmark fram sitt nationella reformprogram för 2013 och sitt konvergensprogram för perioden 2013–2016. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.

⁽⁴⁾ EUT C 219, 24.7.2012, s. 21.

- (10) Baserat på bedömningen av konvergensprogrammet enligt förordning (EG) nr 1466/97 anser rådet att det makroekonomiska scenariot bakom de finanspolitiska beräkningarna i programmet är trovärdigt. Enligt scenariot ska BNP-tillväxten 0,7 % och 1,6 % för 2013 respektive 2014 och det ligger i stort i linje med kommissionens avdelningars vårprognos 2013 på 0,7 % och 1,7 %. Konvergensprogrammet innehåller en finanspolitisk strategi som syftar till att korrigera det alltför stora underskottet och till att uppfylla det medelfristiga budgetmålet på ett strukturellt underskott på högst 0,5 % av BNP till 2013, vilket återspeglar paktens mål. I konvergensprogrammet förespar man ett underskott i de offentliga finanserna på 1,7 % av BNP för 2013 och 1,8 % för 2014, vilket är i linje med den tidsgräns som kommissionen föreslagit inom förfarandet vid alltför stora underskott. Den genomsnittliga årliga finanspolitiska insatsen under perioden 2011–2013, baserad på beräkningar av det strukturella saldot, ligger i linje med rådets rekommendation enligt förfarandet för alltför stora underskott. Diskretionära nettoåtgärder som läggs fram i konvergensprogrammet beräknas skapa en konsolidering som i stort är i linje med rekommendationen enligt förfarandet vid alltför stora underskott. De reala offentliga utgifterna (inklusive diskretionära inkomståtgärder) beräknas visa nolltillväxt under 2013 och bli 0,4 % för 2014, vilket innebär att utgiftsriktmärket i stabilitets- och tillväxtpakten iakttas båda åren. De offentliga finanserna är generellt sett sunda och landet har redan uppfyllt sitt medelfristiga budgetmål. Men eftersom landet har en åldrande befolkning och driver en ambitiös välfärdspolitik, är det mycket viktigt för Danmark att ha en sund och hållbar finanspolitisk ram och att se till att underskottet inte överstiger fördragets riktvärde på 3 % av BNP.
- (11) Under 2012 slutförde Danmark reformen av förtidspensionssystemet och de subventionerade sysselsättningsordningarna (flexjobbsystemet) vilka trädde i kraft den 1 januari 2013. Reformerna är viktiga åtgärder för att öka utbudet på arbetskraft i Danmark. Det är ändå en ständig utmaning att förbättra anställbarheten för de som har svårast att ta sig in på arbetsmarknaden, bland annat personer med invandrarbakgrund, långtidsarbetslösa och lågutbildade. Regeringens reformagenda är visserligen omfattande, med det är ändå viktigt att se till att den berömda danska "flexicurity-modellen" fortsätter att underlätta en smidig övergång från arbetslöshet till arbete, samtidigt som den begränsar marginalisering och social utestängning. Utbildning och kompetensutveckling är viktiga faktorer i detta hänseende.
- (12) Utbildning är helt rätt en tydlig prioritering för Danmark. Fortsätta satsningar krävs dock för att förbättra kvaliteten och kostnadseffektiviteten i landets utbildningssystem, t.ex. genom att fullfölja påbörjade reformer. Den föreslagna reformen av grundskolan går i rätt riktning och kan förväntas öka skolans kostnadseffektivitet och kvaliteten på undervisningen, inklusive elevernas kunskapsnivå. När det gäller yrkesutbildning har regeringen under 2012 tagit initiativ för att förbättra kvaliteten på yrkesutbildning för unga och trygga nödvändiga praktikplatser i den privata sektorn. Man har tillsatt en kommitté där regeringen, kommunerna, regionerna och arbetsmarknadens parter deltar för att hitta en permanent lösning för att garantera antalet nödvändiga praktikplatser och förbättra kvaliteten på yrkesutbildningen. Genom att hitta beständiga och bra lösningar på både problemen med bristen på praktikplatser och det stora antal elever som hoppar av yrkesutbildningen skulle Danmark stå bättre rustat för arbetsmarknadens framtida kunskapsbehov och förbättra sin produktivitet.
- (13) Danmark kan höja sin ekonomiska tillväxt genom att undanröja hinder för konkurrensen i lokal- och detaljhandeln, med tanke på hur viktig denna sektor är för den danska ekonomin. Den danska regeringen lade 2012 fram en ny konkurrenslag, som är ett viktigt steg i rätt riktning. Genom översynen av konkurrenslagstiftningen har man infört en effektivare mekanism för att genomdriva konkurrensreglerna, vilket helt uppfyller den delen av 2012 års rekommendation. Mer kan dock göras för att effektivisera de åtgärder som vidtagits i vissa tjänstesektorer och för offentliga tjänster för att öka konkurrensen och få marknaden att fungera bättre. Olika politiska initiativ är ännu i ett tidigt skede och det krävs fortsatta satsningar för att säkra ett effektivt genomförande.
- (14) Det senaste året har hushållens skuldsättning analyserats grundligt på både nationell nivå och EU-nivå för att bedöma hoten mot den finansiella och ekonomiska stabiliteten. För ögonblicket verkar riskerna för den finansiella stabiliteten vara under kontroll, men de kräver ständig övervakning. Danmark har vidtagit flera åtgärder för att göra bostadslånesystemet mer robust. Bland åtgärderna finns ett system med riskangivning för bostadslån och restriktioner för bostadslån med rörlig ränta och/eller amorteringsfrihet. Bolåneinstitutet har på eget initiativ vidtagit åtgärder för att minska behovet av ytterligare säkerheter. Alla de här åtgärderna går i rätt riktning, men det krävs noggrann övervakning för att kontrollera att de verkligen har önskad effekt. Kommissionen kommer att granska Danmarks regelbundna rapporter om genomslaget för de åtgärder som har vidtagits i detta avseende. Med tiden bör fastighetsbeskattningen i Danmark ses över för att minska snedvridningar och stärka dess konjunkturutjämnande inslag.

- (15) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen genomfört en omfattande analys av Danmarks ekonomiska politik. Den har gjort en bedömning av det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet, samt lagt fram en fördjupad granskning. Den har beaktat inte bara programmets relevans för en hållbar finanspolitik och socioekonomisk politik utan också i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–3 nedan.
- (16) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat konvergensprogrammet och dess yttrande ⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (17) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendation 3 nedan.
1. Genomföra den planerade finanspolitiska strategin under 2013 för att säkerställa en korrigerande av det alltför stora underskottet senast 2013. Dessutom genomföra den finanspolitiska strategin från 2014 för att säkerställa en adekvat finanspolitisk insats för att ligga kvar på det medelfristiga budgetmålet.
 2. Göra fler insatser för att förbättra anställbarheten för personer med svag anknytning till arbetsmarknaden, inklusive personer med invandrarbakgrund, långtidsarbetslösa och lågutbildade. Förbättra kvaliteten på yrkesutbildningen för att minska antalet avhopp från skolan och öka antalet praktikplatser. Genomföra reformen av grundskolan för att öka kunskapsnivån och göra utbildningssystemet mer kostnadseffektivt.
 3. Fortsätta insatserna för att avlägsna konkurrenshinder i tjänstesektorn, inklusive i detaljhandeln och byggsektorn, och se till att de offentliga tjänsterna levereras effektivare.

Utfärdad i Bryssel den 9 juli 2013.

På rådets vägnar

R. ŠADŽIUS

Ordförande

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Danmark att vidta följande åtgärder under perioden 2013–2014:

⁽¹⁾ Enligt artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 9 juli 2013

om Estlands nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Estlands stabilitetsprogram för 2012–2017

(2013/C 217/06)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för social skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på en utökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽²⁾, vilka tillsammans utgör de integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatnivå och uttryckte i synnerhet sitt fulla åtagande att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Upprätthålls för 2013 genom rådets beslut 2013/208/EU av den 22 april 2013 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 118, 30.4.2013, s. 21).

(4) Den 10 juli 2012 antog rådet en rekommendation ⁽³⁾ om Estlands nationella reformprogram för 2012 och avgav ett yttrande om Estlands stabilitetsprogram för 2012–2015.

(5) Den 28 november 2012 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som inleder den europeiska planeringsterminen 2013 för samordning av den ekonomiska politiken. Den 28 november 2012 antog kommissionen, på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽⁴⁾, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Estland inte identifierades som en medlemsstat som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.

(6) Europaparlamentet har vederbörligen involverats i den europeiska planeringsterminen, i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97, och antog den 7 februari 2013 en resolution om sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2013 och en resolution om bidraget till den årliga tillväxtöversikten 2013.

(7) Den 14 mars 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, budgetkonsolidering och åtgärder för att främja tillväxt. Europeiska rådet betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtvänlig budgetkonsolidering, återställa normala villkor för utlåning till näringslivet, främja tillväxt och konkurrenskraft, ta itu med arbetslösheten och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.

(8) Den 30 april 2013 lade Estland fram sitt nationella reformprogram för 2013 och sitt stabilitetsprogram för perioden 2012–2017. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.

(9) Baserat på bedömningen av stabilitetsprogrammet enligt förordning (EG) nr 1466/97 anser rådet att det makroekonomiska scenario som ligger till grund för programets beräkningar av de offentliga finanserna är rimligt för perioden 2013–2014, då den reala BNP-ökningen väntas uppgå till i genomsnitt ca 3,3 %. Enligt kommissionens avdelningars vårprognos 2013 kommer tillväxten att uppgå till 3,5 % under 2013–2014. Estland uppnådde ett nominellt budgetunderskott på 0,3 % av BNP för 2012. I stabilitetsprogrammet bekräftar det föregående medelfristiga budgetmålet i form av ett strukturellt överskott. Detta är mer ambitiöst än vad som krävs enligt stabilitets- och tillväxtpakten. Eftersom Estlands strukturella saldo utgjordes av ett överskott 2012 uppnådde Estland sitt medelfristiga budgetmål ett år tidigare än vad

⁽³⁾ EUT C 219, 24.7.2012, s. 25.

⁽⁴⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

som angavs i dess program för 2012–2015. Budgetstrategins mål enligt stabilitetsprogrammet för 2012–2017 är att föra en hållbar finanspolitik som främjar en balanserad tillväxt, genom att stanna kvar vid det medelfristiga budgetmål samtidigt som tillräckliga finanspolitiska buffertar ackumuleras och skattetrycket på arbete minskas. Det planerade nominella budgetunderskottet på 0,5 % av BNP för 2013 ska enligt stabilitetsprogrammet förbättras under prognosperioden, så att det upphör 2014 och därefter övergår till ett överskott. Enligt en övergripande bedömning av det omräknade strukturella saldot, inklusive en analys av utgiftsriktmärket enligt stabilitets- och tillväxtpakten, kommer Estland inte att avvika avsevärt från det medelfristiga budgetmålet under 2013 och återgå till ett strukturellt överskott 2014. Skuldkvoten ligger långt under 60 % av BNP och kommer enligt stabilitetsprogrammet sannolikt att efter 2013 sjunka till omkring 9 % av BNP under 2015–2016. Estland planerar att under 2013 införa en regel om ett strukturellt budgetsaldo i linje med kraven i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen, undertecknad den 2 mars 2012 i Bryssel. Denna regel om ett strukturellt budgetsaldo bör kompletteras av en förstärkning av de fleråriga utgiftsmålen bindande karaktär så snart som den regeln har införts.

- (10) När det gäller arbetsmarknaden fortsätter sysselsättningen att stiga, även om den alltjämt hindras av flaskhalsar i form av ihållande ungdomsarbetslöshet och långtidsarbetslöshet, kompetensglapp, och ökande brist på arbetskraft, inbegripet minskning av arbetskraften på grund av långvariga hälsoproblem. Socialförsäkringssystemet borde bli mer flexibelt och riktat, och tillhandahålla stöd-tjänster och incitament till arbetslösa och inaktiva personer som skulle kunna få anställning igen, samtidigt som aktiveringsåtgärderna borde förstärkas så att de når de som mest behöver dem. De familjepolitiska utgifternas kostnadseffektivitet skulle kunna förbättras på ett budgetneutralt sätt, bland annat genom att förmåner omfördelas från föräldraförmåner till mer effektiva åtgärder som barnomsorg, vilket väntas få positiva effekter på kvinnors sysselsättning. Den ekonomiska utvecklingen i olika regioner måste hanteras på ett mer samordnat sätt så att resultaten blir mer synliga.
- (11) När det gäller utbildning har Estland till viss del infört rådets rekommendationer från 2012: en reform av den högre utbildningen antogs 2012 och en ny allsidig reform av yrkesutbildning och fortbildning ska antas under 2013. Man bör särskilt uppmärksamma att arbetsmarknadens parter involveras i tillräcklig grad så att ett fullgott antal lärlingsplatser inom yrkesutbildningen skapas. Man har ännu inte uppfyllt det viktiga åtagandet att rationalisera tillhandahållandet av högstadie- och gymnasieutbildning. Man måste ta itu med den alltjämt relativt höga ungdomsarbetslösheten mot bakgrund av den höga andelen personer som inte har yrkesutbildning. Tillträdet till livslångt lärande för lågkvalificerade arbetstagare är ännu inte tillräckligt bra och åtgärder för arbetslösa unga personer motsvarar inte alltid arbetsmarknadens behov på ett trovärdigt sätt. Den låga graden av sam-

arbete mellan den offentliga forskningen och ekonomin är alltjämt en utmaning för produktivitetstillväxten och konkurrenskraften. Internationalisering och prioritering av forsknings- och innovationssystemet fortsätter att vara en utmaning, med tanke på ekonomins ringa storlek.

- (12) Landets energiintensitet är fortsatt mycket hög. Även om regeringen har vidtagit vissa åtgärder behöver insatserna fortsätta och utökas, med ytterligare tonvikt på renovering av bostadsbyggnader. Estlands nybilsflotta är den mest energiintensiva i EU och konsumtionsmönstren ändras inte trots de höjda punktskatterna på bränsle. Om ytterligare insatser inte görs kommer Estland sannolikt inte att uppnå sitt utsläppsmål i fråga om växthusgaser, särskilt inte om inget görs inom transport- och bostadssektorn. Estlands energimarknad är fortsatt relativt isolerad, med tanke på att förbindelserna till andra länder är otillräckliga.
- (13) Tillhandahållandet av de tjänster som lokala myndigheter enligt lag måste tillhandahålla är i flertalet sektorer otillfredsställande, i synnerhet när det gäller långtidsvård, familjestöd, utbildning och transport, detsamma gäller för lokala stödåtgärder för att säkerställa effektivt tillhandahållande av hälso- och sjukvårdstjänster. Detta är en följd av de lokala myndigheternas låga administrativa kapacitet och glappet mellan de intäkter de får och de ansvarsområden de tilldelats. Någon genomförbar plan för att förbättra den lokala förvaltningen har ännu inte fastställts.
- (14) Kommissionens har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Estlands ekonomiska politik. Den har bedömt både det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Den har beaktat inte bara programmets relevans för en hållbar finanspolitik och socioekonomisk politik i Estland utan även i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet av att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen avspeglas i rekommendationerna 1–5 nedan.
- (15) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet och dess yttrande⁽¹⁾ avspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (16) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. På dessa grunder har

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

rådet utfärdat särskilda rekommendationer till de medlemsstater som har euron som valuta ⁽¹⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Estland även säkerställa ett fullständigt och snabbt genomförande av dessa rekommendationer.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Estland att vidta följande åtgärder under perioden 2013–2020:

1. Föra en tillväxtvänlig finanspolitik och upprätthålla en sund finanspolitisk position enligt plan och garantera efterlevnad av det medelfristiga budgetmålet under hela perioden för stabilitetsprogrammet. Komplettera den planerade regeln om ett strukturellt budgetsaldo med mer bindande fleråriga utgiftsregler inom ramen för budgetramen på medelfristig sikt och fortsätta att effektivisera de offentliga utgifterna.
2. Öka incitamenten att arbeta genom att göra de olika befintliga socialförsäkringssystemen mer konsekventa och genom att öka flexibiliteten vid tilldelning av sociala förmåner och göra dem mer riktade. Förbättra tillhandahållandet av sociala tjänster, däribland barnomsorg, samtidigt som familjepolitikens ändamålsenlighet och kostnadseffektivitet höjs. Företärka aktiveringsåtgärderna för att göra det lättare för långtidsarbetslösa och personer som mottar invaliditetsförmåner eller ersättning för arbetsförmåga att återvända till arbetsmarknaden. Etablera samordnade åtgärder för att gynna ekonomisk utveckling i regioner som kännetecknas av hög arbetslöshet.
3. Fortsätta insatserna för att utbildningssystemen ska bli mer anpassade till arbetsmarknadens behov, bland annat genom att i högre grad involvera arbetsmarknadens parter och genomföra riktade åtgärder för att ta itu med ungdomsarbetslöshet. Avsevärt höja läggkvalificerade arbetstagares deltagande i livslångt lärande. Intensifiera insatserna för att fastställa prioriteringar för och internationalisera forsknings- och innovationssystemen och utöka samarbetet mellan företag, institut för högre utbildning och forskningsinstitut.
4. Förbättra energieffektiviteten, särskilt inom byggnads- och transportsektorn, och stärka miljöincitamenten i fråga om fordon och avfall. Påskynda utvecklingen av gränsöverskridande energiförbindelser, för att diversifiera energiförsörjningen och främja konkurrens på energimarknaden.
5. Uppnå bättre balans mellan lokala myndigheters intäkter och de ansvarsområden de tilldelats. Höja lokala myndigheters effektivitet och säkerställa att lokala offentliga tjänster av god kvalitet tillhandahålls.

Utfärdad i Bryssel den 9 juli 2013.

På rådets vägnar
R. ŠADŽIUS
Ordförande

⁽¹⁾ Se sidan 97 i detta nummer av EUT.

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 9 juli 2013

om Finlands nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Finlands stabilitetsprogram för 2012–2017

(2013/C 217/07)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för sysselsättning och tillväxt, Europa 2020, som bygger på en utökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽³⁾, vilka tillsammans utgör de integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls för 2013 genom rådets beslut 2013/208/EU av den 22 april 2013 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 118, 30.4.2013, s. 21).

nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och förband sig särskilt att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.

- (4) Den 10 juli 2012 antog rådet en rekommendation ⁽⁴⁾ om Finlands nationella reformprogram för 2012 och avgav ett yttrande om Finlands stabilitetsprogram för 2012–2015.
- (5) Den 28 november 2012 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2013 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 28 november 2012 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Finland identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Europaparlamentet har vederbörligen involverats i den europeiska planeringsterminen, i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97, och antog den 7 februari 2013 en resolution om sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2013 och en resolution om bidraget till den årliga tillväxtöversikten 2013.
- (7) Den 14 mars 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, budgetkonsolidering och åtgärder för att främja tillväxt. Europeiska rådet betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtvänlig budgetkonsolidering, återställa normala villkor för utlåning till näringslivet, främja tillväxt och konkurrenskraft, ta itu med arbetslösheten och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (8) Den 10 april 2013 offentliggjorde kommissionen resultaten av sin fördjupade granskning av Finland i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Finland har makroekonomiska obalanser som motiverar övervakning och kräver politiska åtgärder. Det är särskilt viktigt att man fortsätter att uppmärksamma den betydande försämringen vad gäller underskottet i bytesbalansen och det svaga exportresultatet, vilka är faktorer som drivs på genom omstruktureringen av industrin, samt konkurrensfaktorer ur ett kostnads- och icke-kostnadsperspektiv.
- (9) Den 18 april 2013 lade Finland fram sitt nationella reformprogram för 2013 och sitt stabilitetsprogram för perioden 2012–2017. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.

⁽⁴⁾ EUT C 219, 24.7.2012, s. 28.

(10) Baserat på bedömningen av stabilitetsprogrammet enligt förordning (EG) nr 1466/97 anser rådet att Finlands offentliga finanser på det hela taget varit sunda och att ansträngningar gjorts för att öka intäkterna och kontrollera utgifterna i syfte att närma sig det medelfristiga budgetmålet. Det makroekonomiska scenariot bakom de finanspolitiska beräkningarna i stabilitetsprogrammet är trovärdigt. Tillväxtprognoserna för 2013 är liknande som i kommissionens avdelningars vårprognos 2013, medan prognosen för 2014 ligger 0,6 procentandelar över kommissionens avdelningars vårprognos 2013. Målet för den finanspolitiska strategi som beskrivs i stabilitetsprogrammet är att balansera de statliga finanserna och få statsskulden i förhållande till BNP att sjunka till 2015. I stabilitetsprogrammet ingår en ändring av det medelfristiga budgetmålet från 0,5 % till - 0,5 %. Det nya medelfristiga budgetmålet är i linje med kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. I stabilitetsprogrammet förutspås att det medelfristiga budgetmålet kommer att uppnås till 2014 och hållas fram till 2017. Utgående från det (omräknade) strukturella budgetsaldot på grundval av uppgifterna i stabilitetsprogrammet har Finland under 2012 inte uppnått sina tidigare medelfristiga budgetmål och kommer inte att uppnå det nya medelfristiga budgetmålet under 2013.

I stabilitetsprogrammet prognostiseras att det (omräknade) strukturella budgetsaldot kommer att förbättras från - 1 % av BNP 2012 till - 0,9 % av BNP 2013. Mellan 2014 och 2017 kommer det att ligga stadigt mellan - 0,6 % och - 0,7 % av BNP. Under 2012 ökade Finlands nettoutgifter med 0,4 %, vilket är under det tillämpliga referensvärdet i utgiftsriktmärket för stabilitets- och tillväxtpakten. Till följd av den negativa reala BNP-tillväxten 2012 anses den låga strukturanpassningen vara tillräcklig. Under 2013 förbättras Finlands (omräknade) strukturella budgetsaldo och dess nettoutgifter väntas endast avvika med 0,1 % av BNP från utgiftsriktmärket. Med tanke på Finlands stora negativa produktionsgap anses detta adekvat. Under 2014 väntas Finlands (omräknade) strukturella budgetsaldo förbättras ytterligare, och nå - 0,6 % av BNP, dvs. tillräckligt nära det medelfristiga budgetmålet. Dessutom kommer Finland enligt kommissionens avdelningars vårprognos 2013 att uppnå målet helt och hållet under 2014. På det hela taget innebär detta att den förebyggande delen av stabilitets- och tillväxtpakten efterlevts. Den offentliga konsoliderade bruttoskulden var 53 % av BNP 2012 och kommer enligt stabilitetsprogrammet att ligga kvar under 60 % av BNP under hela programperioden. Stabilitetsprogrammet förutser minskningar av skuldnivån under 2016 och 2017. Långsiktig hållbarhet är fortfarande den största utmaningen för finanspolitiken. Hållbarhetsgapet till följd av en åldrande befolkning, främst beroende på pensioner, hälso- och långtidsvård, har noterats och kräver fortlopande övervakning.

(11) Produktivitetstillväxten inom offentliga tjänster har inte motsvarat produktivitetstillväxten i ekonomin som hel-

het, medan belastningen till följd av en åldrande befolkning ökar. Principerna för reformering av kommunerna har fastställts, men sammanslagningar förblir frivilliga, även om det kommer att finnas ekonomiska incitament från staten. Det väntas att den pågående reformen av social- och hälsosystemen inte kommer att medföra några avsevärda minskningar av det nuvarande antalet hälso- och sjukvårdsdistrikt.

(12) Åtgärder har vidtagits för att minska ungdoms- och långtidsarbetslösheten, till exempel ungdomsgarantin, kompetensprogrammet för ungdomar samt pilotprogrammet för långtidsarbetslösa. Dessa program kompletterades under 2013 med ytterligare ekonomiskt stöd till lärlingsprogram som del av ungdomsgarantin och är välkomna med tanke på den väntade ökningen av arbetslösheten. Dessa åtgärder måste nu genomföras med tydligt fokus på att höja målgruppernas kompetensnivå och arbetsmarknadsställning. Det är viktigt att man lyckas öka sysselsättningsgraden bland äldre arbetstagare för att säkerställa hållbara offentliga finanser och kunna tillgodose framtida arbetskraftsbehov. Den arbetande befolkningsandelen i Finland krymper. Flera åtgärder har vidtagits för att komma åt möjligheterna till förtida pension, bland annat en höjning av åldersgränsen för deltidspensionering, upphävande av möjligheten till minskad pension och höjning av pensionsåldern efter arbetslöshet. Den förväntade livslängden har emellertid ökat snabbare än vad som förutsågs under 2005 års pensionsreform, och med tiden kan det nuvarande intervallet för lagstadgad pensionsålder visa sig vara för lågt och pensionerna otillräckliga. I sitt stabilitetsprogram har staten åtagit sig att öka den faktiska pensionsåldern till 62,4 år till 2025, vilket fortfarande är lågt med hänsyn till den förväntade livslängden och de demografiska problemen. Genomförandet av dessa överenskomna åtgärder förblir en prioritering på kort sikt.

(13) Regleringshindren inom Finlands tjänstesektor är fortfarande höga, och marknadskoncentrationerna är stora i viktiga sektorer såsom detaljhandeln. De planerade ändringarna av konkurrenslagen i fråga om livsmedelshandelsaktörers dominerande marknadsposition, målen i programmet om sund konkurrens genom större övervakning av sektorn samt upphävandet av onödiga hinder för konkurrens i befintlig lagstiftning, t.ex. om fysisk planering och byggverksamhet, bör bidra till att lösa de nuvarande problemen. Sammanslagningen av konkurrens- och konsumentmyndigheten, tillsammans med en ökning av deras budget och större befogenheter att ta itu med konkurrensneutralitet mellan offentliga och privata aktörer bör också rent allmänt göra konkurrenspolitiken effektivare och öka dess fördelar. I Finland har de böter som utfärdats enligt konkurrenslagstiftningen av tradition varit

låga, och den översikt som planeras för 2013 bör kunna ligga till grund för ytterligare reformer för att öka böternas avskräckande effekt.

- (14) Finlands produktionstillväxt fortsätter att hanka efter lönetillväxten, medan landets internationella konkurrenskraft har minskat, vilket visas genom de finska exporternas minskade marknadsandel. Investeringar i forskning, utveckling och innovation är fortfarande höga, men en kritisk punkt är hur effektivt forskningen omvandlas till innovation och nya företag med hög tillväxt, som kan ta sig in på snabbt växande exportmarknader och stärka den internationella konkurrenskraften. På kort sikt bör Finland genomföra sina nyligen antagna strategier och åtgärder för att förbättra forsknings- och innovationssystemet, till exempel den nya handlingsplanen, och vid behov föreslå ytterligare reformer utgående från befintliga utvärderingar och den framtidsrapport som för närvarande förbereds. Energi- och arbetspriserna har identifierats bland de insatspriser som bidrar till att öka kostnaderna för finska producenter. Löneökningen under senare år har varit begränsad, till följd av det gällande trepartslöneavtalet som löper ut under 2013. Det är därför oroande att inget nytt avtal hittills slutits mellan arbetsmarknadens parter.
- (15) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen genomfört en omfattande analys av Finlands ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet samt lagt fram en fördjupad granskning. Den har beaktat inte bara programmets relevans för en hållbar finanspolitik och socioekonomisk politik utan även i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–5 nedan.
- (16) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet, och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (17) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 3–5 nedan.
- (18) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. På dessa grunder har rådet utfärdat särskilda rekommendationer till de med-

lemsstater som har euron som valuta⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Finland även säkerställa ett fullständigt och snabbt genomförande av dessa rekommendationer.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Finland att vidta följande åtgärder under perioden 2013–2014:

1. Fortsätta en tillväxtfrämjande finanspolitik och upprätthåller en sund finanspolitisk position som planerat, och säkerställer efterlevnad av det medelfristiga budgetmålet under hela programperioden. Fortsätta den årliga utvärderingen av omfattningen av det åldersrelaterade hållbarhetsgapet och justering av offentliga intäkter och utgifter i enlighet med de långsiktiga målen och behoven. Säkerställa långtidsvårdens kostnadseffektivitet och hållbarhet och i större utsträckning beakta förebyggande, rehabilitering och självständigt boende.
2. Se till att de pågående administrativa reformerna kring kommunernas struktur genomförs i praktiken, i syfte att uppnå produktivitetsvinster och kostnadsbesparingar i de offentliga tjänsterna, inbegripet social- och hälsovårdstjänster.
3. Vidta ytterligare åtgärder för att öka sysselsättningsgraden för äldre arbetstagare, inbegripet genom att öka deras anställbarhet och minska möjligheterna till förtida pensionering, höja den faktiska pensionsåldern genom att anpassa pensionsåldern eller pensionsförmånerna till förändringar i den förväntade livslängden. Genomföra och noga övervaka effekterna av pågående åtgärder för att förbättra ungas och långtidsarbetslösas ställning på arbetsmarknaden, med särskilt fokus på yrkesrelevant kompetensutveckling.
4. Fortsätta insatser för att öka konkurrensen inom produkt- och tjänstemarknaderna, särskilt detaljhandeln, genom att genomföra det nya programmet för att främja sund konkurrens.
5. Öka Finlands förmåga att ta fram innovativa produkter, tjänster och högtillväxtföretag i en snabbt föränderlig miljö, fortsätta diversifieringen av industrin, och fortsätta att förbättra ekonomins övergripande energieffektivitet. I den nuvarande situationen med låg tillväxt stödja utvecklingen av reallönerna och produktiviteten, samtidigt som arbetsmarknadens parter roller måste respekteras fullt ut och nationella metoder följas.

Utfärdad i Bryssel den 9 juli 2013.

På rådets vägnar
R. ŠADŽIUS
Ordförande

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ Se sidan 97 i detta nummer av EUT.

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 9 juli 2013

om Frankrikes nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Frankrikes stabilitetsprogram för 2012–2017

(2013/C 217/08)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för sysselsättning och tillväxt, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽³⁾, vilka tillsammans utgör de *integrerade riktlinjerna*. Medlemsstaterna uppmanades att

beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.

- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatnivå och uttryckte i synnerhet sitt fulla åtagande att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.
- (4) Den 10 juli 2012 antog rådet en rekommendation ⁽⁴⁾ (nedan kallad *2012 års rekommendation*) om Frankrikes nationella reformprogram för 2012 och avgav ett yttrande om Frankrike stabilitetsprogram för 2012–2016.
- (5) Den 28 november 2012 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2013 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 28 november 2012 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Frankrike identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Europaparlamentet har vederbörligen involverats i den europeiska planeringsterminen, i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97, och antog den 7 februari 2013 en resolution om sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2013 och en resolution om bidraget till den årliga tillväxtöversikten 2013.
- (7) Den 14 mars 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, budgetkonsolidering och åtgärder för att främja tillväxt. Europeiska rådet betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtvänlig budgetkonsolidering, återställa normala villkor för utlåning till näringslivet, främja tillväxt och konkurrenskraft, ta itu med arbetslösheten och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (8) Den 10 april 2013 offentliggjorde kommissionen resultaten av sin fördjupade granskning för Frankrike enligt

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls för 2013 genom rådets beslut 2013/208/EU av den 22 april 2013 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 118, 30.4.2013, s. 21).

⁽⁴⁾ EUT C 219, 24.7.2012, s. 31.

artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Kommissionen drar den slutsatsen av sin analys att Frankrike har makroekonomiska obalanser som kräver övervakning och beslutsamma åtgärder. Framför allt bör man ägna fortsatt uppmärksamhet åt den försämrade handelsbalansen och konkurrenskraften, vilka beror såväl på kostnadsfaktorn som på andra faktorer, i synnerhet som denna utveckling sker mot bakgrund av en svagare utlandsställning och hög offentlig skuldsättning, för att på detta sätt minska risken för att detta får negativa effekter för den franska ekonomin och den ekonomiska och monetära unionen, vilket är särskilt viktigt med tanke på hur betydande den franska ekonomin är.

- (9) Den 30 april 2013 lade Frankrike fram sitt nationella reformprogram för 2013 och sitt stabilitetsprogram för perioden 2012–2017. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (10) Baserat på bedömningen av stabilitetsprogrammet enligt förordning (EG) nr 1466/97 anser rådet att Frankrike trots sina betydande konsolideringsåtgärder som minskat det nominella underskottet från 7,5 % av BNP 2009 till 4,8 % av BNP 2012 inte kommer att kunna korrigera det alltför stora underskottet till 2013 i enlighet med rådets rekommendation av den 2 december 2009. Detta beror i synnerhet på att det ekonomiska läget visat sig bli sämre än vad som antogs när rådets rekommendation av den 2 december 2009 antogs och endast delvis har kunnat kompenseras av icke förutsebara inkomster, samtidigt som de åtgärder som skulle vidtas skjutits fram en aning i tiden. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för stabilitetsprogrammets beräkningar av de offentliga finanserna är trovärdigt vad gäller 2013, men överdrivet optimistiskt vad gäller 2014. Myndigheterna förutspår att BNP efter att ha legat på en oförändrad nivå 2012 (0 %) och 2013 (+ 0,1 %) kommer att öka med 1,2 % 2014, samtidigt som de antar att underskottet i de offentliga finanserna kommer att minska till 2,9 % av BNP under 2014 tack vare de finanspolitiska åtgärderna. Detta är att jämföra med kommissionens prognos om att BNP kommer att öka med 1,1 % 2014 om man antar en oförändrad politik, vilket är ett scenario som endast beaktar åtgärder som antagits eller är tillräckligt specificerade och därmed ger ett underskott på 4,2 % av BNP under 2014. Huvudmålet för den budgetstrategi som anges i stabilitetsprogrammet är att uppnå det medelfristiga budgetmålet, dvs. en balanserad budget i strukturella termer, precis som i programmet för 2012–2016. Detta är ett ambitiösare krav än det som anges i stabilitets- och tillväxtpakten. Det är meningen att det medelfristiga budgetmålet ska uppnås till 2016, och inte till 2015 som i stabilitetsprogrammet för 2012–2016.

Det planerade nominella underskott som fastställs i stabilitetsprogrammet är förenligt med en korrigering av det alltför stora underskottet senast 2014, vilket är ett år efter den reviderade tidsfrist som fastställts av rådet inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott den 2 december 2009. Med hänsyn till den överdrivet

optimistiska tillväxtprognosen i stabilitetsprogrammet för år 2014, anser rådet att den finanspolitiska insats som myndigheterna planerar inte är förenlig med en faktisk korrigering av det alltför stora underskottet senast 2014, såvida det inte vidtas ytterligare åtgärder för att kraftigt förstärka insatsen för det året. De planerade besparingarna och ytterligare intäkterna har dessutom inte specificerats tillräckligt. Under dessa omständigheter krävs det att man närmare specificerar de åtgärder som ska vidtas både för 2014 och 2015 för att man ska kunna säkerställa en korrigering av det alltför stora underskottet till senast 2015 såsom rekommenderas av rådet. Det strukturella saldoutslaget, enligt kommissionens omräkningar, förväntas uppgå till - 0,4 % av BNP 2016 (- 0,3 % 2017), vilket innebär att det medelfristiga budgetmålet inte kommer att nås till slutet av programperioden. Framstegen på väg mot det medelfristiga budgetmålet 2016 förväntas motsvara 0,3 % av BNP, vilket är lägre än riktmärket 0,5 % av BNP. Statsskulden har ökat väsentligt sedan krisens början. Från att ha varit 64,2 % år 2007 ökade den till 90,2 % av BNP 2012 och den kommer dessutom att öka ytterligare, till 96,2 % år 2014, enligt kommissionens avdelningars vårprognos 2013. Myndigheterna förväntar sig att den kommer att nå sin topp med 94,3 % av BNP 2014 och därefter minska till 88,2 % av BNP 2017. Frankrike kommer att gå in i en övergångsperiod 2016 vad gäller skuldkriteriet.

- (11) Eftersom det redan höga budgetunderskottet fortsätter att växa och tidsfristen för att korrigera det alltför stora underskottet har förlängts igen, till 2015, är det nu extra viktigt att man genomför 2013 års budget på ett konsekvent sätt och att man orubbligen fortsätter med kraftfulla konsolideringsåtgärder under de kommande åren. Det är särskilt viktigt att tillväxttakten i Frankrikes offentliga utgifter är väsentligt lägre än den potentiella BNP-tillväxttakten, eftersom förbättringarna av det strukturella underskottet hittills främst varit intäktsfinansierade. Den nu pågående översynen av de offentliga utgifterna (*Modernisation de l'action publique*), som omfattar den lokala förvaltningen, socialförsäkringssystemet och den centrala förvaltningen, bör ge svar på hur man skulle kunna använda de offentliga medlen på ett ännu effektivare sätt. Det finns även utrymme för ytterligare effektivisering av de olika nivåerna och befogenhetsområdena inom förvaltningen i syfte att åstadkomma synergieffekter, effektivitetsvinster och besparingar. Dessa frågor kommer att behandlas genom den planerade nya decentraliseringslagen. Med tanke på att de offentliga sjuk- och hälsovårdsutgifterna förväntas öka på medellång och lång sikt krävs det att dessa utgifter underkastas ökad kontroll och strängare effektivitetskrav i framtiden, särskilt läkemedelsutgifterna. Enligt de senaste prognoserna från pensionspolitiska rådet (*Conseil d'orientation des retraites*) kommer pensionssystemet dessutom att uppvisa ständiga underskott åtminstone fram till 2018, vilket strider mot 2010 års reformmål att ha uppnått balans i systemet till dess. Dessutom strider det delvisa tillbakadragandet av 2010 års reform mot 2012 års rekommendation. Pensionssystemen kommer således fortfarande att ha stora underskott 2020 och det krävs därför att man snabbt vidtar nya åtgärder för att avhjälpa denna situation, dock utan att detta får hindra systemet från att fungera på ett tillfredställande sätt.

Dessa åtgärder skulle kunna vara en ytterligare höjning av både lägsta ålder för pension och åldern för full pension, en förlängning av den inbetalningsperiod som krävs för full pension, anpassning av reglerna för indexreglering och en översyn av de många undantag från det allmänna pensionssystemet som finns för vissa kategorier av arbetstagare. Frankrikes regering har beslutat att fullt ut involvera arbetsmarknadens parter i utformningen av reformen och utöka sitt ägarskap. Man bör undvika att höja de sociala avgifterna för arbetsgivarna, eftersom dessa inverkar negativt på arbetskraftskostnaderna. De stora problem vad gäller de offentliga utgifterna som Frankrike står inför gör att det är oerhört viktigt att de finanspolitiska åtgärderna åtföljs av ökade insatser för att fullfölja genomförandet av strukturreformerna i syfte att stödja den långsiktiga tillväxten i den franska ekonomin.

(12) Såsom framgår av 2013 års fördjupade granskning har Frankrike omfattande problem med sin konkurrenskraft, eftersom landet i betydande utsträckning förlorat andelar på exportmarknaderna under de senaste åren. I november 2012 föreslog regeringen flera olika åtgärder inom ramen för konkurrenskraftspakten. Införandet av ett skatteavdrag för företag (*crédit d'impôt pour la compétitivité et l'emploi* – CICE), med en planerad effekt av 20 miljarder EUR på helårsbasis, är en viktig åtgärd som bör bidra till att sänka arbetskraftskostnaderna. Det finns utrymme för ytterligare åtgärder eftersom detta nya skatteavdrag endast halverar klyftan mellan skattekillen i Frankrike och OECD-genomsnittet för medianlönerna. Dessutom har de finanspolitiska åtgärder som vidtagits gentemot företagen, inbegripet minskade skatteutgifter, sedan 2010 lett till att företagsbeskattningen ökat totalt sett, även med korrigering för CICE. Den ökning av minimilönen som beslutades i juli 2012 var visserligen ringa, men kan likväl ha fått en negativ inverkan på sysselsättningen och konkurrenskraften, såsom framhålls i 2012 års rekommendation. Minimitilmlönen ökade med 38 % (16 % i reala termer) mellan 2002 och 2012. Den höga nivån på minimilönen, som motsvarar 60 % av medianlönen, uppvägs för arbetsgivarna genom att de befrias från betalning av vissa socialförsäkringsavgifter. De därmed sammanhängande kostnaderna som belastar de offentliga finanserna har ökat snabbt mellan 1992 och 2002 och har sedan dess stabiliserats nära 1 % av BNP. Alternativa instrument som inkomststödordningar (*Prime pour l'emploi* och *Revenu de solidarité active*) fungerar dessutom bättre när det gäller att hantera problemet med fattigdom bland förvärsarbetande än vad minimilönen gör.

(13) Vad gäller den icke-kostnadsrelaterade konkurrenskraften har regeringen visserligen nyligen förnyat sin exportstrategi men stöd till utvecklingen av exportorienterade nätverk och partnerskap skulle främja internationaliseringen av små och medelstora företag. Rent allmänt borde åtgärder vidtas för att skapa ett företagsklimat som gör det

möjligt för små och medelstora företag att växa. Trots att det gjorts betydande insatser av företag inom forsknings- och utvecklingsintensiva sektorer och tillhandahållits betydande statligt stöd (nämligen forskningsskatteavdraget) svarar hög- och medelteknologisk industri endast för en mindre del av den franska ekonomin, som dessutom håller på att minska. Man måste således se till att det skapas fler nya små och medelstora företag samt företag i mellanskiktet (*ETI – entreprises de taille intermédiaire*) inom dessa sektorer och att dessa också växer, genom ramvillkor som främjar innovation och företagande. Den klusterpolitik som förts för att koppla samman offentlig forskning och privata företag kan även användas för att kommersiellt utnyttjande av forskning, utveckling och innovation (FoU och innovation), skapa positiva externa effekter mellan privata företag som ligger nära varandra och internationalisering av små och medelstora företag. Det bör även göras mer attraktivt att doktorera och att skaffa forskarerfarenhet, eftersom detta kan stärka kopplingen mellan privata företag och forskningsinstitutioner ytterligare.

(14) Vad gäller tjänster noterades endast begränsade framsteg under 2012. Framför allt inleddes det inte någon övergripande reform för att undanröja omotiverade restriktioner i reglerade sektorer och yrken. Många professionella tjänsteleverantörer omfattas fortfarande av restriktioner vad gäller rättslig form och aktieägarstruktur (t.ex. restriktioner för veterinärer och advokater vad gäller ägarandel). I ett antal andra sektorer (t.ex. taxi, vissa hälsovårdsyrken, notarier och andra juridiska yrken) finns det fortfarande andra former av hinder när det gäller att få tillträde till och att utöva ett visst yrke (t.ex. kommersiellt meddelande, kvoter eller geografiska restriktioner). Detaljhandeln omfattas fortfarande av många restriktioner, t.ex. betungande och tidskrävande tillståndsförfaranden vid etableringen av försäljningsställen. Det gällande förbudet mot försäljning till dumpade priser leder dessutom till ett antal olika snedvridningar, samtidigt som målet att stödja producenter och mindre försäljningsställen kan uppnås genom mindre snedvridande åtgärder. Dessa alltför omfattande restriktioner i reglerade sektorer och yrken inverkar negativt på konkurrensen och tenderar att öka priserna inom dessa sektorer och yrken. Såsom framgår av den fördjupade granskningen leder högre priser i mellanledet, som svarar för närmare en fjärdedel av produktionskostnaden i tillverkningssektorn, i slutändan till att de franska företagen får en försämrad konkurrenskraft på sina exportmarknader. Det gjordes begränsade framsteg under 2012 när det gäller nätverksindustrin. Vad gäller den franska elmarknaden så är graden av koncentration fortfarande en av de högsta i unionen. Reglerade el- och gaspriser leder till en snedvridning av konkurrensen och utgör ett hinder för nya marknadsaktörer. De reglerade tarifferna för icke-hushållskunder bör avskaffas i enlighet med den tidtabell som överenskommit med de franska myndigheterna. En utökning av sammanlänkningskapaciteten med grannländerna och inledandet av ett anbuds-förfarande för vattenkraftskoncessioner kommer att ge ökad konkurrens på elmarknaden.

Vad gäller järnvägssektorn har järnvägstransportmarknaden uppvisat en nedåtgående trend under flera år (t.ex. volym i ton/km minskade med 17 % mellan 2006 och 2011) och marknaden för persontransporter på järnväg är inte öppen för konkurrens, utom för den internationella persontrafiken. Den kommande reformen ska säkra att den nya enda infrastrukturförvaltaren är oberoende av den gamla operatören så att nya aktörer garanteras ett rättvist och icke-diskriminerande tillträde.

- (15) Det franska skattesystemet är komplicerat och ineffektivt. Detta beror både på att det finns många olika typer av befrielser och särskilda reduktioner och på att skattelagstiftningen ändras väldigt ofta. Trots insatserna för att minska och effektivisera skatteförmånerna ger dessa fortfarande upphov till betydande uteblivna skatteintäkter. Tillväxten och den sociala tryggheten skulle gynnas bättre av ett system för företags- och inkomstbeskattning som har en bred bas och låga skattesatser. Mervärdesskatten (momsen) i mellanledet höjs från 7 % till 10 % i januari 2014. Detta är ett steg i rätt riktning, även om det fortfarande behövs ytterligare insatser. Kostnaden för befrielser när det gäller skatter och socialförsäkringssystemet ligger på en hög nivå totalt sett och motsvarar uppemot 10 % av BNP. Trots att det visat sig att momssänkningarna i vissa fall, t.ex. för restaurangbranschen, inte varit effektiva så har det ändå inte vidtagits några tillräckligt differentierade politiska åtgärder. Införandet av CICE-skatteavdraget, som delvis finansieras genom den ovan nämnda ökningen av momsen i mellanledet och av momsen på den normala nivån, har gjort att skattebördan flyttats bort från skatten på arbete. Det fordras emellertid ytterligare åtgärder, t.ex. bör man öka miljöskatternas andel av de totala skatteintäkterna. Förra året antog Frankrike vissa åtgärder som syftar till att avhjälpa skatteincitament som uppmuntrar företagen att skuldsätta sig. Ränteavdragen är begränsade över 3 miljoner EUR och endast 15 % av räntan över den gränsen kommer att vara icke avdragsgill 2013, en andel som kommer att ökas till 25 % 2014. Det finns emellertid utrymme för ytterligare förbättringar.

- (16) Arbetslösheten ökade från 9,7 % 2010 till 10,2 % 2012. Enligt kommissionens prognoser kommer arbetslösheten att öka till 10,6 % 2013 och 10,9 % 2014 på grund av den ihållande låga ekonomiska tillväxten. Mot denna bakgrund bör segmenteringen av den franska arbetsmarknaden fortfarande ses som ett problem. Sannolikheten för att en person ska kunna byta från ett tillfälligt till ett fast jobb var endast 10,6 % 2010, vilket är att jämföra med EU-genomsnittet på 25,9 %. Detta gör att lågkvalificerad arbetskraft i osäkra anställningsformer tenderar att bära den största delen av den börda som alla justeringar på arbetsmarknaden för med sig. I maj 2013 antogs en lag på grundval av den nationella branschövergripande överenskommelsen om arbetstrygghet som arbetsmarknadens parter enades om i januari 2013. Denna lag ger

ökade rättigheter för arbetstagarna, minskar den rättsliga osäkerheten kring avskedanden och ökar flexibiliteten för arbetsgivarna. Den utgör ett steg i riktning mot en smidigare arbetsmarknad. Gällande vissa särskilda frågor är det verkliga genomförandet av denna reform och dess effekter sammankopplat med antagandet av ytterligare ett antal bransch-/företagsöverenskommelser för att överenskommelsen ska kunna tillämpas till fullo.

- (17) En sjättedel av alla franska ungdomar lämnar skol- och utbildningsväsendet utan avgångsbetyg. Detta är särskilt oroväckande med tanke på att ungdomsarbetslösheten var 25,4 % i slutet av 2012 och att risken för att bli arbetslös är nästan två gånger så hög för de minst kvalificerade ungdomarna. Ordningar för att främja praktikplatser bör inriktas främst på de minst kvalificerade ungdomarna. Anpassningen av de nationella ordningarna till ungdomsgarantin som inrättades genom rådets rekommendation av den 22 april 2013⁽¹⁾ ska vara vägledande för insatserna på detta område. Trots de reformer som inleddes 2009 ligger den franska siffran för vuxnas deltagande i livslångt lärande (5,7 % 2012, lågkvalificerade vuxna: 2,5 %) under EU-genomsnittet. Den planerade överföringen av befogenheter till den regionala nivån (*conseils régionaux*) kan eventuellt ge tillfälle att åtgärda bristerna i det nuvarande systemet. Trots en betydande uppåtgående trend är sysselsättningsgraden i åldersgruppen 55–64 fortfarande låg, omkring genomsnittet i EU-medlemsstaterna (45,7 % fjärde kvartalet 2012) och har endast kommit halvvägs ikapp EU-genomsnittet sedan 2008 (från 7,4 punkter 2008 till 3,8 punkter 2012). Arbetslösheten fortsätter att öka bland de äldre, i samma takt som arbetslösheten överlag. Även om generationskontrakten (*contrats de génération*) är ett steg i rätt riktning är det inte säkert att de kommer att bidra till att öka sysselsättningen för äldre eller till att göra det enklare för äldre arbetssökande att få arbete. Frankrikes offentliga utgifter för arbetslöshetsunderstöd ökade med 5,3 % 2012 och förväntas öka med ytterligare 6,1 % 2013 enligt stabilitetsprogrammet. Det kumulerade underskottet i arbetslöshetsförsäkringssystemet, vilket kommer att uppgå till närmare 1 % av BNP 2013 gör det nödvändigt med en reform av arbetslöshetsersättnings-systemet.

Det behövs en ändring särskilt av vissa inslag i systemet, som t.ex. villkoren för berättigande, minskningen av ersättningen över tiden och ersättningsnivån för höginkomsttagare i syfte att skapa tillräckliga incitament till att söka arbete. Den nya trepartsöverenskommelsen för den offentliga arbetsförmedlingen (*Pôle emploi*) innehåller en personaliserad behandling av de arbetssökande. Arbetsförmedlarnas ärendemängd har dock ökat ytterligare på grund av den ökade arbetslösheten och den svaga ekonomin gör att det är svårt att genomföra arbetsförmedlingens nya strategi. Sammanfattningsvis behövs det

⁽¹⁾ EUT C 120, 26.4.2013, s. 1.

ytterligare insatser med tanke på att de ekonomiska utsikterna är dåliga i Frankrike och att arbetslösheten i landet förväntas öka.

- (18) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Frankrikes ekonomiska politik. Den har gjort en bedömning av det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet och lagt fram en fördjupad granskning. Kommissionen har inte bara tagit hänsyn till deras relevans när det gäller att åstadkomma en hållbar budgetpolitik och social och ekonomisk politik i Frankrike, utan även till huruvida de är förenliga med EU:s regler och riktlinjer, eftersom det är meningen att man ska stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att låta framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–6 nedan.
- (19) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet, och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (20) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning, har rådet granskat det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Rådets rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 1–6 nedan.
- (21) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. På dessa grunder har rådet utfärdat särskilda rekommendationer till de medlemsstater som har euron som valuta⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Frankrike även säkerställa ett fullständigt och snabbt genomförande av dessa rekommendationer.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Frankrike att vidta följande åtgärder under perioden 2013–2014:

1. Stärka och genomföra strategin för de offentliga finanserna 2013. Ge anpassningarnas större trovärdighet genom att till hösten 2013 specificera och genomföra de åtgärder som är nödvändiga från och med 2014 för att säkerställa en hållbar korrigering av det alltför stora underskottet till senast 2015 och att den strukturanpassning åstadkoms som anges i rådets rekommendationer inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott. Använda alla icke förutsebara inkomstökningar till att minska underskottet. För att man ska åstadkomma en varaktig korrigering av obalanserna i de offentliga finanserna krävs det att man på ett trovärdigt sätt genomför strukturreformer i syfte att öka anpassningsförmågan och främja tillväxt och sysselsättning. Fortsätta på den inslagna kursen mot en tillväxtfrämjande budgetkonsolidering och se till att de offentliga medlen används ännu effektivare, bl.a. genom att som planerat företa en översyn av alla utgiftskategorier inom samtliga delsektorer av den offentliga sektorn. Vidta åtgärder på grundval av den kommande decentraliseringslagen för att skapa ökade synergieffekter mellan de centrala, och lokala nivåerna i förvaltningen i syfte att uppnå besparingar. Efter att alltför stora underskottet korrigerats ska man fortsätta med strukturanpassningen i lämplig takt så att det medelfristiga budgetmålet kan nås till 2016. Före utgången av 2013 vidta åtgärder för att skapa en hållbar balans i pensionssystemet senast 2020, t.ex. genom att anpassa reglerna för indexreglering, genom att förlänga inbetalningsperioden för full pension, ytterligare höja den faktiska pensionsåldern, genom att anpassa pensionsåldern eller pensionsförmånerna till förändringar i den förväntade livslängden och se över särskilda ordningar, dock utan att samtidigt öka arbetsgivarnas sociala avgifter. Vidare ska man öka kostnadseffektiviteten när det gäller sjuk- och hälsovårdsutgifter, bl.a. läkemedelsutgifterna.
2. Se till att minskningarna av arbetskraftskostnaderna som ett resultat av *crédit d'impôt pour la compétitivité et emploi* uppbär den planerade summan och att effekterna av detta inte omintetgörs av någon annan åtgärd. Vidta ytterligare åtgärder för att minska arbetskraftskostnaderna, bl.a. genom att minska arbetsgivarnas sociala avgifter, i samarbete med arbetsmarknadens parter. Se till att minimilönen utvecklas på ett sätt som främjar konkurrenskraften och skapar fler arbetstillfällen, med hänsyn tagen till att det finns ordningar för lönebidrag och befrielse från sociala avgifter.
3. Vidta ytterligare åtgärder för att förbättra företagsklimatet och utveckla företagets innovationsförmåga och exportkapacitet, särskilt när det gäller de små och medelstora företagen och företagen i mellanskiktet (ETI). Inleda initiativet för att förenkla ramverket och förbättra ramvillkoren för innovation och företagande, genom att främja tekniköverföring och kommersiell användning av forskning, bl.a. genom en omorientering av verksamheten vid centrumen för konkurrenskraft.
4. Vidta åtgärder för att öka konkurrensen inom tjänstesektorn. Undanröja onödiga restriktioner när det gäller att få tillträde till och utöva ett visst yrke, särskilt rättslig form, aktieägarstruktur, kvoter eller geografiska restriktioner. Vidta åtgärder för att förenkla tillståndsförfaranden vid etableringen av försäljningsställen och avskaffa förbudet mot försäljning till dumpade priser. Avskaffa de reglerade gas- och eltarifferna för icke-hushållskunder och utöka sammanlänkningskapaciteten med grannländerna. Öppna den nationella marknaden för persontransporter på järnväg för konkurrens.
5. Fortsätta att förenkla skattesystemet och göra det effektivare, samtidigt som man säkerställer att det finns kontinuitet i skattebestämmelserna över tiden. Vidta ytterligare åtgärder för att avlägsna incitamenten till skuldsättning i bolagsbeskattningen. Öka insatserna för att minska och rationalisera skatteförmånerna i bolags- och inkomstlagstiftningen och minska de lagstadgade skattesatserna; öka de reducerade moms-skattesatserna så att de närmar sig den normala momsen och avskaffa reducerande moms som visat sig vara ineffektiv. Vidta ytterligare åtgärder för att flytta skattebördan bort från skatt på arbete till miljö- och konsumtionskatter.

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ Se sidan 97 i detta nummer av EUT.

6. Se till att den nationella branschövergripande överenskommelsen från januari 2013 snarast börjar tillämpas fullt ut och utan dröjsmål, i samråd med arbetsmarknadens parter. Vidta ytterligare åtgärder för att motverka segmenteringen av arbetsmarknaden, särskilt genom att behandla problemet med arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag. Snarast inleda reformen av arbetslöshetsersättningsystemet tillsammans med arbetsmarknadens parter och i enlighet med nationell praxis, varvid syftet är att skapa ett system som både är hållbart och ger tillräckliga incitament till att söka arbete. Öka sysselsättningsgraden för äldre och främja deras deltagande på arbetsmarknaden. Vidta specifika åtgärder för att förbättra anställningsmöjligheterna för äldre arbetslösa, särskilt genom rådgivning och utbildning riktad till denna målgrupp. Öka vuxnas deltagande i livslångt lärande, särskilt för de minst kvalificerade och arbetslösa. Se till att de offentliga

arbetsförmedlingarna tillhandahåller ett individanpassat stöd till arbetslösa och att arbetsmarknadspolitiken inriktas på dem med sämst förutsättningar på arbetsmarknaden. Vidta ytterligare åtgärder för att underlätta övergången mellan skola och arbetsliv, t.ex. genom ungdomsgarantin⁽¹⁾ och praktikplatser.

Utfärdad i Bryssel den 9 juli 2013.

På rådets vägnar
R. ŠADŽIUS
Ordförande

⁽¹⁾ Inrättad genom rådets rekommendation av den 22 april 2013 (EUT C 120, 26.4.2013, s. 1).

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 9 juli 2013

om Tysklands nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Tysklands stabilitetsprogram för 2012–2017

(2013/C 217/09)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för sysselsättning och tillväxt, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik⁽²⁾, vilka tillsammans utgör de *integrerade riktlinjerna*. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Upprätthålls för 2013 genom rådets beslut 2013/208/EU av den 22 april 2013 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 118, 30.4.2013, s. 21).

- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och uttryckte i synnerhet sitt fulla åtagande att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.

- (4) Den 10 juli 2012 antog rådet en rekommendation⁽³⁾ om Tysklands nationella reformprogram för 2012 och avgav sitt yttrande om Tysklands stabilitetsprogram för 2012–2016.

- (5) Den 28 november 2012 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten som markerar inledningen av 2013 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 28 november 2012 antog kommissionen dessutom, på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser⁽⁴⁾, sin andra rapport om varningsmekanismen, i vilken Tyskland inte identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.

- (6) Europaparlamentet har vederbörligen involverats i den europeiska planeringsterminen, i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97, och antog den 7 februari 2013 en resolution om sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2013 och en resolution om budgeten till den årliga tillväxtöversikten 2013.

- (7) Den 14 mars 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, budgetkonsolidering och åtgärder för att främja tillväxt. Europeiska rådet betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtvänlig budgetkonsolidering, återställa normala villkor för utlåning till näringslivet, främja tillväxt och konkurrenskraft, ta itu med arbetslösheten och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.

- (8) Den 12 april 2013 lade Tyskland fram sitt nationella reformprogram för 2013 och den 17 april 2013 sitt stabilitetsprogram för perioden 2012–2017. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt

⁽³⁾ EUT C 219, 24.7.2012, s. 35.

⁽⁴⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

- (9) Baserat på en bedömning av stabilitetsprogrammet enligt förordning (EG) nr 1466/97 anser rådet att Tysklands offentliga finanser på det hela taget varit sunda och att det medelfristiga budgetmålet har uppnåtts. Det makroekonomiska scenariot för budgetprognoserna i programmet är trovärdigt. De makroekonomiska prognoserna i stabilitetsprogrammet är i stora drag i linje med kommissionens avdelningars vårprognos 2013 vad gäller den ekonomiska tillväxtens tempo och mönster under 2013 och 2014, samt med kommissionens uppskattning av Tysklands potentiella tillväxttakt på medellång sikt. Syftet med den budgetstrategi som beskrivs i stabilitetsprogrammet är att säkerställa att det medelfristiga budgetmålet uppnås även framöver. Stabilitetsprogrammet bekräftar det tidigare medelfristiga budgetmålet på -0,5 % av BNP. Det medelfristiga budgetmålet är i linje med kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Tyskland uppnådde ett strukturellt budgetöverskott, och därmed sitt medelfristiga budgetmål, under 2012. Enligt stabilitetsprogrammet kommer det (omräknade) strukturella saldot⁽¹⁾ att förbli positivt under 2013 och 2014, vilket i stora drag överensstämmer med kommissionens avdelningars vårprognos 2013, och därmed ges utrymme för automatiska stabilisatorer att komma till sin rätt. Tyskland efterlevde även utgiftsriktmärket för stabilitets- och tillväxtpakten under 2012. Enligt föreliggande uppgifter från stabilitetsprogrammet kommer tillväxten av de offentliga utgifterna, efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan, att överstiga utgiftsriktmärket under 2013, men efterleva det under 2014. Enligt stabilitetsprogrammet planeras bruttoskulden sjunka till 80½ % av BNP under 2013 och fortsätta att sjunka därefter.
- Efter korrigering av det alltför stora underskottet 2011 befinner sig Tyskland i en övergångsperiod i fråga om efterlevnad av skuldkriteriet, och har gjort tillräckliga framsteg mot att uppfylla skuldkriteriet under 2012. Om stabilitetsprogrammet genomförs som planerat gör landet också tillräckliga framsteg mot uppfyllandet av skuldkriteriet under 2013 och skuldriktmärket kommer att uppnås i slutet av övergångsperioden 2014. På det hela taget förefaller målen för underskott och skuld realistiska.
- (10) Tyskland har endast gjort begränsade satsningar för mer kostnadseffektiva utgifter inom hälso-/sjukvård och långtidsvård. Tidigare reformer av hälsosektorn och årets reformer av långtidsvården förefaller otillräckliga för att uppväga de förväntade framtida kostnadsökningarna. Tyskland förefaller vara på god väg att uppfylla det nationella målet för utbildning och forskning men bör sträva efter ännu ambitiösare uppföljningsmål för att komma ikapp de mest innovativa ekonomierna.
- (11) Tyskland utnyttjar inte i tillräcklig utsträckning de tillväxtvänliga inkomstskällorna. Tillämpningen av minskad mervärdesskattesats, för närvarande på 7 %, för ett numera relativt stort antal varor och tjänster skulle kunna begränsas, och mervärdesskatteförvaltningen skulle kunna ses över för att öka effektiviteten, förbättra skatteuppbörden och bekämpa bedrägerier. Tyskland har särskilt låga inkomster från periodiskt återkommande fastighetsskatter (motsvarande 0,5 % av BNP 2011 mot 1,3 % i EU-27). Detta kan lämna utrymme för en ökning av intäkterna från den kommunala fastighetsskatten (*Grundsteuer*), bland annat genom att se över skatteunderlaget.
- (12) Det har gjorts vissa framsteg med genomförandet av bestämmelsen om budgetjämvikt (skuldbromsen) som ingår i grundlagen sedan förra årets rekommendation. Det verkar emellertid som om specifika genomförandebestämmelser fortfarande måste införas i de flesta förbundsstaterna om man vill kunna använda skuldbromsen effektivt i det årliga budgetförfarandet.
- (13) Finanssektorn har genomgått en kraftig anpassning och ramverket för reglering och tillsyn har förstärkts. Kommissionens beslut om statliga stöd har fortsatt att driva på omstruktureringen av *Landesbanken*. Det förefaller emellertid fortfarande finnas administrativa hinder för marknadsdriven konsolidering inom banksektorn, som påverkar finanssektorns allmänna effektivitet.
- (14) Tyskland har endast vidtagit begränsade åtgärder för att undanröja betydande hinder för den person som inte tjänar huvudinkomsten i hushållet, och tillgängligheten till barnomsorg på heltid och heldagsskola bör ytterligare ökas. Tyskland har gjort vissa framsteg med att förbättra missgynnade personers utbildningsresultat, men alla förbundsstater bör fortsätta att med eftertryck försöka skapa ett skolsystem som ger lika möjligheter för alla. Hittills har endast begränsade politiska insatser gjorts för att minska den höga skattekillen för låginkomsttagare. Åtgärderna för att förbättra integrationen av långtidsarbetslösa på arbetsmarknaden bör utökas. Tyskland bör göra mer för att minska de höga skatterna och socialförsäkringsavgifterna på låga löner. Ytterligare insatser krävs för att förbättra övergången från vissa typer av avtal, som minijobb, till mer hållbara avtalsformer och på så sätt undvika splittring av arbetsmarknaden. Reallönerna ligger fortfarande under nivån för år 2000, vilket har bidragit till den strukturella minskningen av arbetslösheten från 8 % till 5,5 %, men lönerna har börjat växa dynamiskt sedan des, utan att få negativ inverkan på konkurrenskraften. Samtidigt har löneskillnaderna ökat.

⁽¹⁾ Det konjunkturrensade saldot exklusive engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder, omräknat av kommissionen enligt den allmänt vedertagna metoden och baserat på uppgifterna i programmet.

- (15) Tyskland strävar efter att minimera de sammanlagda ekonomiska kostnaderna för omvandlingen av energisystemet. Detta har gett vissa inledande resultat, men de sammanlagda kostnaderna har fortsatt att stiga och stora risker och potentiella effektivitetsbrister kvarstår. Tyskland gör betydande insatser för att skynda på utbyggnaden av energinäten. Samordningen av landets nationella energipolitik med grannländernas är otillräcklig.
- (16) Läget i tjänstesektorn har inte ändrats nämnvärt sedan 2012 och det finns fortfarande hinder för tillträde till och utövande av vissa yrken. Tyskland bör göra mer för att öppna sin tjänstesektor genom att avlägsna omotiverade begränsningar och inträdeshinder, vilket skulle medföra lägre prisnivåer och överkomligare tjänster för låginkomstgrupper. Inom många hantverkssektorer, bland annat byggsektorn, finns det fortfarande krav på att man ska ha hantverkarutbildning (*Meisterbrief*) eller motsvarande kvalifikation för att få rätt att driva ett företag. Byggsektorn omfattas också av restriktioner i fråga om förfaranden för marknadskommunikation och tillståndsgivning. Många yrkestjänster omfattas dessutom av bestämmelser avseende associationsform och aktieinnehav. Tyskland skulle kunna undersöka huruvida allmänhetens intresse inte skulle kunna skyddas lika väl med mindre omfattande reglering. Skillnaderna i rättsliga bestämmelser mellan förbundsstaterna tyder också på att det finns utrymme för ytterligare insatser för att identifiera de minst betungande rättsliga arrangemangen och utvidga dem till att omfatta hela landet, och därigenom minska den administrativa bördan för företagen. Den effektiva konkurrensen inom järnvägssektorn är liten. Vad gäller offentlig upphandling är värdet på de avtal som de tyska myndigheterna offentliggör inom ramen för unionens upphandlingslagstiftning anmärkningsvärt lågt. Det rättsliga förfarandet för översyn av lagen mot konkurrensbegränsningar har ännu inte slutförts. Inom detaljhandelssektorn begränsas nytillträdet till marknaden kraftigt av plan- och bygglagen.
- (17) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen genomfört en omfattande analys av Tysklands ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Den har beaktat inte bara programmets relevans för en hållbar finanspolitik och socioekonomisk politik i Tyskland utan även i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–4 nedan.
- (18) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet, och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan
- (19) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. På dessa grunder har rådet utfärdat särskilda rekommendationer till de medlemsstater som har euron som valuta⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Spanien även säkerställa ett fullständigt och snabbt genomförande av dessa rekommendationer.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Tyskland att vidta följande åtgärder under perioden 2013–2014:

1. Som planerat bevara en sund finanspolitisk position som säkerställer att det medelfristiga budgetmålet uppnås över programperioden. Fortsätta en tillväxtfrämjande politik med extra insatser för att göra de offentliga utgifterna för sjuk- och långtidsvård kostnadseffektiva genom bättre integration av vården och ökad fokusering på förebyggande och rehabilitering samt självständigt boende. Effektivisera skattesystemet, bland annat genom att bredda mervärdesskattebasen och se över den kommunala fastighetsskattebasen. Använda allt tillgängligt utrymme för ökade och effektivare tillväxtfrämjande utgifter för utbildning och forskning på alla nivåer i den offentliga förvaltningen. Slutföra genomförandet av skuldbromsen på ett samstämmigt sätt i alla delstater och införa värtimade och relevanta övervakningsförfaranden och korrigeringsmekanismer.
2. Bibehålla villkor som möjliggör löneökningar för att främja inhemsk efterfrågan. I detta syfte bör de höga skatterna och socialförsäkringsavgifterna sänkas, särskilt för lågavlönade, och missgynnade personers utbildningsresultat förbättras. Bibehålla lämpliga åtgärder för aktivering och integration, särskilt för långtidsarbetslösa. Underlätta övergången från icke-standardanställning som minijobb till mer hållbara anställningsformer. Vidta åtgärder för att öka incitamenten för att arbeta och främja arbetstagares anställbarhet, i synnerhet för den person som inte tjänar huvudinkomsten i hushållet och lågutbildade arbetstagare, inte minst för att förbättra deras inkomster. I detta syfte avlägsna de skattemässiga hindren för de personer som inte tjänar huvudinkomsten i hushållet och ytterligare öka tillgången på barnomsorg på heltid och heldagsskolor.
3. Förbättra samordningen sin energipolitik med grannländernas, och begränsa de sammanlagda kostnaderna för omstruktureringen av energisystemet till ett minimum, bland annat genom att fortsatt se över kostnadseffektiviteten för energipolitiska instrument avsedda att uppnå målen för förnybar energi, och genom att fortsätta att driva på utbyggnaden av de nationella och gränsöverskridande el- och gasnäten.

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ Se sidan 97 i detta nummer av EUT.

4. Vidta åtgärder för att stimulera konkurrens inom tjänstesektorn, inbegripet vissa hantverk, särskilt inom byggbranschen, och fria yrken för att främja inhemska tillväxtkällor. Snarast vidta åtgärder för att kraftigt öka värdet på offentliga avtal som är öppna för upphandling. Anta och genomföra den anmälda rättsliga reformen för att förbättra efterlevnaden av konkurrenslagstiftningen i fråga om konkurrenshinder. Undanröja restriktioner i fråga om markanvändning som otillbörligen begränsar nytillträde i detaljhandelssektorn. Vidta ytterligare åtgärd för att undanröja de kvarstående konkurrenshindren på järnvägsmarknaderna. Fortsätta insatserna för att konsolidera banksektorn, bland annat genom att förbättra de administrativa ramarna.

Utfärdad i Bryssel den 9 juli 2013.

På rådets vägnar

R. ŠADŽIUS

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 9 juli 2013

om Ungerns nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Ungerns konvergensprogram för 2012–2016

(2013/C 217/10)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för social skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för sysselsättning och tillväxt, Europa 2020, som bygger på en utökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽³⁾, vilka tillsammans utgör de integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls för 2013 genom rådets beslut 2013/208/EU av den 22 april 2013 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 118, 30.4.2013, s. 21).

- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och uttryckte i synnerhet sitt fulla åtagande att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.
- (4) Den 10 juli 2012 antog rådet en rekommendation ⁽⁴⁾ om Ungerns nationella reformprogram för 2012 och avgav ett yttrande om Ungerns konvergensprogram för 2012–2015.
- (5) Den 28 november 2012 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2013 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 28 november 2012 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Ungern identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Europaparlamentet har vederbörligen involverats i den europeiska planeringsterminen, i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97, och antog den 7 februari 2013 en resolution om sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2013 och en resolution om bidraget till den årliga tillväxtöversikten 2013.
- (7) Den 14 mars 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, budgetkonsolidering och åtgärder för att främja tillväxt. Europeiska rådet betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtvänlig budgetkonsolidering, återställa normala villkor för utlåning till näringslivet, främja tillväxt och konkurrenskraft, ta itu med arbetslösheten och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (8) Den 10 april 2013 offentliggjorde kommissionen resultaten av sin fördjupade granskning av Ungern i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Ungern har makroekonomiska obalanser som behöver övervakas och kräver beslutsamma politiska åtgärder. I synnerhet bör man fortsätta att mycket noga bevaka den kontinuerliga justeringen av den ansenligt negativa finansiella nettoställningen mot omvärlden, vilken till stor del beror på skuldedragnings i den privata sektorn i en miljö med en hög offentlig skuld och ett svagt företagsklimat, så att man kan minska de betydande riskerna för negativa effekter på ekonomins funktion.

⁽⁴⁾ EUT C 219, 24.7.2012, s. 40.

- (9) Den 22 april 2013 lade Ungern fram sitt nationella reformprogram för 2013 och, den 24 april 2013 sitt konvergensprogram för perioden 2012–2016. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (10) Baserat på bedömningen av konvergensprogrammet för 2013 enligt förordning (EG) nr 1466/97 anser rådet att det makroekonomiska scenario som ligger till grund för programmets beräkningar av de offentliga finanserna är något optimistiskt. De ungerska myndigheternas tillväxtberäkningar på 0,7 % under 2013 och 1,9 % under 2014 ligger cirka en halv procentenhet högre än kommissionens avdelningars vårprognos 2013. Konvergensprogrammets budgetstrategi har som mål att uppnå en varaktig korrigerig av det alltför stora underskottet senast 2012, vilket är den tidsfrist som har fastställts av rådet i linje med rådets rekommendation inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott den 13 mars 2012, och ett fortsatt iakttagande av det medelfristiga budgetmålet. Ungern har gjort stora finanspolitiska insatser under 2012 och med ett budgetunderskott på 1,9 % av BNP nått längre än det av rådet rekommenderade underskottsmålet på 2,5 % av BNP, delvis beroende på ytterligare engångsintäkter på 0,2 % av BNP utöver de som redan noterades vid tidpunkten för den rådsrekommendationen. Korrigeringsåtgärderna för 2012 och därefter, särskilt de som tillkännagavs under hösten 2012, var dock i huvudsak fokuserade på intäktsidan och inriktade på vissa utvalda sektorer, vilket gör att man kan fråga sig hur hållbara konsolideringsansträngningarna är. Enligt kommissionens avdelningars vårprognos 2013 krävs ytterligare insatser under både 2013 och 2014 för att uppnå en varaktig korrigerig av det alltför stora underskottet. Efter offentliggörandet av kommissionens avdelningars vårprognos 2013 antog regeringen ett nytt korrigeringsåtgärds paket med fokus på utgiftssidan, och utifrån kommissionens uppdaterade bedömning beräknas underskottet ligga kvar på en nivå under 3 % av BNP under både 2013 och 2014, om de nya åtgärderna medräknas.

Enligt konvergensprogrammet har det medelfristiga budgetmålet ändrats från ett strukturellt saldo på –1,5 % till –1,7 % av BNP. Det nya medelfristiga budgetmålet är i linje med kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Ungern noterade ett strukturellt saldo på –0,7 % av BNP under 2012, vilket är klart bättre än det reviderade medelfristiga budgetmålet, och enligt kommissionens avdelningars vårprognos 2013 kommer det strukturella saldot att vara förenligt med det medelfristiga budgetmålet under hela prognosperioden och uppgå till –1,1 % under 2013 och –1,8 % under 2014. Utifrån de åtgärder som antagits efter kommissionens avdelningars vårprognos 2013 skulle det strukturella saldot kunna ligga över det medelfristiga budgetmålet även under 2014. Tillväxttaket för de offentliga utgifterna under 2013 och 2014, exklusive diskretionära intäktsåtgärder, kommer i stort sett att ligga i linje med den potentiella BNP-ökningen på medelfristig sikt, men väntas avsevärt överskrida denna re-

ferenstakt under 2015 och 2016. Utgiftsriktmärket i stabilitets- och tillväxtpakten kommer således inte att hållas under de två åren. Enligt regeringens planer kommer den offentliga skuldkvoten att kontinuerligt sjunka under programperioden från 79,2 % under 2012 till 77,2 % under 2014 och 73,4 % under 2016, vilket innebär att skuldkvoten ligger kvar på en nivå över referensvärdet på 60 % av BNP. Enligt kommissionens avdelningars vårprognos 2013 däremot väntas skuldkvoten, med beaktande av riskerna för konsolideringsplanerna, enbart sjunka marginellt till 78,9 % av BNP under 2014, och med de nya korrigeringsåtgärderna borde skuldkvoten bli cirka en halv procentenhet lägre än så. Ungern kommer att befinna sig i en övergångsperiod från och med 2013 när det gäller efterlevnad av skuldriteriet, och enligt kommissionens avdelningars vårprognos 2013 gör landet tillräckliga framsteg för att efterleva skuldriteriet under 2013 och 2014.

- (11) Budgetramen på medelfristig sikt är fortfarande endast vägledande, med följd att den finanspolitiska planeringen enbart inriktas på det innevarande budgetåret. Trots vissa förbättringar nyligen motsvarar dessutom det finanspolitiska rådets obligatoriska uppgifter och analytiska resurser fortfarande inte dess i sitt slag helt nya vetorätt och behovet av en systematisk bedömning i efterhand av efterlevnaden av numeriska finanspolitiska regler. En förstärkning av budgetramen på medelfristig sikt och utvidgning av det finanspolitiska rådets obligatoriska ansvarsuppgifter skulle bidra till att det nyligen omdanade ramverket för finanspolitisk styrning blir mer robust och trovärdigt.
- (12) Ungerns finanssektor minskar sin utlåning i mycket snabb takt, delvis på grund av vissa politiska åtgärder som fått en stor negativ inverkan på bankers lönsamhet och som bidrar till strama kreditvillkor. Hanteringen av den allt sämre portföljkvaliteten utgör en av de största utmaningarna för finanssektorn, i kombination med det stigande antalet nödlidande lån. Under de senaste åren har regeringen vidtagit flera åtgärder för att hjälpa aktörer som tagit lån i utländsk valuta, i flera fall utan att samråda med berörda parter i banksektorn. Dessa åtgärder har emellertid inte alltid riktats mot låntagare med problem. Antagandet av en serie åtgärder på kort tid kan öka den moraliska risken bland låntagare till följd av en kontinuerlig förväntan på ytterligare hjälp från staten. Den globala finanskrisen har visat i vilken omfattning det befintliga banksystemet kan tvinga nationella myndigheter att agera för att bevara finansiell stabilitet. I det första finansiella stödprogrammet till Ungern förespråkas en modern tillsyn av finansmarknaden, inbegripet effektiva nödbefogenheter för det finansiella tillsynsorganet och inrättandet av ett system för rekonstruktion och avveckling av banker. Även om den ungerska finansinspektionen har fått avsevärt utökade befogenheter under de tre senaste åren har lagstiftaren inte tilldelat tillräckliga övervakningsbefogenheter.

- (13) Ungern har inte följt rekommendationen från 2012 om att upprätta ett icke-snedvridande och stabilt regelverk för företagsbeskattning och har höjt skattebördan för vissa utvalda företagssektorer genom att införa ytterligare permanenta tilläggs-skatter för de sektorerna. Även om den nya skatt för små företag som införts som en del av lagen om anställningsskydd har utformats väl, hindrar förekomsten av flera olika skattesatser mellan olika företagssektorer en effektiv resursallokering och påverkar investeringar och utlåning. Införandet av sänkta arbetsgivaravgifter inom ramen för lagen om anställningsskydd är ett steg i rätt riktning för att minska skattekillen för arbetstagare. Skattekillen för låginkomsttagare är emellertid fortfarande hög och det är önskvärt att systemet finjusteras så att det bättre hjälper denna grupp. Man planerar också att ta itu med bristande efterlevnad av skatte-regler med hjälp av flera åtgärder, exempelvis att samtliga kassaapparater måste vara anslutna till skattemyndigheterna. När det gäller energibeskattningen ger de vidtagna åtgärderna inte incitament att minska energiförbrukningen och har dessutom snedvridande effekter.
- (14) Trots den senaste tidens förbättringar, hänger den låga sysselsättningsgraden ihop med den mycket låga förvärvsfrekvensen. Ungdomsarbetslösheten har ökat från 11 % under 2001 till 28,1 % under 2012. Programmet för offentliga arbeten använder huvuddelen av budgetanslagen till att tillhandahålla långtidsarbetslösa arbetsrelaterade inkomster i stället för sociala förmåner, även om programmets långsiktiga effekter på personers anställbarhet återstår att bevisa. Ungern har förstärkt den aktiva arbetsmarknadspolitiken men vissa mindre gynnade personer borde ha ökat tillträde till dessa åtgärder. Andelen vuxna som deltar i livslångt lärande är fortfarande en av de lägsta i unionen. Under de fem senaste åren har kvinnors sysselsättningsgrad legat kvar på ungefär samma låga nivå. För att uppmuntra kvinnor att förvärvsarbeta har regeringen utvidgat barnomsorgen och främjat flexibla arbetsvillkor. Den sociala situationen fortsätter att försämrats: 31 % av befolkningen riskerar att drabbas av fattigdom eller social utslagning, och en hög procentandel personer lider av allvarlig materiell nöd. Fattigdom fortsätter att i oproportionellt hög grad drabba mindre gynnade områden och samhällen, särskilt romer.
- (15) Landets företagsklimat har försämrats kontinuerligt under de tre senaste åren till följd av en rad åtgärder som innefattar restriktioner för investerare och ett instabilt regelverk. De nyligen införda restriktioner som i oproportionellt hög grad drabbar utländska investerare är främst inriktade på tjänstesektorn, däribland detaljhandeln. Programmet för att förbättra företagsklimatet innefattade 114 åtgärder för att minska administrativa bördor för företag med omkring 500 miljarder ungerska forint, men dess genomförande har försenats något. Inom offentlig upphandling är graden av konkurrens fortfarande låg, även om en ny lag trädde i kraft den 1 januari 2012.
- Programmet för korruptionsbekämpning är ett centralt inslag i Magyary-programmet. Men eftersom programmet för korruptionsbekämpning är fokuserat på den offentliga förvaltningen tar det emellertid inte itu med vare sig den bristfälliga kontrollen av lagstiftningens efterlevnad på detta område eller de striktare kontrollerna av partifinansiering, som är ett viktigt problem. Trots att flera viktiga åtgärder är under genomförande har flertalet av de tillkännagivna åtgärderna ännu inte genomförts. Den bristande övervakningen av de genomförda åtgärderna är också problematisk. Utvecklingen i Ungern under 2012 och 2013 väcker en stigande oro för domarkårens oberoende. I resultattavlan för forskning och innovation rangordnas Ungern på medelnivå. Näringslivets investeringar inom forskning och utveckling (FoU) görs främst av utländskt ägda företag.
- (16) Ungern har lyckats minska antalet elever som slutar skolan i förtid. Eftersom det fortfarande finns stora regionala olikheter kan de nya inslagen i det centraliserade systemet för offentlig utbildning ha en negativ effekt och öka de sociala skillnaderna och segregeringen, om de inte genomförs med varsamhet. Även om antalet studenter som påbörjar en högre utbildning har stigit avsevärt under de senaste åren krävs ytterligare insatser för att nå EU-gemensnittet och det nationella målet enligt Europa 2020-strategin. Det bör säkerställas att den pågående reformen av den högre utbildningen förbättrar tillträdet för mindre gynnade elever.
- (17) Genomförandet av de åtgärder som anges i Szell Kalmanplanen, som syftar till att öka de offentliga transporternas kostnadseffektivitet och prestanda, kännetecknas av avsevärda förseningar, och avsaknaden av en heltäckande transportstrategi hämmar transportsystemets finansiella hållbarhet. Ungern har på ett tillfredsställande sätt byggt ut elnätsförbindelserna med sina grannar enligt rekommendationen från 2012, men energitillsynsmyndighetens bristfälliga oberoende vid fastställandet av energitaxor och den höga andelen reglerade energipriser för hushåll och små och medelstora företag väcker fortfarande farhågor.
- (18) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen genomfört en omfattande analys av Ungerns ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet samt har lagt fram en fördjupad granskning. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för en hållbar finanspolitik och socioekonomisk politik i Ungern utan även i vilken utsträckning som EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet av att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med

beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen avspeglas i rekommendationerna 1 till 7 nedan.

(19) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat konvergensprogrammet och dess yttrande ⁽¹⁾ avspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.

(20) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 avspeglas i rekommendationerna 1, 2, 3, 4, 5 och 7 nedan.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Ungern att vidta följande åtgärder under perioden 2013-2014:

1. Genomföra en trovärdig och tillväxtvänlig finanspolitisk strategi genom att specificera nödvändiga åtgärder koncentrerade på att uppnå utgiftsbesparingar och upprätthålla sunda offentliga finanser i enlighet med det medelfristiga budgetmålet under hela perioden för konvergensprogrammet. På grundval av dessa åtgärder åstadkomma en stadig minskning av den offentliga skuldkvoten, även med tanke på att dämpa ackumulerade makroekonomiska obalanser. Skärpa budgetramen på medellång sikt genom att göra den mer bindande och nära koppla den till numeriska fiskala regler. Bredda det finanspolitiska rådets obligatoriska ansvarsuppgifter och förbättra insynen, inbegripet en systematisk övervakning i efterhand av efterlevnaden av de numeriska budgetreglerna och utarbetande av regelbundna makrofinansiella prognoser och budgetkonsekvensbedömningar avseende viktiga politiska förslag.
2. Bidra till att återställa normal utlåning i ekonomin, i huvudsak genom att öka kapaciteten för kapitalackumulering i finanssektorn, bland annat genom att minska den extra börda som den nu omfattas av. Förbättra portföljkvaliteten genom att ta bort problemtillgångar från bankers balansräkningar, nära samråda med berörda parter angående nya politiska initiativ och säkerställa att nya politiska åtgärder inte ökar den moraliska risken hos låntagare. Skärpa regleringen och tillsynen av finansmarknaden, i synnerhet genom att tilldela den ungerska finansinspektionen mer effektiva nödbefogenheter och genom att inrätta ett regelverk för rekonstruktion och avveckling av banker.
3. Inrätta ett stabilt, mer balanserat och förutsägbart bolagsbeskattningssystem. Effektivisera bolagsbeskattningen och minimera de snedvridningar av resursallokeringen som skapas av sektorspecifika skatter, så att tillväxt och sysselsättning främjas. Fortsätta att göra beskattningen av arbete mer sysselsättningsvänlig genom att lindra skattebördan för låginkomsttagare, bland annat genom att finjustera kriterierna för att få omfattas av lagen om anställningsskydd och överföra beskattningen till miljöskatter. Till fullo genomföra och intensifiera redan tillkännagivna åtgärder för att förbättra efterlevnaden av skatteregler och minska kostnaderna för att efterleva skatteregler.
4. Ta itu med ungdomsarbetslösheten, exempelvis genom en ungdomsgaranti ⁽²⁾. Stärka den aktiva arbetsmarknadspolitikens och förbättra arbetsförmedlingens kundprofilerings-system. Minska den dominans som programmet för offentliga arbeten har inom sysselsättningsåtgärderna och stärka politikens aktiveringsinslag. Förbättra utbildningsprogrammen så att deltagandet i livslångt lärande utökas. Fortsätta att bygga ut barnomsorgen för att främja kvinnors förvärvsfrekvens. Säkerställa att målet med den nationella strategin för social integration integreras i samtliga politikområden så att fattigdomen minskas, särskilt bland barn och romer.
5. Skapa ett stödjande företagsklimat och i synnerhet återställa en attraktiv miljö för utländska direktinvestorer, genom att göra regelverket mer stabilt och främja konkurrens på marknaderna. Säkerställa fullt genomförande av planerade åtgärder för att minska den administrativa bördan, förbättra konkurrensen inom offentlig upphandling och vidta ytterligare lämpliga åtgärder för att bekämpa korruption. Fortsätta stärka rättsväsendets oberoende. Undanröja nyligen införda hinder inom tjänstesektorn, däribland inom detaljhandeln. Införa riktade incitament för att stödja innovativa företag.
6. Genomföra en nationell strategi för avbrutna skolgångar och se till att utbildningssystemet ger alla unga personer kunskaper och kvalifikationer som är relevanta på arbetsmarknaden. Förbättra tillträdet till en inkluderande grundläggande utbildning för missgynnade personer, särskilt för romer. Stödja övergången mellan olika skeden i utbildningen och till arbetsmarknaden. Genomföra en reform av den högre utbildningen som möjliggör att en större andel och särskilt mindre gynnade studenter får tillträde till högre utbildning.

⁽¹⁾ I enlighet med artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ Upprättad enligt rådets rekommendation av den 22 april 2013 (EUT C 120, 26.4.2013, s. 1).

7. Gradvis avveckla reglerade energipriser samtidigt som ekonomiskt sårbara konsumenter skyddas. Vidta ytterligare åtgärder för att säkerställa den nationella energitillsynsmyndighetens oberoende. Se till att statligt ägda företag inom transportsektorn är finansiellt hållbara genom att sänka driftskostnaderna och höja intäkterna.

Utfärdad i Bryssel den 9 juli 2013.

På rådets vägnar

R. ŠADŽIUS

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 9 juli 2013

om Italiens nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Italiens stabilitetsprogram för 2012–2017

(2013/C 217/11)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för sysselsättning och tillväxt, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas

sysselsättningspolitik ⁽³⁾, vilka tillsammans utgör de integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.

- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och uttryckte i synnerhet sitt fulla åtagande att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.
- (4) Den 10 juli 2012 antog rådet en rekommendation ⁽⁴⁾ om Italiens nationella reformprogram för 2012 och avgav sitt yttrande om Italiens uppdaterade stabilitetsprogram för 2012–2015.
- (5) Den 28 november 2012 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2013 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 28 november 2012 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Italien identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Europaparlamentet har vederbörligen involverats i den europeiska planeringsterminen, i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97, och antog den 7 februari 2013 en resolution om sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2013 och en resolution om bidraget till den årliga tillväxtöversikten 2013.
- (7) Den 14 mars 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, budgetkonsolidering och åtgärder för att främja tillväxt. Europeiska rådet betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtvänlig budgetkonsolidering, återställa normala villkor för utlåning till näringslivet, främja tillväxt och konkurrenskraft, ta itu med arbetslösheten och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls för 2013 genom rådets beslut 2013/208/EU av den 22 april 2013 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 118, 30.4.2013, s. 21).

⁽⁴⁾ EUT C 219, 24.7.2012, s. 46.

- (8) Den 10 april 2013 offentliggjorde kommissionen resultaten av sin fördjupade granskning av Italien i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Italien har makroekonomiska obalanser som kräver beslutsamma politiska åtgärder. Som Italiens främsta makroekonomiska obalanser anges fortfarande förlorad konkurrenskraft mot utlandet och hög offentlig skuldsättning i en situation med fortsatt svag tillväxt.
- (9) Den 11 april 2013 lade Italien fram sitt nationella reformprogram för 2013 och sitt stabilitetsprogram för perioden 2012–2017. Efter detta har den nya regering som utsågs den 28 april deklarerat sin avsikt att förstärka strukturreformerna, samtidigt som den bekräftat stabilitetsprogrammets mål för de offentliga finanserna. Den 17 maj antogs ett lagdekret med nya bestämmelser om fastighetsbeskattning och förlängning av lönekompletteringsystemet för undersysselsatta arbetstagare. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (10) Baserat på en bedömning av stabilitetsprogrammet enligt förordning (EG) nr 1466/97 anser rådet att det makroekonomiska scenario som ligger till grund för programmet prognoser om de offentliga finanserna är optimistiskt för 2014, jämfört med kommissionens avdelningars vårprognos 2013. Scenariot är trovärdigt från och med 2015. Detta dock under förutsättning att de antagna strukturella reformerna genomförs fullt ut, vilket förblir en utmaning. Stabilitetsprogrammets finanspolitiska strategi har bekräftats av den nya regeringen och godkänts av parlamentet. Den syftar till att hålla underskottet under fördragets referensvärde på 3 % av BNP under hela programperioden och nå medelfristiga budgetmålet under 2013 samt få skuldkvoten att minska från och med 2014. I stabilitetsprogrammet bekräftas det medelfristiga budgetmålet om en balanserad budget i strukturella termer, vilket ligger i linje med stabilitets- och tillväxtpaketen. Underskottet nedbringades till fördragets referensvärde på 3 % av BNP år 2012 och enligt kommissionens avdelningars vårprognos 2013 beräknas det år 2013–2014 ligga kvar under fördragets referensvärde. De bestämmelser som den italienska regeringen antog den 17 maj bedöms inte ha någon betydande inverkan på underskottet, om de genomförs konsekvent. I enlighet med det beslut som upphäver förfarandet vid alltför stora underskott som antogs av rådet den 21 juni 2013, har två skyddsklausuler antagits i lagstiftningen för att se till att budgetmålen uppnås. Efter att kumulativt ha förbättrats med 2,7 % av BNP mellan 2009 och 2012 beräknas det strukturella saldot som andel av BNP förbättras med ytterligare en procentenhet under 2013 med oförändrad politik och hamna på -0,5 %, för att sedan försämrats marginellt under 2014.
- Det strukturella primära saldot skulle uppgå till nästan 5 % av BNP år 2014. Den beräknade strukturella anpassningen för 2013 är tillfredsställande, också på grundval av en analys av utgifterna, exklusive diskretionära åtgärder på inkomstsidan, medan den för 2014, på grundval av kommissionens avdelningars vårprognos 2013, uppvisar en avvikelse från anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet. Enligt stabilitetsprogrammet ska den offentliga skulden nå en kulmen 2013 och därefter börja sjunka, också tack vare planerade privatiseringsintäkter på motsvarande 1 % av BNP per år. I prognosen beräknas emellertid skuldkvoten fortsätta öka till 132,2 av BNP år 2014, väntas underskottet med oförändrad politik, delvis beroende på regleringen av skulder till privata leverantörer, vilket innebär en påspädning med cirka 2,5 procentenheter under 2013–2014, exklusive privatiseringsintäkter eftersom närmare uppgifter fortfarande saknas. Från och med 2013 är Italien i en treårig övergångsperiod när det gäller iakttagandet av skuldkriteriet och stabilitetsprogrammets skuldsättningsutveckling säkerställer tillräckliga framsteg mot dess uppfyllande. Emellertid vilar stabilitetsprogrammets underskotts- och skuldberäkningar på att de finanspolitiska åtgärderna genomförs fullt ut och att strukturreformer antas, vilket är viktigt för att säkra marknadsens förtroende samt främja tillväxt och sysselsättning.
- (11) Visserligen har viktiga reformer antagits för att främja hållbara offentliga finanser och stimulera tillväxten, men det fullständiga genomförandet är ett problem och det finns utrymme för ytterligare insatser. Ett antal föreslagna nyckelåtgärder har ännu inte godkänts eller kräver genomförandelagstiftning och det finns risk för att den praktiska tillämpningen inte konsekvent följs upp på den offentliga förvaltningens olika nivåer. Trots de åtgärder som vidtagits lider den offentliga förvaltningen fortfarande av svagheter när det gäller förfarandenas och regelverkens effektivitet, styrningens kvalitet och den administrativa kapaciteten, vilket påverkar reformernas genomförande och affärsklimatet.
- (12) För att förbättra företagsklimatet krävs att den civilrättsliga reformen slutförs skyndsamt genom att domstolsorganisationen förändras och att de alltför långa handläggningstiderna, domstolarnas eftersläpning och det alltför omfattande processandet minskas. Efter ett utslag om medling i författningsdomstolen i oktober 2012 måste åtgärder vidtas för att främja användningen av tvistlösning utanför domstol. Korruption är ett allvarligt problem som innebär kostnader i storleksordningen 4 % av BNP, vilket allvarligt bromsar möjligheterna till ekonomisk återhämtning. I antikorrupsionslagen från november 2012 krävs uppföljningsinsatser och korruptionsbekämpningen skulle kunna effektiviseras, särskilt när det gäller de för närvarande korta preskriptionstiderna.

- (13) Den ambitiösa finanspolitiska konsolideringsstrategi som beslutats har inneburit att en budgetbalansregel skrevs in i författningen i april 2012 och har inbegripit insatser för att förbättra de offentliga utgifternas ändamålsenlighet och kvalitet. Emellertid har brister i genomförandet hämmat åtgärdernas effektivitet. Det politiska dödläget har blockerat den nödvändiga minskningen av antalet provinser. Genom åtgärdsplanen för sammanhållning kunde utnyttjandet av strukturfondsmedel på 11,9 miljarder EUR påskyndas under tre etapper i rad. Förbättrandet av fondförvaltningen saknar emellertid fortfarande ambitioner, särskilt i södra Italien, vilket väcker allvarliga farhågor om programplaneringen för perioden 2014–2020. Det finns således stora möjligheter att effektivisera de offentliga utgifterna.
- (14) Bankerna har traditionellt spelat en avgörande roll för den italienska ekonomin, särskilt genom utlåning till småföretag, men den utdragna lågkonjunkturen har kringskurit deras möjligheter. Ökade kreditrisker, med en stor och ökande andel nödlidande lån, har lett till minskad utlåning och försämrat bankernas dåliga lönsamhet. Som reaktion på detta utvärderar den italienska centralbanken, genom inspektioner på plats, hur tillräckliga reserveringarna för nödlidande lån är. Särskilda inslag i styrningen av vissa italienska banker kan göra deras finansiella förmedling mindre effektiv. Åtgärder har vidtagits för att främja användningen av annan finansiering än bankfinansiering, särskilt finansiering med eget kapital och finansiering genom företagsobligationer och främja innovationskapaciteten. Åtgärdernas räckvidd är dock begränsad och de har ännu inte genomförts fullt ut. Införandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/35/EG av den 29 juni 2000 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner ⁽¹⁾ och den planerade regleringen av förfallna skulder till privata leverantörer kommer att bidra till att förbättra företagens likviditet.
- (15) I juni 2012 antogs en omfattande arbetsmarknadsreform som ska åtgärda en stelbent och fragmenterad arbetsmarknad. Reformen måste slutföras genom att genomförandelagstiftning antas och dess konkreta tillämpning måste övervakas noga. Som bidrag till effektivare sysselsättningsstrategier behöver vidare den statliga arbetsförmedlingen samordnas med förvaltningen av arbetslöshetsunderstöd. Arbetsmarknadens parter fastställde en ny lönebildningsmodell i successiva överenskommelser under 2011–2013. Den stöds av skatteincitament för att bättre koppla lönerna till produktivitet respektive lokal arbetsmarknadsituation. Denna ram bör genomföras effektivt och gradvis anpassas genom resultatuppföljning.
- (16) I slutet av 2012 hade ungdomsarbetslösheten och andelen ungdomar som inte är i arbete eller utbildning ökat till 37 % respektive 21,1 %. Både andelen högskolestudenter och sysselsättningsgraden för unga högskoleutbildade är bland de lägsta i unionen, vilket visar att unga högskoleutbildades kunskaper inte motsvarar arbetsmarknadens krav. Avbruten skolgång minskar något men är fortfarande hög. Detta väcker frågor om utbildningssystemets effektivitet. En av nyckelfaktorerna är lärarkåren, som i dag saknar alternativa karriärmöjligheter och har små möjligheter till kompetensutveckling. Kvinnors deltagande på arbetsmarknaden är fortsatt lågt och sysselsättningsklyftan mellan könen är en av de största i unionen. På klar uppgång är riskerna för fattigdom och socialt utanförskap, och särskilt grav materiell nöd. Samtidigt har det sociala skyddsnetet allt större svårigheter att hantera de sociala behoven, eftersom det domineras av pensionsutgifter.
- (17) Skattesystemet är komplicerat, med tung skattebörda på arbete och kapital. Åren 2010–2011 gjordes ansträngningar att skatteväxla från arbete och kapital till konsumtion, fast egendom och miljö, men därefter har inte mycket skett. Det behövs fortfarande åtgärder för att förenkla skattesystemet, rationalisera skatteutgifter, koppla förmögenhetsskatten till marknadsvärden, förbättra efterlevnaden och avskräcka från skatteundandragande. I väntan på en översyn av fastighetsregistrets värden ska den planerade reformen av fastighetsskatten göra den rättvisare, inom ramen för stabilitetsprogrammets finanspolitiska strategi. Begränsningar av den svarta ekonomin och svart arbete kan förbättra de offentliga finanserna och positivt påverka eget kapital. För att minska skatteeffekterna kan vissa justeringar av de sociala överföringarna krävas när undantag och lägre skattesatser ses över inom mervärdesskatten respektive direkta skatter.
- (18) Betydande ansträngningar har gjorts för att liberalisera tjänstesektorn. Emellertid kunde reformen av reglerade yrken varit mer radikal för att ta itu med kvarvarande begränsningar och dess huvudprinciper bör skyddas mot eventuella bakslag, särskilt på grund av reformen av juristyrket. Efter författningsdomstolens utslag i juli 2012 är det också viktigt att konkurrensutsätta lokala offentliga tjänster. Uppföljning av förslag från den italienska konkurrensmyndigheten i enlighet med den italienska lagsiftningen kommer att bidra vid hanteringen av dessa frågor.

⁽¹⁾ EGT L 200, 8.8.2000, s. 35.

(19) Reformen av nätverksindustrierna pågår för att öppna upp marknaderna och öka infrastrukturens kapacitet, men betydande problem kvarstår. Uppdelningen av gassektorn är i det närmaste avslutad och den nationella energistrategin från mars 2013 bör fortsättningsvis följas. Konkurrensutsättning av telekommunikationer är ett annat möjligt insatsområde. Den nya transportmyndigheten med ansvar för motorvägar, flygfält, hamnar och järnvägar har inte ännu inrättats. Den bör vara självständig, ha nödvändiga resurser och sanktionsmöjligheter. Ett annat allvarligt problem är infrastrukturens brister nationellt och vid gränserna, med fortsatt stora skillnader mellan norr och söder. Detta resulterar i höga energipriser, låg bredbandspenetration och transportflaskhalsar.

(20) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen genomfört en omfattande analys av Italiens ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet samt lagt fram en fördjupad granskning. Den har bedömt inte bara programmets relevans för en hållbar finanspolitik och socioekonomisk politik i Italien utan även i vilken utsträckning som EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet av att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att beakta synpunkter på EU-nivå när framtida nationella beslut fattas. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den Europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1 till 6 nedan.

(21) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.

(22) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 1–6 nedan.

(23) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. På dessa grunder har rådet utfärdat särskilda rekommendationer till de medlemsstater som har euron som valuta⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Spanien även säkerställa ett fullständigt och snabbt genomförande av dessa rekommendationer

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Italien att vidta följande åtgärder under perioden 2013–2014:

1. Se till att underskottet inte överstiger fördragets referensvärde på 3 % av BNP år 2013, genom att fullt ut genomföra de antagna åtgärderna. Fortsätta den strukturella anpassningen i lämplig takt och genom tillväxtfrämjande finanspolitisk konsolidering, för att från och med 2014 uppnå och hålla fast vid det medelfristiga budgetmålet. Uppnå de planerade strukturella primära överskotten för att stadigt börja sänka den mycket höga skuldkvoten. Fortsätta att eftersträva en varaktig förbättring av de offentliga utgifternas effektivitet och kvalitet, genom att fullt ut genomföra de åtgärder som antogs 2012 och fortsätta ansträngningen genom regelbunden ingående utgiftsoversyn på den offentliga förvaltningens alla nivåer.

2. Trygga att de pågående reformerna genomförs i tid genom att snabbt anta den nödvändiga genomförandelagstiftningen, följa upp den med konkreta insatser på alla förvaltningsnivåer och med alla berörda parter samt övervaka effekterna. Effektivisera den offentliga förvaltningen och förbättra samordningen mellan dess olika nivåer. Förenkla de administrativa och rättsliga ramverken för privatpersoner och företag samt minska handläggningstiderna och det civilrättsliga processandets stora omfattning, inklusive främja användning av tvistlösning utanför domstol. Stärka korruptionsbekämpningens regelverk, inklusive en översyn av bestämmelserna om preskriptionstider. Anta strukturåtgärder för att förbättra EU-fondernas förvaltning i de södra regionerna under programperioden 2014–2020.

3. Utvidga företagsstyrningspraxis till hela banksektorn för att öka effektivitet och lönsamhet och främja kreditflödet till produktiv verksamhet. Driva på banksektorns pågående tillgångsvärdering och underlätta avvecklingen av nödlidande lån på bankernas skuldsida. Främja kapitalmarknadernas diversifiering och öka företagets kreditillgång, särskilt för eget kapital, respektive främja deras innovationsmöjligheter och innovation.

4. Säkerställa ett effektivt genomförande av arbetsmarknads- och lönesättningsreformerna, för att möjliggöra en bättre koppling mellan löner och produktivitet. Vidta ytterligare sysselsättningsfrämjande åtgärder, särskilt för kvinnor och ungdomar, till exempel genom en ungdomsgaranti. Förstärka yrkesutbildningen, effektivisera de offentliga arbetsförmedlingarna och förbättra yrkesvägledningen för högskolestudenter. Undanröja ekonomiska hinder för den andra försörjarens yrkesarbete och förbättra tillgången till barnomsorg, långtidsvård och aktiviteter efter skolan. Intensifiera insatserna mot avbruten skolgång och förbättra skolornas kvalitet och resultat, även genom att förbättra lärarnas kompetensutveckling och möjlighet till varierad karriärutveckling. Säkerställa effektiva sociala transfereringar, särskilt genom bättre riktade bidrag, särskilt för låginkomsthushåll med barn.

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ Se sidan 97 i detta nummer av EUT.

5. Skatteväxla från arbete och kapital till konsumtion, fast egendom och miljö på ett budgetneutralt sätt. I detta syfte granska mervärdesskattens undantag och reducerade skattesatser samt direkta skatteutgifter, respektive reformera fastighetsregistret för att koppla fastighetskattebasen till marknadsvärden. Fortsätta bekämpa skatteundragande, förbättra skattemoralen och vidta beslutsamma åtgärder mot den svarta ekonomin och svart arbete.
6. Säkerställa att liberaliseringen av tjänstesektorn genomförs korrekt. Undanröja kvarvarande begränsningar inom fria yrken och främja marknadstillträdet, exempelvis när det gäller tillhandahållande av lokala offentliga tjänster där användningen av offentlig upphandling bör främjas (i stället för koncessioner). Fortsätta utveckla vidtagna åtgärder för att

förbättra tillträdesvillkoren till nätverksindustrier, särskilt genom att prioritera inrättandet av transportmyndigheten. Uppgradera infrastrukturens kapacitet, med särskild hänsyn till sammanlänkning, intermodala transporter och höghastighetsbredband inom telekommunikationer, särskilt för att åtgärda de fortsatta skillnaderna mellan norr och söder.

Utfärdad i Bryssel den 9 juli 2013.

På rådets vägnar
R. ŠADŽIUS
Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 9 juli 2013

om Lettlands nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Lettlands konvergensprogram för 2012–2016

(2013/C 217/12)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för sysselsättning och tillväxt, Europa 2020, som bygger på en utökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽²⁾, vilka tillsammans utgör de integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla

tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och förband sig särskilt att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.

- (4) Den 10 juli 2012 antog rådet en rekommendation ⁽³⁾ om Lettlands nationella reformprogram för 2012 och avgav ett yttrande om Lettlands uppdaterade konvergensprogram för 2012–2015.
- (5) Den 28 november 2012 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som inleder den europeiska planeringsterminen 2013 för samordning av den ekonomiska politiken. Den 28 november 2012 antog kommissionen, på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽⁴⁾, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Lettland inte identifierades som en medlemsstat som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Europaparlamentet har vederbörligen involverats i den europeiska planeringsterminen, i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97, och antog den 7 februari 2013 en resolution om sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2013 och en resolution om bidraget till den årliga tillväxtöversikten 2013.
- (7) Den 14 mars 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, budgetkonsolidering och åtgärder för att främja tillväxt. Europeiska rådet betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtvänlig budgetkonsolidering, återställa normala villkor för utlåning till näringslivet, främja tillväxt och konkurrenskraft, ta itu med arbetslösheten och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (8) Den 29 april 2013 lade Lettland fram sitt konvergensprogram för perioden 2012–2016, och den 2 maj 2013 sitt nationella reformprogram för 2013. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (9) Baserat på bedömningen av konvergensprogrammet enligt förordning (EG) nr 1466/97 anser rådet att det makroekonomiska scenario som ligger till grund för programmets beräkningar av de offentliga finanserna är rimligt. Den ekonomiska tillväxten väntas avta något till

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Upprätthålls för 2013 genom rådets beslut 2013/208/EU av den 22 april 2013 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 118, 30.4.2013, s. 21).

⁽³⁾ EUT C 219, 24.7.2012, s. 50.

⁽⁴⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

omkring 4 % per år under programperioden, medan inflationen beräknas bli måttlig. Det offentliga underskottet sjönk under 2012 till en nivå långt under fördragets referensvärde om 3 % av BNP och det medelfristiga budgetmålet uppnåddes redan 2012, långt tidigare än vad som förutsågs i Lettlands konvergensprogram för 2012–2015. I konvergensprogrammet bekräftas det tidigare fastställda medelfristiga budgetmålet på -0,5 %, vilket i tillräcklig mån återspeglar paktens mål. Den budgetstrategi som beskrivs i konvergensprogrammet har som mål att upprätthålla ett strukturellt budgetsaldo som baseras på det medelfristiga budgetmålet och där eventuella avvikelser är begränsade till de ytterligare effekter som följer av den systemomfattande pensionsreformen. Denna reform innebär en gradvis höjning av den andel av socialförsäkringsavgifterna som går till ett fonderat pensionsystem och ska genomföras under 2013, 2015 och 2016. En övergripande bedömning med utgångspunkt i det omräknade strukturella saldot och innefattande en analys av utgifterna exklusive diskretionära åtgärder visar emellertid att det strukturella saldot under 2013 kommer att avvika från det medelfristiga budgetmålet med 1,0 % av BNP, vilket motsvarar betydligt mer än de ytterligare effekterna av den systemomfattande pensionsreformen, och under 2014 är avvikelsen ytterligare 0,2 procentenheter. Statsskulden beräknas ligga klart under 60 % under hela programperioden, den beräknas stiga från 40,7 % av BNP 2012 till 44,5 % av BNP under 2013, i takt med att staten ackumulerar tillgångar för att kunna återbetala skulden, och från och med 2014, när väl återbetalningarna börjar märkas, sjunka till en nivå på 34,6 % av BNP vid utgången av programperioden. En lag om budgetdisciplin antogs av det lettiska parlamentet i januari 2013 och trädde i kraft i mars 2013. Om den genomförs effektivt skulle denna nya lag avsevärt stärka landets finanspolitiska ramverk och utgöra en effektiv mekanism för att begränsa utgiftsökningar i goda ekonomiska tider samt en grund för regelbaserad flerårig budgetplanering.

- (10) Lettland har sänkt skatterna på arbete och planerar ytterligare åtgärder på detta område under 2014 och 2015. Skattekillen för låginkomsttagare är emellertid fortfarande bland de högsta i unionen och visar att skattepolitiken behöver formas så att sysselsättning för lågkvalificerade arbetstagare främjas. En skatteväxling från beskattning av arbete till återkommande fastighetsskatter och skatter på användning av naturresurser och andra resurser borde också förbättra det strukturella saldot. Miljöbeskattning är ett relativt utforskat område och domineras till stor del av skatter på motorbränsle, medan skatterna på andra energikällor, föroreningar och naturresurser ligger under EU-genomsnittet. Miljömålen skulle uppnås lättare om skattebasen breddas så att även andra miljöbelastningar beskattas. Regeringen har intensifierat åtgärderna för att bekämpa den informella ekonomin och dessa insatser bör fortsätta.
- (11) Även om strukturanpassningen efter krisen har varit framgångsrik visar erfarenheterna av den gångna cykeln

med en utpräglad överhettningssfas följt av ett lika kraftigt fall att man bör övervaka den framtida kreditillväxten och stabiliteten hos bankernas finansieringsbas i förhållande till utländska insättningsflöden med hjälp av en lämplig politik för mikro- och makrotillsyn.

- (12) Lettland har vidtagit ett antal åtgärder för att bekämpa den höga långtids- och ungdomsarbetslösheten. Anslagen till aktiv arbetsmarknadspolitik och dess täckning ökade 2013 jämfört med 2012, och nya åtgärder håller på att genomföras, däribland profilering av arbetslösa och förbättrad hjälp till arbetssökande. Långtids- och ungdomsarbetslösheten är dock fortfarande hög, arbetslösa och bidragstagare aktiveras inte särskilt mycket och tillgången till sociala tjänster är dålig. Det finns oro för att yrkesutbildningen och fortbildningen inte ger arbetskraften tillräckliga kunskaper och det finns begränsad tillgång på arbetsplatsbaserade utbildningar av god kvalitet. Man måste införa en heltäckande yrkesvägledning och fortsätta att reformera yrkesutbildning och fortbildning, vilket innefattar en förbättring av kvaliteten på och tillgången till arbetsplatsbaserade utbildningar och lärlingsplatser.
- (13) En hög andel av befolkningen (40 %) riskerar att drabbas av fattigdom eller social utslagning, och för barn är risken ännu högre (uppgår till 43,6 %). Sammantaget ökade fattigdomsriskerna något under 2012, vilket tyder på att tillväxt inte automatiskt medför lägre fattigdom, och att riktade politiska åtgärder således krävs. Lettland har vidtagit vissa åtgärder för att bekämpa fattigdomen bland arbetslösa personer och barn. Det har emellertid inte gjorts lika direkta åtgärder för att lösa problemen med socialbidragssystemet, särskilt dess öppenhet och bidragens ändamålsenlighet och täckning, och åtgärderna för att aktivera bidragstagare har inte varit tillräckliga. Brist på finanspolitiskt utrymme har medfört att man sänkt nivån på den garanterade minimiinkomsten och avskaffat finansieringen av den via statsbudgeten. Dessa beslut förvärrar sannolikt den extrema fattigdomen samt de nuvarande orättvisorna i fråga om tillgång till socialbidrag hos olika lokala myndigheter, samtidigt som det minskar centralmaktens incitament att investera i utformning av politik och kontroll av socialbidragen. För att situationen inte ska förvärras ytterligare är det viktigt att effekterna av dessa beslut övervakas.
- (14) När det gäller systemet för högre utbildning har en ambitiös reform lagts fram som kan väntas få en betydande positiv effekt på systemets kvalitet. Reformplanerna innefattar en översyn av tillträdesprocessen, separering av universitetens akademiska funktioner och förvaltningsfunktioner, utveckling av en ny finansieringsmodell och en konsolidering av de högre utbildningsinstitutionerna. Planerna befinner sig dock i ett tidigt skede och behöver genomföras korrekt för att de väntade positiva effekterna ska förverkligas. Under 2013 kommer man vidare att utvärdera hur pass ändamålsenliga de vetenskapliga institutionerna och deras utvecklingsstrategier är. Denna

viktiga bedömning borde understödja framtida reformer och finansieringen av vetenskapliga institutioner, så att innovationsverksamheten ökar i Lettland.

- (15) Åtgärder har lagts fram för att åstadkomma energibesparingar i ekonomins huvudsektorer. Under de kommande åren väntas mer än 70 % av energibesparingarna genereras i byggnadssektorn. Genomförandet av projekt för bostadsisolering har dock gått långsamt och antalet slutförda projekt är lågt i förhållande till bostadsbeståndet, med stora energiförluster som följd. Möjligheterna till effektivitetsvinster på detta område är betydande, med tanke på att de lettiska hushållen hade den högsta energiintensiteten i unionen 2010. Under 2012 skedde framsteg med att öppna landets elmarknad för konkurrens och att delta i regionala marknader. Inom näringslivet måste man ingå direkta avtal om upphandling med elleverantörer och detta införs nu på frivillig basis för hushåll. Lettland ska gå med i Nord Pool Spot i juni 2013. Några framsteg har emellertid inte skett i fråga om att öppna naturgasmarknaden och man är fortfarande beroende av en enda försörjningskälla. Myndigheterna står också inför svåra förhandlingar om ägande och förvaltning av anläggningen för gaslagring, som är mycket viktig för att den regionala gasmarknaden ska fungera korrekt.
- (16) Rättsväsendet kännetecknas av ineffektivitet på civilrättsens område. Det finns flera negativa drag, t.ex. långvariga förfaranden för att lösa civil- och handelsmål i första instans och låga uppklarandegrader som medför ett stort antal icke-avgjorda domstolsärenden. Handläggningstiderna är särskilt långa i insolvensförfaranden. Många ärenden finner dessutom ingen lösning i första instans, vilket skapar eftersläpningar på alla nivåer, ända upp till högsta domstolen. På senare tid har positiva åtgärder vidtagits för att förbättra rättsväsendets effektivitet och kvalitet, men det är för tidigt att bedöma deras verkan. När det gäller domstolsväsendet är det särskilt viktigt att tillräckligt uppmärksamma personalpolitiken. Att i högre grad involvera det rättsliga rådet, se över chefspositionernas roll inom domstolsväsendet och utöka domarutbildningen skulle kunna bidra till en mer kvalitativ domarkår. Vid slutet av 2012 föreslogs ändringar av lagen om obestånd. Det kvarstår dock att se om de föreslagna ändringarna är tillräckliga för att ta itu med lagens brister på ett heltäckande sätt. Problem har exempelvis identifierats när det gäller det praktiska genomförandet av lagen, särskilt i fråga om konkursförvaltarnas roll och deras ansvarsområden i förhållande till domarna, effektiv likvidering av tillgångar och frågor rörande privatpersoners obestånd, vilka också måste åtgärdas.
- (17) Inom ramen för den europeiska planeringsterminen har kommissionen gjort en omfattande analys av Lettlands ekonomiska politik. Den har bedömt både det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Den har beaktat inte bara programmets relevans för en hållbar finanspolitik och socioekonomisk politik i Lettland utan även i vilken utsträckning som EU:s regler och riktlinjer

har iakttagits, mot bakgrund av behovet av att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Dess rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen avspeglas i rekommendationerna 1 till 7 nedan.

- (18) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat konvergensprogrammet och dess yttrande⁽¹⁾ avspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Lettland att vidta följande åtgärder under perioden 2013–2014:

1. Stärka budgetstrategin för att säkerställa att avvikelser från det medelfristiga budgetmålet enbart återspeglar de ytterligare effekterna av den systemomfattande pensionsreformen. Inom ramen för denna strategi, minska beskattningen av låginkomsttagare genom att övergå till skatter som punktskatter, återkommande fastighetsskatter och/eller miljöskatter. Upprätthålla ansträngningarna för att förbättra efterlevnaden av skatteregler och bekämpa den svarta ekonomin. Fortsätta att skärpa det finanspolitiska ramverket genom ett effektivt genomförande av lagen om budgetdisciplin och genom flerårig budgetplanering.
2. Fortsätta att använda politik för mikro- och makrotillsyn för att förhindra att eventuell sårbarhet uppstår till följd av framtida kredittillväxt, och bankverksamhet etablerad utomlands.
3. Ta itu med långtids- och ungdomsarbetslösheten genom att förbättra de aktiva arbetsmarknadspolitiska åtgärdernas täckning och effektivitet och genom mer riktade sociala tjänster. Förbättra unga personers anställbarhet, exempelvis genom en ungdomsgaranti, inrätta en heltäckande yrkesvägledning, genomföra reformer av yrkesutbildning och fortbildning och förbättra kvaliteten på och tillgången till lärlingsplatser.
4. Ta itu med den stora andelen fattiga genom att reformera socialbidragssystemet för att uppnå bättre täckning, genom att förbättra bidragens ändamålsenlighet och aktiveringsåtgärderna för bidragstagare. Förstärka genomförandemetoderna så att barnfattigdomen faktiskt minskar.
5. Genomföra planerade reformer av den högre utbildningen, särskilt i fråga om inrättande av en kvalitetsbelönande finansieringsmodell, reform av tillträdessystemet, konsolidering av

⁽¹⁾ I enlighet med artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

institutioner och främjande av internationalisering. Vidta ytterligare åtgärder för att modernisera forskningsinstituterna på grundval av den pågående oberoende granskningen.

6. Fortsätta att höja energieffektiviteten, särskilt i bostäder och fjärrvärmenät, skapa incitament för att minska energikostnaderna och flytta över konsumtion till energieffektiva produkter. Förbättra anslutningsmöjligheterna med EU:s energinät och ta steg mot en liberalisering av naturgasmarknaden, inbegripet tydliga regler för tredje parts åtkomst till lagringskapacitet.
7. Slutföra pågående reformer för att förbättra domstolsväsendets effektivitet och kvalitet och minska eftersläpningen och

de rättsliga förfarandenas längd, däribland i fråga om insolvens. Inrätta en heltäckande personalpolitik och vidta åtgärder för att genomföra lagar om medling och effektivisera skiljedomstolsväsendet.

Utfärdad i Bryssel den 9 juli 2013.

På rådets vägnar

R. ŠADŽIUS

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 9 juli 2013

om Litauens nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Litauens konvergensprogram för 2012–2016

(2013/C 217/13)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för sysselsättning och tillväxt, Europa 2020, som bygger på en utökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽²⁾, vilka tillsammans utgör de *integrerade riktlinjerna*. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdet med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De

beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatnivå och förband sig särskilt att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.

- (4) Den 10 juli 2012 antog rådet en rekommendation ⁽³⁾ om Litauens nationella reformprogram för 2012 och avgav sitt yttrande om Litauens konvergensprogram för 2012–2015.
- (5) Den 28 november 2012 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som inleder den europeiska planeringsterminen 2013 för samordning av den ekonomiska politiken. Den 28 november 2012 antog kommissionen, på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽⁴⁾, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Litauen inte identifierades som en medlemsstat som skulle bli föremål för en fördjupad granskning
- (6) Europaparlamentet har vederbörligen involverats i den europeiska planeringsterminen, i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97, och antog den 7 februari 2013 en resolution om sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2013 och en resolution om bidraget till den årliga tillväxtöversikten 2013.
- (7) Den 14 mars 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, budgetkonsolidering och tillväxtfrämjande åtgärder. Det betonade behovet att eftersträva differentierad och tillväxtfrämjande budgetkonsolidering, återställa normala lånevillkor i ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, ta itu med arbetslösheten och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (8) Den 9 april 2013 lade Litauen sitt nationella reformprogram 2013 och den 26 april 2013 sitt konvergensprogram för perioden 2012–2016. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (9) Baserat på bedömningen av konvergensprogrammet i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97 anser rådet att det makroekonomiska scenario som ligger till grund för programmets beräkningar av de offentliga finanserna är trovärdigt och i linje med bedömningen i kommissionens avdelningars vårprognos 2013. Till följd av en långtgående ambitiös finanspolitisk konsolidering sedan 2009 sjönk underskottet i de offentliga finanserna till 3,2 % av BNP under 2012, vilket anses tillräckligt för

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Upprätthålls för 2013 genom rådets beslut 2013/208/EU av den 22 april 2013 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 118, 30.4.2013, s. 21).

⁽³⁾ EUT C 219, 24.7.2012, s. 54.

⁽⁴⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

att upphäva beslutet om förekomsten av ett alltför stort underskott, kostnaderna för den systemiska pensionsreformen inberäknade. Till grund för det minskade underskottet låg också en robust ekonomisk tillväxt och temporära utgiftstak. I konvergensprogrammet har det medelfristiga budgetmålet ändrats från 0,5 % till -1,0 %, vilket fortfarande är i linje med stabilitets- och tillväxtpaktens mål.

Konvergensprogrammets strategi för de offentliga finanserna siktar till att uppnå det medelfristiga budgetmålet senast 2016. Med utgångspunkt i det (omräknade) strukturella saldot ligger den planerade årliga utvecklingen mot det medelfristiga budgetmålet i strukturella termer över 0,5 % av BNP. Riktmärket i stabilitets- och tillväxtpakten för utgifter under programperioden har nåtts. Strukturanpassningen har lagts i programperiodens början och genomförs främst med hjälp av utgiftsätstramning, men stöttas endast delvis av konkreta åtgärder, däribland engångsåtgärder som inte alltid specificeras. Enligt kommissionens avdelningars vårprognos 2013 väntas strukturanpassningen under 2013 och 2014 vara 0,3 % respektive 0,0 % av BNP och hamnar därmed under den utveckling mot 0,5 % av BNP som krävs, vilket också väcker tvivel avseende konvergensprogrammets anpassningsstrategi. Än har inga ytterligare konsolideringsåtgärder specificerats, och strukturreformer som innebär en övergång till åtgärder på inkomstsidan bör beaktas. Den offentliga skulden fortsätter att ligga under 60 % av BNP med 40,7 % under 2012, och förväntas sjunka något under hela programperioden. I konvergensprogrammet väntas skulden minska till 39,7 % under 2013 och sedan ytterligare till 34,5 % till 2016, men i kommissionens avdelningars vårprognos 2013 beräknas den minska till 40,1 % av BNP under 2013 och 39,4 % under 2014. Skillnaderna beror framför allt på konvergensprogrammets antagande om lägre underskott.

- (10) Även om situationen vad gäller underskottet har förbättrats med åren, har Litauen fortfarande för litet skattepolitiskt utrymme att reagera på kraftiga störningar. Det finns dock utrymme för en skattepolitik som är mindre snedvridande och ytterligare förbättringar av skattedisiplinen. Litauen fortsätter att ha lägst skattekvot i förhållande till BNP i unionen, och konsolideringen har framför allt inriktats på utgiftssidan. Det finns ännu utrymme att titta på ytterligare skattekällor som är mindre skadliga för tillväxten, såsom miljöskatter och periodiskt återkommande fastighetsbeskattning. Litauen har tagit vissa steg mot att höja den periodiskt återkommande fastighetsbeskattningen, men det ser ut att finnas utrymme för ytterligare insatser. Litauens inkomster från miljöskatter följer en nedåtgående trend och var näst lägst i unionen under 2011, vilket också berodde på att landet har de lägsta transportskatterna i EU, vilket inte underlättar minskningar i den höga energiintensiteten i Litauens ekonomi. Samtidigt bör tillväxtfrämjande utgifter till exempel

för forskning och utbildning prioriteras i den finanspolitiska konsolideringen. Genomförandet av lagar för att stärka den finanspolitiska ramen har drabbats av förseningar. Litauens finanspolitiska ram har inte kunnat förhindra en procyklisk finanspolitik under år med positivt produktionsgap. Tillägget till lagen om budgetens struktur år 2012 är ett positivt steg i rätt riktning. Det finns behov av att förbättra övervakning, ansvarighet och genomförandet av budgetförordningen, särskilt av kommuner, samt säkerställa de medelfristiga ramarnas bindande karaktär.

- (11) Den demografiska utvecklingen i Litauen är en utmaning för de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet. Det förblir därför viktigt att vidta en genomgripande pensionsreform som inriktas både på hållbara och väl anpassade pensioner. Att anpassa pensionerna i rätt grad är en utmaning eftersom den äldre befolkningen löper hög risk för fattigdom och utestängning. Reformen av systemet med ackumulerade pensioner 2012 uppmuntrar till att ackumulera av pensioner inom andra pelaren med ekonomiska incitament från statsbudgeten. Med reformen införs också möjligheten att gå ur pensionsackumulering inom privata system och återgå till den statliga socialförsäkringsfonden under en övergångsperiod tillsammans med en gradvis ökning av pensionsåldern. Reformen kommer att träda i kraft den 1 januari 2014. Detta är viktiga men isolerade steg i rätt riktning och det krävs betydligt större förändringar, särskilt inom den första pensionspelaren. Vidare krävs åtgärder för att ökar anställbarheten för äldre arbetstagare och främja arbetsmiljöer med en positiv inställning till äldre.
- (12) Att ta itu med arbetslösheten och ett lågt deltagande på arbetsmarknaden för lågkvalificerade förblir en central utmaning. Det är särskilt de unga och lågutbildade som lider av de höga arbetslöshetssiffrorna. Kompetensglappet har blivit väldigt tydligt under krisen och utgör ett växande problem som tyder på strukturella misslyckanden inom utbildnings- och arbetsmarknadspolitikerna. Den åtföljande bristen på kvalificerad arbetskraft förvärras av en hög utvandring. Det krävs sålunda ytterligare åtgärder för att öka flexibiliteten på arbetsmarknaden och för att få fart på deltagandet, särskilt för ungdomar, icke yrkesutbildade och äldre personer. De aktiva arbetsmarknadsåtgärdernas generella täckning och den ekonomiska tilldelningen per åtgärd förblir otillräckliga, och åtgärderna är dåligt riktade vad avser lågutbildade och långtidsarbetslösa. En omfattande översyn av arbetsrätten, med deltagande från arbetsmarknadens parter, skulle kunna kartlägga onödiga restriktioner och administrativa hinder som påverkar flexibla avtal, uppsägningsregler och flexibla arbetstidssystem. För att garantera en bättre övergång från utbildning till arbetsmarknad kunde lärlingsutbildningar och arbetsplatsbaserad utbildning göras mer attraktiva.

(13) Fattigdomen och den sociala utslagningen är fortfarande oroande höga. Den ökande fattigdomen bland barn är särskilt oroande. Under 2012 inleddes flera reformåtgärder på socialbidragsområdet i syfte att öka incitamenten att arbeta (arbetsrelaterade förmåner för långtidsarbetslösa, gradvis minskning av de sociala förmånerna för inaktiva personer i arbetsför ålder) och för att minska fattigdomen. Ett pilotprojekt i fem kommuner gav imponerande resultat när det gäller att spara in på utgifter och att inrikta åtgärderna på rätt målgrupp stödmottagare. Det är nu nödvändigt att införa ett övervakningssystem för att bedöma projektets ändamålsenlighet och dess resultat när det gäller att åtgärda fattigdom och utslagning. Reformen bör också kopplas till aktiveringsåtgärder som ökar deltagandet, i synnerhet för långvariga socialbidragstagare. I åtgärderna för att minska fattigdomen ingår ökad täckning för sociala förmåner och bidrag och en ny metod för att beräkna förmånsbeloppet. Vidare höjdes den 1 januari 2013 minimilönen med 18 %, vilket kan bidra till att minska inaktivitetsfällan och fattigdomen bland förvärvsarbetande. Dessa åtgärder framstår emellertid som otillräckliga med tanke på utmaningens omfattning och det saknas en övergripande strategi eller handlingsplan för att bekämpa fattigdomen.

(14) Sedan 2010 genomför staten en långtgående reform av de statligt ägda företagen. Reformen är betydelsefull och trovärdig och omfattar lagstiftningsmässiga och organisatoriska förändringar. Lagstiftningsaspekterna av reformen har införts och man har uppnått bred efterlevnad av rapporteringskraven. Utmaningen består nu i att undvika intressekonflikter med avseende på tillsynsfunktioner och icke-tillsynsfunktioner, samt att göra åtskillnad mellan de statligt ägda företagens kommersiella och icke-kommersiella verksamhet. När reformen väl genomförts fullt ut kan den bidra till att ge fart åt konkurrenskraft och tillväxt. Övervakningen av efterlevnaden kommer därför att vara av grundläggande betydelse.

(15) Interkonnektiviteten med grannländernas el- och gasnät förblir underutvecklad. Därav följer att konkurrensen är mycket begränsad inom energisektorn och energipriserna höga. Vidare fortsätter energieffektiviteten att vara ett problem. Byggnadsrenoveringarna har gått långsamt, också med avseende på investeringarna inom ramen för holdingfonden JESSICA, och stora utmaningar kvarstår inom renoveringen av privata byggnader.

(16) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen genomfört en omfattande analys av Litauens ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Den har beaktat inte bara programmets relevans för en hållbar finanspolitik och socioekonomisk politik i Litauen utan även i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att beakta synpunkter på EU-nivå när framtida nationella

beslut fattas. Dess rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1 till 6 nedan.

(17) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet bedömt konvergensprogrammet, och dess yttrande⁽¹⁾ avspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Litauen att vidta följande åtgärder under perioden 2013-2014:

1. Säkerställa en tillväxtfrämjande finanspolitisk konsolidering och genomföra den finanspolitiska strategin som planerat, dvs. fortsätta med den strukturanpassning som kommer att göra det möjligt för Litauen att uppnå det medelfristiga budgetmålet. Prioritera tillväxtfrämjande utgifter. Fortsätta att stärka ramverket, i synnerhet genom säkerställandet av verkställbara och bindande utgiftstak inom den finanspolitiska ramen på medellång sikt. Se över skattesystemet och överväga att höja de skatter som är minst skadliga för tillväxt, såsom periodiskt återkommande fastighetsskatter och miljöskatter, inklusive införandet av fordonsbeskattning, och samtidigt fortsätta att stärka efterlevnaden av skattereglerna.
2. Anta och genomföra lagstiftning om en genomgripande pensionsreform. Anpassa den lagstadgade pensionsåldern till den förväntade livslängden, begränsa möjligheterna till förtida pensionering, fastställa tydliga regler för indexering av pensioner och främja utnyttjandet av tilläggs pensionssystem och samtidigt säkra genomförandet av pågående reformer. Underbygga pensionsreformen med åtgärder som ökar anställbarheten för äldre arbetstagare.
3. Ta itu med den höga arbetslösheten, särskilt bland lågutbildade och långtidsarbetslösa, genom att inrikta resurserna på aktiva arbetsmarknadsåtgärder och samtidigt förbättra deras täckning och effektivitet. Öka anställbarheten för unga, till exempel genom en ungdomsgaranti, förbättra genomförandet av systemet med lärlingsutbildningar och se till att det blir mer ändamålsenligt, samt åtgärda den bestående diskrepansen mellan färdigheter och behov. Se över arbetslagstiftningens ändamålsenlighet vad gäller flexibla avtal, uppsägningsregler och flexibla arbetstidssystem, i samråd med arbetsmarknadens parter.
4. Genomföra konkreta målinriktade åtgärder för att minska fattigdom och social utslagning. Fortsätta att stärka kopplingen mellan reformen av lagen om kontanta socialbidrag och aktiveringsåtgärderna.
5. Fullborda genomförandet av reformen av statligt ägda företag, i synnerhet för att säkra åtskillnad mellan ägandeskap och tillsynsfunktioner samt nära övervaka efterlevnaden av reformkraven.

⁽¹⁾ Enligt artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

6. Intensifiera åtgärder för energieffektivisering av byggnader, bland annat genom avlägsnande av negativa incitament och ett snabbt genomförande av holdingfonden. Främja konkurrens i energinäten genom att förbättra interkonnektiviteten med andra medlemsstater vad gäller både el och gas.

Utfärdad i Bryssel den 9 juli 2013.

På rådets vägnar

R. ŠADŽIUS

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 9 juli 2013

om Luxemburgs nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Luxemburgs stabilitetsprogram för 2012–2016

(2013/C 217/14)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för sysselsättning och tillväxt, Europa 2020, som bygger på en utökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽²⁾, vilka tillsammans utgör de *integrerade riktlinjerna*. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt,

som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatnivå och uttryckte i synnerhet sitt fulla åtagande att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.

- (4) Den 10 juli 2012 antog rådet en rekommendation ⁽³⁾ om Luxemburgs nationella reformprogram för 2012 och avgav sitt yttrande om Luxemburgs uppdaterade stabilitetsprogram för 2012–2015.
- (5) Den 28 november 2012 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2013 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 28 november 2012 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen ⁽⁴⁾, i vilken Luxemburg inte identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Europaparlamentet har vederbörligen involverats i den europeiska planeringsterminen, i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97, och antog den 7 februari 2013 en resolution om sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2013 och en resolution om budgetet till den årliga tillväxtöversikten 2013.
- (7) Den 14 mars 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, budgetkonsolidering och åtgärder för att främja tillväxt. Europeiska rådet betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtvänlig budgetkonsolidering, återställa normala villkor för utlåning till näringslivet, främja tillväxt och konkurrenskraft, ta itu med arbetslösheten och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (8) Den 26 april 2013 lade Luxemburg fram sitt nationella reformprogram för 2013 och sitt stabilitetsprogram för perioden 2012–2016. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (9) Baserat på bedömningen av stabilitetsprogrammet i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97, anser rådet

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Upprätthålls för 2013 genom rådets beslut 2013/208/EU av den 22 april 2013 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 118, 30.4.2013, s. 21).

⁽³⁾ EUT C 219, 24.7.2012, s. 58.

⁽⁴⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

att det makroekonomiska scenario som ligger till grund för programmets beräkningar av de offentliga finanserna är trovärdigt. I synnerhet ligger programmets scenario för 2013 mycket nära kommissionens avdelningars vårprognos för 2013, medan det för 2014 är något mer optimistiskt. Beräkningarna av underskottet på medelfristig sikt görs enligt ett lätt optimistiskt tillväxtscenario, som ligger över den potentiella tillväxten. Målet med den finanspolitiska strategi som beskrivs i stabilitetsprogrammet är att få ned underskottet från 0,8 % av BNP år 2012 till 0,6 % av BNP år 2014. Under de sista åren av programperioden beräknas underskottet dock försämrats till 1,3 % av BNP under både 2015 och 2016. Detta är resultatet av de nya mervärdesskattegrupperna för elektroniska tjänster som träder i kraft den 1 januari 2015. Enligt bestämmelserna ska de mervärdesskatteinkomster som genereras från e-handeln överföras från det land där leverantören är lokaliserad till kundens hemland. Myndigheterna uppskattar att de nya bestämmelserna kommer att leda till att mervärdesskatteinkomsterna minskar med 1,4 % av BNP. Regeringen har redan tillkännagivit att normalskattesatsen för mervärdesskatt kommer att öka för att kompensera en del av inkomstförlusten. I stabilitetsprogrammet bekräftas det tidigare medelfristiga budgetmålet om ett strukturellt överskott på 0,5 % av BNP. Det medelfristiga budgetmålet överensstämmer med kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. På grundval av både kommissionens avdelningars vårprognos för 2013 och stabilitetsprogrammets (omräknade) strukturella balans i de offentliga finanserna förväntas Luxemburg få ett strukturellt överskott på 0,1 % av BNP. Detta ligger under det medelfristiga budgetmålet för 2012 och landet beräknas nå sitt medelfristiga budgetmål under 2013. Luxemburg beräknas dock återigen avvika från sitt medelfristiga budgetmål med början år 2014, med 0,3 % av BNP och ännu mer under 2015 och 2016. De nationella myndigheterna har återupprepat sitt mål om att återgå till det medelfristiga budgetmålet senast 2017 för att få större manöverutrymme. Den offentliga bruttoskulden – 20,8 % av BNP 2012 – ligger långt under fördragets referensvärde.

- (10) Luxemburg har lyckats hålla sitt offentliga underskott under referensvärdet på 3 % av BNP under de senaste åren och därigenom undvikit att gå in i förfarandet för alltför stora underskott. Detta har berott mer på inkomstökningar än på återhållsamhet på utgiftssidan. I synnerhet under 2012 beräknas ökningstakten för de offentliga utgifterna, efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan, ha överstigit riktmärket för utgifterna enligt definitionen i stabilitets- och tillväxtpakten. Avvikelsen i ökningstakten för de offentliga utgifterna från riktmärket för utgifterna beräknas nå 1,3 % av BNP, vilket ligger över referensvärdet på 0,5 % av BNP som anges i förordning (EG) nr 1466/97. För att denna avvikelse ska vara berättigad behöver en övergripande bedömning genomföras där hänsyn tas till andra faktorer som att: i) underskottet försämrades i strukturella termer med bara 0,2 % av BNP 2012, ii) ekonomin i Luxemburg, mot bakgrund av landets litenhet och nivå av öppenhet, är mycket volatil, och iii) att Luxemburg enligt kommissionens vårprognos för 2013 bör nå sitt medelfristiga budgetmål redan 2013. Allt detta pekar på att avvikelsen inte är

av ett strukturellt slag. Den höga volatiliteten på de inkomster som uppbärs av Luxemburgs offentliga sektor leder fortfarande till högre inkomster än planerat, vilket utgör en risk för de offentliga finansernas hållbarhet. För att bättre hantera dessa risker bör både skuld- och utgiftsbegränsningar fastställas i lagstiftningen. Vidare bör det finnas ett fastställt tillsynsorgan och på förhand fastställda åtgärder vid bristande efterlevnad. Ikraftträdandet den 1 januari 2015 av ovannämnda mervärdesskattepaket och dess starkt negativa inverkan på skatteuppbörden visar betydelsen av att Luxemburg inför ett ramverk för de offentliga finanserna på medelfristig sikt. Detta kräver en särskilt försiktig finanspolitik under 2014.

- (11) För närvarande uppbärs mindre än en tredjedel av skatteinkomsterna från skatt på konsumtion, vilket delvis beror på en måttlig normalskattesats och reducerade mervärdesskattesatser. Luxemburg rankas på första plats i EU vad gäller antalet kategorier av varor och tjänster som omfattas av reducerade mervärdesskattesatser. Förekomsten av en stor finansiell sektor, undantagen från mervärdesskatt, bidrar också till den låga mervärdesskatten som andel av BNP. Generellt finns det utrymme för Luxemburg att öka inkomsterna genom att utvidga normalskattesatsen för mervärdesskatt. Dessutom karaktäriseras bolagsskattesystemet i Luxemburg av att det gynnar skuldsättning, vilket bidrar till en hög privat skuld i förhållande till BNP.
- (12) Luxemburgs pensionsreform som antogs i december 2012 kan bara anses vara ett viktigt första steg i rätt riktning. Även med hänsyn till merparten av aspekterna i den antagna pensionsreformen, skulle Luxemburg fortfarande behöva genomföra långsiktiga hållbarhetsökande strategier för att uppnå en permanent förbättring på 8,6 procentenheter av BNP i primärsaldot och överbrygga det finanspolitiska gapet. Luxemburg behöver därför gå längre i sin pensionsreform. Införandet av en gräns för pensionsjusteringar som baseras på reala löneökningar skulle öka pensionsreserverna och att öka den faktiska pensionsåldern genom att anpassa pensionsåldern eller pensionsförmåner till förändringar i förväntad livslängd, vilket skulle bidra till att garantera pensionssystemets långsiktiga hållbarhet. Vidare bör möjligheterna till förtidspensionering minskas och det bör bli mer attraktivt att arbeta längre än den minimiperiod som krävs. Den finanspolitiska hållbarhetens inverkan på utgifterna för långtidsvård beräknas bidra med 2,1 procentenheter till Luxemburgs hållbarhetsgap. Den förväntade ökningen av både antalet äldre personer och antalet personer som omfattas av vårdnadsansvar i Luxemburg är högt jämfört med genomsnittet i EU.
- (13) Luxemburgs nuvarande produktivitet är ganska hög. Manöverutrymmet vad gäller produktivitetsvinster blir dock

allt mindre. Därför bör ökningen av enhetsarbetskostnaderna begränsas genom att man säkerställer en bättre korrelation mellan löner och produktivitet. Luxemburg har vidtagit åtgärder för en återhållsam lönetillväxt genom att modulera indexeringssystemet mellan 2012 och 2014. Denna reform är dock bara tillfällig och garanterar inte att lönerna över tiden kommer att utvecklas i linje med produktiviteten. Produktiviteten är inte densamma i alla ekonomiska sektorer och nivån på produktiviteten i finanssektorn är nästan dubbelt så hög som i den övriga ekonomin. Det kommer att finnas en betydande risk för Luxemburgs konkurrenskraft från och med 2015, när det automatiska indexeringssystemet igen tillämpas på det vanliga sättet. Ytterligare åtgärder bör vidtas för att reformera lönesättningssystemet på ett mer permanent sätt för att undvika att konkurrenskraften fortsätter att försämrans i framtiden.

- (14) Luxemburgs ekonomi är starkt beroende av finanssektorn som står för nästan 30 % av det totala mervärdet och 25 % av de uppburna skatteinkomsterna. För att bevara landets framtida konkurrenskraft skulle alternativa "kompetensnischer" behöva utvecklas. Forsknings- och innovationssystemet i Luxemburg fortsätter att vara mycket svagt och Luxemburg är inte på väg att nå dess mål för intensiteten i forskning och utveckling (FoU) för 2020. Luxemburgs resultat vad gäller indikatorer för samarbete mellan offentliga forskningsinstitut och företag ligger långt under genomsnittet i EU, vilket speglar den nuvarande frikopplingen mellan forskning och utveckling inom den privata sektorn och det offentliga forsknings-systemet. Luxemburg bör motverka den nedåtgående trenden vad gäller dess FoU-intensitet, särskilt genom att bidra till näringslivets FoU-intensitet. Utvecklingen av mer riktade smarta specialiseringsstrategier kan spela en avgörande roll vad gäller att maximera den offentliga forskningsfinansieringens ekonomiska inverkan, särskilt genom att säkra en hävstångseffekt för privata investeringar. En sådan riktad strategi bör kompletteras av en omfattande övergripande politik som fokuseras på innovativa företags utveckling och tillväxt.
- (15) Ungdomsarbetslösheten fortsätter att vara hög med 18 % och är starkt beroende av utbildningsnivån. Landets ungdomar utsätts för intensiv konkurrens från ungdomar som inte är bosatta i landet, vilka ofta är mer välutbildade. Luxemburg har visat ett starkt engagemang för att bekämpa ungdomsarbetslöshet, men fortsatta insatser krävs. För att maximera avkastningen bör vidtagna åtgärder ingå i en omfattande reformstrategi, inklusive stärkt insatsstrategi för att bekämpa bidragsberoendet. Luxemburgs resultat i Pisa-tester⁽¹⁾ av ungdomars grundläggande kunskaper är relativt dåliga. Ytterligare åtgärder krävs för att motverka den negativa utvecklingen vad gäller läsning, matematik och vetenskapliga ämnen som

har kunnat iakttas sedan 2006. Fortsatta insatser bör göras för att förbättra och rikta utbildningsresurserna för skolor med mindre gynnade studerande och öka tillgängliga resurser för språkstöd och stödundervisning. De särskilda utmaningar som personer med invandrarbakgrund står inför på arbetsmarknaden bör undersökas ytterligare och hanteras genom riktade åtgärder, också med avseende på språkkunskaper. I detta sammanhang bör särskilt yrkesutbildningen uppmärksammas. Ytterligare åtgärder bör vidtas för att förbättra lågstadieutbildningen och minska avhopp från skolan, särskilt när det gäller befolkningsgruppen med invandrarbakgrund. Äldre arbetstagares anställningsbarhet bör förbättras, bland annat genom att uppgradera deras kompetens.

- (16) Luxemburg har åtagit sig att minska sina utsläpp av växthusgaser som inte omfattas av systemet för handel med utsläppsrätter med 20 % under 2020 jämfört med 2005 men förväntas missa målen med 23 procentenheter enligt den senaste 2020-uppskattningen baserat på nuvarande åtgärder. Transportsektorn stod för 68 % av de utsläpp som inte omfattas av systemet för handel med utsläppsrätter under 2011 och är en central utmaning för Luxemburg. Nuvarande åtgärder skulle bara bidra till en tredjedel av den minskning som krävs för att uppfylla målet. Därför måste åtgärderna kraftigt trappas upp, särskilt genom bränsleskatter för att minska skatteskillnaden gentemot grannländerna. Reformen av motorfordonsskatten bör också påskyndas. Luxemburg bör fortsätta med genomförandet av projekt som gynnar användningen av kollektivtrafik. Landet bör införa trängselavgift på vägar för att uppmuntra en övergång till kollektivtrafik. Bättre kollektivtrafikanslutningar med grannregionerna bör främjas.
- (17) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Luxemburgs ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Den har beaktat inte bara programmens relevans för en hållbar finanspolitik och socioekonomisk politik i Luxemburg utan även i vilken utsträckning som EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet av att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att beakta synpunkter på EU-nivå när framtida nationella beslut fattas. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen avspeglas i rekommendationerna 1–6 nedan.
- (18) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet och dess yttrande⁽²⁾ avspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.

⁽¹⁾ Pisa är en del av OECD:s program för internationell utvärdering av studentprestationer.

⁽²⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

(19) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. På dessa grunder har rådet utfärdat särskilda rekommendationer till de medlemsstater vars valuta är euron⁽¹⁾. Även Luxemburg bör se till att dessa rekommendationer genomförs snabbt och fullständigt.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Luxemburg att vidta följande åtgärder under perioden 2013–2014:

1. Bevara en sund ställning i de offentliga finanserna och stanna kvar på sitt medelfristiga budgetmål för att säkerställa deras långsiktiga hållbarhet, särskilt genom att ta hänsyn till de implicita åtgärder som är kopplade till den åldrande befolkningen. Stärka den finanspolitiska styrningen genom att anta ett ramverk för de offentliga finanserna på medelfristig sikt som omfattar den offentliga sektorn och som inbegriper fleråriga utgiftsbegränsningar och införa oberoende övervakning av finanspolitiska bestämmelser.
2. Vidta åtgärder för att hantera bolagsbeskattningens gynnande av skuldsättning och utvidga tillämpningen av normalskattesatsen inom mervärdebeskattningen.
3. Begränsa åldersrelaterade utgifter genom att göra långtidsvården mer kostnadseffektiv, särskilt genom ökad fokusering på förebyggande vård, rehabilitering och självständig livsföring, stärka den nyligen antagna pensionsreformen, vidta ytterligare åtgärder för att begränsa förtidspensionering och höja den faktiska pensionsåldern genom att anpassa pensionsåldern eller pensionsförmåner till förändringar i förväntad livslängd.

4. Vidta ytterligare strukturella åtgärder utöver nuvarande fryshning, i samråd med arbetsmarknadens parter och i enlighet med nationell praxis för att reformera lönesättningsystemet, inbegripet löneindexering, för att förbättra anpassningsförmågan vad gäller produktivitets- och sektorsutveckling och arbetsmarknadsvillkor samt främja konkurrenskraften. Öka insatserna för att diversifiera ekonomins struktur, främja privata investeringar i forskning, särskilt genom att utveckla samarbetet mellan offentlig forskning och företag.

5. Öka insatserna för att minska ungdomsarbetslösheten genom att förbättra utformningen och översynen av en aktiv arbetsmarknadspolitik. Stärka den allmänna utbildningen och yrkesutbildningen genom att bättre anpassa ungdomars kompetenser till efterfrågan på arbetskraft, särskilt när det gäller ungdomar med invandrarbakgrund. Förstärka åtgärderna för att öka äldre arbetstagares deltagandenivå, också genom att förbättra deras anställningsbarhet genom livslångt lärande.

6. Öka insatserna för att uppfylla målet vad gäller att minska växthusgasutsläpp från sektorer som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem, framför allt genom att öka skatten på energiprodukter för transport.

Utfärdad i Bryssel den 9 juli 2013.

På rådets vägnar
R. ŠADŽIUS
Ordförande

⁽¹⁾ Se sidan 97 i detta nummer av EUT.

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 9 juli 2013

om Maltas nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Maltas stabilitetsprogram för 2012–2016

(2013/C 217/15)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för sysselsättning och tillväxt, Europa 2020, som bygger på en utökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽³⁾, vilka tillsammans utgör de integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls för 2013 genom rådets beslut 2013/208/EU av den 22 april 2013 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 118, 30.4.2013, s. 21).

(3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och uttryckte i synnerhet sitt fulla åtagande att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.

(4) Den 10 juli 2012 antog rådet en rekommendation ⁽⁴⁾ om Maltas nationella reformprogram för 2012 och avgav sitt yttrande om Maltas stabilitetsprogram för 2012–2015.

(5) Den 28 november 2012 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2013 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 28 november 2012 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Malta identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.

(6) Europaparlamentet har vederbörligen involverats i den europeiska planeringsterminen, i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97, och antog den 7 februari 2013 en resolution om sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2013 och en resolution om bidraget till den årliga tillväxtöversikten 2013.

(7) Den 14 mars 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, budgetkonsolidering och åtgärder för att främja tillväxt. Europeiska rådet betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtvänlig budgetkonsolidering, återställa normala villkor för utlåning till näringslivet, främja tillväxt och konkurrenskraft, ta itu med arbetslösheten och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.

(8) Den 10 april 2013 offentliggjorde kommissionen resultatet av sin fördjupade granskning av Malta i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Malta har makroekonomiska obalanser som motiverar övervakning och kräver politiska åtgärder. I synnerhet kräver utvecklingen inom banksektorn och fastighetsmarknaden nära övervakning. De offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet kräver politisk uppmärksamhet.

(9) Den 30 april 2013 lade Malta fram sitt nationella reformprogram för 2013 och sitt stabilitetsprogram för

⁽⁴⁾ EUT C 219, 24.7.2012, s. 61.

perioden 2012–2016. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.

- (10) Baserat på en bedömning av stabilitetsprogrammet i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97 anser rådet att det makroekonomiska scenario som ligger bakom de finanspolitiska beräkningarna i stabilitetsprogrammets är trovärdigt. Rådet upphävde den 4 december 2012⁽¹⁾ sitt beslut om förekomsten av ett alltför stort underskott i Malta, med anledning av korrigeringen under 2011, som enligt kommissionens avdelningars höstprognos från 2012 föreföll hållbar. Under 2012 redovisade Malta dock ett underskott i de offentliga finanserna på 3,3 % av BNP, som igen låg över referensvärdet på 3 % av BNP. Målet i den budgetstrategi som beskrivs i stabilitetsprogrammet är att gradvis minska underskottet från 3,3 % av BNP år 2012 till 0,8 % av BNP år 2016, vilket innebär ett gradvist framsteg mot det medelfristiga budgetmålet. I stabilitetsprogrammet bekräftas det medelfristiga budgetmålet med en balanserad ställning i strukturella termer, vilket är mer ambitiöst än kraven i stabilitets- och tillväxtpakten, men målet planeras inte uppnås inom perioden för stabilitetsprogrammet. Underskottsmålet för 2013 i stabilitetsprogrammet förutsätter en relativt stor ökning av skatteinkomster, vilket inte helt förklaras i det underliggande makroekonomiska scenariot. Vidare saknas uppgifter om närmare åtgärder, vilket också är fallet under påföljande år. Följaktligen är förändringen i det planerade (omräknade) strukturella saldot betydligt högre än i kommissionens avdelningars prognos. Enligt den senare förbättras struktursaldot med bara ¼ procentenheter av BNP år 2013 och bara marginellt under 2014, under antagandet om en oförändrad politik.

Den offentliga skulden beräknas ligga kvar på över referensvärdet om 60 % av BNP under hela perioden för stabilitetsprogrammet. De nationella myndigheterna beräknar att skulden ökar till 74,2 % av BNP år 2014 och därefter börjar minska till 70 % fram till 2016. I kommissionens avdelningars vårprognos för 2013 väntas skuldkvoten öka något snabbare, till 74,9 % år 2014, eftersom det primära underskottet förväntas fortsätta öka. Mot bakgrund av korrigeringen av det alltför stora underskottet under 2011 befinner sig Malta i en treårig övergångsperiod vad gäller tillämpningen av riktmärket för skuldminskning, som inleddes 2012. Malta gjorde inte tillräckliga framsteg mot förenlighet med skuldkriteriet under 2012 och beräknas inte heller göra det under 2013–2014. Även om Maltas finanspolitiska ram är ganska flexibel stöder inte dess icke-bindande natur och korta tidsplan för den finanspolitiska planeringen en sund ställning för de offentliga finanserna. Direktiv 2011/85/EU⁽²⁾ om budgetramverk har ännu inte införlivats och en bestämmelse om strukturell budgetbalans,

som anges i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom ekonomiska och monetära unionen, undertecknad den 2 mars 2012 i Bryssel, har ännu inte införts i den nationella lagstiftningen. I stabilitetsprogrammet anges regeringens avsikt att inrätta ett finanspolitiskt råd, men inga konkreta planer har lagts fram.

- (11) Efterlevnaden av skattelagstiftningen och skatteflykt fortsätter att vara en utmaning för kvaliteten på de offentliga finanserna. Myndigheterna har infört ett antal relevanta åtgärder och ytterligare åtgärder håller på att utarbetas, men genomförandet måste nog övervakas eftersom konkreta resultat ännu återstår att nå. Skatteincitamenten för företagen att dra på sig skulder är fortfarande mycket höga. Under 2012 hade Malta den näst största skillnaden i skattebehandling mellan skuld och finansiering av nya investeringar med eget kapital. Denna fördel med skuldsättning kan leda till alltför hög andel lånat kapital i företagen och ineffektiv fördelning av kapital. Malta är en av få medlemsstater utan bestämmelser som ska motverka fördelarna med skuldsättning.
- (12) Malta står fortfarande inför utmaningar vad gäller de offentliga finansernas hållbarhet mot bakgrund av den budgetinverkan som den åldrande befolkningen medför och som i betydande utsträckning beräknas överstiga genomsnittet i EU. Ökningen av pensionsutgifter står för mer än hälften av den totala beräknade ökningen av åldersrelaterade utgifter, medan den lagstadgade pensionsåldern fortsätter att vara låg jämfört med andra medlemsstater och den ökning av pensionsåldern som lagstiftades genom 2006 års reform genomförs långsamt. En ytterligare reform krävs för att säkerställa hållbarheten, samtidigt som tillräckliga pensioner och rättvisa mellan generationer säkerställs. Diskussioner har hållits med arbetsmarknadens parter men inga konkreta förslag om ytterligare pensionsreformer har lagts fram. Äldre arbetstagares sysselsättningsgrad är låg och en omfattande strategi för aktivt åldrande har ännu inte slutförts. Begränsad tillgång till primärvård kan i kombination med den åldrande befolkningen leda till höga hälsovårdsutgifter på lång sikt. Den administrativa kapaciteten på området offentlig upphandling är bristfällig, vilket leder till komplicerade och långa förfaranden.
- (13) Åtgärder som vidtas för att minska avhopp från skolan är välkomna, däribland de senaste förberedelserna av en strategi för att förhindra avhopp från skolan, också för att minska gapet mellan efterfrågan och utbudet av kompetens. Hur effektiv strategin blir kommer att bero på om den genomförs på ett korrekt sätt och i rätt tid, vilket kräver noggrann övervakning. Den otillräckliga kopplingen mellan utbildning och arbetsmarknadens behov

⁽¹⁾ Rådets beslut 2012/778/EU av den 4 december 2012 (EUT L 342, 14.12.2012, s. 43).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2011/85/EU av den 8 november 2011 om krav på medlemsstaternas budgetramverk (EUT L 306, 23.11.2011, s. 41).

är ett stort hinder. Det avsedda inrättandet av ett enda lärlingssystem som omfattar fler kvalificeringsnivåer förväntas också främja en arbetskraft som anpassas till arbetsmarknadens behov.

(14) Malta har också vidtagit betydande åtgärder för att öka kvinnornas deltagande i arbetskraften, särskilt för att öka möjligheterna att förena arbete och familjeansvar. Kvinnornas sysselsättningsgrad fortsätter att stiga genom att man också drar fördel av en gynnsam gruppeffekt. Det finns dock utrymme för förbättring; kvinnornas sysselsättningsgrad är fortfarande låg, föräldraansvaret inverkar fortfarande i stor utsträckning på kvinnornas deltagande på arbetsmarknaden och skillnaderna i sysselsättning mellan könen är de högsta i unionen. Förstärka främjandet av flexibla arbetsformer och öka tillhandahållandet av överkomlig barnomsorg och aktiviteter efter skolan för en större andel av befolkningen kan bidra till att ytterligare öka kvinnornas sysselsättningsgrad.

(15) Maltas mekanism för levnadskostnadsjustering har särskilda egenskaper som verkar minska alla eventuella negativa effekter av det samlade utfallet på arbetsmarknaden och lönejusteringarna; mekanismen ger en ökning med ett fast belopp som bara delvis kompenserar för inflation på löner som ligger över den baslön som används som referensvärde, det finns undantagsklausuler på mikro och makronivå och löneförhandlingarna är helt decentraliserade. I händelse av kraftig lågkonjunktur utgör systemet fortfarande en potentiell utmaning vad gäller reallönernas flexibilitet och hindrar därigenom anpassningen på arbetsmarknaden och hämmar konkurrenskraften. Volatiliteten på priserna på vissa komponenter i det prisindex som används i mekanismen, särskilt energipriser, kan pressa upp inflationen genom löne-prisspiraler. Därför kommer insamlingen av uppgifter om löner och produktivitet på sektorsnivå och en nära övervakning av påverkan på löneindexeringssystemet att vara avgörande för att minska de potentiella riskerna. De maltesiska myndigheterna bör noga övervaka mekanismens inverkan på ekonomin och stå beredda att reformera den.

(16) Maltas konkurrenskraft fortsätter att befinna sig i riskzonen mot bakgrund av den mycket begränsade diversifieringen och bristande miljöprestanda vad gäller dess energiutbud som leder till höga elavgifter. Den allvarliga ekonomiska situationen för den främsta energileverantören (*Enemalta*) bidrar till denna osäkerhet, men elanslutningen med Sicilien förväntas lätta på situationen efter 2014. Man fortsätter att fullfölja ett antal initiativ, såsom solcellsenergi, men andelen förnybara energikällor är fortsatt mycket låg och stora projekts genomförbarhet, som utvecklingen av vindkraftsparker, verkar stå på spel. Framsteg konstaterades vad gäller energieffektivitet, särskilt för offentliga byggnader, som ges stöd genom unionens finansiering. Maltas transportsystems miljöprestanda är också bristfällig. Malta skulle gynnas av en omfattande transportstrategi som söker förbättra kollektivtrafiken,

vägnätet, systemets koldioxidutsläpp och uppmuntra användningen av andra typer av transport än personbilar.

(17) Maltas banksektor är mycket stor jämfört med den inhemska ekonomin. Även om detta särskilt beror på banker som inte har affärer med landets egna medborgare som sin kärnverksamhet och banker med inriktning på internationell verksamhet, vilka har begränsad exponering mot den inhemska ekonomin, krävs en fortsatt strikt tillsyn av dem för att förhindra att deras verksamhet inverkar negativt på den finansiella stabiliteten. Inhemska banker fortsätter att ha en hög exponering på fastighetsmarknaden medan särskilda avsättningar till förlustrererven är relativt låga. Policydiskussioner har hållits men dessa måste omvandlas till lämpliga lagstiftningsåtgärder. Rättsväsendet lider av ineffektivitet som utgör ytterligare en risk för den ekonomiska stabiliteten. Den långa tid som krävs för att lösa insolvensärenden försvårar ett effektivt verkställande av säkerhetsinnehavarnas rättigheter. I tider med ekonomiska påfrestningar kan detta öka bördorna i bankernas balansräkningar, öka förlusterna och leda till behov av rekapitalisering.

(18) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen genomfört en omfattande analys av Maltas ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet samt lagt fram en fördjupad granskning. Den har beaktat inte bara programmets relevans för en hållbar finanspolitik och socioekonomisk politik i Malta utan även i vilken utsträckning som EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet av att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att beakta synpunkter på EU-nivå när framtida nationella beslut fattas. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen avspeglas i rekommendationerna 1–5 nedan.

(19) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet och dess yttrande⁽¹⁾ avspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.

(20) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 avspeglas i rekommendationerna 2 och 5 nedan.

(21) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. På dessa grunder har rådet utfärdat särskilda rekommendationer till de

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

medlemsstater som har euron som valuta ⁽¹⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Malta även säkerställa ett fullständigt och snabbt genomförande av dessa rekommendationer.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Malta att vidta följande åtgärder under perioden 2013–2014:

1. Specificera och genomföra de åtgärder som krävs för att uppnå de årliga strukturella anpassningar som anges i rådets rekommendationer enligt förfarandet vid alltför stora underskott för att korrigera det alltför stora underskottet fram till 2014 på ett hållbart och tillväxtfrämjande sätt och begränsa tillgången till engångsåtgärder och tillfälliga åtgärder. Efter att ha korrigerat det alltför stora underskottet, fullfölja strukturella anpassningsinsatser i lämplig takt för att nå det medelfristiga budgetmålet fram till 2019. Införa en bindande, regelbaserad flerårig finanspolitisk ram under 2013. Säkerställa konkreta resultat genom de åtgärder som vidtagits för att höja efterlevnaden av skattelagstiftningen och bekämpa skatteflykt, samt vidta åtgärder för att minska fördelarna med skuldsättning inom företagsbeskattningen.
2. Säkerställa långsiktig hållbarhet i de offentliga finanserna, fortsätta reformera pensionssystemet för att begränsa de beräknade utgiftsökningarna, inbegripet genom åtgärder såsom att påskynda en höjning av den lagstadgade pensionsåldern genom att anpassa den lagstadgade pensionsåldern eller pensionsförmåner till förändringar i den förväntade livslängden samt uppmuntra privat pensionssparande. Vidta åtgärder för att främja äldre arbetstagares anställningsbarhet genom att slutföra och genomföra en omfattande strategi för aktivt åldrande. Fullfölja hälso- och sjukvårdsreformer för att öka sektorns kostnadseffektivitet, särskilt genom att stärka tillgången till offentlig primärvård. Förbättra effektiviteten och minska de offentliga förfarandenas längd vid upphandling.

3. Fortsätta politiska insatser för att minska avhopp från skolan, särskilt genom att inrätta ett omfattande övervakningssystem och öka utbildningens anpassning till arbetsmarknadens behov genom att åtgärda brister i kompetens, också genom den tillkännagivna reformen av lärlingssystemet. Fortsätta ge stöd för att förbättra kvinnors deltagande på arbetsmarknaden genom att främja flexibla arbetsformer, särskilt genom att öka tillgången på överkomlig barnomsorg och aktiviteter efter skolan.
4. Fortsätta insatser för att diversifiera energimix och energikällor, särskilt genom att öka användningen av förnybar energi och i tid fullborda elanslutningen med Sicilien. Bibehålla insatserna för att främja energieffektiviteten och minska utsläppen från transportsektorn.
5. Vidta åtgärder för att ytterligare stärka bestämmelserna om avsättningar till förlustreserven i banksektorn för att minska potentiella risker till följd av exponeringen på fastighetsmarknaden. Bibehålla politiska insatser för att säkra en strikt tillsyn av banksektorn, inbegripet av banker som inte har affärer med landets egna medborgare som sin kärnverksamhet och banker med inriktning på internationell verksamhet. Förbättra rättsväsendets effektivitet, exempelvis genom att minska den tid som behövs för att handlägga insolvensärenden.

Utfärdad i Bryssel den 9 juli 2013.

På rådets vägnar
R. ŠADŽIUS
Ordförande

⁽¹⁾ Se sidan 97 i detta nummer av EUT.

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 9 juli 2013

om Polens nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Polens konvergensprogram för 2012–2016

(2013/C 217/16)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för sysselsättning och tillväxt, Europa 2020, som bygger på en utökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽²⁾, vilka tillsammans utgör de *integrerade riktlinjerna*. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Upprätthålls för 2013 genom rådets beslut 2013/208/EU av den 22 april 2013 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 118, 30.4.2013, s. 21).

- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och uttryckte i synnerhet sitt fulla åtagande att uppnå målen i strategin Europa 2020 och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.

- (4) Den 10 juli 2012 antog rådet en rekommendation ⁽³⁾ om Polens nationella reformprogram för 2012 och avgav ett yttrande om Polens konvergensprogram för 2012–2015.

- (5) Den 28 november 2012 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2013 års europeiska planeringstermin för samordningen av den ekonomiska politiken. Den 28 november 2012 antog kommissionen, på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽⁴⁾, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Polen inte identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.

- (6) Europaparlamentet har vederbörligen involverats i den europeiska planeringsterminen, i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97, och antog den 7 februari 2013 en resolution om sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2013 och en resolution om bidraget till den årliga tillväxtöversikten 2013.

- (7) Den 14 mars 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, budgetkonsolidering och åtgärder för att främja tillväxt. Europeiska rådet betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtvänlig budgetkonsolidering, återställa normala villkor för utlåning till näringslivet, främja tillväxt och konkurrenskraft, ta itu med arbetslösheten och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.

- (8) Den 30 april 2013 lade Polen fram sitt nationella reformprogram för 2013 och sitt konvergensprogram som omfattar perioden 2012–2016. I syfte att beakta deras inbördes samband har båda programmen bedömts samtidigt.

⁽³⁾ EUT C 219, 24.7.2012, s. 65.

⁽⁴⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

- (9) Under 2011–2012 vidtog Polen betydande konsolideringsåtgärder i linje med rådets rekommendation. Mot bakgrund av den allt sämre globala ekonomiska situationen har emellertid tidsfristen för att komma till rätta med det alltför stora underskottet inte hållits, och mer tid behövs för att korrigera det. Mot bakgrund av bedömningen av konvergensprogrammet i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97 anser rådet att det makroekonomiska scenario som ligger till grund för programmets beräkningar av de offentliga finanserna är optimistiskt. Framför allt väntas den privata konsumtionen och de privata investeringarna att öka starkare än enligt kommissionens avdelningars vårprognos 2013, vilket innebär en totalt sett högre tillväxttakt under 2013 (1,5 % i stället för 1,1 %). Målet för konvergensprogrammets budgetstrategi är att få ned underskottet till 3,5 % av BNP senast 2013 (ett år efter den ursprungliga tidsgränsen för förfarandet vid alltför stora underskott, vilken satts till 2012) och nå det medelfristiga budgetmålet senast 2016. Enligt konvergensprogrammet kommer emellertid det totala underskottet inte att komma ner under 3 % av BNP förrän 2015. Med tanke på de alltför optimistiska tillväxt- och inkomstprognoserna i konvergensprogrammet anser rådet att den finanspolitiska insats som planeras av myndigheterna inte är förenlig med en faktisk korrigering av det alltför stora underskottet senast 2013, såvida man inte vidtar omfattande ytterligare åtgärder för detta år. Konvergensprogrammet grundar sig på ett optimistiskt scenario och stöds inte tillräckligt av detaljerade åtgärder för att på ett tillförlitligt sätt garantera korrigering av underskottet senast 2014. Det krävs alltså ytterligare insatser baserade på detaljerade åtgärder både för 2013 och 2014.

Myndigheterna har inte i tillräcklig grad utnyttjat det tillväxtklimat som rådde före krisen för att reformera strukturen i de offentliga utgifterna och för att prioritera de tillväxtfrämjande inslagen. Konvergensprogrammet bekräftar det tidigare medelfristiga budgetmålet på – 1 % av BNP, vilket återspeglar stabilitets- och tillväxtpaktens mål. Med utgångspunkt i det (omräknade) strukturella underskottet, beräknas det medelfristiga budgetmålet inte uppnås senast 2016 som planerat enligt konvergensprogrammet, eftersom den planerade årliga utvecklingen mot det medelfristiga budgetmålet på 0,3 % av BNP (i strukturella termer) under 2015 och 0,7 % av BNP under 2016 inte är tillräcklig. Tillväxttakten för de offentliga utgifterna, med beaktande av diskretionära åtgärder på inkomstsidan, är i linje med stabilitets- och tillväxtpaktens riktmärke under hela programperioden. Ytterligare insatser såväl som ändringar i strukturanpassningens sammansättning kan krävas även under konvergensprogrammets senare år, då utvecklingen mot det medelfristiga budgetmålet övervägande bygger på stora nedskärningar av de offentliga investeringarna och inte i tillräcklig utsträckning understöds av detaljerade åtgärder. Den offentliga skulden beräknas ligga kvar på en nivå under 60 % av BNP under hela programperioden. Enligt de nationella myndigheterna beräknas den förbli i stort sett konstant och ligga något över 55,5 % av BNP fram till 2014/2015 (och minska under 2016) medan kommissionen, med hänsyn till de potentiella riskerna för konsolideringsplanerna och de skuldminskande inslagen, beräknar att den kommer att öka till omkring 59 % av BNP under 2014. Skattedisciplinen förblir en central fråga i kampen mot skatteundandragande, något som

också kräver en minskad administrativ börda för skattebetalarna och förbättrad effektivitet inom skatteförvaltningen. Om budgetkonsolideringen ska bli framgångsrik är det viktigt att den backas upp av omfattande strukturella reformer.

- (10) En låg andel av tillväxtfrämjande utgifter (utbildning, forskning och innovation) och minskande offentliga investeringar hindrar tillväxtutsikterna på längre sikt. Den polska hälso- och sjukvårdssektorn ställs inför kostnadsineffektiviteter och begränsningar vad gäller tillgången till vård, samtidigt som vårdkostnaderna väntas växa betydligt på medellång till lång sikt på grund av en åldrande befolkning och därmed öka bördan för de offentliga finanserna. Systemet skulle kunna förbättras genom att man stärker primärvården och remissystemen och utnyttjar möjligheterna till kostnadseffektivitetsvinster i sjukhusvården.
- (11) Regeringen har ännu inte infört en permanent utgiftsregel som är förenlig med det europeiska nationalräkenskapssystemet (ENS). Vidare har Polen endast gjort begränsade framsteg vad gäller den medelfristiga planeringen och det har inte skett någon förbättring i samordningen av budgetförfarandet mellan olika nivåer inom den offentliga sektorn.
- (12) Ungdomsarbetslösheten växer, vilket till stor del beror på att utbildningen inte i tillräcklig grad är anpassad till arbetsmarknadens behov. De reformer av utbildningssystemen som genomförs har till syfte att åtgärda diskrepansen mellan färdigheter och behov, men det finns fortfarande behov för att öka tillgången på lärlingsutbildningar och arbetsplatsbaserad undervisning, att öka samarbetet mellan skolor och arbetsgivare och att förbättra undervisningens kvalitet. Genomförandet av ett ungdomsgarantisystem som bygger på nuvarande ansträngningar, skulle ge unga människor stöd och hjälp att komma in på arbetsmarknaden. Andelen vuxna som deltar i livslångt lärande förblir mycket låg och strategin för livslångt lärande har ännu inte antagits.
- (13) När det gäller den tidiga barnomsorgen har statens ansträngningar koncentrerats på "småbarnsprogrammet". Antalet daghem har därför nästan fördubblats de senaste två åren, men är fortfarande extremt få i relativa termer och svarar inte mot efterfrågan. Polen tog endast små steg för att åtgärda det utbredda utnyttjandet av tidsbegränsade anställningar. Polen har den tredje högsta andelen ofrivilliga visstidsanställningar i unionen, särskilt i åldersgruppen 15–24. Medan avtalen om visstidsanställning ofta framhålls som ett sätt för arbetslösa att komma in på arbetsmarknaden för att senare kunna få ett fast anställningskontrakt, förefaller detta inte gälla för majoriteten arbetstagare i Polen. I stället verkar det utbredda utnyttjandet av sådana avtal ha ett negativt inflytande på humankapitalets kvalitet och på produktiviteten, då tillfälligt anställda förefaller ha sämre tillgång till yrkesutbildning. Avtalen om visstidsanställning är oftast också förknippade med betydligt lägre löner, vilket leder till att fattigdomsnivån bland förvärvsarbetande är en av de högsta i unionen. Dessutom är det mycket vanligt att man utnyttjar temporära civilrättsliga kontrakt med

betydligt sämre villkor vad gäller socialt skydd. Enligt den statliga rapporten "Ungdom 2011" är över 50 % av unga arbetstagare anställda på sådana avtal.

- (14) När det gäller äldre arbetstagare är sysselsättningsgraden låg i Polen. Möjligheterna till tidig pensionering har skurits ned betydligt och det har skett en allmän pensionsreform, men gruvarbetare har fortfarande rätt till ett särskilt pensionssystem. Dessutom skapar det sociala trygghetssystemet för jordbrukare (KRUS) incitament för småjordbrukare att stanna inom jordbrukssektorn, framför allt eftersom enskilda jordbruksinkomster inte kan spåras ordentligt i systemet. Detta resulterar i en dold arbetslöshet på landsbygden, som håller tillbaka produktivitetstillväxten och arbetskraftens regionala rörlighet och rörligheten mellan sektorer.
- (15) Polen är bland de medlemsstater som har lägst utgifter för forskning och utveckling, och har bland de sämsta resultaten med hänsyn till de bredare innovationsindikatorerna. FoU-utgifternas totala andel av BNP i Polen (0,77 % 2011) var bland de lägsta i unionen. De privata FoU-utgifterna är särskilt låga (0,2 % av BNP under 2011). De polska företagen har i hög grad inriktat sig på redan existerande teknologi genom investeringar i anläggningstillgångar. Detta visade sig leda till produktivetsvinster och ekonomisk tillväxt, men vad Polen nu behöver är en övergång till en mer inhemsk innovationsbaserad modell. Reformerna av forskningssystemet och det högre utbildningssystemet var inledningen på en övergripande omstrukturering för att få till stånd ett samarbete mellan forskning och näringsliv. Ingen utvärdering av reformerna finns ännu tillgänglig. Det krävs snarare ett helhetsperspektiv för att nå samverkan mellan ansträngningarna inom forsknings-, innovations- och industripolitiken, och för att se till att det finns lämpliga verktyg som stöder hela innovationscykeln.
- (16) Mycket stora vinster kan fortfarande göras på förbättringar av energieffektiviteten inom alla sektorer i Polens ekonomi, särskilt genom isolering av byggnader – sådana vinster kan stödja tillväxten. Det inhemska elnätet är fortfarande överbelastat, men det finns framskridna planer på att skapa ökad kapacitet genom sammanlänkning med omgivande marknader. Konkurrensen på gasmarknaden hindras fortfarande av en rad faktorer, och bland annat måste utfasningen av de reglerade priserna avslutas; den etablerade operatören har en marknadsandel på omkring 97 % av slutkunds- och grossistmarknaderna, och 90 % av naturgasimporten kommer från Ryssland.
- (17) Trots vissa framsteg är Polens transportinfrastruktur underutvecklad och förblir en stor flaskhals när det gäller tillväxt. De stora infrastrukturprojekten går framåt, men järnvägsinvesteringsprojekten släpar till stor del efter. Den nedgångna järnvägsinfrastrukturen kräver omfattande och växande investeringar eftersom endast 36 % av de omkring 20 000 km järnvägslinjer som är i bruk är i gott tekniskt skick. Trots den senaste tidens ansträngningar ligger Polen fortfarande rejält efter övriga

medlemsstater när det gäller att ta tillvara tillväxtpotentialen hos informations- och kommunikationstekniken (IKT). Den fasta bredbandstäckningen är den lägsta i unionen, både på nationell nivå och på landsbygden. Investeringarna i vattennäten har förblivit otillräckliga.

- (18) Den offentliga förvaltningens resultat ligger under EU-genomsnittet. De viktigaste problemen rör öppenhet och insyn, skattesystemets komplexitet och efterlevnadskostnaderna, den ökande genomsnittliga tidsåtgången för förfaranden i privaträttsliga ärenden samt långa insolvensförfaranden och låga återvinningsnivåer. Utnyttjandet av e-förvaltning inom den offentliga förvaltningen ligger fortfarande under EU-genomsnittet. Polen har inlett en reform för att göra det lättare att få tillträde till reglerade yrken, men reformen ligger efter den tidsplan som först annonserades.
- (19) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen genomfört en omfattande analys av Polens ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Den har beaktat inte bara programmets relevans för en hållbar finanspolitik och socioekonomisk politik i Polen utan även i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1 till 7 nedan.
- (20) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat konvergensprogrammet, och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Polen att vidta följande åtgärder under perioden 2013–2014:

1. Stärka och genomföra den finanspolitiska strategin för 2013 och åren därefter, understödd av tillräckligt detaljerade åtgärder för både 2013 och 2014, i syfte att garantera att det alltför stora underskottet korrigeras på ett hållbart sätt senast 2014 och att den finanspolitiska ansträngning som anges i rådets rekommendation inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott uppnås. För en hållbar korrigerande av de finanspolitiska obalanserna krävs ett tillförlitligt genomförande av långtgående strukturreformer, vilket skulle öka anpassningskapaciteten och ge en skjuts åt potentiell tillväxt och sysselsättning. Efter korrigeringen av det alltför stora underskottet, fortsätta den strukturanpassning som kommer att göra det möjligt för Polen att uppnå det medelfristiga budgetmålet senast 2016. Med sikte på att förbättra de offentliga finansernas kvalitet, minimera nedskärningar av tillväxtfrämjande investeringar och omvärdera utgiftspolitik,

⁽¹⁾ Enligt artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

- göra socialpolitiken bättre riktad samt öka kostnadseffektiviteten och utgifternas ändamålsenlighet inom hälso- och sjukvårdssektorn. Förbättra skattedisiplinen, särskilt genom att öka effektiviteten inom skatteförvaltningen.
2. Säkra införandet av en permanent utgiftsregel under 2013, som är förenlig med det europeiska nationalräkenskapssystemets regler. Vidta åtgärder för att stärka mekanismerna för samordning mellan de olika nivåerna inom den offentliga sektorn i samband med det årliga budgetförfarandet och budgetförfarandet på medellång sikt.
 3. Stärka ansträngningarna för att minska ungdomsarbetslösheten, till exempel genom en ungdomsgaranti, och öka tillgången på lärlingsutbildningar och arbetsplatsbaserad undervisning genom att stärka samarbetet mellan skolor och arbetsgivare och genom att förbättra undervisningens kvalitet. Anta den föreslagna strategin för livslångt lärande. Bekämpa fattigdomen bland förvärvsarbetande och segmenteringen av arbetsmarknaden genom att underlätta övergången från visstids- till fast anställning och genom att minska det överdrivna utnyttjandet av civilrättsliga kontrakt.
 4. Fortsätta ansträngningarna att öka sysselsättningsgraden för kvinnor, särskilt genom att investera i ekonomiskt överkomlig barnomsorg och förskoleverksamhet av hög kvalitet och genom att garantera stabil finansiering och kvalificerad personal. I syfte att förbättra arbetskraftens rörlighet mellan olika sektorer, vidta permanenta åtgärder för att reformera KRUS. Gradvis avveckla det särskilda pensionssystemet för gruvarbetare, så att de integreras i det allmänna systemet. Stärka den allmänna pensionsreformen med åtgärder som främjar anställbarheten för äldre arbetstagare, i syfte att höja pensionsåldern.
 5. Vidta ytterligare åtgärder för att skapa ett innovationsvänligt företagsklimat genom att stärka förbindelserna mellan forsknings-, innovations- och industripolitik, genom att vidareutveckla rullande instrument och skatteincitament samt genom att bättre inrikta redan existerande instrument på de olika delarna av innovationscykeln.
 6. Förnya och utvidga energiproduktionskapaciteten och förbättra effektiviteten i hela energikedjan. Påskynda och utvidga utvecklingen av elnätet, inbegripet gränsöverskridande sammanlänknings-, samt undanröja hindren för elutbyte över gränserna. Stärka konkurrensen inom gassektorn genom att gradvis avveckla reglerade priser. Öka anslagen till tillsynsorganet för järnvägsmarknaden och stärka organets roll samt säkerställa att järnvägsinvesteringsprojekt genomförs ändamålsenligt och utan ytterligare fördröjning. Påskynda ansträngningarna att öka bredbandstäckningen. Förbättra avfalls- och vattenförvaltningen.
 7. Ta ytterligare steg för att förbättra företagsmiljön genom att göra det enklare att kontrollera efterlevnaden av kontrakt och lätta på kraven för bygglov och genom att minska kostnaderna för att efterleva skattelagstiftningen. Anta och genomföra den planerade avregleringen av tillträdet till reglerade yrken.

Utfärdad i Bryssel den 9 juli 2013.

På rådets vägnar
R. ŠADŽIUS
Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 9 juli 2013

om Rumäniens nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Rumäniens konvergensprogram för 2012–2016

(2013/C 217/17)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för sysselsättning och tillväxt, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽²⁾, vilka tillsammans utgör de integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla

tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och uttryckte i synnerhet sitt fulla åtagande att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.

- (4) Den 10 juli 2012 antog rådet en rekommendation ⁽³⁾ om Rumäniens nationella reformprogram för 2012 och avgav sitt yttrande om Rumäniens konvergensprogram för 2012–2015.
- (5) Den 28 november 2012 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten som markerar inledningen av 2013 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 28 november 2012 antog kommissionen dessutom, på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽⁴⁾, sin andra rapport om varningsmekanismen, i vilken Rumänien inte identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Europaparlamentet har vederbörligen involverats i den europeiska planeringsterminen, i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97, och antog den 7 februari 2013 en resolution om sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2013 och en resolution om bidraget till den årliga tillväxtöversikten 2013.
- (7) Den 14 mars 2012 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, budgetkonsolidering och åtgärder för att främja tillväxt. Europeiska rådet betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtvänlig budgetkonsolidering, återställa normala villkor för utlåning till näringslivet, främja tillväxt och konkurrenskraft, ta itu med arbetslösheten och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (8) Den 30 april 2013 lade Rumänien fram sitt nationella reformprogram och sitt konvergensprogram för 2013 för perioden 2012–2016. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (9) Baserat på en bedömning av konvergensprogrammet enligt förordning (EG) nr 1466/97 anser rådet att det makroekonomiska scenario som ligger till grund för

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Upprätthålls för 2013 genom rådets beslut 2013/208/EU av den 22 april 2013 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 118, 30.4.2013, s. 21).

⁽³⁾ EGT C 219, 24.7.2012, s. 72.

⁽⁴⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

programmets beräkningar av de offentliga finanserna är trovärdigt och överensstämmer med bedömningen i kommissionens avdelningars vårprognos 2013. På grund av omfattande konsolideringsinsatser och i enlighet med rådets rekommendation minskade Rumänien underskottet i den offentliga sektorn till under 3 % år 2012. Konvergensprogrammet syftar till att uppnå ett medelfristigt budgetmål på -1 % av BNP (tidigare -0,7 % av BNP), vilket uppfyller kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Programmet innehåller en finanspolitisk strategi som syftar till att uppnå det medelfristiga budgetmålet senast 2014, som när det omräknats av kommissionen på grundval av den gemensamt överenskomna metoden motsvarar uppnåendet av det medelfristiga budgetmålet senast 2015. Framstegen i strukturella termer mot det medelfristiga budgetmålet överstiger 0,5 % av BNP 2013 och ligger på omkring 0,4 % år 2014. Utgiftsriktmärket i stabilitets- och tillväxtpakten under programperioden uppfylldes. Anpassningen har sin tyngdpunkt under 2013 då inkomstökande åtgärder vidtas, bl.a. minskningar av möjliga skatteavdrag, förbättring av jordbruksbeskattningen, införande av en avgift för icke-förutsebara inkomstökningar efter avregleringen av gaspriserna samt införande av en särskild skatt på el- och gasöverföring. De största riskerna för konvergensprogrammet hänger samman med ytterligare möjliga finansiella korrigeringar i samband med utnyttjandet av EU-medel, eller finansiering av prioriterade projekt genom den nationella budgeten, nya ackumuleringar av betalningsefterläpningar, särskilt inom den lokala förvaltningen, och begränsade framsteg med omstruktureringen av statligt ägda företag. Rumäniens statsskuld är fortsatt relativt liten (37,8 % av BNP 2012). Den förväntas stiga till 38,6 % år 2014 men kommer fortsatt att ligga klart under tröskeln på 60 % av BNP under programperioden.

- (10) Efter en begäran av Rumänien den 17 februari 2011 förhandlade kommissionen och IMF fram ett förebyggande ekonomiskt anpassningsprogram med de rumänska myndigheterna. Inom ramen för unionens förebyggande stöd åtog sig Rumänien att genomföra ett övergripande ekonomisk-politiskt program med särskild inriktning på strukturella reformåtgärder för att förbättra arbets- och produktmarknadernas funktion och öka den rumänska ekonomins motståndskraft och tillväxtpotential. Genom programmet garanteras det samtidigt att konsolideringen av de offentliga finanserna fortsätter, att förvaltningen och kontrollen av de offentliga finanserna förbättras samt att reformer genomförs inom utrikes- och penningpolitiken och inom den politik som rör finansiell stabilitet och finansmarknaderna. I mars 2013 begärde Rumänien formellt en tremånaders förlängning av IMF-programmet. Möjligheten att utnyttja medel inom EU-programmet upphörde vid utgången av mars 2013 och den slutliga översynen av programmet kommer att göras i slutet av juni 2013.
- (11) Rumäniens finansiella ställning har förbättrats, budgetunderskottet minskade under 3 % år 2012 och en ytterligare konsolidering av de offentliga finanserna väntas 2013. Dålig uppfyllelse av skattskyldigheten är en stor utmaning för Rumäniens skattesystem, särskilt när det

gäller mervärdesskatt och beskattning av arbete. Miljöbeskattningen ligger under EU-genomsnittet. Även om Rumänien inte löper risk för finanspolitiska påfrestningar på kort eller medellång sikt, löper landet en medelhög risk på lång sikt på grund av åldersrelaterade utgifter. Det finns tvivel på pensionssystemets hållbarhet och tillräcklighet på grund av den låga andelen förvärvsaktiva bidragsbetalare jämfört med den andel personer som uppstår pension. Rumänien är nu en av två medlemsstater som ännu inte har beslutat att ge kvinnor och män samma pensionsålder och sysselsättningsgraden hos äldre arbetstagare (41,4 % år 2012) ligger betydligt under EU-genomsnittet. Rumäniens regering har beslutat att fortsätta pensionsreformen och att involvera arbetsmarknadens parter i utformningen av reformen och att öka dess egenansvar.

- (12) I Rumäniens hälso- och sjukvårdssektor råder stora orättvisor i fråga om tillgången till och kvaliteten på de tillhandahållna tjänsterna. Detta beror bland annat på ineffektiv resursanvändning och dålig förvaltning. Reformen för att effektivisera hälso- och sjukvårdssektorn har inletts men fortsatta ansträngningar krävs. Man skulle kunna öka systemets kostnadseffektivitet genom att minska den överdrivna användningen av slutna sjukhusvård och stärka primärvårds- och remitteringsystemet.
- (13) Rumäniens sysselsättningsgrad var fortsatt låg, 63,8 % 2012, även om en liten förbättring konstaterades jämfört med det föregående året, då den låg på 62,8 %. Landets Europa 2020-mål på 70 % senast 2020 är fortfarande en utmaning. Rumäniens arbetsproduktivitet är fortfarande en av de lägsta i unionen. Kvaliteten på de offentliga tjänsterna för aktivering av arbetslösa, arbetsförmedling och omskolning är fortfarande relativt låg. Till följd av den begränsade administrativa kapaciteten kan man inte föra en effektiv aktiv arbetsmarknadspolitik genom högkvalitativa individuellt anpassade tjänster och inte heller bättre integrera den aktiva och passiva arbetsmarknadspolitiken. Vuxnas deltagande i livslångt lärande ligger kvar på mycket låga nivåer, på 1,6 % år 2011, vilket är betydligt under EU-genomsnittet på 8,9 %. Sysselsättnings- och aktivitetsgraden för ungdomar var 2012 bland de lägsta i unionen på 23,9 % respektive 30,9 %, medan ungdomsarbetslösheten var hög, 22,7 % år 2012. En stor och växande andel av Rumäniens ungdomar är varken i förvärvsarbete eller i allmän eller yrkesinriktad utbildning, 16,8 % år 2012.
- (14) Fattigdomsminskning är fortsatt en stor utmaning. År 2011 befann sig 40,3 % av befolkningen i farozonen för fattigdom och social utslagning, vilket var nästan två tredjedelar mer än EU-genomsnittet på 24,2 %. Barn är särskilt utsatta (49,1 %). Effekten av de sociala transfereringarna, exklusive pensioner, när det gäller att minska fattigdom ligger fortfarande betydligt under EU-genomsnittet, både för befolkningen som helhet (23,7 % i Rumänien jämfört med 37,5 % för EU år 2011) och för barn (22 % jämfört med 42,8 % för unionen). Det låga

utnyttjandet av sociala förmåner och deras begränsade omfattning och tillräcklighet är en fortsatt utmaning när det gäller de sociala förmånernas effektivitet i fråga om fattigdomsminskning. På området socialt bistånd antogs flera lagstiftningsakter 2012 som en uppföljning av reformen 2011. Genom att anta den återstående lagstiftningen skulle man ta ett steg mot ett slutförande av reformen. Dock skulle kopplingen till aktiveringsåtgärderna kunna stärkas ytterligare. Genomförandet av den nationella strategin för integrering av romer inleddes 2012, men resultaten är blygsamma. Det krävs bättre samordning mellan olika berörda parter för att strategin ska genomföras på ett effektivt sätt, även när det gäller finansieringsanslagen.

- (15) Utbildningslagen från 2011, som var en viktig reform med ett långsiktigt program för en höjd kvalitet på utbildningen på alla nivåer, tillämpas ännu inte fullt ut. För att utbildningsreformen ska lyckas måste erforderliga ekonomiska och mänskliga resurser ägnas åt att bygga upp den administrativa kapaciteten och beslutsfattandet. Att höja kvaliteten på systemet för allmän och yrkesinriktad utbildning är en stor utmaning för Rumänien. Skolavhopp är ett stort problem. År 2012 var andelen elever med avbruten skolgång 17,4 %, vilket är avsevärt mer än både EU-genomsnittet på 13,5 % och det nationella målet på 11,3 %. Det finns fortfarande problem, särskilt på landsbygden och i avlägsna områden samt när det gäller romer. Rumänien saknar också en lämplig mekanism för insamling av uppgifter om elever som slutar skolan i förtid. En övergripande strategi, som ska antas i år, bör förbättra denna situation. Tillgången till kvalitativ förskoleutbildning och barnomsorg till ett överkomligt pris är fortfarande ett problem. Bristen på överensstämmelse mellan kompetens och efterfrågan på arbetsmarknaden kännetecknar en stor del av programmen för yrkesinriktad och högre utbildning. Den låga yrkeskompetensen är en särskild utmaning. Den höga arbetslösheten bland personer med högskoleexamen och andelen överkvalificerade personer gör att en ytterligare anpassning av den högre utbildningen till arbetsmarknaden är en viktig prioritering. Framsteg, om än långsamma sådana, konstaterades i fråga om övergången från institutionell till alternativ omsorg för barn som inte tas om hand av sina föräldrar, men det krävs ytterligare ansträngningar.
- (16) Den låga administrativa kapaciteten är ett centralt problem för Rumänien. Den offentliga förvaltningen kännetecknas av en inkonsekvent rättslig ram, en återkommande användning av undantagsförordningar, begränsat samarbete mellan ministerierna och en alltför stor byråkrati. Den försvagas också av bristande kompetens, bristande öppenhet i personalrekryteringen och stor omsättning på personer i ledande befattningar. Den låga administrativa kapaciteten bidrar till ett lågt utnyttjande av EU-medel. Man var långt ifrån att nå det mål för utnyttjande av EU-medel vid 2012 års utgång som överenskommit inom ramen för EU:s program för ekonomiskt stöd. Det sammanlagda utnyttjandet vid 2012 års

utgång låg på 5,53 miljarder EUR eller 20,2 % av de totala tillgängliga struktur-, sammanhållnings- och jordbruksfonderna. Detta var 2,47 miljarder EUR lägre än programmets mål på 8 miljarder EUR vid 2012 års utgång. Utnyttjandet av struktur- och sammanhållningsfonderna ökade från 7,5 % vid slutet av april 2012 till 15,2 % vid slutet av maj 2013. För att ytterligare förbättra användandet och minska risken för återtagande av medel 2013 måste de rumänska myndigheterna bland annat fokusera på åtgärder som skulle effektivisera EU-fondernas förvaltnings- och kontrollsystem och stärka den administrativa kapaciteten i systemet för offentlig upphandling.

- (17) Rumänien står inför en rad utmaningar när det gäller landets ekonomiska konkurrenskraft eftersom produktiviteten i industrin och tjänstesektorn är fortsatt låg. Ett svagt företagsklimat och ett lågt stöd för forskning och utveckling (FoU) är stora utmaningar. Förbättringar av företagsklimatet bör integreras med en bredare, sammanhängande e-förvaltningsstrategi för att främja en förvaltningskultur med öppenhet och rättssäkerhet och för att tillhandahålla bättre offentliga tjänster på internet. Rumänien bör också göra insatser för att underlätta tillgången till finansiering och för att minska små och medelstora företags administrativa börda. Forsknings- och utvecklingsintensiteten är extremt låg (0,48 % år 2011) och investeringarnas effektivitet och verkningsfullhet måste förbättras avsevärt. FoU-investerare måste prioritera verksamhet som kan locka till sig privata investeringar. Rumänien bör också stärka den immaterialrättsliga ramen för att öka kommersialiseringen av forskningsresultaten.
- (18) Konkurrensen och effektiviteten i Rumäniens energi- och transportsektorer är svag. Ineffektiviteten hos och bristen på insyn i förvaltningen av de statsägda företagen i dessa sektorer är en stor utmaning. Ökad energieffektivitet i byggnader och när det gäller fjärrvärme, industri och transport är en annan viktig utmaning. Rumänien är den tredje mest energiintensiva ekonomin i unionen med en energiintensitet på 2,5 gånger EU-genomsnittet. Det är också den tredje mest kolintensiva ekonomin i unionen. De rumänska bostäderna förbrukar åtta gånger så mycket energi som genomsnittet i EU-15 på grund av ett ineffektivt fjärrvärmesystem och otillräckligt isolerade byggnader. Integreringen av Rumäniens el- och gasmarknader i EU:s marknader är fortfarande ofullständig och de gränsöverskridande gasförbindelserna har ännu inte genomförts.
- (19) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen genomfört en omfattande analys av Rumäniens ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Den har beaktat inte bara programmets relevans för en hållbar finanspolitik och socioekonomisk politik i Rumänien utan även i vilken utsträckning som EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet av att

stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att beakta synpunkter på EU-nivå när framtida nationella beslut fattas. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1 till 8 nedan.

- (20) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat konvergensprogrammet och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Rumänien att vidta följande åtgärder under perioden 2013–2014:

1. Slutföra EU:s/IMF:s program för ekonomiskt stöd.
2. Säkerställa en tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna och genomföra budgetstrategin för 2013 och därefter enligt plan, och därigenom säkerställa att det medelfristiga budgetmålet uppnås senast 2015. Förbättra skatteuppbörden genom att genomföra en övergripande strategi för uppfyllelse av skatteskylldigheter och bekämpa odeklarerat arbete. Parallellt utforska metoder att öka användningen av miljöskatter. Fortsätta pensionsreformen som inleddes 2010 genom att ge män och kvinnor samma pensionsålder och främja äldre arbetstagaras anställbarhet.
3. Fortsätta med reformerna av hälso- och sjukvårdssektorn för att öka dess effektivitet, kvalitet och tillgänglighet, särskilt för utsatta personer samt avlägsna och isolerade samhällen. Minska den överdrivna användningen av sjukhusvård, bl.a. genom att stärka öppenvården.
4. Öka förvärvsfrekvensen samt arbetskraftens anställbarhet och produktivitet, genom att se över och stärka den aktiva arbetsmarknadspolitikerna, tillhandahålla utbildning och individanpassade tjänster samt främja livslångt lärande. Stärka de nationella arbetsförmedlingarna för att höja kvaliteten på och öka omfattningen hos dess tjänster. Snabbt genomföra den nationella planen för sysselsättning bland ungdomar för att bekämpa ungdomsarbetslösheten, också genom t.ex. en ungdomsgaranti. Förbättra de sociala transfereringarnas verkningfullhet och effektivitet för att minska fattigdomen, med särskild inriktning på barn. Slutföra reformen av det sociala biståndet genom att anta relevant lagstiftning och stärka kopplingen till aktiveringsåtgärder. Se till att den nationella strategin för integrering av romer faktiskt genomförs.
5. Påskynda utbildningsreformen, bl.a. genom att bygga upp den administrativa kapaciteten på både central och lokal nivå samt genom att utvärdera reformernas effekter. Stärka

reformerna av yrkesutbildningen. Ytterligare anpassa den högre utbildningen till arbetsmarknadens behov och förbättra tillgången för missgynnade personer. Genomföra en nationell strategi mot skolavhopp med inriktning på bättre tillgång till kvalitativ förskoleutbildning, också för romska barn. Påskynda övergången från institutionell omsorg till alternativ omsorg för föräldralösa barn.

6. Stärka styrningen av och kvaliteten på institutionerna och den offentliga förvaltningen, särskilt genom att förbättra kapaciteten för strategisk och budgetmässig planering, genom att öka den offentliga förvaltningens professionalism via en bättre personalpolitik samt genom att stärka rutinerna för samordning mellan olika förvaltningsnivåer. Avsevärt förbättra kvaliteten på bestämmelserna genom användning av konsekvensbedömningar och systematiska utvärderingar. Öka ansträngningarna för att påskynda utnyttjandet av EU-medel, särskilt genom att stärka förvaltnings- och kontrollsystemen och genom att förbättra den offentliga upphandlingen.
7. Förbättra och förenkla företagsklimatet särskilt genom att minska små och medelstora företags administrativa börda och genom att genomföra en sammanhängande e-förvaltningsstrategi. Underlätta och diversifiera tillgången till finansiering för små och medelstora företag. Säkerställa närmare förbindelser mellan forskning, innovation och industri, särskilt genom att prioritera forskning och utveckling som kan locka till sig privata investeringar. Öka insatserna för att förbättra rättsväsendets kvalitet, oberoende och effektivitet när det gäller att handlägga ärenden och bekämpa korruption mer effektivt.
8. Främja konkurrensen och effektiviteten i nätverksindustrierna genom att trygga de nationella tillsynsmyndigheternas oberoende och kapacitet, och genom att fortsätta reformen av bolagsstyrningen inom de statsägda företagen inom energi- och transportsektorerna. Anta en övergripande och långsiktig transportplan och förbättra bredbandsinfrastrukturen. Fortsätta att avskaffa reglerade gas- och elpriser och öka energieffektiviteten. Stärka den gränsöverskridande integrationen av energinäten och påskynda genomförandet av gassammanlänkingsprojektet.

Utfärdad i Bryssel den 9 juli 2013.

På rådets vägnar
R. ŠADŽIUS
Ordförande

⁽¹⁾ Enligt artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 9 juli 2013

om Slovakiens nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Slovakiens konvergensprogram för 2012–2016

(2013/C 217/18)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för sysselsättning och tillväxt, Europa 2020, som bygger på en utökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽²⁾, vilka tillsammans utgör de *integrerade riktlinjerna*. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som är ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdet med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstats-

nivå och uttryckte i synnerhet sitt fulla åtagande att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.

- (4) Den 10 juli 2012 antog rådet en rekommendation ⁽³⁾ om Slovakiens nationella reformprogram för 2012 och avgav ett yttrande om Slovakiens stabilitetsprogram för 2012–2015.
- (5) Den 28 november 2012 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2013 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 28 november 2012 antog kommissionen, på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽⁴⁾, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Slovakien inte identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Europaparlamentet har vederbörligen involverats i den europeiska planeringsterminen, i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97, och antog den 7 februari 2013 en resolution om sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2013 och en resolution om budgetet till den årliga tillväxtöversikten 2013.
- (7) Den 14 mars 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, budgetkonsolidering och åtgärder för att främja tillväxt. Europeiska rådet betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtvänlig budgetkonsolidering, återställa normala villkor för utlåning till näringslivet, främja tillväxt och konkurrenskraft, ta itu med arbetslösheten och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (8) Den 24 april 2013 lade Slovakien fram sitt nationella reformprogram för 2013 och den 30 april 2013 sitt stabilitetsprogram som omfattar perioden 2012–2016. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (9) Baserat på en bedömning av stabilitetsprogrammet enligt rådets förordning (EG) nr 1466/97, anser rådet att Slovakien har minskat underskottet i de offentliga finanserna från 7,7 % av BNP under 2010 till 4,3 % av BNP under 2012, tack vare en genomgripande konsolidering och är,

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Upprätthålls för 2013 genom rådets beslut 2013/208/EU av den 22 april 2013 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 118, 30.4.2013, s. 21).

⁽³⁾ EUT C 219, 24.7.2012, s. 74.

⁽⁴⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

på grundval av nuvarande förväntningar, på väg att korrigera det alltför stora underskottet. Det makroekonomiska scenariot bakom de finanspolitiska beräkningarna i stabilitetsprogrammet är trovärdigt. Jämfört med kommissionens prognoser gör myndigheterna antaganden om liknande BNP-tillväxt, men med en något annorlunda sammansättning. Målet för stabilitetsprogrammets budgetstrategi är att uppnå ett budgetsaldo som garanterar hållbara offentliga finanser på lång sikt. För att uppnå detta bekräftar regeringen målet att minska det nominella underskottet så att det hamnar under referensvärdet på 3 % av BNP under 2013, i linje med rådets rekommendation inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott. Den justerade genomsnittliga årliga finanspolitiska insatsen under 2010–2013 uppgår till 1,4 % av BNP, vilket är gott och väl över den insats på 1 % av BNP som rekommenderats av rådet. En stor del av utgiftsbesparingarna under 2013 väntas komma från lokala myndigheter och andra förvaltningar inom offentliga sektorn över vilka den centrala förvaltningen inte har något direkt inflytande. Uppnåendet av målet kan därför äventyras, också mot bakgrund av de utgiftsoverskridanden som registrerats tidigare år.

Stabilitetsprogrammet bekräftar att det tidigare fastställda medelfristiga budgetmålet på - 0,5 % kommer att uppnås 2018. Det medelfristiga budgetmålet är i linje med kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. För åren som följer på den dag då korrigeringen av det alltför stora underskottet väntas ske är den beräknade förbättringen i det (omräknade) strukturella budgetsaldot tillfredsställande under 2014 och 2015 (0,6 respektive 0,7 procentenheter av BNP), men otillräcklig under 2016 (0,3 procentenheter av BNP). Slovakien väntas iakttä utgiftsriktmärket i stabilitets- och tillväxtpakten. Enligt stabilitetsprogrammet väntas den offentliga bruttoskulden att ligga kvar under referensvärdet på 60 % av BNP fram till 2016. I kommissionens avdelningars vårprognos beräknas en ökning av skuldkvoten till 54,6 % av BNP under 2013 och 56,7 % av BNP under 2014.

För att kunna garantera den omfattande minskningen av det nominella underskottet sedan 2011 har myndigheterna utöver engångsåtgärder, även förlitat sig på minskningar i sådana investeringar som finansieras genom den offentliga budgeten, vilket kan visa sig vara icke hållbart eller mindre önskvärd på medellång till lång sikt. I ett framtidsperspektiv kommer den pågående konsoliderings- och konvergensprocessen att kräva att man skyddar utgifterna inom tillväxtfrämjande kategorier som utbildning, innovation och transportinfrastruktur.

- (10) Slovakien har utrymme att få in ytterligare medel genom att bredda skattebasen, hindra skatteundandragande och brott mot skattedisciplin, och genom att i högre grad tillämpa skatter som är mindre skadliga för tillväxten, som t.ex. fastighetsbeskattnings och miljöskatter. En handlingsplan för att bekämpa skattebedrägeri, med särskild fokus på mervärdesskatt antogs 2012. För att strategin ska bli framgångsrik krävs fler åtgärder, särskilt för att förbättra IT-infrastrukturen, utöka myndigheternas befogenheter och granskningskapacitet och säkra rättslig uppföljning.

- (11) Slovakien antog en pensionsreform under 2012 för att öka de offentliga finansernas hållbarhet på lång sikt. Detta har minskat det förväntade långsiktiga hållbarhetsgapet med 2 % av BNP; gapet på 4,9 % av BNP fortsätter dock att ligga väl över EU-genomsnittet på 3 % av BNP. Det återspeglar de övergripande effekterna av en åldrande befolkning med pensionsutgifter som står för 1,5 procentenheter av BNP och en hälsovård vars utgifter står för 2 procentenheter av BNP. Med tanke på att Slovakien utgifter för hälso- och sjukvård beräknas öka avsevärt på lång sikt, måste framstegen med att förbättra pensionssystemets hållbarhet kombineras med en reform av hälso- och sjukvården så att de offentliga finanserna kan bli hållbara. Införandet av effektiva incitamentsstrukturer och kontrollmekanismer skulle bidra till att förbättra hälso- och sjukvårdssystemets effektivitet.
- (12) Den alltjämt höga arbetslösheten, särskilt i samband med den långsamma återhämtningen efter krisen, förblir en av de stora utmaningarna för Slovakien ekonomi. De senaste månaderna har Slovakien vidtagit åtgärder för att reformera arbetsmarknadspolitiken. Hur framgångsrik reformen blir kommer emellertid i stor utsträckning att vara beroende av arbetsförmedlingarnas kapacitet att genomföra den. Det krävs kompletterande åtgärder som inriktas på de mest utsatta grupperna bland arbetsökande. Socialhjälpen bör anknytas bättre till aktivering, och man behöver få bort de delar av skattesystemet som avskräcker från att ta ett låglönejobb. Ett ökat deltagande på arbetsmarknaden för kvinnor och äldre skulle bidra till att öka den totala sysselsättningsnivån, så att man kan nå det nationella sysselsättningsmålet på 72 % till 2020. Bristen på tillräckligt väl utbyggd barnomsorg, särskilt för barn under tre år, gör det svårare för mödrar att återvända till arbetsmarknaden.
- (13) Ungdomsarbetslösheten i Slovakien är bland de högsta i EU. Trots reformåtgärderna under 2012 för att höja kvaliteten på utbildningen och öka dess relevans för arbetsmarknaden, förblir övergången från skola till jobb besvärlig och utbildningssystemet svarar inte alltid mot arbetsmarknadens behov. Den finansiering per capita som avsätts för utbildning främjar kvantitet snarare än kvalitet och den andel som avsätts för utbildningsverksamhet (lärare, material och utrustning) är låg. En förbättrad kvalitet på den högre utbildningen och ett ökat samarbete mellan företag och utbildningsinstitut skulle också bidra till att utveckla en välfungerande kunskapstriangel, öka effektiviteten inom forskning och utveckling och göra det mer attraktivt att investera i sådan verksamhet, samt öka innovationskapaciteten inom Slovakien ekonomi.
- (14) Situationen med underutnyttjade arbetskraftsresurser berör även marginaliserade befolkningsgrupper som stöter på stora hinder när de försöker ta sig in på arbetsmarknaden eller få tillgång till utbildningssystemet. Efter antagandet av Republiken Slovakien strategi för integrering av romer fram till 2020 har inga åtgärder egentligen vidtagits under 2012 och levnadsvillkoren för de marginaliserade befolkningsgrupperna, bland annat romerna, förblir besvärliga. Det är viktigt att trappa upp ansträngningarna att förbättra utbildningsresultaten inom marginaliserade grupper och se till att det finns riktade aktiveringsåtgärder för vuxna.

- (15) Trots markerade framsteg ligger Slovakien bland de fem energiintensivaste medlemsstaterna, delvis därför att industrins andel av ekonomin är högst (25,9 % av BNP). Samtidigt är elpriserna relativt höga, särskilt för små och medelstora industriella användare. Slovakien har under senare år gjort ansträngningar för att delvis avreglera energimarknaden, men det finns mer utrymme för att förbättra marknadsfunktionssätt, särskilt genom större insyn – bland annat genom att det fastställs nättariffer – och genom att förbättra den ekonomiska basen och förutsebarheten vad gäller regleringsbeslut. Det finns också utrymme för att förbättra försörjningstryggheten och att sätta mer långtgående mål vad gäller energieffektiviteten.
- (16) Under 2012 startade Slovakien en omfattande reform av den offentliga förvaltningen för att göra de offentliga tjänsterna mer kundinriktade både för enskilda och för företag. I det här stadiet, med undantag av de lokala myndigheterna, fokuserar reformen inte på den centrala regeringen och dess kvalitet och effektivitet totalt sett. Då reformen av rättsystemet inte har gått framåt förblir de rättsliga förfarandena långdragna, särskilt vad gäller insolvensmål, och alternativa former för tvistlösning tillämpas inte i tillräcklig utsträckning. Slovakien reformerade nyligen sina regler för offentlig upphandling, vilket även innebar ökad självständighet för myndigheten för offentlig upphandling; erfarenheterna från genomförandet av EU:s strukturfonder tyder på att tillämpningen av reglerna för offentlig upphandling förblir problematisk.
- (17) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen genomfört en omfattande analys av Slovakiens ekonomiska politik. Den har bedömt stabilitetsprogrammet och det nationella reformprogrammet. Den har beaktat inte bara programmets relevans för en hållbar finanspolitik och socioekonomisk politik utan även i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–6 nedan.
- (18) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet bedömt stabilitetsprogrammet, och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendationerna 1 och 2 nedan.
- (19) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. På dessa grunder har rådet utfärdat särskilda rekommendationer till de medlemsstater som har euron som valuta⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Slovakien även säkerställa ett fullständigt och snabbt genomförande av dessa rekommendationer.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Slovakien att vidta följande åtgärder under perioden 2013–2014:

1. Som planerat genomföra budgeten för år 2013, i syfte att korrigerar det alltför stora underskottet på ett hållbart sätt och uppnå den finanspolitiska ansträngning som anges i rådets rekommendation inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott. Efter att ha korrigerat det alltför stora underskottet, fortsätta den strukturanpassning som kommer att möjliggöra för Slovakien att uppnå det medelfristiga budgetmålet senast 2017. Undvika nedskärningar i tillväxtfrämjande åtgärder och påskynda ansträngningarna att göra de offentliga utgifterna kostnadseffektivare. Bygga vidare på den redan antagna pensionsreformen, ytterligare förbättra de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet genom att minska finansieringsgapet i det offentliga pensionssystemet samt öka kostnadseffektiviteten inom hälso- och sjukvårdssektorn.
2. Påskynda genomförandet av handlingsplanen för att bekämpa skattebedrägeri och fortsätta ansträngningarna att förbättra mervärdesskatteuppbörden, särskilt genom att stärka skatteförvaltningens analytiska kapacitet och granskningskapacitet. Förbättra skattedisciplinen. Koppla fastighetsbeskattningen till marknadsvärdet på egendom.
3. Vidta åtgärder för att öka de offentliga arbetsförmedlingarnas kapacitet att tillhandahålla individanpassade tjänster till arbetssökande och stärka kopplingen mellan aktiveringsåtgärder och socialt bistånd. Hantera långtidsarbetslösheten på ett mer ändamålsenligt sätt genom aktiveringsåtgärder och skräddarsydd yrkes- och fortbildning. Förbättra incitamenten för kvinnor i arbetslivet genom att bygga ut barnomsorgen, särskilt för barn under tre år. Minska skattekillen för lågavlönat arbete och anpassa socialförsäkringssystemet.
4. Öka ansträngningarna för att åtgärda ungdomsarbetslösheten, till exempel genom en ungdomsgaranti. Vidta åtgärder för att locka unga människor till läraryrket och förbättra utbildningsresultaten. Inom yrkesutbildning och fortbildning, öka möjligheterna till arbetsplatsbaserad utbildning på företag. Inom den högre utbildningen, skapa fler yrkesorienterade kandidatprogram. Underlätta effektiv kunskapsöverföring genom att främja samarbetet mellan den akademiska världen, forskningen och företagssektorn. Öka ansträngningarna för att förbättra tillgången till högkvalitativ förskole- och skolutbildning för marginaliserade befolkningsgrupper, bland annat romer.
5. Intensifiera ansträngningarna för att få en bättre fungerande energimarknad, särskilt när det gäller att öka öppenheten i tariffmekanismen och öka regleringsmyndighetens ansvarighet. Stärka sammanlänkningarna med intilliggande länders elnät. Förbättra energieffektiviteten särskilt inom byggsektorn och inom industrin.

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ Se sidan 97 i detta nummer av EUT.

6. Vidta åtgärder, inbegripet genom att ändra lagen om offentlig anställning i syfte att stärka den offentliga sektorns oberoende. Förbättra personaladministrationen inom offentlig förvaltning. Öka ansträngningarna att stärka den analytiska kapaciteten inom centrala ministerier, även i syfte att förbättra utnyttjandet av EU-medlen. Genomföra åtgärder för att förbättra rättssystemets effektivitet. Främja alternativa förfaranden för tvistlösning och uppmuntra att de används i högre grad.

Utfärdad i Bryssel den 9 juli 2013.

På rådets vägnar

R. ŠADŽIUS

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 9 juli 2013

om Sloveniens nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Sloveniens stabilitetsprogram för 2012–2016

(2013/C 217/19)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för sysselsättning och tillväxt, Europa 2020, som bygger på en utökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽³⁾, vilka tillsammans utgör de *integrerade riktlinjerna*. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls för 2013 genom rådets beslut 2013/208/EU av den 22 april 2013 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 118, 30.4.2013, s. 21).

- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och uttryckte i synnerhet sitt fulla åtagande att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.
- (4) Den 10 juli 2012 antog rådet en rekommendation ⁽⁴⁾ om Sloveniens nationella reformprogram för 2012 och avgav ett yttrande om Sloveniens stabilitetsprogram för 2012–2015.
- (5) Den 28 november 2012 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2013 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 28 november 2012 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Slovenien identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Europaparlamentet har vederbörligen involverats i den europeiska planeringsterminen, i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97, och antog den 7 februari 2013 en resolution om sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2013 och en resolution om bidraget till den årliga tillväxtöversikten 2013.
- (7) Den 14 mars 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, budgetkonsolidering och åtgärder för att främja tillväxt. Europeiska rådet betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtvänlig budgetkonsolidering, återställa normala villkor för utlåning till näringslivet, främja tillväxt och konkurrenskraft, ta itu med arbetslösheten och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (8) Den 10 april 2013 offentliggjorde kommissionen resultatet av sin fördjupade granskning av Slovenien i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Slovenien har alltför stora makroekonomiska obalanser. Det krävs brådskande politiska åtgärder för att hindra att dessa obalanser snabbt växer sig större och för att snarast komma tillrätta med dem. Hittills har den privata och offentliga sektorns skuldsättning legat under resultatavslans tröskelvärden, och också nettoutlandsskulden är relativt begränsad. Problemet ligger emellertid inte i skuldens nivå utan i dess sammansättning, eftersom skuldsättningen är starkt koncentrerad till företagssektorn. Mot bakgrund av allt allvarigare negativa ekonomiska trender

⁽⁴⁾ EUT C 219, 24.7.2012, s. 77.

hotar detta stabiliteten i finanssektorn och försvårar processen mot skuldsanering, inte minst genom kopplingen till landets offentliga skuldsättning. Riskerna förvärras genom det faktum att anpassningsförmågan på arbetsmarknaden och kapitalmarknaden är begränsad, och genom en ekonomisk struktur som präglas av ett omfattande statligt ägande. Perioder av politisk osäkerhet och rättsliga hinder för reformer har bromsat Slovenien i arbetet med att rätta till obalanser och förbättra sin anpassningsförmåga, och detta har ökat landets sårbarhet vid en tidpunkt då trycket hårdnat i fråga om finansieringen av statsbudgeten.

- (9) Den 9 maj 2013 lade Slovenien fram sitt nationella reformprogram för 2013 och sitt stabilitetsprogram för perioden 2012–2016. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (10) Den 23 maj 2013 skickade de slovenska myndigheterna en skrivelse till kommissionen, där man åter redovisade sina huvudsakliga åtaganden i det nationella reformprogrammet, samtidigt som man ändrade och förtydligade några av dem.
- (11) Baserat på en bedömning av stabilitetsprogrammet enligt förordning (EG) nr 1466/97 anser rådet att Slovenien, trots de omfattande om än relativt sent genomförda konsolideringsinsatser som har bidragit till att få ned underskottet från 6,2 % av BNP 2009 till 4,0 % av BNP 2012, inte förväntas kunna korrigera sitt alltför stora underskott senast 2013 i enlighet med rådets rekommendation i slutet av 2009. Detta har framför allt att göra med ett mer ogynnsamt ekonomiskt klimat än vad som förväntades vid den tidpunkten. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för budgetberäkningarna i stabilitetsprogrammet bedöms vara i stort sett rimligt för 2013, men väl optimistiskt för 2014. I synnerhet förväntar sig myndigheterna att BNP, efter att ha minskat med 2,3 % 2012 och 1,9 % 2013, ska öka med 0,2 % år 2014, samtidigt som man vidtar finanspolitiska åtgärder för att minska det offentliga underskottet från 4,2 % av BNP (exklusive rekapitalisering av banker) 2013 till 2,6 % av BNP 2014. Enligt kommissionens prognoser förväntas emellertid BNP minska med 0,1 % 2014 med oförändrad politik, enligt ett scenario där man bara tar hänsyn till åtgärder som hade antagits senast i mitten av april 2013. Kommissionen förutspår också ett underskott på 4,9 % av BNP 2014. De viktigaste målen för den finanspolitiska strategi som skisseras i stabilitetsprogrammet är att korrigera det alltför stora underskottet senast 2014, vilket är ett år efter den tidsfrist som fastställdes av rådet i slutet av 2009, att uppnå ett saldo i de offentliga finanserna som är i balans i strukturella termer senast 2017, samt stabilisera skuldkvoten under 55 % av BNP. I stabilitetsprogrammet bekräftas det medelfristiga budgetmålet, som är en balanserad budget i strukturella termer. Detta medelfristiga budgetmål uppfyller dock inte kraven i stabilitets- och tillväxtpakten, eftersom det inte tas tillräcklig hänsyn till de implicita skulder som följer av den åldrande befolkningen. De nominella underskottsmålen enligt planerna i stabilitetsprogrammet är förenliga med en korrigering av det alltför stora underskottet senast 2014.

Med tanke på de optimistiska tillväxtprognoserna för det året finns det dock betydande risker kopplade till såväl inkomstberäkningarna som till de otillräckligt specificerade åtgärder som ska vidtas på utgiftssidan, och rådet anser att det inte är sannolikt att det alltför stora underskottet kommer att hinna korrigeras 2014. Under dessa omständigheter bör Slovenien närmare klargöra ytterligare strukturella konsolideringsåtgärder, och anta och genomföra dessa åtgärder för att på ett trovärdigt och hållbart sätt se till att det alltför stora underskottet korrigeras senast 2015, enligt rådets rekommendation av den 21 juni 2013. Den offentliga skuldkvoten mer än fördubblades från 22,0 % 2008 till 54,1 % 2012, och beräknas öka ytterligare till 66,5 % fram till 2014, enligt kommissionens avdelningars vårprognos 2013. De slovenska myndigheterna förväntar sig att skuldkvoten ska nå en topp på 63,2 % under 2014 och 2015, och därefter minska något till 62,8 % 2016. Riskerna i fråga om skuldkvoten bedöms ligga i riktning mot en högre kvot, inte minst på grund av stora eventalförpliktelser och förväntade stock-/flödesjusteringar i form av överföringar av tillgångar till kapitalförvaltningsbolaget för bankerna, vilka inte har tagits upp i de beräkningar som programmet bygger på.

- (12) I maj 2013 tog myndigheterna viktiga steg mot en konsolidering av de offentliga finanserna. De nådde bland annat en överenskommelse med arbetsmarknadens parter om en ytterligare minskning av bruttogrundlönen inom den offentliga sektorn med 1 ¼ %, utöver den minskning med 3 % som man enades om i lagen om balans i de offentliga finanserna från maj 2012. Vidare har parlamentet godkänt en konstitutionell grund för att införa en regel om att det strukturella saldot i de offentliga finanserna ska vara i balans eller överskott. Det slutliga införlivandet av bestämmelserna i finanspakten kommer emellertid att ske genom en särskild konstitutionell genomförandeakt, som enligt planerna ska godtas av parlamentet senast i november 2013. Slutligen har Sloveniens nästan enhälligt antagit skärpningar av de konstitutionella bestämmelserna för att utlysa folkomröstningar och villkoren för att vinna dem, vilket förväntas underlätta införandet av de finanspolitiska konsolideringsåtgärderna. Med tanke på den snabbt ökande skulden är det ännu viktigare att 2013 års budgetstrategi förstärks och drivs igenom på ett strikt sätt, och att betydande konsolideringsinsatser noggrant fullföljs under de närmast följande åren. Även om vissa skatter ligger under EU-genomsnittet kan man inte på lång sikt förlita sig på skattehöjningar för att skjuta upp behovet att ta itu med utgiftsdynamiken. Man bör således komplettera de inkomstgenererande åtgärderna med ytterligare ansträngningar för att åstadkomma strukturella kostnadsbesparingar. De finanspolitiska ramarna och utgiftsreglerna på medellång sikt är fortfarande inte tillräckligt anpassade till kraven att uppnå de medelfristiga budgetmålen för de offentliga finanserna och garantera långsiktig hållbarhet. Dessutom förefaller budgetbegränsningarna för vissa offentliga enheter, särskilt enheter som använder budgetmedel indirekt, inte tillämpliga fullt ut. Slutligen tyder såväl internationella som inhemska beräkningar på att den svarta ekonomin i Slovenien är större än EU-genomsnittet, vilket tyder på att det finns utrymme för att förbättra skattemoralen, vilket också medgavs i de planerade åtgärderna i stabilitetsprogrammet.

(13) En pensionsreform antogs i december 2012 och trädde i kraft i januari 2013. Den är avsedd att få bukt med de problem som togs upp i 2012 års rekommendationer, men åtgärderna är otillräckliga eftersom de bara förväntas ha inverkan på de offentliga finanserna på medellång sikt (fram till 2020). Även om denna reform av pensionsystemet är ett viktigt steg saknas det specifika åtgärder för att begränsa de åldersrelaterade kostnaderna efter 2020. Ytterligare reformarbete krävs för att göra pensionsutgifterna mer hållbara på lång sikt, bland annat genom att anpassa den lagstadgade pensionsåldern till den ökade medellivslängden och genom att ytterligare begränsa förtidspensionering. När det gäller långtidsvård överstiger efterfrågan på tjänster utbudet, medan dock utgifterna fortfarande är relativt små. Efterfrågan på sådan vård och de därmed sammanhängande utgifterna förväntas dock att stiga avsevärt i och med tendenserna beträffande åldrandet. Ytterligare utvärderingar av de åtgärder som hittills har vidtagits skulle bidra till mer evidensbaserad politik på detta område.

(14) Även om Sloveniens banksektor är relativt liten – mindre än hälften av genomsnittet i euroområdet – har de största bankerna upplevt ett ihållande tryck på sina kapitalbuffertar, som fortfarande är små vid en regional jämförelse, och deras beroende av staten för kapital utgör ett betydande hot mot ekonomin. Upprepade rekapitaliseringsbehov har varit koncentrerade till statsägda inhemska banker. Även om den totala privata skuldsättningen ligger under genomsnittet för euroområdet och under tröskelvärdena enligt resultatavtalen över makroekonomiska obalanser, finns det ett problem av strukturell natur. Merparten av skulden är koncentrerad till företagssektorn, och många företag är överskuldssatta, vilket leder till ytterligare öknings av nödlidande lån. I slutet av 2012 omfattades 23,7 % av företagsupplåningen av betalningseftersläpningar på 90 dagar eller mer. En återupplivad kreditgivning till företagssektorn och minskad skuldsättning av företag är nödvändig för att underlätta investeringar och öka produktiviteten och konkurrenskraften. Ytterligare rekapitaliseringar planeras vidare inom ramen för stabilitetsprogrammet. Myndigheterna har skriftligen bekräftat åtagandet att bistå med ytterligare kapital om det behövs. Kredittillgången fortsätter att minska, och växelverkan mellan svaga banker och statskulden har intensifierats. Räntesatserna för företagskunder (för lån på mer än 1 miljon EUR) ligger mer än 2 procentenheter högre i Slovenien än i euroområdet som helhet, och denna differens har ökat igen under 2012. En ramlagstiftning för omstrukturering av bankerna har antagits, men måste också genomföras effektivt. Kapitalförvaltningsbolaget för bankerna är fortfarande den centrala institutionella plattformen för omstrukturering av banker. I det nationella reformprogrammet, och i ny information som lagts fram av regeringen beskrivs planer för överföringar till kapitalförvaltningsbolaget med utgångspunkt i stresstester som organiseras av Sloveniens centralbank och som delvis bygger på interna bedömningar från bankerna.

Myndigheterna har skriftligen bekräftat att de står redo att samarbeta med kommissionen och Europeiska centralbanken (ECB) för att se till att oberoende översyner av tillgångarnas kvalitet utförs i ett urval banker. Arbetet

bör inledningsvis vara systemomfattande, för att garantera en varaktig stabilitet i banksektorn. I andra länder har ett sådant tillvägagångssätt spelat en avgörande roll för att återskapa förtroende, trovärdighet och marknadstillit. Som underlag för en övergripande strategi för finanssektorn krävs därför den information som kan inhämtas genom en grundlig, extern utvärdering.

(15) I det nationella reformprogrammet redogörs inte för några ytterligare åtgärder för att stärka banktillsynen, vilket identifierades som en nödvändig åtgärd i 2013 års fördjupade granskning. I fråga om tillsynsåtgärder i banksektorn är Sloveniens centralbanks stresstester den enda nya informationen som ges i det nationella reformprogrammet. Det framgår dock inte att man skulle ha gjort någon ytterligare genomgång av möjliga åtgärder, till exempel av makroprudentiell natur. En översyn av den mikroprudentiella tillsynen av en oberoende expert underlättar också vissa av de ovan nämnda rekommendationerna.

(16) En arbetsmarknadsreform antogs i mars 2013, i syfte att minska segmenteringen av arbetsmarknaden och öka flexibiliteten. Reformen försvagar det skydd som permanenta anställningskontrakt ger genom att förenkla uppsägningsförfaranden vid individuella och kollektiva uppsägningar, och genom att minska kostnaderna i samband med uppsägning. Regleringen av visstidsanställningar har samtidigt gjorts strängare för att motverka missbruk, och användningen av arbetskraft från bemanningsföretag är begränsad. Även om reformen går i rätt riktning återstår det att se om den är tillräckligt långtgående för att ha en betydande inverkan på segmenteringen och flexibiliteten på arbetsmarknaden, och göra Slovenien mer attraktivt för utländska direktinvesteringar. Inga tillräckliga åtgärder har ännu vidtagits för att ta itu med den parallella arbetsmarknaden som orsakas av reglerade studentarbeten. I det nationella reformprogrammet föreslås åtgärder som går i rätt riktning. Ungdomsarbetslösheten i Slovenien ökade kraftigt, med 4,9 procentenheter till 20,6 % 2012, medan den totala arbetslösheten ökade med 0,7 procentenheter till 9 % 2012. Trots den stigande arbetslösheten konstaterades enligt preliminära nationella uppgifter en betydande minskning av antalet arbetslösa som deltog i de aktiva arbetsmarknadsåtgärder som samfinansierades av Europeiska socialfonden detta år. Inga åtgärder har vidtagits för att anpassa arbetsförhållandena till ett längre yrkesliv, och endast inledande skräddarsydda åtgärder för livslångt lärande eller aktiva arbetsmarknadsåtgärder har införts för att öka sysselsättningen bland unga universitets- och högskoleutbildade, äldre arbetstagare och lågutbildade arbetstagare. Slovenien har vidtagit vissa åtgärder för att förbättra matchningen av kompetens och arbetsmarknadens behov. Ett pilotprojekt för att utvärdera dessa behov genomförs av arbetsförmedlingarna, men samarbetet med intressenterna måste utvecklas ytterligare.

Det krävs också större insatser för att göra de berörda programmen för utbildning och yrkesutbildning mer attraktiva. Ytterligare yrkesvägledningsåtgärder i små och medelstora företag håller på att genomföras, och

arbetsgivarnas roll inom yrkesutbildningen behöver fortfarande generellt stärkas. Förbättringar på dessa områden skulle öka produktiviteten och konkurrenskraften.

- (17) De politiska åtgärder som behövs för att förbättra konkurrenskraften på kostnadssidan har bara delvis genomförts. Under 2012 sänkte regeringen de nominella bruttolönerna per anställd inom den offentliga sektorn med omkring 3 %. I mitten av maj 2013 enades man med arbetsmarknadens parter om en ytterligare minskning av arbetskostnaderna inom den offentliga sektorn. Minimilönen är bland de högsta i EU räknat som procent av genomsnittslönen. Den är också kopplad till inflationen, och var föremål för en kraftig diskretionär höjning 2010. Även om tillväxttakten för den nominella ersättningen per anställd var negativ under 2012 (-0,4 %) noterades samma år en måttlig ökning av den nominella enhetsarbetskostnaden (0,7 %) på grund av den större negativa produktivitetstillväxten (-1,1 %). Åtgärder för att stärka produktivitetstillväxten och varaktiga framsteg för att pressa ned enhetsarbetskostnader skulle bidra till att återvinna konkurrenskraft.
- (18) Statligt ägande har en viktig roll i den slovenska ekonomin, och många sådana strukturer har förblivit oförändrade sedan övergångsperioden under 1990-talet. De verktyg för privatisering och omstrukturering av företag som infördes på 1990-talet resulterade i att statens dominerande ställning ändå bestod, särskilt inom finanssektorn. Under 2011 stod statsägda företag för en sjättedel av det totala mervärdet i den slovenska ekonomin och omkring hälften av de totala förlusterna inom företagssektorn, samtidigt som de sysselsatte en av åtta. Dessutom har statskontrollerade medel och företag en inverkan på de offentliga finanserna genom en samverkan mellan höga skuldnivåer, rekapitaliseringsbehov och stora statliga garantier. De statsägda företagens storlek och betydande svagheter håller tillbaka den ekonomiska utvecklingen och tillväxten, och bidrar till de obalanser som konstaterats. Statlig dominans och en ofta bristfällig förvaltning av statens tillgångar hämmar privata inhemska och utländska investeringar, vilket inverkar negativt på produktivitet och konkurrenskraft. Det korsvisa ägande som ofta råder mellan statsägda företag i den icke-finansiella sektorn och statsägda finansinstitut riskerar att skapa spridningseffekter, begränsa möjligheterna till justeringar och snedvridda resursfördelningen, särskilt när det gäller nyinvesteringar.
- (19) I det nationella reformprogrammet skisseras ett antal politiska prioriteringar i fråga om statligt ägande och skuldsanering i företagssektorn, men det ges ingen detaljerad information om de åtgärder som planeras. I 2013 års fördjupade granskning redogörs för de ekonomiska resultat som är kopplade till statligt ägande, i form av direkta och eventuella kostnader för den offentliga sektorn och i form av snedvridning av normal kommersiell verksamhet. I det nationella reformprogrammet hänvisas endast till bristen på samordning som en nackdel med att staten kontrollerar icke-finansiella företag. Även om det nationella reformprogrammet innehåller positiva element

saknas tillräcklig information om den strategiska inriktningen för de företag som kommer att bli kvar i statligt ägo, och det saknas också detaljerade, tidsbundna åtaganden att förbättra deras ekonomiska resultat och förvaltning. Några första steg har tagits för att förbättra företagsstyrningen – vilket rekommenderades i de landsspecifika rekommendationerna för 2012 – samt för att privatisera vissa statsägda företag. Bestämmelser som reglerar inrättandet av det framtida Slovenia Sovereign Holding (Slovenskem državnem holdingu) har antagits, men återstår fortfarande att genomföra på ett effektivt sätt. Ett register över tillsättningar i ledningsgrupper och styrelser i statsägda företag, med krav på offentliggörande av intressen, skulle bidra till ökad insyn. Enligt det nationella reformprogrammet ska en privatiseringsstrategi sammanställas det sista kvartalet 2013. Denna plan kommer nu att tidigareläggas till det tredje kvartalet, i linje med skrivelsen av den 23 maj 2013. Under tiden har regeringen lagt fram en förteckning till parlamentet över 15 företag man föreslår bör privatiseras. Förutom minoritetsinnehav och små och medelstora företag innehåller denna förteckning även viktiga företag som den näst största banken, NKBM.

- (20) Slovenien har ett stort antal reglerade yrken, och det finns utrymme för en långtgående avveckling av många inträdeshinder, vilket skulle få positiva effekter på sysselsättningen och konkurrensen. De slovenska myndigheterna har inlett en reformprocess under 2012 i syfte att se över många reglerade yrken i syfte att bättre definiera befintliga reglerade yrken, minska de administrativa kostnaderna och förenkla tillträdet till vissa yrken. En första omgång nya bestämmelser inom områdena hantverk, turism och byggsektorn skulle enligt planerna antas av parlamentet i början av 2013. Reformen är dock försenad med undantag för hantverkssektorn. Slovenien har fastställt de rättsliga grundvillkoren för ett oberoende konkurrenstillsynsorgan, men måste också se till att tillräckliga personalresurser kontinuerligt ställs till förfogande. Bestämmelserna bör också ändras på så sätt att det nya organet ges en separat budgetpost, eftersom detta är nödvändigt för att garantera dess finansiella oberoende. När det gäller rättsliga förfaranden i tvistemål av civil och kommersiell natur och konkursförfaranden tar behandlingen i första instans orimligt lång tid. Trots en synlig positiv utveckling när det gäller att påskynda behandlingen av sådana mål krävs det ytterligare insatser för att ta itu med dessa problem, eftersom de hämmar företagandet och gör Slovenien mindre attraktivt för utländska direktinvesteringar. I detta sammanhang skulle den planerade minskning av antalet domare per invånare som anges i det nationella reformprogrammet behöva kompenseras genom betydande effektivitetsökningar.
- (21) I det nationella reformprogrammet understryks behovet av att omstrukturera icke-finansiella företag i ekonomiska svårigheter. De politiska utmaningarna och den nödvändiga responsen när det gäller omstruktureringar behöver utvecklas mer i detalj, med utgångspunkt i marknadsbaserade lösningar. Det behövs ytterligare åtgärder för att locka till sig privata investeringar, inklusive utländska direktinvesteringar, och man behöver också garantera att det finns tillräckliga resurser för privat ansvarsfördelning,

för att skydda skattebetalarna. Omstruktureringen bör således leda till att de omstrukturerade bolagen säljs utan inblandning av offentliga medel.

- (22) Slovenien håller på att ändra lagstiftningen för att effektivisera insolvensförfaranden. Regeringen ändrade i april 2013 lagen om finansiella transaktioner, insolvensförfaranden och obligatorisk avveckling. Genom ändringarna förtydligas definitionen av insolvens, och det införs också incitament för chefer att lämna in konkursansökningar i tid. De nuvarande rambestämmelserna innehåller nämligen otillräckliga incitament och påföljder för att påverka företagen att anmäla insolvens i ett tidigt skede. Ackordsförfaranden i domstol är komplicerade och gynnar ofta gäldenärerna, särskilt i fråga om små och medelstora företag och mikroföretag. Det finns också otillräckliga incitament för tidig uppgörelse utanför domstol, en lösning som annars skulle kunna underlätta fortsatt verksamhet i livskraftiga företag. Man har anmält att det kommer ny lagstiftning som ska göra det möjligt att finansiellt omstrukturera överskuldssatta företag i ett tidigt skede under förfarandet, och justitieministeriet har planerat att föreslå lagändringar som ska underlätta rekonstruktionsförfaranden utanför domstol och konvertering av skulder i slutet av maj 2013. En lämplig rättslig ram som utarbetas enligt en överenskommen tidsplan som ger proportionella incitament även till borgenärer, ägare och företagsledningar skulle vara viktig för att underlätta finansiell omstrukturering av illikvida men livskraftiga företag.
- (23) Kommissionen har inom den europeiska planeringsterminen genomfört en omfattande analys av Sloveniens ekonomiska politik. Den har bedömt stabilitetsprogrammet och det nationella reformprogrammet samt lagt fram en fördjupad granskning. Den har beaktat inte bara programmets relevans för en hållbar finanspolitik och socioekonomisk politik i Slovenien utan också i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–9 nedan.
- (24) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet, och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (25) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i alla rekommendationer nedan.
- (26) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. På dessa grunder har

rådet utfärdat särskilda rekommendationer till de medlemsstater som har euron som valuta⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Slovenien även säkerställa ett fullständigt och snabbt genomförande av dessa rekommendationer.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Slovenien att vidta följande åtgärder under perioden 2013–2014:

1. Från 2013 och framåt genomföra och stärka den finanspolitiska strategin, med stöd av tillräckligt preciserade strukturaåtgärder för att se till att varaktigt korrigeras det alltför stora underskottet senast 2015 och förbättra det strukturella saldot enligt rådets rekommendation inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott. Efter korrigeringen av det alltför stora underskottet eftersträva en strukturell anpassning som gör det möjligt för Slovenien att nå det medelfristiga budgetmålet, vilket bör fastställas i linje med stabilitets- och tillväxtpakten, senast 2017. En varaktig korrigering av de finanspolitiska obalanserna kommer att kräva omfattande strukturreformer, som också skulle stärka ekonomins anpassningsförmåga och öka den potentiella tillväxten och sysselsättningen. Bibehålla sådana utgifter som främjar tillväxten, införa åtgärder som förbättrar efterlevnaden av skattelagstiftningen samt genomföra åtgärder på utgiftssidan med stöd av ett system för systematisk översyn av de offentliga utgifterna på alla förvaltningsnivåer. För att göra konsolideringsansträngningarna mer trovärdiga: slutligt anta den planerade bestämmelsen om att det offentliga saldot ska vara i balans eller visa överskott i strukturella termer, göra de medelfristiga finanspolitiska rambestämmelserna bindande, allomfattande och tydliga, samt stärka de oberoende organens roll i övervakningen av finanspolitiken senast i slutet av 2013. Vidta åtgärder för att reducera statens eventalförpliktelser.
2. Stärka pensionssystemets långsiktiga hållbarhet efter 2020 genom ytterligare anpassningar av alla relevanta parametrar, bl.a. genom att koppla den lagstadgade pensionsåldern till den ökade förväntade medellivslängden, samtidigt som man upprätthåller en tillräcklig nivå på pensionerna. Hålla kontroll över åldersrelaterade utgifter för långtidsvård och förbättra tillgången till tjänster genom att omorientera en del av sjukvården till öppen vård i hemmet, skärpa målstyrning av förmåner och vidareutveckla förebyggande arbete för att reducera antalet fall av funktionshinder, arbetsoförmåga och vårdberoende.
3. Se till att löneutvecklingen, inklusive minimilönerna, håller en nivå som gynnar konkurrenskraften och skapandet av arbetstillfällen. Noggrant övervaka effekterna av den senaste tidens arbetsmarknadsreformer och vid behov identifiera de områden där ytterligare åtgärder behövs för att främja sysselsättning och bekämpa segmentering, bland annat genom reglering av studentarbeten. Vidta ytterligare åtgärder för att öka sysselsättningen bland unga med universitets- eller högskoleexamen, äldre personer och personer med låg utbildning genom att satsa resurser på mer skraddarsydd aktiva arbetsmarknadspolitiska åtgärder, som samtidigt bör göras mer effektiva. Avhjälpa kompetensglappet genom att göra

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ Se sidan 97 i detta nummer av EUT.

- det mer attraktivt att delta i program för utbildning och yrkesutbildning och vidareutveckla samarbetet med berörda aktörer för att kartlägga arbetsmarknadens behov.
4. Med bidrag från europeiska partner vidta de steg som krävs för att senast i juni 2013 skriva kontrakt med en oberoende extern rådgivare om att genomföra en systemomfattande översyn av kvaliteten på bankernas tillgångar. Slutföra detta analysarbete före 2013 års utgång, och därvid gå snabbast fram med de två banker som redan omfattas av statliga stödförfaranden, för att påskynda saneringen av deras balansräkningar. Vara redo att tillhandahålla ytterligare kapital i fall där överföringen av tillgångar eller översynen av tillgångarnas kvalitet visar på ytterligare underskott. Alla åtgärder, inklusive de objektiva bedömningarna av kapitalbehov, överföringarna av tillgångar till kapitalförvaltningsbolaget för bankerna, systemet för skydd av tillgångar och det praktiska genomförandet av omstruktureringsåtgärderna bör genomföras i enlighet med reglerna för statligt stöd, i de fall där statliga stödkomponenter ingår. Senast i mars 2014 parallellt utforma och genomföra en övergripande sektorsstrategi som garanterar marknadsmässig förvaltning av de rekonstruerade bankerna, samt avsevärt förbättra styrning, riskhantering och lönsamhet inom sektorn, inklusive genom sammanslagningar där så krävs. Inom kort förbereda den aviserade privatiseringen av NKBM, och senast i september 2013 sätta upp en ambitiös tidsplan för avyttringen av direkta och indirekta statliga aktieinnehav i banker.
 5. Före utgången av 2013 se över regelverket för banker, och utifrån denna översyn stärka tillsynsmyndighetens kapacitet samt öka öppenheten, även i fråga om utlämning av statistiska uppgifter.
 6. Påskynda reformen av reglerade yrken och påtagligt reducera hindren för att komma in på sådana marknader. Förbättra företagsklimatet, bland annat genom att ge det nya konkurrenstillsynsorganet tillräckligt oberoende och finansiell autonomi.
 7. Bygga vidare på tidigare insatser för att påskynda behandlingen i första instans av tvistemål av civil och kommersiell natur och minska antalet oavslutade ärenden, i synnerhet ärenden som gäller verkställande.
 8. Som en del av regeringens planerade strategi, vilken ska vara färdigställd i september 2013, klassificera de statliga tillgångar som kopplas – respektive inte kopplas – till statens kärnverksamhet, i syfte att successivt sälja ut de tillgångar som inte hör till kärnverksamheten. Se till att Slovenia Sovereign Holding blir operativ i tid och överföra både ägandet och förvaltningen av ägarandelar dit, eventuellt med undantag för dem som anges i förteckningen för omedelbar och fullständig privatisering. Garantera en professionell förvaltning av Slovenia Sovereign Holding från början, eventuellt med stöd av internationell expertis, samt skapa ett väl definerat och marknadsmässigt förhållande till de berörda företagen. Utveckla sektorsspecifika strategier för att förbättra lönsamheten och företagsstyrningen när det gäller särskilt viktiga tillgångar. Införa ett obligatoriskt och offentligt register över tillsättningar i företagsledningar och styrelser, med krav på offentliggörande av intressen. Se till att regelverket gör det lättare att avyttra lågprioriterade statliga tillgångar och att de administrativa hindren minimeras.
 9. Identifiera och börja undanröja alla rättsliga och administrativa hinder för att varaktigt omstrukturera överskuldssatta eller underkapitaliserade men livskraftiga företag genom marknadsbaserade lösningar. Vidta åtgärder för att säkra tillräcklig privat bördefördelning, öka privata investeringar inklusive utländska direktinvesteringar, och uppnå effektivitetsvinster i företag i svårigheter som en del av omstruktureringen. Senast i september 2013 anta all nödvändig lagstiftning om förfaranden för omstrukturering av företag utanför domstol, säkerställa att detta överensstämmer med befintliga bestämmelser om insolvens och skapar incitament för både långivare och aktieägare att nå omstruktureringsöverenskommelser utanför domstol. Förbättra verkställandet av insolvens- och ackordsförfaranden för företag, bl.a. genom att snabbt lösa pågående konkursförfaranden i domstol, för att maximera återbetalningarnas värde och för att underlätta snabb och effektiv reglering av nödlidande lån.

Utfärdad i Bryssel den 9 juli 2013.

På rådets vägnar
R. ŠADŽIUS
Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 9 juli 2013

om Spaniens nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Spaniens stabilitetsprogram för 2012–2016

(2013/C 217/20)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för sysselsättning och tillväxt, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas

sysselsättningspolitik⁽³⁾, vilka tillsammans utgör de integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.

- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatnivå och uttryckte i synnerhet sitt fulla åtagande att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.
- (4) Den 10 juli 2012 antog rådet en rekommendation⁽⁴⁾ om Spaniens nationella reformprogram för 2012 och avgav ett yttrande om Spaniens stabilitetsprogram för 2012–2015.
- (5) Den 28 november 2012 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2013 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 28 november 2012 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Spanien identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Europaparlamentet har vederbörligen involverats i den europeiska planeringsterminen, i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97, och antog den 7 februari 2013 en resolution om sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2013 och en resolution om budgetet till den årliga tillväxtöversikten 2013.
- (7) Den 14 mars 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, budgetkonsolidering och åtgärder för att främja tillväxt. Europeiska rådet betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtvänlig budgetkonsolidering, återställa normala villkor för utlåning till näringslivet, främja tillväxt och konkurrenskraft, ta itu med arbetslösheten och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (8) Den 10 april 2013 offentliggjorde kommissionen resultatet av sin fördjupade granskning av Spanien, i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av sin analys drog kommissionen slutsatsen att Spanien har

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls för 2013 genom rådets beslut 2013/208/EU av den 22 april 2013 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 118, 30.4.2013, s. 21).

⁽⁴⁾ EUT C 219, 24.7.2012, s. 81.

alltför stora makroekonomiska obalanser. I synnerhet fortsätter den mycket stora inhemska och externa skuldsättningen att medföra risker för tillväxten och den finansiella stabiliteten, banksektorn genomgår en rekapitaliserings- och omstruktureringsprocess, bland annat med offentliga medel, stelheter på produkt- och arbetsmarknaderna bidrar till hög och stigande arbetslöshet och hindrar rent allmänt anpassningen av ekonomin. Trots att anpassningen är på gång, kräver själva storleken på de nödvändiga korrigeringsåtgärderna fortsatt kraftfulla politiska åtgärder när det gäller varu- och tjänstemarknaderna, arbetsmarknaden, finanssektorn och de offentliga finanserna.

- (9) Den 30 april 2013 lade Spanien fram sitt nationella reformprogram för 2013 och sitt stabilitetsprogram för perioden 2012–2016. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (10) Baserat på bedömningen av stabilitetsprogrammet enligt artikel 5.1 i förordning (EG) nr 1466/97 anser rådet att det makroekonomiska scenario som ligger till grund för de finanspolitiska beräkningarna i programmet i stora drag är trovärdigt för 2013 och att det finns risker för försämring från och med 2014 jämfört med kommissionens avdelningars vårprognos 2013. Även om tillväxten enligt prognoserna i stabilitetsprogrammet kommer att bli lägre under perioden 2014–2016 än vad som sägs i kommissionens avdelningars vårprognos 2013, bygger den senare på ett antagande om oförändrad politik och beaktar därför inte den budgetkonsolidering som krävs för att uppnå de finanspolitiska målen i stabilitetsprogrammet. Målet för den finanspolitiska strategin i stabilitetsprogrammet är att få ner det offentliga underskottet under referensvärdet på 3 % av BNP till 2016. Konsolideringen bygger i första hand på utgiftsbegränsningar så att utgiftskvoten sjunker med 3,7 procentenheter mellan 2012 och 2016, men också på några intäktshöjande åtgärder. Baserat på det (omräknade) strukturella saldot ⁽¹⁾ är den årliga förbättringen i det strukturella underskottet enligt programmet 1,2 %, 0,4 %, 0,9 % respektive 0,9 % av BNP mellan 2013 och 2016. Efter korrigeringen av det alltför stora underskottet bekräftar stabilitetsprogrammet det medelfristiga budgetmålet med ett saldo i balans i strukturella termer, vilket skulle kunna nås 2018. Det medelfristiga budgetmålet är mer ambitiöst än vad stabilitets- och tillväxtpakten kräver. Den planerade anpassningstakten i strukturella termer för 2017–2018 innebär tillräckliga framsteg på väg mot det medelfristiga budgetmålet. Enligt stabilitetsprogrammet kommer skuldkvoten att nå sitt högsta värde 2016 för att därefter börja sjunka.

⁽¹⁾ Det konjunkturrensade saldot exklusive engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder, omräknat av kommissionens avdelningar enligt den allmänt vedertagna metoden och baserat på uppgifterna i programmet.

Det finns risker som hotar justeringen av underskottet och skulden. Åtgärder för att stödja underskottsmålen är inte tillräckligt beskrivna, i synnerhet inte på regional nivå. Stabilitetsprogrammet innehåller inga åtgärder för 2016, och tidigare tillfälliga åtgärder har bara förlängts till 2014. Planerade besparingar från reformen av den lokala förvaltningen medför stora risker i samband med genomförandet. Det råder osäkerhet kring det ekonomiska läget, arbetsmarknadsläget och det finansiella läget och även kring utvecklingen av intäkterna mot bakgrund av kvarstående makroekonomiska obalanser. Om den antagna reformen av förtida pensioner genomförs helt och man når enighet om hållbarhetsfaktorn, skulle riskerna i systemet för social trygghet minska. Ytterligare en risk gäller ansvarsförbindelserna med koppling till system/garantier för skydd av tillgångar. Stora framsteg har gjorts när det gäller rapporteringen av budgetens genomförande, men det finns utrymme för ett öppnare och snabbare genomförande av de förebyggande och korrigerande mekanismerna i lagen om budgetstabilitet. Det saknas systematisk och snabb rapportering om den offentliga sektorns förfallna skulder, vars omfattning har krävt ett särskilt återbetalningsprogram. Det oberoende finanspolitiska rådet har inte inrättats enligt tidtabellen. En föreslagen revidering av indexeringsreglerna för alla offentliga intäkter och utgifter skulle medföra budgetbesparingar och priserna skulle bättre spegla de ekonomiska förhållandena. I det nationella reformprogrammet konstateras att man måste göra hälso- och sjukvården mer kostnadseffektiv och sänka läkemedelsutgifterna, till exempel genom att revidera referenspriserna och centralisera inköpen av läkemedel, eller öka egenavgifterna.

- (11) Betydande omfördelningar av den relativa skattebördan mot konsumtion och miljöskatter gjordes under 2012, men skatternas andel av BNP i Spanien är ändå en av de lägsta i unionen. Skattesystemet kan effektiviseras ytterligare genom att öka andelen mer tillväxtvänliga indirekta skatter och ta itu med skattebedrägerier och skatteflykt, i linje med insatserna för budgetkonsolideringen. Spanien har vidtagit några åtgärder mot den skevhet i företagsbeskattningen som gynnar lånefinansiering, men det krävs ytterligare åtgärder mot bakgrund av den höga privata skuldsättningen.
- (12) Anpassningsprogrammet för finanssektorn är på rätt spår. I synnerhet har nödvändiga rekapitaliseringar genomförts, och kapitalförvaltningsbolaget Sareb har bildats. Omstruktureringen av bankerna, med stöd i beslutet enligt statsstödsreglerna, kommer att kräva fortsatt uppmärksamhet de kommande åren. För att mildra finansierings- och likviditetsrestriktionerna för företagen införde Spanien 2012 en omfattande betalningsplan för regionala och lokala myndigheters kommersiella skulder till företagen (27,3 miljarder EUR) och drog igång olika initiativ för att bredda finansieringsalternativen för företagen. En utökning av den planen planeras för 2013.

- (13) Arbetsmarknadsläget är fortfarande kritiskt. Ekonomin bygger inte längre i samma grad på inhemsk efterfrågan och byggnation, bland annat mot bakgrund av stelheter på marknaden och bristande matchning på arbetsmarknaden, och det har lett till en ökad arbetslöshet på 27 % i början av 2013. Särskilt oroväckande är den markanta ökningen av ungdomsarbetslösheten till 56 % och ökningen av långtidsarbetslösheten till 44,4 % av den totala arbetslösheten i slutet av 2012. Tillgängliga data tyder på att arbetsmarknadsreformen från 2012 har börjat ge resultat i form av högre intern flexibilitet (inom företagen), viss sänkning av uppsägningskostnader och mer återhållsamma löneökningar. En officiell utvärdering av reformen i förhållande till uppsatta mål, i syfte att vid behov komplettera den, är enligt det nationella reformprogrammet planerad till juli 2013. Reformerna av de aktiva arbetsmarknadsåtgärderna släpar efter, insatser för att modernisera och stärka den offentliga arbetsmarknadsmyndigheten krävs fortfarande och det nyligen beslutade tillståndet att öppna privata arbetsförmedlingar är ännu inte helt genomfört, vilket också gäller för samarbetet mellan nationella och regionala offentliga arbetsförmedlingar (jobbportalen).
- (14) Den höga andelen arbetslösa utan formella kvalifikationer (35 %) och otillräcklig utbildning för arbetsmarknadens behov bidrar till den höga ungdomsarbetslösheten och till långtidsarbetslösheten. Den nationella sysselsättnings- och entreprenörskapsstrategin för ungdomar för 2013–2016, som lades fram i mars 2013, samlar en rad kort- och långsiktiga åtgärder för att förbättra de ungas arbetsutsikter. Samtidigt har varvad yrkesutbildning införts och pilotprojekt startades redan 2012. I det nationella reformprogrammet för 2013 lyfter man också fram att det är viktigt att reformen av utbildningssystemet snabbt genomförs och att den övergripande kvaliteten på utbildningen förbättras.
- (15) Främst på grund av arbetsmarknadsläget, men också på grund av det sociala skyddets begränsade förmåga att minska fattigdomen, ligger Spanien under EU-genomsnittet för de viktigaste indikatorerna för fattigdom och social utestängning, och barnen är särskilt utsatta. I stort noterades inga större förbättringar när det gäller nya politiska åtgärder. Det nationella reformprogrammet innehåller inga uppgifter om innehållet i den nationella handlingsplanen för social integration för 2013–2016 eller om tidtabellen för antagandet. De viktigaste utmaningarna är att rationalisera målen och resurserna inom en lämplig politisk ram, förbättra styrningen och den interinstitutionella samordningen på nationell, regional och lokal nivå, förenkla förfarandena för dem som söker socialt bistånd och granska hindren för rörligheten. Vissa framsteg noterades i fråga om åtgärder mot barnfattigdom och effektivare stödjänster för familjer.
- (16) Svagheter i näringslivsklimatet, till exempel den segmenterade hemmamarknaden och inträdeshinder inom tjänstesektorn, hämmar skapandet av nya arbetstillfällen och gör att det tar längre tid för reformerna att få genomslag än vad som förutsågs i reformplanen från september 2012. Regeringen antog det första utkastet till en lag om en enhetlig marknad i januari 2013 och parlamentet väntas anta förslaget i slutet av 2013. I det nationella reformprogrammet för 2013 upprepas vissa åtaganden och ett första utkast till lagen om tjänster inom fria yrken planeras till slutet av juni 2013 och det slutliga antagandet av lagen om entreprenörskap och företagsinternationalisering före utgången av 2013. Trots de förväntade effekterna av dessa reformer finns det fortfarande utrymme för att förenkla villkoren för att starta och lägga ner företag, särskilt genom att förkorta tiden för tillstånd att starta företag och se över insolvensreglerna. Dessutom bör lagstiftningshinder och andra hinder för företagets tillväxt åtgärdas. De senaste reformerna till trots fortsätter hindren för stora detaljhandelsplatser att begränsa konkurrensen i detaljhandeln. I september 2012 antog regeringen ett lagförslag om en sammanslagning av den nationella konkurrensmyndigheten och tillsyns- och regleringsmyndigheterna inom sex sektorer för att skapa ett enda organ – den nationella marknads- och konkurrenskommissionen. Denna reform ska ge en enhetlig tillämpning av konkurrensprinciper i de olika ekonomiska sektorerna. Avdragsrätten för boräntor och återbetalningar togs bort 2012 och det var viktigt för att minska incitamenten för bostadsägande, men satsningar på att skapa en större och effektivare hyresmarknad, som också skulle främja rörligheten på arbetsmarknaden, är ännu i sin linda.
- (17) Underskottet när det gäller eltaxorna, som innebär en potentiellt ansenlig latent skuld i budgeten och makroekonomiska risker som inte kan förbises, har ännu inte slutgiltigt åtgärdats, eftersom de insatser som presenterades under 2012 och tidigt under 2013 är otillräckliga. I det nationella reformprogrammet för 2013 meddelar regeringen att ett lagförslag om ytterligare reformer av elsektorn kommer att läggas fram i slutet av juni 2013. Det är möjligt att ytterligare förbättra konkurrensen på detaljistmarknaden för el. Investeringarna i transportinfrastrukturen är talrika, men det går att göra urvalet av investeringar mer logiskt och prioritera ett ändamålsenligt underhåll av befintliga nät. Ett nytt självständigt observationsorgan är planerat och det skulle hjälpa i detta avseende. Samtidigt hämmas konkurrensen inom gods- och passagerartrafik på järnväg av tekniska hinder och lagstiftningshinder.
- (18) Den mycket decentraliserade förvaltningsstrukturen kräver bättre samordning mellan olika offentliga förvaltningsorgan, både för att sänka kostnaderna och begränsa den administrativa bördan för företag och hushåll. Flera initiativ har tagits och pågår på det här området. I februari 2013 lade regeringen till exempel fram ett lagförslag om

en reform av den lokala förvaltningen (som parlamentet kommer att anta före utgången av 2013) och en kommitté för reformer av den offentliga förvaltningen tillsattes. Den kommer att lägga fram reformförslag för den spanska offentliga förvaltningen i slutet av juni 2013. Reformerna för att förbättra rättsväsendet håller på att genomföras, även om vissa åtgärder är försenade, och det finns dessutom ytterligare möjligheter till förbättringar.

- (19) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Spaniens ekonomiska politik. Den har bedömt stabilitetsprogrammet och det nationella reformprogrammet. Den har inte bara beaktat programmets relevans för en hållbar finanspolitik och socioekonomisk politik i Spanien utan också i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–9 nedan.
- (20) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (21) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Bedömningen ger vid handen att den föreslagna reformagendan är omfattande och går i rätt riktning. Det framgår emellertid också att det är brådskande att anta och effektivt genomföra de reformer som saknas så att de kan börja ge de förväntade positiva effekterna. Rådets rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8 och 9 nedan.
- (22) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. På dessa grunder har rådet utfärdat särskilda rekommendationer till de medlemsstater som har euron som valuta⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Spanien även säkerställa ett fullständigt och snabbt genomförande av dessa rekommendationer.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Spanien att vidta följande åtgärder under perioden 2013–2014:

1. Genomföra den strukturella finanspolitiska insats som krävs enligt rådets rekommendation inom förfarandet vid alltför stora underskott för att korrigera det alltför stora underskottet till 2016. Av den anledningen genomföra de åtgärder

som antagits i budgetplanerna för 2013 på alla förvaltningsnivåer och stärka den medelfristiga finanspolitiska strategin med tillräckligt noggrant beskrivna strukturåtgärder för 2014–2016. En varaktig korrigerande av de finanspolitiska obalanserna bygger på ett trovärdigt genomförande av ambitiösa strukturreformer som skulle stärka anpassningsförmågan och ge en skjuts åt potentiell tillväxt och sysselsättning. Fortsätta med strukturanpassningar i lagom takt efter korrigeringen av det alltför stora underskottet så att det medelfristiga budgetmålet kan nås till 2018. Se till att de förebyggande och korrigerande åtgärderna i lagen om budgetstabilitet tillämpas noggrant och öppet. Inrätta ett självständigt finanspolitiskt råd före utgången av 2013 som ska analysera, ge råd och övervaka att finanspolitiken följer landets och EU:s finanspolitiska regler. Förbättra effektiviteten och kvaliteten på de offentliga utgifterna på alla förvaltningsnivåer och göra en systematisk översyn av alla stora utgiftsposter till mars 2014. Öka hälso- och sjukvårdens kostnadseffektivitet, samtidigt som vårdtillgången för utsatta grupper behålls, till exempel genom att minska sjukhusens läkemedelsutgifter, förbättra samordningen mellan olika typer av vård och öka incitamenten för en effektivare resursanvändning. Vidta åtgärder för att minska den offentliga sektorns utestående skulder, undvika att nya skulder tillkommer och regelbundet offentliggöra uppgifter om utestående belopp. Anta lagen om indexeringsgrad för att minska graden av prinstelhet i de offentliga utgifterna och inkomsterna, i så god tid att lagen kan träda i kraft i början av 2014, och överväga ytterligare insatser för att begränsa tillämpningen av indexeringsklausuler. Före utgången av 2013 slutföra arbetet med att skriva in hållbarhetsfaktorn i lagstiftningen för att säkerställa pensionssystemets långsiktiga finansiella stabilitet, inklusive att höja den verkliga pensionsåldern genom att anpassa den eller pensionsförmånerna till förändringar i den förväntade livslängden.

2. Genomföra en systematisk översyn av skattesystemet senast i mars 2014. Överväga att ytterligare begränsa skatteutgifter i den direkta beskattningen, utreda möjligheten att ytterligare begränsa tillämpningen av reducerade moms-satser och vidta fler åtgärder för miljöbeskattning, särskilt acciser och bränsleskatter. Vidta ytterligare åtgärder för att ta itu med den skevhet i företagsbeskattningen som gynnar skuldfinansiering. Trappa upp kampen mot den svarta ekonomin och odeklarerat arbete.
3. Genomföra anpassningsprogrammet för finanssektorn om rekapitalisering av finansinstitut, inklusive de åtgärder för att främja finansförmedling som inte utförs av banker som antogs i november 2012.
4. Slutföra utvärderingen av arbetsmarknadsreformen från 2012 med avseende på alla dess mål och åtgärder senast i juli 2013, och om nödvändigt lägga fram ändringsförslag senast i september 2013. Anta den nationella sysselsättningsplanen för 2013 senast i juli 2013 och snabbt anta en resultatutvärderad reform av de aktiva arbetsmarknadsåtgärderna, bland annat genom effektivare och mer målinriktad rådgivning. Stärka och modernisera den offentliga arbetsförmedlingen för att effektivisera den individuella hjälpen till

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ Se sidan 97 i detta nummer av EUT.

- de arbetslösa efter deras profil och utbildningsbehov. Effektivisera omskolningsprogram för äldre eller lågutbildade arbetstagare. Se till att den gemensamma jobbportalen tas i drift fullt ut och påskynda genomförandet av det offentlig-privata samarbetet om arbetsförmedling för att säkerställa en effektiv tillämpning redan under 2013.
5. Genomföra och noggrant övervaka effektiviteten i åtgärderna mot ungdomsarbetslösheten i sysselsättnings- och entreprenörskapsstrategin för ungdomar för 2013–2016, till exempel en ungdomsgaranti. Fortsätta arbetet med att öka utbildningens relevans för arbetsmarknaden, minska förtida avhopp från skolan och främja livslångt lärande, bland annat genom att utöka utbudet av varvad yrkesutbildning efter den nuvarande pilotfasen och genom att införa ett omfattande övervakningssystem för elevernas resultat före utgången av 2013.
 6. Anta och genomföra nödvändiga åtgärder för att minska antalet personer som riskerar fattigdom och/eller social uteslängning genom att stärka de aktiva arbetsmarknadsåtgärderna för att förbättra anställbarheten för personer med svag anknytning till arbetsmarknaden och genom att göra stödåtgärderna effektivare och mer ändamålsenliga, inbegripet familjestödtjänster av god kvalitet.
 7. I brådskande ordning anta och genomföra lagförslaget om en enhetlig marknad och påskynda alla kompletterande insatser som krävs för ett snabbt genomförande. Garantera den nyigen inrättade tillsynsmyndighetens effektivitet, självständighet och oberoende. Senast vid utgången av 2013 anta och genomföra lagen om yrkesorganisationer och tjänster inom de fria yrkena, för att avlägsna alla omotiverade begränsningar av tillgång till och utövande av yrkesverksamhet, samt lagen om entreprenörskap. Omstrukturera och rationalisera stödsystemen vid företagsinternationaliseringar. Minska antalet tillståndsförfaranden och förkorta handläggningstiden, inklusive för industriverksamhet, och sprida användningen av systemet med "påskyndad tillståndshandläggning" till annan verksamhet än detaljhandeln. Se över insolvensreglerna för företag och enskilda, inklusive genom att begränsa företagares personliga betalningsansvar och underlätta för företagare som misslyckats att få en andra chans. Undanröja omotiverade restriktioner för etableringen av stora detaljhandelslokaler. Senast i mars 2014 granska hur effektivt regelverket för att stödja hyresmarknaden för bostäder är.
 8. Ta itu med underskottet när det gäller eltaxorna och genomföra en strukturreform av elsektorn före utgången av 2013. Intensifiera arbetet med att koppla samman el- och gasnäten med grannländernas. Minska eventuella förpliktelser i de offentliga finanserna för olönsam transportinfrastruktur. Inrätta ett oberoende nationellt observationsorgan för att vägleda bedömningen av framtida stora infrastrukturprojekt. Vidta åtgärder för att säkra effektiv konkurrens inom gods- och passagerartrafik på järnväg.
 9. Anta reformen av den lokala förvaltningen enligt den presenterade tidtabellen och till oktober 2013 utarbeta en plan för att effektivisera hela den offentliga förvaltningen. Anta och genomföra de pågående reformerna för att effektivisera rättsväsendet.
- Utfärdad i Bryssel den 9 juli 2013.
- På rådets vägnar*
R. ŠADŽIUS
Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 9 juli 2013

om Sveriges nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Sveriges konvergensprogram för 2012–2016

(2013/C 217/21)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för sysselsättning och tillväxt, Europa 2020, som bygger på en utökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽³⁾, vilka tillsammans utgör de integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls för 2013 genom rådets beslut 2013/208/EU av den 22 april 2013 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 118, 30.4.2013, s. 21).

(3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och uttryckte i synnerhet sitt fulla åtagande att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.

(4) Den 10 juli 2012 antog rådet en rekommendation ⁽⁴⁾ om Sveriges nationella reformprogram för 2012 och avgav ett yttrande om Sveriges konvergensprogram för 2012–2015.

(5) Den 28 november 2012 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2013 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 28 november 2012 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Sverige identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.

(6) Europaparlamentet har vederbörligen involverats i den europeiska planeringsterminen, i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97, och antog den 7 februari 2013 en resolution om sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2013 och en resolution om budgetet till den årliga tillväxtöversikten 2013.

(7) Den 14 mars 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, budgetkonsolidering och åtgärder för att främja tillväxt. Europeiska rådet betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtvänlig budgetkonsolidering, återställa normala villkor för utlåning till näringslivet, främja tillväxt och konkurrenskraft, ta itu med arbetslösheten och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.

(8) Den 10 april 2013 offentliggjorde kommissionen resultaten av sin fördjupade granskning av Sverige, i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Sverige har makroekonomiska obalanser som kräver övervakning och politiska åtgärder. Det är särskilt viktigt att man fortsätter att uppmärksamma den makroekonomiska utvecklingen i fråga om privat skuldsättning och skuldeddragning, särskilt i kombination med de återstående ineffektiva inslagen på bostadsmarknaden. Även om riskerna med det stora överskottet i bytesbalansen inte kan jämföras med riskerna med stora underskott, kommer kommissionen att fortsätta att övervaka utvecklingen av Sveriges bytesbalans.

⁽⁴⁾ EUT C 219, 24.7.2012, s. 85.

- (9) Den 19 april 2013 lade Sverige fram sitt konvergensprogram för perioden 2012–2017 och sitt nationella reformprogram för 2013. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (10) Baserat på en bedömning av konvergensprogrammet enligt förordning (EG) nr 1466/97 anser rådet att det makroekonomiska scenario som ligger till grund för de finanspolitiska beräkningarna i programmet är rimligt för 2013. Enligt den svenska regeringens prognos blir BNP-tillväxten 1,2 % och 2,2 % för 2013 respektive 2014, medan kommissionens prognoser säger 1,5 % respektive 2,5 %. Målet för den finanspolitiska strategi som beskrivs i konvergensprogrammet är att säkerställa långsiktigt hållbara offentliga finanser genom att iaktta reglerna i det svenska finanspolitiska ramverket, inklusive målet att uppnå ett överskott i den offentliga nettoupplåningen på 1 % av BNP över konjunkturcykeln. Saldot i de offentliga finanserna gick från ett mindre överskott på 0,2 % av BNP för 2011 till ett underskott på 0,5 % för 2012. I konvergensprogrammet bekräftas det tidigare medelfristiga budgetmålet på minus en procent av BNP. Det medelfristiga budgetmålet ligger i linje med stabilitets- och tillväxtpaktens krav. Konvergensprogrammet förutspår, enligt den omräkning som kommissionen gjort, ett strukturellt saldo som kommer att förbättras från ett mindre underskott på runt 0,4 % av BNP för 2012–2013 till ett överskott från och med 2014. Därför kommer det medelfristiga budgetmålet sannolikt att uppfyllas under programperioden. Enligt uppgifterna i konvergensprogrammet bör tillväxttakten i de offentliga utgifterna, efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan, överskrida det medelfristiga referensvärdet för den potentiella BNP-tillväxten för 2012 och 2013, men torde bli lägre än det värdet 2014. Även om man tar hänsyn till eventuella ytterligare expansiva diskretionära åtgärder under 2014, är risken för budgetmålen begränsade. Enligt konvergensprogrammet väntas skuldkvoten, som ligger under BNP-referensvärdet på 60 %, tillfälligtvis öka till 42 % av BNP för 2013, men sjunka till under 40 % av BNP för 2015. Enligt kommissionens prognoser kommer skuldkvoten att sjunka till 39 % under 2014.
- (11) Den höga skuldsättningen i den privata sektorn (235 % av BNP för 2012) fortsätter att vara ett orosmoment. Hushållens skuldsättning, som ligger på runt 80 % av BNP eller cirka 170 % av den disponibla inkomsten, har inte stabiliserats förrän på senare tid och kommer troligtvis inte att sjunka på kort sikt med tanke på den fortsatta kreditillväxten och den långsamma amorteringstakten på bostadslån. Den gällande avdragsrätten för utgiftsräntor och den låga årliga fastighetsskatten gör att den svenska bostadsbeskattningen gynnar skuldsättning, vilket bidrar till den höga länenivån. Det relativt stora gapet mellan den effektiva marginalskattesatsen på skuldfinansiering respektive finansiering med eget kapital av nya investeringar tyder dessutom på en skevhet som gynnar företagens skuldfinansiering. Sverige har nyligen begränsat företagets möjlighet till ränteavdrag för interna lån, men har inget fullständigt system för att korrigera den skevhet i skattesystemet som gynnar skuldsättning framför finansiering med eget kapital. Företagens skuldsättning är fortfarande stor med 149 % av BNP.
- (12) Den svenska bostadsmarknaden har varit stabil på senare tid, men förblir en potentiell källa till instabilitet. På utbudssidan uppvisar den svenska bostadsmarknaden en viss ineffektivitet som kan bidra till att driva upp bostadsspriserna och skapa oönskade inlåsnings effekter. Bygginvesteringarna i Sverige är bara hälften så stora som de nordiska grannarnas, både i förhållande till BNP och befolkningen. Det tar ofta flera år att starta ett nytt projekt till följd av långdragna kommunala planprocesser. Effektivare processer skulle göra bostadsutbudet flexibla-re, främja konkurrensen i byggsektorn och sänka byggkostnaderna. Ytterligare reformer av hyressättnings systemet krävs för att marknadskrafterna ska skapa ett optimalt utbud av hyresrätter till adekvata priser. Genom att ta itu med den ineffektiva bostadsmarknaden kommer man troligen att bidra till att hushållens belåning sjunker, eftersom de båda problemen hänger samman.
- (13) I Sverige är arbetslösheten bland ungdomar, personer med invandrarbakgrund och lågutbildade i allmänhet mycket högre än för resten av befolkningen i arbetsför ålder och över EU-genomsnittet. Sverige har vidtagit många nya relevanta åtgärder för att ta itu med problemet. Åtgärder för att integrera personer med invandrarbakgrund på arbetsmarknaden har redan gett resultat i form av lägre arbetslöshet, men det krävs fortsatta satsningar för att minska klyftan mellan dem och resten av befolkningen. Hittills har unga människor inte märkbart gynnats av åtgärderna. Ett antal lovande åtgärder har dock vidtagits eller är på gång; det gäller bland annat stöd till yrkesintroduktionsavtal inom ramen för den svenska modellen för lönebildning där arbetsmarknadens parter är helt självständiga. Satsningar på lärlingsplatser och andra typer av yrkesutbildning är också högst relevanta, men de måste vara mer ambitiösa om de ska få önskad effekt. Fortsatta framsteg krävs när det gäller att se över arbetsrätten och utnyttja fördelarna med jobbgarantin för ungdomar. Fler skraddarsydda åtgärder för de med störst behov är att föredra framför allmänna subventioner. Enligt den svenska jobbgarantin ska unga människor som söker arbete via arbetsförmedlingen och som redan varit arbetslösa i 90 dagar erbjudas riktad hjälp för att förbättra sina chanser att hitta arbete och utbildning. Jobbgarantin verkar dock för närvarande vara mindre effektiv när det gäller ungdomar som varken går någon utbildning eller är inskrivna hos arbetsförmedlingen. I linje med 2012 års rekommendation har Sverige

beställt en utvärdering av vilka effekter den sänkta mervärdesskattesatsen på restaurang- och cateringtjänster har fått på priser, löner och sysselsättningen bland ungdomar. De första resultaten ska presenteras i januari 2014 och de definitiva slutsatserna 2016. Denna utvärdering är viktig med tanke på att åtgärdens kostnads-effektivitet har ifrågasatts.

- (14) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen genomfört en omfattande analys av Sveriges ekonomiska politik. Den har bedömt konvergensprogrammet och det nationella reformprogrammet samt lagt fram en fördjupad granskning. Den har beaktat inte bara programmets relevans för en hållbar finanspolitisk och socioekonomisk politik i Sverige utan även i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i Europeiska unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–4 nedan.
- (15) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat konvergensprogrammet, och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (16) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 2 och 3 nedan.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Sverige att vidta följande åtgärder under perioden 2013–2014:

1. Genomföra de åtgärder som är nödvändiga för att fortsätta att driva en tillväxtvänlig finanspolitik och bevara sunda offentliga finanser som garanterar att det medelfristiga budgetmålet kan iaktas under programperioden.

2. Fortsätta att ta itu med riskerna med den privata skuldsättningen genom att minska den skevhet i bostadsbeskattningen som gynnar skuldsättning genom att fasa ut avdragsrätten för ränteutgifter för bostadslån och/eller höja fastighetskatterna. Vidta ytterligare åtgärder för att främja ansvarsfull utlåning genom åtgärder som stimulerar amortering av bostadslån. Ytterligare minska den skevhet i företagsbeskattningen som gynnar lånefinansiering.
3. Öka effektiviteten på bostadsmarknaden genom fortsatta reformer av hyressättningssystemet och stärka avtalsfriheten för enskilda hyresgäster och hyresvärdar. Främja ökad konkurrens i byggsektorn och se över processerna för fysisk planering, stadsplanering och tillstånd för att öka öppenheten, förkorta ledtiderna och minska hindren för marknads-tillträde för byggföretag.
4. Förstärka ansträngningarna för att förbättra integrationen på arbetsmarknaden för lågutbildade ungdomar och personer med invandrarbakgrund genom kraftfullare och mer mål-inriktade åtgärder för att stärka deras anställbarhet och efterfrågan på dessa gruppers arbetskraft. Stärka satsningarna på att underlätta övergången från skola till arbete, bland annat genom bredare användning av lärande på arbetsplatsen, lärlingsplatser och andra avtalsformer som kombinerar arbete och utbildning. Komplettera ungdomsgarantin så att den bättre omfattar ungdomar som varken går någon utbildning eller fortbildning. Genomföra och dra slutsatser av utvärderingen av effektiviteten av den sänkta mervärdesskattesatsen på restaurang- och cateringtjänster till stöd för nya arbetstillfällen.

Utfärdad i Bryssel den 9 juli 2013.

På rådets vägnar
R. ŠADŽIUS
Ordförande

⁽¹⁾ Enligt artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 9 juli 2013

om Nederländernas nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Nederländernas stabilitetsprogram för 2012–2017

(2013/C 217/22)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för sysselsättning och tillväxt, Europa 2020, som bygger på en utökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽³⁾, vilka tillsammans utgör de integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls för 2013 genom rådets beslut 2013/208/EU av den 22 april 2013 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 118, 30.4.2013, s. 21).

- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och uttryckte i synnerhet sitt fulla åtagande att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.

- (4) Den 10 juli 2012 antog rådet en rekommendation ⁽⁴⁾ om Nederländernas nationella reformprogram för 2012 och avgav sitt yttrande om Nederländernas uppdaterade stabilitetsprogram för 2012–2015.

- (5) Den 28 november 2012 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2013 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 28 november 2012 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Nederländerna identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.

- (6) Europaparlamentet har vederbörligen involverats i den europeiska planeringsterminen, i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97, och antog den 7 februari 2013 en resolution om sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2013 och en resolution om bidraget till den årliga tillväxtöversikten 2013.

- (7) Den 14 mars 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, budgetkonsolidering och åtgärder för att främja tillväxt. Europeiska rådet betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtvänlig budgetkonsolidering, återställa normala villkor för utlåning till näringslivet, främja tillväxt och konkurrenskraft, ta itu med arbetslösheten och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.

- (8) Den 10 april 2013 offentliggjorde kommissionen resultatet av sin fördjupade granskning av Nederländerna i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Nederländerna har makroekonomiska obalanser, även om dessa inte är alltför stora.

⁽⁴⁾ EUT C 219, 24.7.2012, s. 88.

- (9) Den 29 april 2013 lämnade Nederländerna in sitt nationella reformprogram för 2013 och sitt stabilitetsprogram för perioden 2012–2017. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (10) Baserat på bedömningen av stabilitetsprogrammet i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97 anser rådet att Nederländerna har genomfört betydande konsolideringsinsatser under perioden 2011–2013, men att den finanspolitiska ansträngningen förmodligen inte kommer att räcka för att korrigera det alltför stora underskottet till 2013, främst i ljuset av den sämre än väntade ekonomiska utvecklingen. Det makroekonomiska scenariot för budgetprognoserna i stabilitetsprogrammet är i stora drag trovärdigt. För 2013 och 2014 förutspår stabilitetsprogrammet en real ekonomisk tillväxt på -0,4 % respektive 1,1 %, vilket är ganska nära kommissionens avdelningars vårprognos 2013, som var -0,8 % respektive 0,9 %. Stabilitetsprogrammets uttalade mål är att på ett hållbart sätt minska det nominella underskottet till under 3 % av BNP från 2014. Stabilitetsprogrammet innehåller inga uttryckliga hänvisningar till det medelfristiga budgetmålet, vilket tyder på att det medelfristiga budgetmål på -0,5 % som angavs i förra årets stabilitetsprogram bekräftas. Det medelfristiga budgetmålet är i linje med kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Medan stabilitetsprogrammet, för 2015, planerar en minskning av strukturalansen med 0,5 % av BNP i strukturella termer, i enlighet med de årliga strukturella minimikraven, förväntas strukturalansen dessutom för 2016 försämrans med 0,4 % av BNP och att förbättras med 0,1 % av BNP under 2017, varigenom den lämpliga anpassningen inte följs. Utgående från kommissionens avdelningars vårprognos 2013 är den genomsnittliga finanspolitiska insatser på ca 0,7 % av BNP under perioden 2010–2013 i linje med den finanspolitiska insatser på ¾ % av BNP som rådet föreslagit. Budgetanpassningen under 2011 och 2012 var i första hand inriktad på utgiftssidan, men byggde under 2013 i stor utsträckning på intäktsåtgärder. Det planerade nominella underskott som stabilitetsprogrammet innehåller är förenligt med en korrigering av det alltför stora underskottet till 2014, ett år efter den tidsfrist som rådet satte i samband med förfarandet vid alltför stora underskott den 2 december 2009. Rådet anser att den finanspolitiska ansträngning som myndigheterna planerat inte är förenlig med en faktisk korrigering av det alltför stora underskottet till 2014. Tänkbara ytterligare konsolideringsåtgärder som angetts i stabilitetsprogrammet har tillfälligt dragits tillbaka, och skulle i alla händelser vara otillräckliga. Nederländerna måste definiera ytterligare åtgärder för att på ett hållbart sätt få ned det nominella allmänna offentliga underskottet under referensvärdet på 3 % av BNP till 2014. Enligt stabilitetsprogrammet förväntas skuldkvoten i förhållande till BNP öka ytterligare under 2013, till 74 % av BNP, och att sedan ytterligare växa en aning till 75 % av BNP 2014. Skuldkvoten förväntas således ligga kvar en bra bit över referensvärdet på 60 %. För 2015 förväntas det i stabilitetsprogrammet att skuldkvoten ska sjunka till 71,4 % av BNP och sedan fortsätta att sjunka en aning, till 70,8 % 2017. Denna minskning av skuldkvoten efter 2014 är emellertid otillräckligt underbyggd av politiska åtgärder.
- (11) I syfte att främja Nederländernas framtida tillväxtpotential är det av största vikt att den konsolidering som krävs genomförs så att tillväxtfrämjande utgifter skyddas, om man vill garantera en hållbar korrigering av det alltför stora underskottet och uppnå det medelfristiga budgetmålet på kort till medellång sikt. I synnerhet kommer åtgärder för att främja innovation och forskning, inbegripet grundforskning, och utbildning att vara avgörande för en välavvägd anpassning. Det skulle inte bara bidra till en ekonomisk återhämtning, utan också till att underbygga innovation och humankapital, förbättra konkurrenskraften och tullväxtutsikterna på medellång och lång sikt.
- (12) Bostadsmarknaden är en stor utmaning; stelhet och snedvridande incitament har byggts upp över årtionden och präglar nu bostadsfinansieringen och sparmönstren inom sektorn. Hushållens tendens att öka på sina bostadslån i takt med stigande fastighetsvärden speglar i stort omfattning de skatteincitament som länge givits, särskilt att räntan på bostadslån är helt avdragsgill. Sedan april 2012 har en serie åtgärder delvis genomförts. Vissa av dessa har att göra med en anpassning av skattebestämmelserna för bostadsfinansiering. Den stegvisa övergång till begränsad avdragsrätt för bostadslåneräntor och en ökning av incitamenten att amortera lånen är berättigad, men utfasningen är för långsam för att i nämnvärd utsträckning påverka amorteringsbeteendet. Hyresmarknaden är inskränkt av reglering och av en mycket stor socialbostadssektor med långa väntelistor. Det nyligen införandet av hyresskillnader beroende på inkomst inom den sociala bostadssektorn är ett steg i rätt riktning, men effekterna är begränsade. Även om de föreslagna åtgärderna går åt rätt håll går reformerna därför i allmänhet sakta när det gäller att ta itu med grundläggande problem, och de måste därför skyndas på; samtidigt som hänsyn tas till konsekvenserna i det rådande ekonomiska läget måste man samtidigt se till att sociala bostäder förblir tillgängliga för mindre gynnade personer som inte kan hitta bostad på marknadsvillkor, till exempel i områden med hög efterfrågan på bostäder.
- (13) Pensionssystemets långsiktiga hållbarhet har ökat till följd av den stegvisa höjningen av den lagstadgade pensionsåldern från 65 år 2012 till 67 år 2021. Därigenom har Nederländerna till fullo följt den del av 2012 års rekommendationer som avser höjningen av den lagstadgade pensionsåldern och koppling av denna till den förväntade livslängden, både för den första och för den andra pensionspelaren. Bland de problem som fortfarande återstår märks avsaknaden av en lämplig fördelning av kostnader och risker inom och mellan generationer. En översyn av förvaltningen av den andra pelarens pensionsfonder borde redan ha genomförts för att bidra till att göra samhället tåligare för problemet med en åldrande befolkning. De offentliga finanserna skulle därför vara hållbarare om planerna för en reform av långvården genomfördes så att de snabbt ökande kostnaderna för den

- åldrande befolkningen kunde begränsas. Samtidigt måste långtidsvårdens kvalitet och tillgänglighet bevaras på tillräcklig nivå.
- (14) De reformer av arbetsmarknaden som Nederländerna föreslagit syftar till att öka delaktigheten på arbetsmarknaden och främja rörlighet. Reformen av lagen om deltagande är ambitiös och kan kraftigt stimulera deltagandet på arbetsmarknaden. Däremot är reformerna ännu inte införda i lagstiftningen. Det krävs dessutom ytterligare insatser för att öka arbetstagares anställbarhet i arbetsmarknadens utkant, inbegripet kvinnor, personer med migrationsbakgrund, funktionshindrade, ungdomar och äldre. Nederländerna har anmält reformer av arbetslöshetsförmånssystemet och landets relativt stränga anställningsskyddslagstiftning. I kombination med skattelättnader för rörlighet (*mobilitetsbonus*) för arbetsgivare som anställer personer över 50 som erhåller socialförsäkringsstöd eller personer med funktionsnedsättning är dessa reformer mycket väl inställda på grupper med låg delaktighet på arbetsmarknaden. Men även om åtgärderna går åt rätt håll kan de först bedömas i sin helhet när de är antagna. Om man slutligen drev på undanröjandet av hindren för den person som inte tjänar huvudinkomsten i hushållet att öka sin arbetstid skulle man ytterligare kunna lindra framtida arbetskraftsbrister.
- (15) Betydande framsteg har gjorts med 2012 års rekommendationer om innovation och kopplingen mellan företag och forskning. Det företagspolitiska initiativet *To the Top* inbegripet dess sektorsvisa metod för offentlig-privata partnerskap inom forskning, innovation och utbildning (*top*-sektorn) håller nu på att genomföras. Utöver sektorsinriktade innovationsstrategier krävs också strategier för tvärvetenskaplig forskning och innovation, och en tillräcklig nivå av offentlig finansiering måste bibehållas för grundforskning som inte öronmärkts.
- (16) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen genomfört en omfattande analys av Nederländernas ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet, samt lagt fram en fördjupad granskning. Den har beaktat inte bara programmens relevans för en hållbar finanspolitik och socioekonomisk politik i Nederländerna utan även i vilken utsträckning som EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet av att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att beakta synpunkter på EU-nivå när framtida nationella beslut fattas. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den Europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–4 nedan.
- (17) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet och dess yttrande⁽¹⁾ avspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (18) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Rådets rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser avspeglas i rekommendation 2 nedan.
- (19) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. På dessa grunder har rådet utfärdat särskilda rekommendationer till de medlemsstater vars valuta är euron⁽²⁾. Även Nederländerna bör se till att man genomför dessa rekommendationer snabbt och fullständigt.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Nederländerna att vidta följande åtgärder under perioden 2013–2014:

1. Förstärka och genomföra budgetstrategin, kompletterad med tillräckligt specificerade åtgärder, för år 2014 och därefter, för att på ett hållbart sätt garantera en snabb korrigerande av det alltför stora underskottet till 2014 och uppnå de strukturanpassningar som specificeras i rådets rekommendationer enligt förfarandet vid alltför stora underskott. Skydda utgifterna på områden som direkt inverkar på tillväxten, som utbildning, innovation och forskning. Efter korrigerande av det alltför stora underskottet, fortsätta strukturanpassningarna så att Nederländerna kan uppnå det medelfristiga budgetmålet till 2015.
2. Öka insatserna för att stegvis reformera bostadsmarknaden genom att skynda på den planerade minskningen av möjligheterna för skatteavdrag för bostadslåneränta, samtidigt som hänsyn tas till konsekvenserna i det rådande ekonomiska läget och införandet av en mer marknadsinriktad prissättningsmekanism på hyresmarknaden, samt anpassa hyrorna till hushållens inkomster inom den sociala bostadssektorn. Se över socialbostadsföreningarnas principer för att stödja de hushåll som mest behöver det.
3. Anpassa den andra pensionspelaren, i samråd med arbetsmarknadens parter, för att bibehålla en lämplig kostnads- och riskfördelning inom och mellan generationerna. Komplettera den stegvisa höjningen av den lagstadgade pensionsåldern med åtgärder för att öka anställbarheten för äldre arbetstagare. Genomföra den planerade reformen av långtidsvården för att göra det systemet kostnadseffektivt, och komplettera den med ytterligare åtgärder för att begränsa kostnadsökningen, i syfte att garantera hållbarhet.

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ Se sidan 97 i detta nummer av EUT.

4. Vidta ytterligare åtgärder för att öka deltagandet på arbetsmarknaden, i synnerhet för personer i arbetsmarknadens utkant. Fortsätta att minska skattehindren för arbete bland annat genom att fasa ut överförbara skatteavdrag för den person som inte tjänar huvudinkomsten i hushållet. Främja övergångar på arbetsmarknaden och ta itu med stelheter på marknaden, bland annat genom att reformera anställnings-skyddslagstiftningen och arbetslöshetsförmånssystemet.

Utfärdad i Bryssel den 9 juli 2013.

På rådets vägnar

R. ŠADŽIUS

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 9 juli 2013

om Förenade kungarikets nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Förenade kungarikets konvergensprogram för 2012/2013–2017/2018

(2013/C 217/23)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för sysselsättning och tillväxt, Europa 2020, som bygger på en utökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽³⁾, vilka tillsammans utgör de *integrerade riktlinjerna*. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls för 2013 genom rådets beslut 2013/208/EU av den 22 april 2013 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 118, 30.4.2013, s. 21).

- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och uttryckte i synnerhet sitt djupa åtagande att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.
- (4) Den 10 juli 2012 antog rådet en rekommendation ⁽⁴⁾ om Förenade kungarikets nationella reformprogram för 2012 och avgav ett yttrande om Förenade kungariket konvergensprogram för 2012–2017.
- (5) Den 28 november 2012 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som inledde 2013 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 28 november 2012 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Förenade kungariket identifieras som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Europaparlamentet har vederbörligen involverats i den europeiska planeringsterminen, i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97, och antog den 7 februari 2013 en resolution om sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2013 och en resolution om bidraget till den årliga tillväxtöversikten 2013.
- (7) Den 14 mars 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, budgetkonsolidering och åtgärder för att främja tillväxt. Europeiska rådet betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtvänlig budgetkonsolidering, återställa normal utlåning till näringslivet, främja tillväxt och konkurrenskraft, ta itu med arbetslösheten och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (8) Den 10 april 2013 offentliggjorde kommissionen resultaten av sin fördjupade granskning av Förenade kungariket i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Förenade kungariket har makroekonomiska obalanser som kräver övervakning och politiska åtgärder. Det är särskilt viktigt att man fortsätter att uppmärksamma den makroekonomiska utvecklingen som gäller hushållens skuldsättning, kopplad till de höga bolånenivåerna och bostadsmarknadens särdrag, liksom en ogynnsam utveckling för den externa konkurrenskraften, i synnerhet vad gäller varuexport och svag produktivitetstillväxt.

⁽⁴⁾ EUT C 219, 24.7.2012, s. 91.

- (9) Den 30 april 2013 lade Förenade kungariket fram sitt konvergensprogram för perioden 2012/2013–2017/2018 och sitt nationella reformprogram för 2013. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (10) I enlighet med punkt 4 i protokoll (nr 15) om vissa bestämmelser angående Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska inte skyldigheten enligt artikel 126.1 i Fördraget om Europeiska unionens funktions sätt att undvika alltför stora underskott, tillämpas på Förenade kungariket. I punkt 5 i protokollet fastställs att Förenade kungariket ska bemöda sig om att undvika ett alltför stort underskott. Den 8 juli 2008 beslöt rådet, i enlighet med artikel 104.6 i fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen, att det föreligger ett alltför stort underskott i Förenade kungariket.
- (11) Baserat på en bedömning av konvergensprogrammet enligt förordning (EG) nr 1466/97 anser rådet att det makroekonomiska scenario som ligger till grund för de finanspolitiska beräkningarna i programmet är rimligt. Konvergensprogrammets finanspolitiska strategi syftar till att uppnå ett konjunkturrensat nuvarande budgetsaldo nära balans vid utgången av en fortlöpande femårsperiod. Underskottet i de offentliga finanserna nådde en högsta nivå på 11,5 % av BNP budgetåret 2009/2010⁽¹⁾ och minskades till 5,6 % av BNP under 2012/2013, tack vare engångsåtgärder som sänkte underskottet med 2 procentenheter under 2012/2013. Konvergensprogrammet visar emellertid att regeringen inte beräknar att infria den tidsfrist fram till budgetåret 2014/2015 för att korrigera det alltför stora underskottet som rådet fastställt eftersom underskottet uppskattas komma att uppgå till 6,0 % av BNP det året. Enligt konvergensprogrammets beräkningar kommer det alltför stora underskottet att korrigeras först budgetåret 2017/2018 då underskottet beräknas uppgå till 2,3 % av BNP, tre år efter den tidsfrist som rådet fastställde i december 2009. I konvergensprogrammet antyds att det strukturella underskottet i de offentliga finanserna, såsom det beräknas av kommissionen, att förbättras marginellt från 5,6 % av BNP 2013/2014 till 5,1 % av BNP 2014/2015. För perioden 2010/2011 till 2012/2013 uppskattas den genomsnittliga icke-justerade finanspolitiska insatsen till 1,1 % av BNP, vilket betydligt understiger de 1— % av BNP som rådet rekommenderade, innan rättelse görs för effekterna av korrigeringar av potentiell produktionstillväxt, eller icke förutsebara inkomstökningar eller uteblivna intäkter. De främsta riskerna i budgetberäkningarna kommer från lägre än förväntad tillväxt på grund av varaktig hög inflation som håller tillbaka den privata konsumtionen och en potentiell försämring av det internationella klimatet som skulle kunna inverka negativt på handel och investeringar.
- (12) Hushållen fortsatte att dra ned på sina skulder under 2012, men hushållens skuldsättning som i Förenade kungariket uppgår till 96 % av BNP, överstiger fortfarande betydligt genomsnittet i euroområdet och skuldeddragningen blir kanske inte varaktig när väl ekonomin förbättras och bostadstransaktionerna återgår till mer normala nivåer. Bostadspriserna är fortfarande höga och lätttrörliga mot bakgrund av en bostadsbrist. Genom en kombination av höga bostadspriser och en utbredd användning av hypotekslån med rörlig ränta är hushållen särskilt utsatta för ränteförändringar, liksom för ökad arbetslöshet. Regeringen har vidtagit åtgärder för att reformera lagstiftning som reglerar fysisk planering, men bostadsbyggandet ligger kvar på en låg nivå och planeringssystemet, inklusive grönområdesbegränsningar, utgör alltför en betydande begränsning på bostadsutbudet. Regeringens intentioner att stimulera efterfrågan på bostäder mer än utbudet av bostäder, inklusive det nyligen aviserade systemet för att hjälpa bostadsköpare, *Help to Buy*, skulle potentiellt kunna förvärra denna situation genom att bostadspriserna och hushållsskulderna höjs. Det brittiska systemet för fastighetsbeskattning kombinerar en regressiv återkommande skatt (*Council Tax*) med en progressiv transaktionsskatt (*Stamp Duty Land Tax*). En kombination av höga huspriser, ansträngda hushållsfinanser och mer ansvarsfull utlåningspolitik kommer troligen att hindra många medelinkomsthushåll från att bli husägare. Hyra av privatbostäder skulle i det här sammanhanget kunna göras till ett mer attraktivt och realistiskt långsiktigt alternativ till husägande.
- (13) Förenade kungariket står inför utmaningar både vad gäller arbetslöshet och undersysselsättning, särskilt bland ungdomar. Arbetslösheten uppgick till 7,8 % i början av 2013, jämfört med EU-genomsnittet på 10,9 %, och väntas ligga kvar på i stort sett oförändrad nivå under

⁽¹⁾ Perioden 2009/2010 avser de budgetår som inleds den 1 april 2009 och avslutas den 31 mars 2010.

2013 och 2014, Ungdomsarbetslösheten är mycket högre, 20,7 %, och har stadigt ökat sedan 2007 då den uppgick till 14,3 %. Andelen unga människor som inte är i utbildning, förvärvsarbetar eller i fortbildning uppgår till 14 %. Sysselsättningen i den privata sektorn har vuxit starkt under det gångna året trots den svaga BNP-tillväxten, men produktivitets- och löneökningstakten har varit svag. Förenade kungariket har också ett alltför stort utbud av lågutbildad arbetskraft för vilka efterfrågan sjunker. Samtidigt har Förenade kungariket brist på arbetskraft med högt yrkeskunnande och tekniska färdigheter av hög kvalitet, vilket bidrar till bristande extern konkurrenskraft. Trots vissa framsteg under senare år saknar en betydande andel av ungdomarna de färdigheter och kvalifikationer de behöver för att kunna konkurrera framgångsrikt på arbetsmarknaden. Arbetslösheten bland lågutbildade i åldersgruppen 15–25 år är 37,2 %, vilket är betydligt mer än genomsnittet i EU. Den befintliga yrkesutbildningspolitiken har varit inriktad på grundläggande färdigheter och nivå 2-kvalifikationer, samtidigt som ekonomin i ökande utsträckning kräver mer avancerade kvalifikationer. Det har gjorts ansträngningar att förbättra lärlingsutbildningsprogrammets kvalitet, men mer behöver göras. I synnerhet är kvalifikationssystemet fortfarande mycket komplicerat, vilket kan inverka negativt på näringslivets medverkan i lärlingsprogrammen. Förenade kungariket skulle kunna bygga vidare på det befintliga ungdomskontraktet genom att införa en ungdomsgaranti och ta itu med problemen med ungdomsarbetslösheten och de som varken är studenter, förvärvsarbetar eller genomgår yrkesutbildning.

- (14) Svaga arbetsincitament har varit ett bestående problem i Förenade kungariket. Myndigheterna planerar att åtgärda detta genom att införa enhetsbidraget (*Universal Credit*), som kommer att göra det möjligt för arbetssökande att behålla mer av sina bidragsförmåner när de börjar arbeta. Enhetsbidraget skulle kunna få en positiv effekt på sysselsättningen, men mycket kommer att bero på om det genomförs effektivt och att stöd tjänster erbjuds, inklusive samordningen med övriga förmåner. Samtidigt kommer många förmåner och skatteavdrag för befolkningen i arbetsför ålder att höjas med 1 % per år fram till 2016, vilket är lägre än den beräknade inflationstakten, men det bör också öka arbetsincitamenten. En rad andra reformer på området sociala förmåner infördes också i april 2013. Det föreligger en risk för att fattigdomen ökar, även för barn i hushåll där ingen har arbete. Däremot har både generella och behovsprövade pensionsutbetalningar, såväl beträffande täckning, nivå och uppräknings, i stort sett undantagits från nedskärningar. Tidiga resultat från arbetsprogrammet tyder på att det finns utrymme att förbättra genomförandet och resultaten. Förenade kungariket står inför aktuella utmaningar att öka sysselsättningsgraden bland föräldrar och förbättra tillgången till barnomsorg av hög kvalitet till rimligt pris. Andelen barn i Förenade kungariket som lever i hushåll där ingen arbetar är 17,3 %, vilket är den näst högsta siffran i unionen.

Barnomsorgskostnader i Förenade kungariket är för närvarande bland de högsta i unionen, vilket innebär särskilda problem för den andra inkomsttagaren i ett parförhållande och för ensamstående föräldrar. Under 2010 åtnjöt endast 4 % av barn under tre år formell barnomsorg på heltid, betydligt under EU-genomsnittet på 14 %.

- (15) De kumulerade företagskulden i Förenade kungariket är tämligen hög, samtidigt som vissa företag har svårt att få tillgång till lån, och företagsinvesteringarna är fortfarande på mycket låga nivåer. En oförutsedd nedgång i företagsinvesteringar efter 2007 fick bruttoinvesteringarna att falla till 14,2 % av BNP 2012. Investeringsnivån är den tredje lägsta i unionen. Företagens utgifter för forskning och utveckling ligger på en låg nivå i Förenade kungariket och minskade från 1,17 % av BNP 2001 till 1,09 % 2011. Företagsinvesteringarna har långsamt börjat återhämta sig, med en årlig ökning på 4,9 % 2012, men är fortfarande låga. Nettoutlåningen till företagssektorn var fortsatt negativ 2012. Medan stora företag med starka balansräkningar kan låna till historiskt låg kostnad har många andra företag, särskilt små och medelstora företag, svårt att få tillgång till kredit. Denna situation förvärras av begränsad konkurrens i banksektorn. Ett korrekt genomförande av den finanspolitiska kommitténs rekommendationer om försiktig beräkning av kapitalkrav för banker och om att hantera identifierade fall av bristande kapitaltäckning utan att hindra utlåning till ekonomin bör medverka till att förstärka den finansiella stabiliteten i Förenade kungarikets banksystem.
- (16) Förenade kungariket står inför en utmaning att förnya och uppgradera sin energi- och transportinfrastruktur. Det behövs vidare göras betydande investeringar i ny elproduktionskapacitet i Förenade kungariket fram till 2020, både för att ersätta gamla anläggningar som är på väg att stänga och för att leva upp till krav på förnybar energi och striktare normer för koldioxidutsläpp. Andelen energi från förnybara energikällor i slutlig energikonsumtion på 3,8 % gör att landet hamnar på 25:e plats bland 27 medlemsstater (genomsnittet för EU är 13,0 %). Det kommer att krävas en förutsebar regleringsram för att underlätta tillräckliga investeringar och investeringar i rätt tid. Brister i kapaciteten och kvaliteten på Förenade kungarikets transportnät utgör ett strukturellt problem för ekonomin, särskilt för varuproducenter, distributörer och exportföretag. Det finns i nuläget ett betydande gap mellan finansieringsåtaganden, både offentliga och privata, och de förutsedda finansieringsbehoven inom transportsektorn som regeringen försöker hantera

genom att prioritera offentliga investeringar i infrastruktur och genom att dra till sig ytterligare privata investeringar. Enhetskostnader för transportbyggarbeten och transportunderhåll är också fortfarande höga i Förenade kungariket.

- (17) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en heltäckande analys av Förenade kungarikets ekonomiska politik. Den har bedömt konvergensprogrammet och det nationella reformprogrammet, och lagt fram en fördjupad granskning. Den har inte bara beaktat programmets relevans för en hållbar finanspolitisk och socioekonomisk politik i Förenade kungariket utan också i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–6 nedan.
- (18) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat konvergensprogrammet, och dess yttrande⁽¹⁾ avspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (19) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Dess rekommendation enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas särskilt i rekommendationerna 2, 3, 5 och 6 nedan.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Förenade kungariket att vidta följande åtgärder under perioden 2013–2014:

1. Genomföra en förstärkt budgetstrategi, underbyggd av tillräckligt specificerade åtgärder, för budgetåret 2013/2014 och framåt. Säkerställa att det alltför stora underskottet varaktigt korrigeras senast budgetåret 2014–15, samt genomföra den finanspolitiska ansträngning som specificeras i rådets rekommendation enligt förfarandet vid alltför stora underskott och få den höga offentliga skuldkvoten att hållbart börja minska. En varaktig korrigerande av obalanserna i de offentliga finanserna kräver ett trovärdigt genomförande av ambitiösa strukturreformer som skulle öka anpassningskapaciteten och främja den potentiella tillväxten. Följ en differentierad, tillväxtfrämjande strategi för finanspolitisk åtstramning, inklusive genom att prioritera investeringar i rätt tid som ger hög ekonomisk avkastning och genom en balanserad syn på sammansättningen av konsolideringsåtgärder samt främja hållbara offentliga finanser på medellång och lång sikt. I större utsträckning tillämpa normalrättsatsen för mervärdesskatt i syfte att höja offentliga intäkter.
2. Vidta ytterligare åtgärder för att öka utbudet på bostäder, inklusive genom en ytterligare liberalisering av lagstiftning som reglerar fysisk planering och ett mer effektivt fungerande planeringssystem. Säkerställa att bostadspolitik, inklusive *Help to Buy*-systemet inte uppmuntrar alltför stor och oförsiktig utlåning till bostadsköp och främjar ett större utbud så att man undviker högre bostadspriser. Gå vidare med reformer, däribland av mark- och fastighetsbeskattningen, för att minska snedvridningar och främja ett snabbt bostadsbyggande. Vidta åtgärder för att förbättra hyresmarknadernas funktion, särskilt genom att göra längre hyresperioder mer attraktivt för både hyresgäster och hyresvärdar.

3. Bygga vidare på ungdomskontraktet, öka insatser för att komma till rätta med ungdomsarbetslösheten, exempelvis genom en ungdomsgaranti. Öka lärlingsutbildningens längd och kvalitet, förenkla kvalifikationssystemet och stärka arbetsgivarnas medverkan, särskilt i fråga om att förmedla avancerade och praktiska tekniska färdigheter. Minska antalet unga i åldersgruppen 18–24 år som har mycket dåliga grundläggande färdigheter, inklusive genom att på ett effektivt sätt genomföra lärlingsprogrammet.
4. Förstärka insatser för att stödja låginkomsthushåll och minska barnfattigdom genom att enhetsbidraget (*Universal Credit*) och andra välfärdsreformer ger ett rättvist skatteförmånssystem med tydligare arbetsincitament och stöd tjänster. Påskynda genomförandet av planerade åtgärder för att minska barnomsorgskostnaderna och förbättra barnomsorgens kvalitet och tillgänglighet.
5. Vidta ytterligare åtgärder för att förbättra tillgången på bankfinansiering och annan finansiering till företagssektorn och samtidigt se till att åtgärderna främst riktar sig till bärkraftiga företag, särskilt små och medelstora företag. Minska hindren för marknadstillträde inom banksektorn, minska kostnader för att byta bank och underlätta tillkomsten av nya banker som utmanar de etablerade aktörerna genom en avyttring av banktillgångar. Effektivt genomföra den finanspolitiska kommitténs rekommendationer om försiktig beräkning av kapitalkrav för banker och om hantering av konstaterade fall av bristande kapitaltäckning.
6. Vidta åtgärder för att underlätta en läglig ökning av investeringar i nätinфраstruktur, särskilt genom att främja en mer effektiv och handfast planerings- och beslutsprocess. Tillhandahålla en stabil rättslig ram för investeringar i ny energikapacitet, inklusive i förnybar energi. Förbättra transportnätets kapacitet och kvalitet genom att skapa ökad förutsebarhet och säkerhet i fråga om planering och finansiering och genom att utnyttja den mest effektiva fördelningen mellan offentliga och privata finansieringskällor.

Utfärdad i Bryssel den 9 juli 2013.

På rådets vägnar
R. ŠADŽIUS
Ordförande

⁽¹⁾ I enlighet med artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 9 juli 2013

om genomförande av de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken för de medlemsstater som har euron som valuta

(2013/C 217/24)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, särskilt artikel 136 jämförd med artikel 121.2,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Eurogruppen har ett särskilt ansvar för den ekonomiska styrningen i euroområdet. Den ekonomiska och finansiella krisen har tydligt visat hur nära sammanflätat euroområdet är, vilket understryker behovet av en samstämmig kollektiv politisk inställning som motsvarar de starka spridningseffekterna mellan de medlemsstater som har euron som valuta (nedan kallade *medlemsstaterna i euroområdet*), så att en effektiv politisk samordning kan uppnås för snabba insatser vid förändringar i det ekonomiska klimatet.
- (2) Medlemsstaterna i euroområdet har åtagit sig att genomföra en rad långtgående ytterligare politiska reformer och samordna sina politiska insatser genom att den 2 mars 2012 underteckna fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen.

När de förordningar som kallas tvåpacken ⁽³⁾ träder i kraft 2013 kommer samordningen av budgetpolitiken och den ekonomiska politiken inom euroområdet att fördjupas ytterligare.

- (3) Arbetet pågår med att ytterligare fördjupa den ekonomiska och monetära unionen (EMU). Den 28 november 2012 lade kommissionen fram ett meddelande om en plan för en djupgående och verklig ekonomisk och monetär union. I planen fastställdes grunden och målen för en verklig ekonomisk och monetär union, samt de instrument och åtgärder som skulle göra det möjligt att uppnå dessa. Syftet med planen var att ta initiativ till en debatt på europeisk nivå. Den 12 september 2012 lade kommissionen fram en färdplan för en bankunion. Förslaget åtföljdes av ett förslag till två förordningar som krävs för att inrätta den gemensamma tillsynsmekanismen. Den 5 december 2012 lade Europeiska rådets ordförande fram en rapport som hade utarbetats i nära samarbete med kommissionens ordförande, Eurogruppens ordförande och ordföranden för ECB, och som innehöll en särskild färdplan med bestämda tidsramar för hur en verklig ekonomisk och monetär union ska åstadkommas. Rapporten berörde framför allt aspekter på en integrerad ram för finans- och budgetpolitiken samt den ekonomiska politiken och kring demokratisk legitimitet och ansvarsskyldighet.

Den 14 december 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer att arbetet med en färdplan för slutförandet av EMU skulle fortsätta, och erkände det ömsesidiga beroendet mellan ekonomierna i medlemsstaterna i euroområdet och de fördelar som stabilitet i euroområdet kan ge dess medlemsstater och unionen som helhet.

- (4) Europaparlamentet har på vederbörligt sätt deltagit i den europeiska planeringsterminen och uttryckte i sin resolution av den 20 november 2012, med titeln *Mot en verklig ekonomisk och monetär union* sina åsikter om en fördjupad EMU.
- (5) Krishantering i euroområdet har kännetecknats av stor beslutsamhet. Medlemsstaterna och EU:s institutioner har undanröjt alla tvivel om att de är fast beslutna att garantera euroområdets integritet. Effektiviteten i euroområdets styrning och Eurogruppens krishantering måste dock förbättras ytterligare för att till fullo garantera en effektiv

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013 av den 21 maj 2013 om förstärkning av den ekonomiska övervakningen och övervakningen av de offentliga finanserna i medlemsstater i euroområdet som har, eller hotas av, allvarliga problem i fråga om sin finansiella stabilitet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 1) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigerande av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

samordning på euroområdesnivå. En stärkt samordning krävs också för att få till stånd en samstämmig kollektiv politik i euroområdet och för att nödvändiga politiska åtgärder ska genomföras. Genom att uppnå dessa mål kommer man att stärka medborgarnas och marknadernas förtroende, och därigenom bidra till den ekonomiska återhämtningen och finansiella stabiliteten i euroområdet.

- (6) Genomförandet av tvåpacken kommer att ytterligare stärka budgetövervakningen i euroområdet. Tvåpacken ger Eurogruppen en roll i diskussionen av de enskilda medlemsstaternas budgetutkast och av de finanspolitiska utsikterna för euroområdet som helhet, i syfte att garantera en lämplig övergripande finanspolitisk inriktning. Diskussionerna förs på grundval av kommissionens yttranden om utkastet till budgetplaner för euroområdets medlemsstater och av kommissionens övergripande bedömning för hela euroområdet av utkastet till budgetplaner och samspelet mellan dessa. För att åstadkomma en budgetkonsolidering inom hela euroområdet är utmaningen att få skuldkvoten att minska stadigt över tiden. Detta kan göras genom att föra en differentierad och tillväxtfrämjande politik för budgetkonsolidering, och samtidigt stärka tillväxtpotentialen i euroområdet.

Till korrigeringsaspekten av stabilitets- och tillväxtpakten hör att en finanspolitisk korrigering uttryckt i strukturella termer ska utformas med hänsyn tagen till skillnaderna mellan olika länder när det gäller riskerna beträffande hållbarheten, både på kort och medellång sikt, och göra det möjligt för de automatiska stabilisatorerna att verka medan anpassningen sker. Som en del av den förebyggande aspekten av stabilitets- och tillväxtpakten ska det ske en gradvis anpassning i riktning mot målen på medellång sikt med en årlig strukturell förbättring med 0,5 % som riktmärke. Detta kan anpassas på en landspecifik basis med hänsyn till konjunkturförhållandena och risken i fråga om skuldens långsiktiga hållbarhet. Finanspolitikens trovärdighet på medellång sikt skulle stärkas om sammansättningen av de offentliga utgifterna och intäkterna på ett bättre sätt avspeglade hur de olika utgiftsposterna och inkomstkällorna inverkar på tillväxten. Dessutom kan ekonomins tillväxtpotential stärkas genom ytterligare strukturreformer och genom att utnyttja de möjligheter som EU:s befintliga finanspolitiska ramverk erbjuder till att göra en avvägning mellan behoven av produktiva offentliga investeringar och budgetdisciplinmålen inom stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del.

- (7) De flesta riskindikatorer som har samband med finansmarknaderna i EU och stämningen på marknaden har förbättrats jämfört med 2012 i takt med att de självuppfyllande och destruktiva förtroendespiralerna har minskat i intensitet. Fortfarande råder dock en avsevärd marknadsfragmentering. De förbättrade finansieringsvillkoren för bankerna har ännu inte lett till ökning av utlåningen till den reala ekonomin och det finns fortfarande betydande skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller

bankernas utlåningsverksamhet och finansieringskostnaderna för den privata sektorn. De viktigaste utmaningarna i dagens konjunkturläge är att underlätta en ordnad minskning av både banksektorns och den icke-finansiella privata sektorns skuldsättning och samtidigt bibehålla flödet av nya krediter för produktiva ändamål inom den reala ekonomin, och särskilt för små och medelstora företag.

- (8) Genom att när så behövs ytterligare stärka bankernas balansräkningar och buffertarna av eget kapital skulle man bidra till att återställa kreditgivningen. Mot denna bakgrund kommer den gemensamma tillsynsmekanismen och Europeiska bankmyndighetens översyner av tillgångarnas kvalitet och stresstester att ge insyn i bankernas balansräkningar och bidra till att identifiera eventuella återstående svaga punkter, och därmed stärka förtroendet för sektorn som helhet. Risken för ytterligare fragmentering av finansmarknaderna och oro på dessa marknader visar hur viktigt det är för euroområdet att snabbt gå vidare med inrättandet av bankunionen, och samtidigt undvika ad hoc-metoder för rekonstruktion och avveckling av banker.

- (9) Strukturreformer behövs i hela euroområdet för att förbättra produkt- och arbetsmarknadernas funktion i syfte att främja konkurrenskraften, förstärka den pågående anpassningen och garantera en hållbar omfördelning av resurser. Dessutom spelar strukturreformerna en viktig roll när det gäller att underlätta ombalanserings- och skuldsaneringsprocessen. För medlemsstater med underskott kommer den stärkta konkurrenskraften att leda till ökad nettoexport, vilket bidrar till att ombalansera tillväxtmönstret i riktning mot mer produktiva och mindre arbetsintensiva sektorer exponerade för internationell handel, samtidigt som den främjar den ekonomiska återhämtningen och minskar skuldkvoten. Samtidigt skulle reformer för att stärka konkurrensen i medlemsstater med överskott i bytesbalansen kunna bidra till en omfördelning av resurser och till ökade investeringar i sektorer som inte är exponerade för internationell handel. Detta skulle stärka den inhemska efterfrågans roll i tillväxtens sammansättning och därigenom göra anpassningen i euroområdet mer symmetrisk. Samtidigt var krisens inverkan på sysselsättningen i euroområdets medlemsstater överlag asymmetrisk – de hårdast drabbade medlemsstaterna var de där den inhemska efterfrågan hade krympt mest på grund av försämringar av bytesbalansen. Om konjunkturarbetslösheten inte absorberas effektivt och snabbt kan det leda till hystereseffekter, med en djupt rotad arbetslöshet som är mindre känslig för lönedynamiken. Strukturreformer på arbetsmarknaden är därför fortsatt av särskild betydelse för att minska riskerna för den sociala sammanhållningen och framtida tillväxtpotentialen i euroområdet. Genom att underteckna fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen den 2 mars 2012 åtog sig medlemsstaterna i euroområdet att på förhand diskutera och i förekommande fall samordna sina nationella planer för större ekonomiska reformer i avsikt att uppställa riktmärken för bästa praxis och arbeta för en närmare samordning av den ekonomiska politiken. Eurogruppen

bör övervaka effekterna av de åtgärder som redan antagits för att vid behov stimulera till ytterligare åtgärder och öka ambitionsnivån i reformerna i enlighet med de landsspecifika rekommendationerna.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS att medlemsstaterna i euroområdet vidtar enskilda och kollektiva åtgärder, utan påverkan på rådets befogenheter vid samordningen av medlemsstaternas ekonomiska politik, men särskilt vid samordningen av den ekonomiska politiken inom ramen för Eurogruppen under perioden 2013–2014 i syfte att uppnå följande:

1. Ansvara för den samlade politiska inställningen i euroområdet för att det ska fungera väl när det gäller att öka tillväxten och sysselsättningen och att arbeta vidare med fördjupningen av Ekonomiska och monetära unionen. Göra det möjligt för Eurogruppen att spela en central roll i den förstärkta övervakningsram som gäller för medlemsstaterna i euroområdet när det gäller att samordna och övervaka de reformer på nationell nivå och på euroområdesnivå som krävs för ett stabilt och starkt euroområde och i syfte att sörja för konsekvens i politiken samt i förberedandet av eurotoppmötena.
2. Se till att Eurogruppen övervakar och samordnar finanspolitiken i euroområdets medlemsstater och den kollektiva finanspolitiska hållningen för euroområdet som helhet för att garantera en tillväxtfrämjande och differentierad finanspolitik. I detta syfte bör Eurogruppen diskutera kommissionens yttranden om utkasten till budgetplaner för var och en av euroområdets medlemsstater, liksom budgetsituationen och utsikterna för euroområdet som helhet på grundval av kommissionens övergripande bedömning av utkasten till budgetplaner och samspelet mellan dessa. Samordningen bör bidra till att garantera att takten i budgetkonsolideringen är differentierad beroende på den finanspolitiska och ekonomiska situationen i euroområdets olika medlemsstater med en finanspolitisk korrigerig uttryckt i strukturella termer, i linje med stabilitets- och tillväxtpakten, så att de automatiska stabilisatorerna kan verka under hela anpassningen, samt till att budgetkonsolideringen – i syfte att öka finanspolitikens trovärdighet på medellång sikt – stöds av en övergripande effektiv och tillväxtfrämjande sammansättning av utgifter och inkomster och av lämpliga strukturreformer som stärker ekonomins tillväxtpotential.
3. Att, inom ramen för Eurogruppen, bedöma orsakerna till skillnaderna i utlåningsräntor i medlemsstaterna i euroområdet, särskilt för små och medelstora företag, samt undersöka följderna av finansmarknadernas fragmentering i euroområdet och lämna bidrag till olika sätt att lösa detta problem.
4. På grundval av de senaste årens rekapitalisering och omstrukturering främja ett ytterligare återställande av bankernas balansräkningar som ett sätt att motverka fragmentering på

den inre marknaden och förbättra kreditflödet till den reala ekonomin, särskilt små och medelstora företag. För detta ändamål rekommenderas medlemsstaterna i euroområdet att, a) se till att de bedömningar av balansräkningar och stresstester som den gemensamma tillsynsmekanismen ska utföra i samarbete med Europeiska bankmyndigheten slutförs inom den överenskomna tidsfristen, b) garantera lika konkurrensvillkor vid tillämpningen av kraven på ansvarsfördelning vid rekapitalisering av bankerna, c) se till att trovärdiga finanspolitiska säkerhetsmekanismer finns tillgängliga i samband med bedömningen av balansräkningar och stresstester, d) motverka att bankerna har incitament att i första hand matcha tillgångar och skulder inom de nationella gränserna, och e) påskynda de åtgärder som krävs för att inrätta bankunionen i enlighet med vad Europeiska rådet skisserat.

5. På förhand samordna planer för större ekonomiska reformer i medlemsstaterna i euroområdet. Övervaka genomförandet av strukturreformer, särskilt på arbets- och produktmarknaderna, och bedöma deras effekter på euroområdet, med hänsyn till rådets rekommendationer till enskilda medlemsstater i euroområdet. Främja en ytterligare anpassning i euroområdet och se till att en korrigerig av externa och interna obalanser görs, genom att bland annat noggrant genomföra de reformer som motverkar snedvridningen av sparande och investeringar i både medlemsstater med underskott och medlemsstater med överskott i bytesbalansen. Vidta de åtgärder som krävs för ett effektivt genomförande av förfarandet vid makroekonomiska obalanser, särskilt genom att bedöma framstegen när det gäller de åtaganden om reformer som gjorts av medlemsstater med alltför stora obalanser och när det gäller genomförandet av reformer i medlemsstater med obalanser som kräver beslutsamma åtgärder för att begränsa negativa spridningseffekter till resten av euroområdet.
6. I överensstämmelse med den årliga tillväxtöversikten för 2013 är det av avgörande betydelse för medlemsstaterna i euroområdet att vidta kollektiva och omfattande åtgärder för att hantera de sociala följderna av krisen och de stigande arbetslöshetsnivåerna. Situationen för arbetslösa ungdomar är särskilt oroande och djärva åtgärder rekommenderas i linje med tillväxt- och sysselsättningspakten och EU:s ungdomsgaranti. Ytterligare reformer rekommenderas för att underlätta tillträdet till arbetsmarknaden, förhindra ett tidigt utträde från arbetsmarknaden, minska arbetskostnaden, motverka en segmentering av arbetsmarknaden samt stödja innovation.

Utfärdad i Bryssel den 9 juli 2013.

På rådets vägnar

R. ŠADŽIUS

Ordförande

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

RÅDET

FÖRKLARANDE NOT

Följedokument till rådets rekommendationer till medlemsstaterna under den europeiska
planeringsterminen 2013

(2013/C 217/25)

I artikel 2-ab.2 i rådets förordning (EG) nr 1466/97 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, som utgör en del av avsnittet "Ekonomisk dialog", anges följande: "Rådet förväntas i regel följa kommissionens rekommendationer och förslag eller förklara sin ståndpunkt offentligt".

I enlighet med denna regel som bygger på principen "följ eller förklara" lägger rådet härmed fram följande förklaringar till de ändringar som man enats om, men som kommissionen inte stöder, av kommissionens rekommendationer till landsspecifika rekommendationer för medlemsstaterna inom ramen för den europeiska planeringsterminen 2013.

Rådet har också godkänt ett antal tillägg liksom faktamässiga eller tekniska ändringar i rekommendationerna med fullt stöd från kommissionen ⁽²⁾ (*).

BELGIEN

LANDSSPECIFIK REKOMMENDATION 2

Kommissionens text:

Påskynda arbetet med att överbrygga klyftan mellan den faktiska och den lagstadgade pensionsåldern, inklusive genom att snabbt fasa ut system för förtida pension. Stötta reformer av socialförsäkringssystemen för pensionärer med sysselsättningsstöd och arbetsmarknadsreformer som främjar ett aktivt åldrande. Påskynda antagandet av ett beslut att koppla den lagstadgade pensionsåldern till den förväntade livslängden. Fortsätta att göra de offentliga utgifterna för långtidsvård mer kostnadseffektiva.

Överenskommen text:

Påskynda arbetet med att överbrygga klyftan mellan den faktiska och den lagstadgade pensionsåldern, inklusive genom att fortsätta de pågående reformerna för att minska ~~snabbt fasa ut system~~ möjligheterna till förtida pension. Stötta reformer av socialförsäkringssystemen för pensionärer med sysselsättningsstöd och

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Landsspecifika rekommendationer vilka saknar ändringar eller för vilka ändringar har gjorts i överenskommelse med kommissionen: BU, DK, DE, HU, PL, RO, SL, SK, SV, UK, Euroområdet.

(*) Ändrad text är markerad med kursivt och struken text med ~~genomstrykning~~.

arbetsmarknadsreformer som främjar ett aktivt åldrande. Höja den faktiska pensionsåldern genom att koppla pensionsåldern eller pensionsförmånerna till förändringar av den förväntade livslängden. Påskynda antagandet av ett beslut att koppla den lagstadgade pensionsåldern till den förväntade livslängden. Fortsätta att göra de offentliga utgifterna för långtidsvård mer kostnadseffektiva.

Förklaring:

Belgien verkar vara på god väg att nå sitt sysselsättningsmål på 50 % till år 2020. Den nuvarande sysselsättningsgraden är 39,5 %, med en årlig höjning med 1,4 procentenheter under perioden 2010–2012.

Texten i rekommendationen har överenskommit horisontellt. Man enades om att det finns olika kanaler för att höja den faktiska pensionsåldern och följaktligen för att ta itu med utmaningar gällande pensions-systemet och de offentliga finansernas hållbarhet. Kommissionens ursprungliga text, som enbart fokuserade på en höjning av (den lagstadgade) pensionsåldern, ansågs vara för föreskrivande och för snävt definierad. Den nya texten påminner om den text som rådet tidigare antagit, senast gällande 2012 års hållbarhetsrapport den 12 februari 2013.

TJECKIEN

LANDSSPECIFIK REKOMMENDATION 3

Kommissionens text:

Påskynda höjningen av den lagstadgade pensionsåldern jämfört med den befintliga lagstiftningen, införa en tydlig koppling mellan lagstadgad pensionsålder och förväntad livslängd och revidera indexeringssystemet. Höjningen av pensionsåldern bör åtföljas av åtgärder som främjar äldre arbetstagares anställbarhet och minskar möjligheterna till tidigt utträde från arbetsmarknaden. I synnerhet bör den offentliga subventioneringen av systemet med förtidspensionering avskaffas. Vidta åtgärder för att avsevärt förbättra kostnadseffektiviteten hos utgifterna för hälso- och sjukvård, särskilt i fråga om sjukhusvård.

Överenskommen text:

Höja den faktiska pensionsåldern genom en bättre anpassning av pensionsåldern eller pensionsförmånerna till förändringarna i förväntad livslängd. Påskynda höjningen av den lagstadgade pensionsåldern jämfört med den befintliga lagstiftningen, införa en tydlig koppling mellan lagstadgad pensionsålder och förväntad livslängd och revidera indexeringssystemet. Höjningen av pensionsåldern bör åtföljas av åtgärder som främjar äldre arbetstagares anställbarhet och minskar möjligheterna till tidigt utträde från arbetsmarknaden. I synnerhet bör den offentliga subventioneringen av systemet med förtidspensionering avskaffas. Vidta åtgärder för att avsevärt förbättra kostnadseffektiviteten hos utgifterna för hälso- och sjukvård, särskilt i fråga om sjukhusvård.

Förklaring:

Texten i rekommendationen har överenskommit horisontellt. Man enades om att det finns olika kanaler för att höja den faktiska pensionsåldern och följaktligen för att ta itu med utmaningar gällande pensions-systemet och de offentliga finansernas hållbarhet. Kommissionens ursprungliga text, som enbart fokuserade på en höjning av (den lagstadgade) pensionsåldern, ansågs vara för föreskrivande och för snävt definierad. Den nya texten påminner om den text som rådet tidigare antagit, senast gällande 2012 års hållbarhetsrapport den 12 februari 2013.

LANDSSPECIFIK REKOMMENDATION 4

Kommissionens text:

Vidta åtgärder för att förbättra den offentliga arbetsförmedlingens effektivitet och ändamålsenlighet. Avsevärt öka tillgången på inkluderande barnomsorg, med inriktning på barn upp till tre års ålder och deltagande av romska barn, särskilt genom att anta och genomföra lagen om privata barnomsorgsinrättningar och stärka de offentliga barnomsorgsinrättningarnas kapacitet.

Överenskommen text:

Vidta ytterligare åtgärder vidta åtgärder för att förbättra den offentliga arbetsförmedlingens effektivitet och ändamålsenlighet. Avsevärt öka tillgången till inkluderande barnomsorg, med inriktning på barn upp till tre års ålder och deltagande av romska barn, särskilt genom att anta och genomföra lagen om barnomsorgsinrättningar och stärka både de privata och de offentliga barnomsorgsinrättningarnas kapacitet.

Förklaring:

Slutsatserna från sysselsättningskommitténs översyn av den multilaterala övervakningen i frågan visar att Tjeckien har vidtagit åtgärder i enlighet med den landsspecifika rekommendationen, men bör fortsätta sina insatser för att ytterligare stärka den offentliga arbetsförmedlingens kapacitet med tanke på det stora antalet arbetslösa och bör ytterligare öka den aktiva arbetsmarknadspolitikens effektivitet.

ESTLAND*LANDSSPECIFIK REKOMMENDATION 4***Kommissionens text:**

Förbättra energieffektiviteten, särskilt inom byggnads- och transportsektorn, och stärka miljöincitamenten i fråga om fordon och avfall, genom att se över bilbeskattningen och/eller höja punktskatterna på motorbränslen. Påskynda utvecklingen av gränsöverskridande energiförbindelser, för att diversifiera energiförsörjningen och främja konkurrens på energimarknaden.

Överenskommen text:

Förbättra energieffektiviteten, särskilt inom byggnads- och transportsektorn, och stärka miljöincitamenten i fråga om fordon och avfall, ~~genom att se över bilbeskattningen och/eller höja punktskatterna på motorbränslen.~~ Påskynda utvecklingen av gränsöverskridande energiförbindelser, för att diversifiera energiförsörjningen och främja konkurrens på energimarknaden.

Förklaring:

Rekommendationen bör ge medlemsstaten mer utrymme att välja vilka åtgärder som ska vidtas för att möta utmaningen. Enligt de estniska myndigheterna skulle investeringar i kollektivtrafiken och multimodala transporter i kombination med investeringar i energieffektivare byggnader bättre bidra till att ta itu med Estlands problem med föroreningar. Rådet håller med om detta.

SPANIEN*LANDSSPECIFIK REKOMMENDATION 1***Kommissionens text:**

Före utgången av 2013 slutföra arbetet med att skriva in hållbarhetsfaktorn i lagstiftningen för att säkerställa pensionssystemets långsiktiga finansiella stabilitet, inklusive genom att fastställa att pensionsåldern höjs i takt med den förväntade livslängden.

Överenskommen text:

Före utgången av 2013 slutföra arbetet med att skriva in hållbarhetsfaktorn i lagstiftningen för att säkerställa pensionssystemets långsiktiga finansiella stabilitet, inklusive genom att ~~höja den faktiska pensionsåldern genom att koppla pensionsåldern eller pensionsförmånerna till förändringar i den förväntade livslängden fastställa att pensionsåldern höjs i takt med den förväntade livslängden.~~

Förklaring:

Texten i rekommendationen har överenskommit horisontellt. Man enades om att det finns olika kanaler för att höja den faktiska pensionsåldern och följaktligen för att ta itu med utmaningar gällande pensionssystemet och de offentliga finansernas hållbarhet. Kommissionens ursprungliga text, som enbart fokuserade på en höjning av (den lagstadgade) pensionsåldern, ansågs vara för föreskrivande och för snävt definierad. Den nya texten påminner om den text som rådet tidigare antagit, senast gällande 2012 års hållbarhetsrapport, den 12 februari 2013.

FRANKRIKE*LANDSSPECIFIK REKOMMENDATION 1***Kommissionens text:**

Stärka och genomföra strategin för de offentliga finanserna 2013. Ge anpassningarna större trovärdighet genom att till hösten 2013 specificera och genomföra de åtgärder som är nödvändiga från och med 2014 för att säkerställa en hållbar korrigerings av det alltför stora underskottet till senast 2015 och att den

strukturanpassning åstadkoms som anges i rådets rekommendationer inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott. Använda alla extraordinära intäkter till att minska underskottet. För att man ska åstadkomma en varaktig korrigerande av obalanserna i de offentliga finanserna krävs det att man på ett trovärdigt sätt genomför strukturreformer i syfte att öka anpassningsförmågan och främja tillväxt och sysselsättning. Fortsätta på den inslagna kursen mot en tillväxtfrämjande budgetkonsolidering och se till att de offentliga medlen används ännu effektivare, bl.a. genom att som planerat företa en översyn av alla utgiftskategorier inom samtliga delsektorer av den offentliga sektorn. Vidta åtgärder på grundval av den kommande decentraliseringslagen för att skapa ökade synergieffekter mellan de centrala, regionala och lokala nivåerna i förvaltningen i syfte att uppnå besparingar. Efter det att det alltför stora underskottet korrigerats ska man fortsätta med strukturanpassningen i lämplig takt så att det medelfristiga budgetmålet kan nås till 2016. Före utgången av 2013 vidta åtgärder för att skapa en hållbar balans i pensionssystemet senast 2020, t.ex. genom att anpassa reglerna för indexreglering, öka den lagstadgade pensionsåldern, förlänga inbetalningsperioden för full pension och se över särskilda ordningar, dock utan att man samtidigt ökar arbetsgivarnas sociala avgifter. Vidare ska man öka kostnadseffektiviteten när det gäller sjuk- och hälsovårdsutgifterna, bl.a. läkemedelsutgifterna.

Överenskommen text:

[...] Vidta åtgärder på grundval av den kommande decentraliseringslagen för att skapa ökade synergieffekter mellan de centrala, regionala och lokala nivåerna i förvaltningen i syfte att uppnå besparingar. Efter att det alltför stora underskottet korrigerats ska man fortsätta med strukturanpassningen i lämplig takt så att det medelfristiga budgetmålet kan nås till 2016. Före utgången av 2013 vidta åtgärder för att skapa en hållbar balans i pensionssystemet senast 2020, t.ex. genom att anpassa reglerna för indexreglering, förlänga inbetalningsperioden för full pension, ytterligare höja den faktiska lagstadgade pensionsåldern, genom att anpassa pensionsåldern eller pensionsförmånerna till förändringar i den förväntade livslängden, förlänga inbetalningsperioden för full pension, se över särskilda ordningar, dock utan att man samtidigt ökar arbetsgivarnas sociala avgifter. Vidare ska man öka kostnadseffektiviteten när det gäller sjuk- och hälsovårdsutgifterna, bl.a. läkemedelsutgifterna.

Förklaring:

Texten i rekommendationen har överenskommit horisontellt. Man enades om att det finns olika kanaler för att höja den faktiska pensionsåldern och därmed ta itu med utmaningar gällande pensionssystemet och de offentliga finansernas hållbarhet. Kommissionens ursprungliga text, som enbart fokuserade på en höjning av (den lagstadgade) pensionsåldern, ansågs vara för föreskrivande och för snävt definierad. Den nya texten påminner om den text som rådet tidigare antagit, senast gällande 2012 års hållbarhetsrapport den 12 februari 2013. Rådet beaktar de särskilda utmaningar som Frankrike ställs inför och är enigt om att de mer specifika inslagen i rekommendationen vad avser pensionsreformen bör behållas.

ITALIEN

LANDSSPECIFIK REKOMMENDATION 1

Kommissionens text:

Se till att underskottet inte överstiger 3 % av BNP år 2013, genom att fullt ut genomföra de antagna åtgärderna. Fortsätta den strukturella anpassningen i lämplig takt och genom tillväxtfrämjande finanspolitisk konsolidering, för att från och med 2014 uppnå och hålla fast vid målet på medellång sikt. Uppnå de planerade strukturella primära överskotten för att stadigt börja sänka den mycket höga skuldkvoten (beräknas till 132,2 % av BNP 2014). Fortsätta att eftersträva en varaktig förbättring av de offentliga utgifternas effektivitet och kvalitet, genom att fullt ut genomföra de åtgärder som antogs 2012 och fortsätta ansträngningen genom regelbunden ingående utgiftsöversyn på den offentliga förvaltningens alla nivåer.

Överenskommen text:

Se till att underskottet inte överstiger fördragets referensvärde på 3 % av BNP år 2013, genom att fullt ut genomföra de antagna åtgärderna. Fortsätta den strukturella anpassningen i lämplig takt och genom tillväxtfrämjande finanspolitisk konsolidering, för att från och med 2014 uppnå och hålla fast vid det medelfristiga budgetmålet. Uppnå de planerade strukturella primära överskotten för att stadigt börja sänka den mycket höga skuldkvoten (beräknas till 132,2 % av BNP 2014). Fortsätta att eftersträva en varaktig förbättring av de offentliga utgifternas effektivitet och kvalitet, genom att fullt ut genomföra de åtgärder som antogs 2012 och fortsätta ansträngningen genom regelbunden ingående utgiftsöversyn på den offentliga förvaltningens alla nivåer.

Förklaring:

Med tanke på att den beräknade skuldkvoten för 2014 inte tillför rekommendationen något mervärde och eftersom sådana beräkningar inte tagits med i rekommendationerna för någon annan medlemsstat enades man om att stryka siffran från rekommendationen och ta med den i relevant skäl.

LETTLAND

LANDSSPECIFIK REKOMMENDATION 4

Kommissionens text:

Ta itu med den stora andelen fattiga genom att reformera socialbidragssystemet för att uppnå bättre täckning, genom att se till att bidragen i högre grad räcker till och genom att stärka aktiveringsåtgärderna för bidragstagare. Förstärka genomförandemetoderna så att barnfattigdomen faktiskt minskar.

Överenskommen text:

Ta itu med den stora andelen fattiga genom att reformera socialbidragssystemet för att uppnå bättre täckning, genom att förbättra bidragens ändamålsenlighet och ~~genom att stärka~~ aktiveringsåtgärderna för bidragstagare. Förstärka genomförandemetoderna så att barnfattigdomen faktiskt minskar.

Förklaring:

Slutsatserna från sysselsättningskommitténs och kommitténs för socialt skydd granskning av den multilaterala övervakningen av Lettlands politik för aktivering och fattigdomsminskning visade att ett antal huvudåtgärder för 2013 kommer att vidtas och att de planeras stärka aktiveringen och garantera bättre samarbete mellan offentliga arbetsförmedlingar och kommunala socialhjälpstjänster med förbättrad koppling mellan socialbidragsförmåner och arbetsmarknadspolitik i syfte att uppnå bättre resultat på arbetsmarknaden från personer som är föremål för aktiveringsåtgärder eller erhåller bidrag. 2012 reformerade Lettland socialbidragssystemet och vidtog åtgärder för att uppnå bättre aktiveringsgrad. Utifrån denna grund kan nya åtgärder planeras för att förbättra socialbidragssystemets effektivitet och omfattning. Vissa huvudinslag i Lettlands svar är sålunda för närvarande fortfarande på förslagsnivå eller i ett tidigt skede av utarbetandet, varför deras genomförande kommer att vara viktigt för att uppfylla de landsspecifika rekommendationerna.

LITAUEN

LANDSSPECIFIK REKOMMENDATION 4

Kommissionens text:

Genomföra målinriktade åtgärder för att minska fattigdom och social utslagning. Stärka kopplingen mellan reformen av lagen om kontanta socialbidrag och aktiveringsåtgärderna.

Överenskommen text:

Genomföra konkreta målinriktade åtgärder för att minska fattigdom och social utslagning. *Fortsätta att* stärka kopplingen mellan reformen av lagen om kontanta socialbidrag och aktiveringsåtgärderna.

Förklaring:

Av resultaten från sysselsättningskommitténs och kommitténs för socialt skydd granskning av den multilaterala övervakningen framgår att det i Litauen pågår arbete inom kommunerna med ett projekt för perioden 2012–2014 som syftar till att få så många långtidsarbetslösa (socialbidragstagare) som möjligt att återgå till arbetsmarknaden så snart som möjligt. Det framhålls att Litauen 2012 antog en lag om socialt konstantstöd för fattiga invånare som syftar till bättre stöd åt de mest behövande.

LUXEMBURG

LANDSSPECIFIK REKOMMENDATION 3

Kommissionens text:

Begränsa åldersrelaterade utgifter genom att göra långtidsvården mer kostnadseffektiv, särskilt genom ökad fokusering på förebyggande vård, rehabilitering och självständig livsföring, stärka den nyligen antagna pensionsreformen, vidta ytterligare åtgärder för att begränsa förtidspensionering och höja den faktiska pensionsåldern, också genom att koppla den lagstadgade pensionsåldern till förväntad livslängd.

Överenskommen text:

Begränsa åldersrelaterade utgifter genom att göra långtidsvården mer kostnadseffektiv, särskilt genom ökad fokusering på förebyggande vård, rehabilitering och självständig livsföring, stärka den nyligen antagna pensionsreformen, vidta ytterligare åtgärder för att begränsa förtidspensionering och höja den *faktiska pensionsåldern genom att anpassa pensionsåldern eller pensionsförmåner till förändringar i förväntad livslängd. den faktiska pensionsåldern, också genom att koppla den lagstadgade pensionsåldern till förväntad livslängd*

Förklaring:

Texten i rekommendationen har överenskommit horisontellt. Man enades om att det finns olika kanaler för att höja den faktiska pensionsåldern och därmed ta itu med utmaningar gällande pensionssystemet och de offentliga finansernas hållbarhet. Kommissionens ursprungliga text, som enbart fokuserade på en höjning av (den lagstadgade) pensionsåldern, ansågs vara för föreskrivande och för snävt definierad. Den nya texten påminner om den text som rådet tidigare antagit, senast gällande 2012 års hållbarhetsrapport den 12 februari 2013.

*LANDSSPECIFIK REKOMMENDATION 5***Kommissionens text:**

Öka insatserna för att minska ungdomsarbetslösheten genom att förbättra utformningen och översynen av en aktiv arbetsmarknadspolitik. Stärka den allmänna utbildningen och yrkesutbildningen genom att bättre anpassa ungdomars kompetenser till efterfrågan på arbetskraft, särskilt när det gäller ungdomar med invandrarbakgrund. Vidta resoluta åtgärder för att öka äldre arbetstagares deltagandenivå, också genom att förbättra deras anställningsbarhet genom livslångt lärande.

Överenskommen text:

Öka insatserna för att minska ungdomsarbetslösheten genom att förbättra utformningen och översynen av en aktiv arbetsmarknadspolitik. Stärka den allmänna utbildningen och yrkesutbildningen genom att bättre anpassa ungdomars kompetenser till efterfrågan på arbetskraft, särskilt när det gäller ungdomar med invandrarbakgrund. ~~Vidta resoluta åtgärder~~ Förstärka åtgärderna för att öka äldre arbetstagares deltagandenivå, också genom att förbättra deras anställningsbarhet genom livslångt lärande.

Förklaring:

Av slutsatserna från sysselsättningskommitténs granskning av den multilaterala övervakningen framgår det att ett lagförslag utarbetats som innehåller ett antal åtgärder som syftar till att öka sysselsättningen bland äldre arbetare. Företag med mer än 150 anställda måste upprätta en plan för åldershantering inklusive åtgärder för att utveckla färdigheter hos äldre arbetstagarer, förebygga hälsoproblem på arbetet och bättre hantera övergången från arbete till pensionering. En ny vitbok med överenskommelser om ett antal åtgärder som bör vidtas för att förbättra livslångt lärande antogs i slutet av 2012. Generellt sett förblir de flesta av de åtgärder som föreslagits vaga även om de ser ut att gå i rätt riktning och sysselsättningskommittén konstaterade därför att ytterligare ansträngningar behövs inom detta område.

MALTA*LANDSSPECIFIK REKOMMENDATION 2***Kommissionens text:**

Säkerställa långsiktig hållbarhet i de offentliga finanserna, reformera pensionssystemet för att begränsa de beräknade utgiftsökningarna, också genom att påskynda en höjning av den lagstadgade pensionsåldern genom att införa en koppling mellan den lagstadgade pensionsåldern och förväntad livslängd samt uppmuntra privat pensionssparande. Vidta åtgärder för att främja äldre arbetstagares anställningsbarhet genom att utveckla och genomföra en omfattande strategi för aktivt åldrande. Fullfölja hälsovårdsreformer för att öka sektorns kostnadseffektivitet, särskilt genom att stärka tillgången till offentlig primärvård. Förbättra effektiviteten och minska de offentliga förfarandenas längd vid upphandling.

Överenskommen text:

Säkerställa långsiktig hållbarhet i de offentliga finanserna, *fortsätta* reformera pensionssystemet för att begränsa de beräknade utgiftsökningarna, också genom *åtgärder såsom* att påskynda en höjning av den

lagstadgade pensionsåldern, höja den faktiska pensionsåldern genom att anpassa den lagstadgade pensionsåldern eller pensionsförmåner till förändringar i den förväntade livslängden samt uppmuntra privat pensionssparande genom att införa en koppling mellan den lagstadgade pensionsåldern och förväntad livslängd. Vidta åtgärder för att främja äldre arbetstagares anställningsbarhet genom att utveckla, avsluta och genomföra en omfattande strategi för aktivt åldrande. Fullfölja hälsovårdsreformer för att öka sektorns kostnadseffektivitet, särskilt genom att stärka tillgången till offentlig primärvård. Förbättra effektiviteten och minska de offentliga förfarandenas längd vid upphandling.

Förklaring:

Rekommendationen har anpassats för att återspegla det faktum att pensionsreformen är en pågående process i Malta som består av ett antal parametriska reformer som godkändes 2006 och 2007 och som planeras träda i kraft under de kommande femton åren. Utan att det påverkar de positiva effekterna av denna reform tillstår Malta att man måste göra mer för att se till att pensionerna är välfungerande och hållbara på lång sikt och efter valet i mars 2013 bekräftade den nya regeringen sitt åtagande om att fortsätta pensionsreformen i Malta.

Därför hölls två samrådsförfaranden under 2011 och 2012 och efter återkoppling från arbetsmarknadens parter förelades regeringen en slutrapport. Vad gäller införandet av en tredje pelare för privata pensioner har pensionsakten redan godkänts av parlamentet. Denna akt kommer att understödjas av ett antal rättsliga meddelanden som täcker olika aspekter samt av direktiv/regler som ska utfärdas av Maltas myndighet för finansiella tjänster, vilka lades fram för samråd den 1 april 2013. Pensionsakten planeras träda i kraft samtidigt som dessa regler och förfaranden.

Regeringen har angett att man under de kommande veckorna kommer att inrätta en interministeriell strategigrupp med uppgift att se över pensionsarbetsgruppens arbete, särskilt rekommendationerna i den rapport som följde på samrådet och som förelades regeringen i mars 2012, i vilken en övergripande strategi beskrevs för att ta itu med de maltesiska pensionernas lämplighet och hållbarhet senast tredje kvartalet 2014. Senast fjärde kvartalet 2013 ska även en kommunikationsstrategi ha utformats för att höja allmänhetens medvetenhet om pensionsfrågor.

Texten i rekommendationen har överenskommit horisontellt. Man enades om att det finns olika kanaler för att höja den faktiska pensionsåldern och följaktligen för att ta itu med utmaningar gällande pensions-systemet och de offentliga finansernas hållbarhet. Kommissionens ursprungliga text, som enbart fokuserade på en höjning av (den lagstadgade) pensionsåldern, ansågs vara för föreskrivande och för snävt definierad. Den nya texten påminner om den text som rådet tidigare antagit, senast gällande 2012 års hållbarhetsrapport den 12 februari 2013.

Slutligen enades man om att anpassa texten för att den skulle återspegla det faktum att strategin för att höja äldre arbetstagares sysselsättningsgrad håller på att färdigställas. Sedan Malta 2011 fick en landsspecifik rekommendation om att utarbeta en "omfattande strategi för aktivt åldrande" inrättades i februari 2012 en interministeriell kommitté med mandat att föreslå en omfattande strategi för aktivt åldrande för regeringen. Efter regeringsbytet nyligen har den nya förvaltningen sagt sig ge högsta prioritet åt färdigställandet av denna strategi, bland annat genom att inrätta ett parlamentssekretariat för funktionshindrades rättigheter och för aktivt åldrande för att ge detta arbete en ny politisk riktning och ny kraft och arbeta för att färdigställa strategin. Det slutgiltiga utkastet till strategi planeras föreläggas regeringen i slutet av september. Efter kabinettets godkännande förväntas den nationella policyn inledas i oktober 2013.

NEDERLÄNDERNA

LANDSSPECIFIK REKOMMENDATION 2

Kommissionens text:

Öka insatserna för att stegvis reformera bostadsmarknaden genom att skynda på den planerade minskningen av möjligheterna för skatteavdrag för bostadslåneränta och införandet av en mer marknadsinriktad prissättningsmekanism på hyresmarknaden, samt anpassa hyrorna till hushållens inkomster inom den sociala bostadssektorn. Se över socialbostadsföreningarnas principer för att stödja de hushåll som mest behöver det.

Överenskommen text:

Öka insatserna för att stegvis reformera bostadsmarknaden genom att skynda på den planerade minskningen av möjligheterna för skatteavdrag för bostadslåneränta, *samtidigt som hänsyn tas till konsekvenserna i det rådande*

ekonomiska läget och införandet av en mer marknadsinriktad prissättningsmekanism på hyresmarknaden, samt anpassa hyrorna till hushållens inkomster inom den sociala bostadssektorn. Se över socialbostadsförningarnas principer för att stödja de hushåll som mest behöver det.

Förklaring:

Ett snabbare genomförande kan innebära en risk för den ekonomiska återhämtningen, med tanke på det rådande bräckliga ekonomiska läget i Nederländerna. Nästan en miljon hushåll befinner sig i en negativ position i fråga om det egna kapitalet i samband med sin bostad (inteckningen har ett högre värde än husets värde). En snabbare minskning av möjligheterna till skatteavdrag kan ytterligare pressa huspriserna nedåt och därigenom innebära en risk för den finansiella stabiliteten. Det kan också ytterligare sänka den privata konsumtionen. Enligt *Centraal Planbureau* beror mer än hälften av nedgången i den privata konsumtionen i Nederländerna på det spända läget på bostadsmarknaden.

LANDSSPECIFIK REKOMMENDATION 4**Kommissionens text:**

Vidta ytterligare åtgärder för att öka deltagandet i arbetsmarknaden, i synnerhet för personer i arbetsmarknadens utkant. Fortsätta att minska skattehindren för arbete bland annat genom att snabbare fasa ut överförbara skatteavdrag för den person som inte tjänar huvudinkomsten i hushållet. Främja övergångar på arbetsmarknaden och ta itu med stelheter på marknaden, bland annat genom att driva på reformen av anställningsskyddslagstiftningen och arbetslöshetsförmånssystemet.

Överenskommen text:

Vidta ytterligare åtgärder för att öka deltagandet på arbetsmarknaden, i synnerhet för personer i arbetsmarknadens utkant. Fortsätta att minska skattehindren för arbete bland annat genom att snabbare fasa ut överförbara skatteavdrag för den person som inte tjänar huvudinkomsten i hushållet. Främja övergångar på arbetsmarknaden och ta itu med stelheter på marknaden, bland annat genom att driva på reformen av reformera anställningsskyddslagstiftningen och arbetslöshetsförmånssystemet.

Förklaring:

När det gäller den första ändringen påverkar inte en påskyndad utfasning av möjligheten att överföra den allmänna skattekrediten hindret för/incitamentet att öka antalet utförda arbetstimmar för den person som inte tjänar huvudinkomsten i hushållet och som redan befinner sig på arbetsmarknaden.

När det gäller den andra ändringen har den nederländska regeringen enats med arbetsmarknadens parter om väsentliga arbetsmarknadsreformer, t. ex. reformen av anställningsskyddslagstiftningen och arbetslöshetsförmånssystemet. Både innehållet och takten i reformerna har överenskommit med arbetsgivarna och arbetstagarna, vilket har skapat tydlighet och åstadkommit ett brett samhälleligt stöd. Detta är ett avgörande villkor för att lyckas effektivt genomföra de planerade reformerna.

ÖSTERRIKE**LANDSSPECIFIK REKOMMENDATION 2****Kommissionens text:**

Harmonisera pensionsåldern för män och kvinnor, koppla lagstadgad pensionsålder till livslängd, genomföra och övervaka de nya reformer som begränsar förtidspensionering respektive öka anställbarheten bland äldre arbetstagare för att höja den faktiska pensionsåldern och öka äldres sysselsättning.

Överenskommen text:

Harmonisera pensionsåldern för män och kvinnor, höja den faktiska pensionsåldern genom att anpassa pensionsåldern eller pensionsförmånerna till förändringar i den förväntade livslängden koppla lagstadgad pensionsålder till livslängd, genomföra och övervaka de nya reformer som begränsar förtidspensionering och vidare öka anställbarheten bland äldre arbetstagare för att höja den faktiska pensionsåldern och öka äldres sysselsättning.

Förklaring:

Texten i rekommendationen har överenskommit horisontellt. Man enades om att det finns olika kanaler för att höja den faktiska pensionsåldern och därmed ta itu med utmaningar gällande pensionssystemet och de offentliga finansernas hållbarhet. Kommissionens ursprungliga text, som enbart fokuserade på en höjning av (den lagstadgade) pensionsåldern, ansågs vara för föreskrivande och för snävt definierad. Den nya texten påminner om den text som rådet tidigare antagit, senast gällande 2012 års hållbarhetsrapport den 12 februari 2013.

Rekommendationen anpassades också för att avspegla att på grund av större pensionsreformer och åtföljande arbetsmarknadspolitiska åtgärder (såsom arbetsmarknadsinitiativet för äldre och personer med funktionsnedsättning, det preventiva programmet fit2work, åldersvänliga arbetsmiljöer), har sysselsättningsgraden hos äldre arbetstagare ökat från 27,4 % till 43,1 % sedan 2004. Slutsatserna i sysselsättningskommitténs granskning av den multilaterala övervakningen visar att reformerna har införts för att främja och möjliggöra ett längre och hälsosamt arbetsliv.

FINLAND*LANDSSPECIFIK REKOMMENDATION 3***Kommissionens text:**

Vidta ytterligare åtgärder för att öka anställningen av äldre, bland annat genom att öka deras anställbarhet och minska möjligheterna till tidig pensionering, samt anpassa den lagstadgade minsta pensionsåldern till den ökande medellivslängden. Genomföra och noga övervaka effekterna av pågående åtgärder för att förbättra ungas och långtidsarbetslösas ställning på arbetsmarknaden, med särskilt fokus på yrkesrelevant kompetensutveckling.

Överenskommen text:

Vidta ytterligare åtgärder för att öka ~~anställningen av~~ sysselsättningsgraden för äldre arbetstagare, ~~bland annat inbegripet~~ genom att öka deras anställbarhet och minska möjligheterna till förtida pensionering, ~~höja den den faktiska pensionsåldern genom att anpassa pensionsåldern eller pensionsförmånerna till förändringar i den förväntade livslängden samt anpassa den lagstadgade minsta pensionsåldern till den ökande medellivslängden.~~ Genomföra och noga övervaka effekterna av pågående åtgärder för att förbättra ungas och långtidsarbetslösas ställning på arbetsmarknaden, med särskilt fokus på yrkesrelevant kompetensutveckling.

Förklaring:

Texten i rekommendationen har överenskommit horisontellt. Man enades om att det finns olika kanaler för att höja den faktiska pensionsåldern och därmed ta itu med utmaningar gällande pensionssystemet och de offentliga finansernas hållbarhet. Kommissionens ursprungliga text, som enbart fokuserade på en höjning av (den lagstadgade) pensionsåldern, ansågs vara för föreskrivande och för snävt definierad. Den nya texten påminner om den text som rådet tidigare antagit, senast gällande 2012 års hållbarhetsrapport den 12 februari 2013. I Finland skulle det inte heller vara lämpligt att koppla pensionsåldern för ålderspension till den förväntade livslängden utan en större förändring av kriterierna för pensionssystemet.

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 217/19	Rådets rekommendation av den 9 juli 2013 om Sloveniens nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Sloveniens stabilitetsprogram för 2012–2016	75
2013/C 217/20	Rådets rekommendation av den 9 juli 2013 om Spaniens nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Spaniens stabilitetsprogram för 2012–2016	81
2013/C 217/21	Rådets rekommendation av den 9 juli 2013 om Sveriges nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Sveriges konvergensprogram för 2012–2016	86
2013/C 217/22	Rådets rekommendation av den 9 juli 2013 om Nederländernas nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Nederländernas stabilitetsprogram för 2012–2017	89
2013/C 217/23	Rådets rekommendation av den 9 juli 2013 om Förenade kungarikets nationella reformprogram 2013, med avgivande av rådets yttrande om Förenade kungarikets konvergensprogram för 2012/2013–2017/2018	93
2013/C 217/24	Rådets rekommendation av den 9 juli 2013 om genomförande av de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken för de medlemsstater som har euron som valuta	97

II *Meddelanden*

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Rådet

2013/C 217/25	Förklarande not – Följedokument till rådets rekommendationer till medlemsstaterna under den europeiska planeringsterminen 2013	100
---------------	--	-----

Via EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV